

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

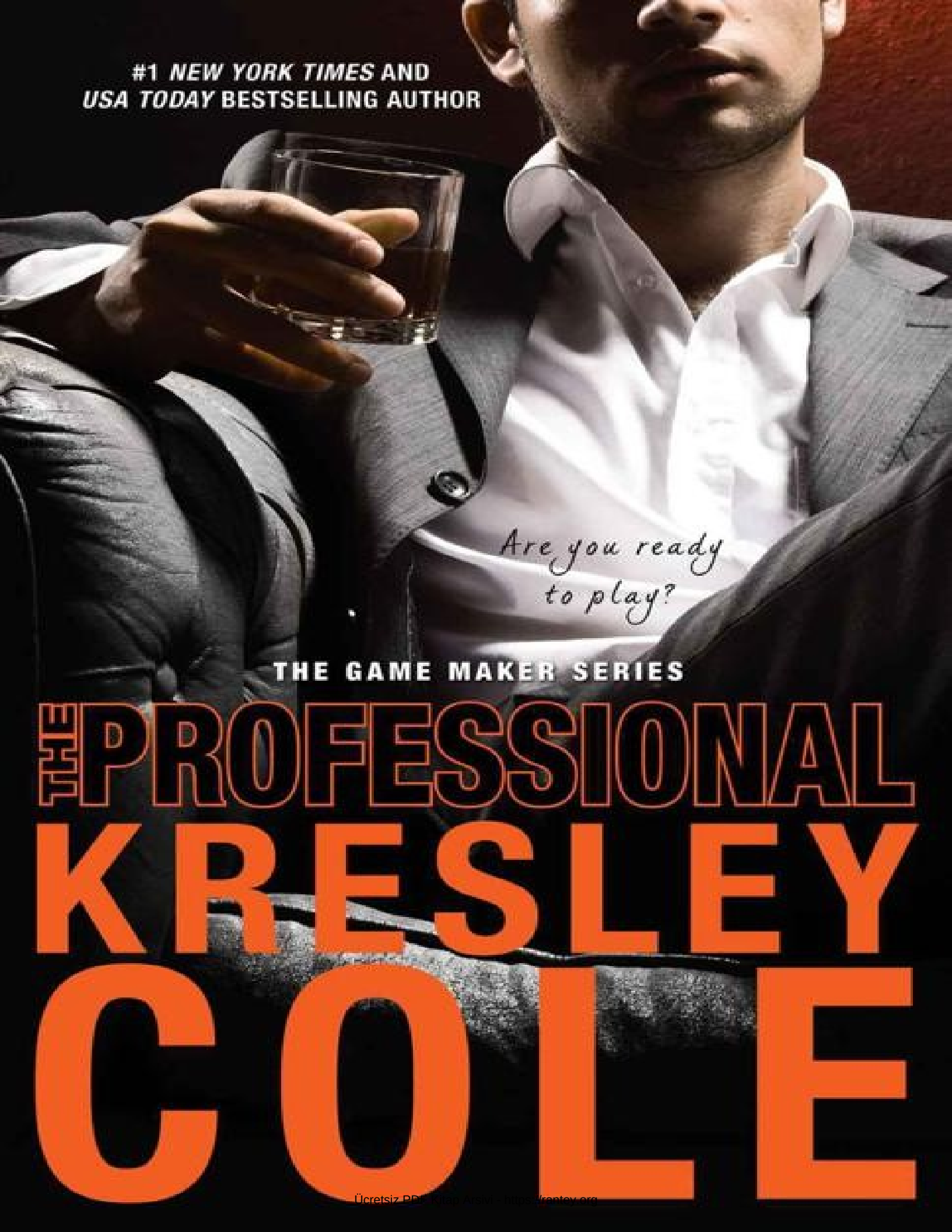
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

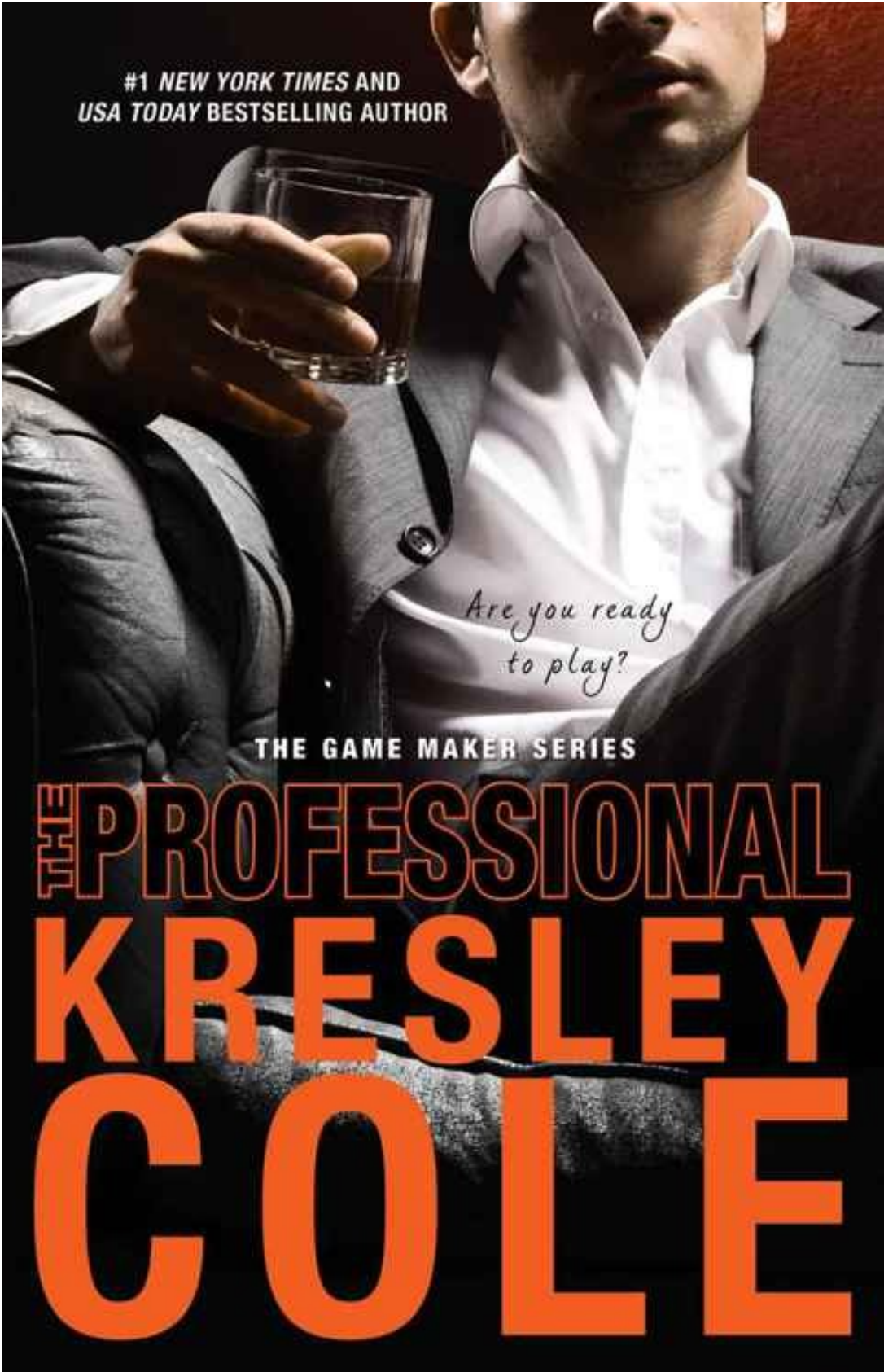

#1 NEW YORK TIMES AND
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

*Are you ready
to play?*

THE GAME MAKER SERIES

THE PROFESSIONAL KRESLEY COLE

#1 NEW YORK TIMES AND
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

*Are you ready
to play?*

THE GAME MAKER SERIES

THE PROFESSIONAL KRESLEY COLE

New York Times oksatan 1 numaralı yazara vgler

KRESLEY COLE

ve PROFESYONEL

"Kresley Cole bu kitapta harareti ykseltiyor ve inanmak için okumanız gereken, sayfaları eriten erotik sahneler sunuyor."

-Kyra Davis, *New York Times* oksatan yazarı

"Duyular için yce bir cinsel len. Her dokunuş, her his elle tutulabilirdi. Ayak parmakları kıvrılıyor. Kresley Cole kelimeleriyle hınzır bir dahi."

-*Romantik Kitap Affairs*

"The Şimdiye kadar okuduğum en ateşli, en duygusal erotik sahneler! The kimyası patlamanın ötesinde. . . Okurken kaç kez yüzümün kızardığını, gözlerimin dolduğunu ya da oturduğum yerde kıvrandığımı anlatamam."

-*HEA'lar Biziz*

"The gerilim bağımlılık yapıyor, karakterler sempatik ve dram hissediliyor. Yeni bağımlılığımı buldum ve bu bağımlılık ateşli ve seksi bir Sibiryalı şeklinde geliyor."

-*Sinful Reads*

"Kresley Cole denediğı her türde başarılı oluyor."

-*Fresh Fiction*

"The kitap duygusallıkla çatırdıyor. . . . The nefret ettiğim tek şey? That ~~bimsi~~ Umutsuzca son sayfayı çevirmeye çalışıyordum, daha fazlası olacağını umuyordum."

-*Under the Covers Kitap Blogu*

"Güzel betimlemeler, canlı görüntüler, harika karakterler ve mizahla dolu. This sıradan, bir araya getirilmiş bir erotik roman değıl. This sürükleyici, iyi yazılmış ve son derece seksi bir edebiyat."

-The Book Vixen

"İlgi çekici, zeki, süper ateşli ve sadece iyi yazılmış olması Cole'un yazarlığının ayırt edici özellikleri haline geldi ve bu yeni seride tüm gücüyle ortaya çıkıyor."

-The Esmer Kütüphane

"The romantizm şehvetli, SICAK ve SICAK ve SICAK demiş miydim?"

-Clue Review

"Bir vantilatör, kokulu tuzlar alın ve BP cuff'u elinizin altında tutun, bu sizi daha fazlası için nefes nefese bırakacak! ŞİMDİYE KADARKİ EN İYİ KARDİYO!"

-Tome Tender Kitap Blogu

"Beş seksi BİR SONRAKİNE KADAR BEKLEYEMEM,
KENDİMLE NE YAPMAM GEREKİYORSA ONA KADAR
yıldızlar."

-Kayla the Bibliophile

Bu Galeri Kitaplarını indirdiğiniz için teşekkür ederiz E-Kitap.

E-posta listemize katılın ve yeni çıkan kitaplar, fırsatlar, bonus içerikler ve diğer harika kitaplar hakkında güncellemeler alın
Gallery Books ve Simon & Schuster.

[KAYDOLMAK İÇİN BURAYA TIKLAYIN](#)

veya kaydolmak için bizi çevrimiçi ziyaret edin

eBookNews.SimonandSchuster.com

THE PROFESYONEL

KRESLEY COLE

GALERİ KİTAPLARI

New York Londra Toronto Sidney Yeni Delhi

Eşsiz editörüm Lauren McKenna'ya içtenlikle ithaf ediyorum. On yıl, üç tür, yirmi iki kitap. Sensiz yapamazdım, hanımefendi.

"Eğer kaçarsan, seni yakalarım. Benim isim bu."

-ALEKSANDR "SIBIRYALI" SEVASTYAN, BRATVA İNFAZCISI, ESKİ ÖDÜLLÜ
BOKSÖR

*"Rus gangsterler diyarına gidiyoruz.
Güneşten daha sıcak olan sapkın bir infazcı ile.
Ne yanlış gidebilir ki?"*

-NATALIE MARIE PORTER, YÜKSEK LİSANS ÖĞRENCİSİ

PROLOGUE

Kimden: NataliePorter@huskers.unl.edu
Gönderen: Cumartesi 2:51 PM
Kime: caseworker03@russian-ancestry-DNA.com
Konu: Beni merakta bırakma. . . .

Sevgili Bay Zironoff,

Size tekrar e-posta gönderdiğim için üzgünüm, ancak geçen ay keşfettiğiniz potansiyel DNA eşleşmesini öğrendiğimde çok heyecanlandım. Altı yıl boyunca biyolojik ailemi aradıktan sonra, sonuç çıkmasa bile sizden haber almayı çok isterim. Aramayı denedim ama telesekreteriniz dolu. Yeni bir araştırmacı ile yeniden başlamak için yeterli param yok, bu yüzden lütfen cevap verebilir misiniz?

Saygılarımla
, Natalie
Porter

Kimden: NataliePorter@huskers.unl.edu
Gönderen: Perşembe 1:14 AM
Kime: caseworker03@russian-ancestry-DNA.com
Konu: Yanıt gerekiyor!

Sevgili Bay Zironoff,

Endişelenmeye başlıyorum, lütfen bana cevap yazın. Yakında anneme ve babama kavuşacağıma dair bana büyük bir umut verdiniz. Son birikimimi sana havale edebilirim.

Herhangi bir şey.

Ama cevap vermeniz gerekiyor.

Saygılarımla,
Natalie

Gönderildi: Perşembe 1:15

Kime:

NataliePorter@huskers.unl.edu

Konu: Posta teslimatı başarısız
oldu

Aşağıdaki adres(ler) başarısız oldu: caseworker03@russian-ancestry-DNA.com Posta Kutusu DOLU

BÖLÜM 1

"Anne sorunları. Seri dolandırıcı. Mizah yoksunu. İki pompalı ahmak." Kampüs barına giren her erkekle birlikte, sarhoş arkadaşlarıma ilk izlenimimi anlatıyordum.

Erkekleri ölçüp biçme konusunda esrarengiz bir yeteneğim vardı - düzenli bir "erkek analistiydim". Sırrım mı? Ben hep olumsuz yaklaşırdım ve erkekler de bana hep uyum sağlardı.

The Masadaki kızlar - oda arkadaşımın birkaç arkadaşı ve benim birkaç arkadaşım - bana eğlenceli bir gösteri oyuncusuymuşum gibi baktılar. İçkiler sürekli bedavaydı.

Geçirdiğim haftadan sonra, tuz, tekila ve misket limonundan oluşan akşam yemeğim çok iyi gelmişti.

En iyi arkadaşım Jessica kulağıma mırıldandı, "Dikkatli olsan iyi olur, seni seçici namuslu, yoksa kızlık zarını mezara götürürsün. Bir deri parçası gibi."

Bundan asla vazgeçmediğimi ve neden vazgeçtiğimi sadece o biliyordu. "Belden aşağı vurdun Jess," dedim hiç kızmadan. Onun gibi beni de mahvetmek için çok şey gerekiyordu, bu da harika oda arkadaşı olmamızın nedenlerinden biriydi.

Bunun dışında birbirimizden olabildiğince farklıydık. O uzun bacaklı, bronz tenli, parıldayan mavi gözlü ve kırpılmış siyah saçlıyken, ben kısa boylu, uzun kıvılcı saçlı ve porselen gibi soluk tenliydim.

Ben işkolik bir çalışmakoliktim ve tarih doktoramı sürdürüyordum. Jess yıllarca yarım bıraktığı derslerden sonra nihayet ana dalının temel derslerine (boş zaman çalışmaları) girmiş ve üniversitenin "sefil pislikler" için bir "raket" olduğuna karar vermişti. Though sömestr ortasıydı ve yarın zengin ailesiyle birlikte Yunan Adaları'na bir tura çıkacaktı.

Birkaç masa ötedeki üç erkek öğrenci tarafından gönderilen bir tur tekila shoter daha geldi. Kadehlerimizi kaldırdık, sonra itaatkâr bir şekilde yaladık, dövdük ve emdik.

The tekila, çocuklar değil.

Diğer kadınlar bu süper çekici erkeklere bakıp potansiyel eşler ve hatta eğlenceli tek gecelik ilişkiler görürken, ben yaklaşan baş ağrıları görüyordum. Diğer kızlar onların repliklerinden ve tavlamlarından tahrik olup rahatsız olurken, ben sadece rahatsız oldum.

Ama her zaman böyle değildim.

Arkadaşımız Polly, "Kardeşlik çocuklarını yap, Nat!" diye bağırdı. Mısırla beslenen sağlam bir Nebraska kızıydı; ailesinin çiftliği Lincoln'ün dışında, bizimkinden sadece birkaç mil ötede küçük bir kasabadaydı. Artık bizim değil, çünkü annem geçen yıl satmıştı.

"Çok kolay," dedim, üçlüyü çoktan ölçüp biçmiştim. The ilk adam bacağına koştururken sürekli televizyondaki spor skorlarını kontrol ediyordu. The ikincisi, sarhoşluğuna kendi arkadaşlarının bile gözlerini devirdiği, sersemlemiş ~~ki~~ The üçüncüsünün bakımı ve giyimi fanatik derecede mükemmeldi ve barın arkasındaki aynada sürekli görünüşünü kontrol ediyordu.

"Soldan sağa doğru o zaman?" Dedim ki. "Müzmin kumarbaz, alışkanlık haline gelmiş sarhoş ve -Nasıl söylesem? Üçüncüsü *yetersiz donanıma* sahip."

İç çektim. Evet, bu adamları okumak çok kolaydı. Heyecan neredeydi? Burada, her zaman gittiğim Lincoln barında, her zaman takıldığım kalabalıkla birlikteydim. Yarın bir restoranda erken, diğerinde geç saate kadar çalışacaktım ve Pazartesi günü de derslere girip ders verecektim. Son birkaç haftadır gecede ortalama beş saat uyuyordum. Burada ne işim vardı ki?

Sanırım öldüğümde uyuyabilirim.

"Bu akşam için avımı seçtim," dedi güzel Jess. "Donanımsız olan benim." Her zamanki gibi, başka bir avı alıp evine götürüyordu - böylece onunla işi bittiğinde gidebilecekti. "Onun gibiler," diye devam etti umursamazca, "genellikle eksikliklerini ağızlarıyla telafi ederler. Gerçek hikaye."

Ona, "Dikkatli olsan iyi olur Jessebel, yoksa liken gibi yapışan bir hayran daha edinirsin," dedim.

"Buranın Bermuda Şeytan Üçgeni olmasına engel olamıyorum"-kasıklarını işaret etti

- "Erkekler oraya girdiklerinde, kalma eğilimindedirler."

Çeneme vurdum. "Bir sürü denizciyi içine çektiği için bu adı verdiğinizi sanıyordum."

Çeneleri arasında, "That tamamen adil bir açıklama!" dedi.

Şimdi buna gülebiliriz, ama ben onun ilişkilerinin sonuçlarıyla yaşadım: umutsuz hediyeler, gece geç saatlerde gelen telefonlar, takipler.

Tüm bu dramın amacı neydi? Tüm bu endişenin? Jess'e defalarca açıklamaya çalıştığım gibi, flört, aşk ve seks abartılıyordu. Gizemli bir gülümseme takınır ve şöyle derdi: "Bir gün gafil avlanacaksın. Umarım bunu görmek için orada olurum. "

Kahkahalar dindiğinde Polly kapıya el sallayarak, "Yap onu," dedi.

"Peki." Sıkıntıyla nefes vererek *-içkini* hak et, *karnavalcı-* girişe doğru döndüm. Ve şimdiye kadar karşılaştığım en kötü görünümlü adamı gördüm.

Gözleri canlı bir altın rengindeydi ve gür siyah saçlarının yanında silik kalıyordu. Uzun saçlarının uçları yakasına değiyordu. Muhtemelen kırılmış bir Roma burnu ve her iki dudağını da kesen jilet inceliğinde bir yara izi vardı. Bir savaşçı mı?

Yine de pahalı kıyafetleriyle uyuşmuyordu: özel dikim siyah bir ceket ve elbise gömleği, koyu gri pantolon, siyah deri ayakkabılar ve kemer. Through Jess, moda hakkında tek tip giysileri tanıyacak kadar çok şey öğrenmiştim. Onun kıyafetleri muhtemelen benim tüm gardırobumdan daha pahalıydı.

Barda durup içki siparişi verdiğinde, bir elinde üç yüzük, diğer başparmağında bir yüzük ve nişastalı yakasından görünen kötü görünümlü bir dövme olduğunu gördüm. Tarzı ayrıcalıklı ve sokak karışımıydı.

Uzun boyluydu, zayıf, kaslı bir yapısı vardı ve belki yirmi dokuz ya da otuz yaşlarında görünüyordu, ama yüzü yaşlı bir adamınki gibi yorgundu. Kaba yontulmuş yüz hatlarıyla oldukça yakışıklıydı ama klasik değildi.

There üzerinde bir bıkkınlık havası vardı, ama aynı zamanda aşırı tetikte görünüyordu. Bu da ne böyle? İç manalizörüm kafa karışıklığıyla vızıldadı. *Anlaşılmıyor!*

Arkadaşlarımın bana baktığını hissedebiliyordum ama ne yapacağımı şaşırmıştım. "I . . . Hiçbir şeyim yok." Kavgacı mıydı yoksa zengin bir playboy mu ya da her ikisi birden miydi? Üst notalarda *Avrupalı*, alt notalarda ise *tehlikeli bir hava* seziyordum!

Daha önce hiç görmediğim bir senaryoyla yazılmış bir tarih kitabı gibiydi. Büyüleyiciydi.

Jess yan tarafımı çimdikleyerek dikkatimi kendini beğenmiş sırıtışına çekti. "Artık ağzını kapatabilirsin, fahişe." Patronluk taslayan bir ses tonuyla, "Benim dünyama hoş geldin - ilk toplantıların her zaman ağır çekimde olduğu ve 'At Last' şarkısının sürekli tekrar ettiği bir yer." dedi.

Hayır, hayır, onun dünyası endişeli ve abartılıydı. Öyleyse bakışlarım neden adama geri dönmüştü?

"That çok ateşli bir takım - kafes *dövüşçüsü*/GQ modeli karışımı bir tarzda." Jess bunun peşini bırakmayacaktı. "Muhtemelen bir klozet kapağından daha fazla kış alır. Ama sana iki kez baktırdı, bu da onu nadir ve harika bir yaratık, bu barın kendi tek boynuzlu atı yapıyor. Daha yakından incelenmesi gerekiyor, sence de öyle değil mi?"

Onu sorgulayabilir, yazabilir, sonra da onunla ilgili tüm düşüncelerimi bir kenara bırakabilirdim. Sadece bunu düşünecek kadar çakırkeyiftim. "Yukarı çıkıp kendimi tanıtmalı mıyım?"

Başını salladı. "Tabii bir dangalak değilsen. Şimdi kendine güvenerek ilerle, çünkü bu gece çok güzel görünüyorsun."

Jess'in tarzı *SEXY GLAM*'di! Benimki mi? *Gör-beni-sev-beni, anasını satayım*. Yine de bu gece, kalçalarımı saran süet bir etek ve Jess'in modaya uygun, dekolteli modellerinden biri olan kırmızı bir bluz giyiyordum. İlk defa sütyenim minimize değildi.

This çıkmıştı çünkü normalde giydiğim kıyafetler - kot pantolon ve balıkçı yaka - hepsi taşan çamaşır sepetindeydi. Jess'in bana aldığı siyah diz üstü çizimleri onun önünde minnettarlığımı göstermek için giymiştim.

Ayağa kalktım, dalgalı saçlarımı omzumun üzerinden düzelttim, sonra eteğimi aşağı çektim ve Jess'in beni cesaretlendirmek için kışıma yüksek sesle bir tokat atmasına neden oldum. Masalarının önünden geçerken, Kötü Donanımlı ve Alışılmış Sarhoş kadehlerini bana doğru kaldırdılar, bu da güvenimi zedeledi.

Badass'e doğru yolu yarıladığımda gözleri bana kilitlendi. Bakışları ısındı ve bir anda kendimi daha küçük, daha sıcak hissettim. Kendimi yelpazeleme isteğimi bastırdım. Hayatımda ilk kez biraz *başım dönüyordu*.

Barda ona doğru yaklaştığımda tamamen bana döndü. Yakından bakınca daha da korkutucu, daha da çekiciydi. Düşündüğümde daha uzun boyluydu.

Büyüleyici gözleri kehribar rengindeydi, irisleri siyahla çevriliydi.

Diğer ayrıntıları not ederken -yara izli parmak eklemleri, yüzüklerin altındaki parmaklarındaki dövmele, tıraşlı çene hattı- iri vücudundan gelen sıcaklığı algıladım. Then Kokusu ilk kez aklımı başımdan aldı.

Keskin, erkeksi, sarhoş edici.

Kör edici.

Konuş, Nat. Onunla yüzleşmek için başımı kaldırmak zorunda kaldım. "Merhaba, ben Natalie." Elimi sıkması için uzattım. Elimi tutmadı. *Tamam.* Yutkundum. "Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?" Sipariş ettiği votka rocks mıydı? 7&7 tipi bir adama benzemiyordu.

Başını eğdi, yüzümü inceledi -benim erkeklerin yüz ifadelerini incelediğim gibi. Yine de bir şey söylemedi. Belki de dilimizi bilmiyordu. UNL'de çok sayıda yabancı öğrenci vardı. "İçki?" El değmemiş bardağını işaret ettim ve bir tek atar gibi yaptım.

Yüz ifadesi o kadar az şey anlatıyordu ki, sanki bir duvarla konuşuyordum.

Yanaklarım kızarıırken mırıldandım, "Demek iyi gitti. İyi konuşmadı, dostum." Ölümcül bir gülümsemeyle arkamı döndüm-

Nasırlı bir avuç içi dirseğimin etrafını sardı, yüzükleri tenine kıyasla serindi. The temas o kadar elektrikliydi ki ürperdim.

"Bekle," dedi. O *w* sesinde ince bir *v* sesi var mıydı?

Kalbim yerinden fırladı -belki de . . . Rus'tu. Arkamı döndüm, artık yüzümde gerçek bir gülümseme vardı. "Rusya'dan mısınız?" "*Zdrav-stvooi-tee.*" *diye* ekledim. Merhaba.

Hâlâ dirseğimi avuçluyordu. Eli nasıl bu kadar sıcak olabilirdi? Başka yerlerimi de avuçladığını, o ellerin arkalarından sıcaklık yaydığını hayal ettim. . . .

"Benim dilimi konuşuyorsun o zaman?"

Bingo, bir Rus! "Biraz," dedim sevinçle. Onu ülkem hakkında sorguya çekebilir, doğduğum yer hakkında daha fazla şey öğrenebilirdim! "Bir ya da iki ders aldım." Ya da beş. Yüksek lisansım ikinci bir dilde yeterlilik gerektiriyordu ve ben Rusça'yı seçmiştim. Bakışlarını etrafta gezdirdi, duruşu her an biri yumruk atacakmış gibi tetikteydi. Then Bakışlarımla bir kez daha buluştu. "Bu bardaki onca erkek arasından yaklaşmak için beni mi seçtin?"

İngilizcesi çok iyiydi.

aksanlı. "Bela mı arıyorsun?"

Hissetmediğim bir güvenle alaycı bir şekilde "Belki de öyleyimdir" dedim. Sesim nefes nefese çıkmıştı - bana ilk dokunduğundan beri hâlâ nefesimi tutamamıştım. "Buldum mu?"

Aşağı baktı, hâlâ kolumu tutuyor olmasına şaşırmış gibiydi. Beni aniden bıraktı, her geçen saniye daha da sinirleniyordu. "Hayır, küçük kız. Yapmadın." Tiksinmiş bir bakışla arkasını döndü ve dışarı çıktı.

Şaşkınlığımla savaşıarak kapıya baktım. *Az önce ne olmuştu?* Bakışlarında ilgi görmüştüm, değil mi?

Ama sonra benim lanet bir güneş ışığı olduğumu keşfeden bir vampir gibi davrandı.

BÖLÜM 2

"Ne oluyor, onu ısırdın mı?" "Erkekliğine hakaret mi ettin?" "Nefesini koklamama izin ver."

Barda azar işitecek kadar uzun süre kalmıştım, çünkü hak ettiğim ve iyi bir sporcu olduğum için. Genel olarak kendimi çok ciddiye almamaya çalıştım - ne de olsa kendime "manalist" diyordum. Hayatımın sloganı: Şaka kaldıramıyorlarsa şaka yap.

Birkaç kadeh içtikten sonra vedalaştım ve sarhoş bir şekilde eve, Jess'le paylaştığım beş blok ötedeki eve doğru yola çıktım.

Tonlarca öğrenci dışarıdaydı, vizelerden önce stres atıyorlardı. Serin bir sonbahar gecesi, tepemizde dolunay vardı. Ceketimi daha sıkı çektim. This hasada yakın, olgun mısır kokusu havaya yayılıyordu; özünde bir çiftçi kızı olduğum için bu benim için her zaman heyecan verici bir zaman olmuştur.

El ele tutuşan bir çift daha yanımdan geçti ve ben de biraz hüznle arkalarından bakakaldım. Erkeklerle ve onların dramlarına karşı sıfır toleransım olsa bile, bu kış sarılıp yatabileceğim birinin olması hiç de fena olmazdı.

Ellerimin üşüdüğünü fark edecek ve onları kendi ellerinin arasında tutacak biri.

Rusları düşünmeyin, ... düşünmeyin.

Çok geç. Kendimi böyle bir adamla kampüste *fa la la dolaşırken* görmemiştim. Ama onda *bir şeyler* vardı-

Birdenbire izlendiğimi hissettim. Avucumu enseme gezdirerek etrafıma bir göz attım. Sadece sokaklarda dolaşan, çeşitli barlara girip çıkan öğrencileri gördüm.

Muhtemelen tekila beni etkiledi. Ya da bu haftanın çılgın iş programının stresi. Güvenlik açısından, bu kampüsle ilgili tek korkutucu şey

ölümcül donukluk.

Tedirginliğimi üzerimden atarak cebimden telefonumu çıkardım ve e-postalarımı kontrol ettim. Zironoff'dan hiçbir şey yoktu. Dedektifim tarafından dolandırıldığımı düşünmeye başlamıştım. Bu, onlardan birinin beni ilk kazıklayışı olmayacaktı. Bir yıllık bahşışımı o DNA serserisi için mi harcamıştım?

There annemden gelen bir e-postaydı, neden bu kadar çok çalıştığımı merak ediyor, endişeleniyordu. Eğer arayışımı öğrenirse, bunu kişisel olarak algılayacaktı ve aramızda daha fazla sürtüşmeye ihtiyacımız yoktu.

Nihayet eve döndüğümde, bahçemizden geçen yürüyüş yolunda ilerledim. Evimiz Jess'in ailesine ait, yüzyıl ortalarından kalma şirin bir bungalovdu. Buraya Bunghole derdi, bu da onun olgunluk seviyesinin mükemmel bir göstergesiydi.

İçeride, mutfığa giderken ceketimi çıkardım. Gizli akşamdan kalma önleyicim olan soğutulmuş Gatorade beni bekliyordu.

Evin önünden bir ses duyunca buzdolabından seslendim, "Jess, sen misin?" Sesim *bitkin geliyordu*. "Ne yapıyorsun?" Belki de bir kez olsun şansını denemişti? Üzüntümüzü paylaşabilirdik.

Cevap yok. Omuz silktim - Bunghole bir porno setinden daha fazla vuruş ve inleme yayıyordu.

Buzdolabını kapattım. Kapının yarısı Jess'in yaygın moda dergilerinden parlak resimlerle kaplıydı. Benim yarım ise kartpostallarla kaplıydı. Onları her tatilinde ziyaret ettiği heyecan verici yerlerden gönderirdi. Though Ailesinden açık bir davet aldığım ve seyahat etmeyi arzuladığım halde sürekli çalışıyordum. Orta Batı'nın dışına hiç çıkmamıştım bile.

Bırakın Eiffel Kulesi'ni, daha önce hiç deniz kıyısı görmemiştim.

Kendime "*Bir gün...*" diye söz verirken bu kartlara baktığım her sefer için bir dolarım olsaydı, üç işte çalışmama gerek kalmazdı.

Gatorade'imi içtikten sonra odama yöneldim ve banyo yapmak için saçlarımı başımın üzerinde düğümledim. Dakikalar sonra, buharlı suya geri döndüğümde, bir başka sarhoş hayal kırıklığı dalgası üzerime çöktü.

Artık ilk tavlama kaza yapıp yandığıma göre, erkeklerin nasıl olup da sürekli reddedilme riskini göze alarak kadınlara asıldıklarını merak ediyordum. Geri çevirdiğim tüm erkekleri düşündüm - onların büyüsünü bozmuş muydum?

O Rus'un neden bu kadar kızgın olduğunu bir türlü anlayamıyordum. Ve benimle ilgili bu kadar itici olan şey neydi? Jess gibi güzel değildim ama

Memelerim filizlendiğinden beri erkeklerin ilgisini çekiyorum.

Merakla avuçlarımı bacaklarımda gezdirdim. They masaları beklerken saatlerce ayakta durmaktan yıpranmıştı, tıpkı kollarımın tepsileri taşımaktan zayıflamış olması gibi.

Ellerim kalçalarımın doğru yükseldi. Kuşkusuz genişlerdi ama belim dardı. Peki ya göğüslerim? They oldukça büyüktü, şimdi suyun içinde sallanıyor, mercan rengi meme uçları yüzeyin hemen üzerinde büzülüyordu. Göğüslerim bu gece sergilenmişti; Rus ikinci bir bakış bile atmamıştı.

Ama ya onu itmeseydim? O sıcak, sert avuç içleri göğsümü yoğururken ne hissedirdi? Bu düşünceyle, beni ürkütecek kadar güçlü bir uyarılma dalgası yaşadım. Meme uçlarım daha da dikleşti. Banyo suyu onlara değdiğinde nefesim kesildi.

Onunla iki dakikadan az konuşmuş, on dakikadan az görmüştüm ve üzerimdeki etkisi bu kadar güçlü müydü?

Canı cehenneme, beni istediği kadar reddedebilirdi ama beni onun hakkında fanteziler kurmaktan alıkoyamazdı. Zihnimden "Siktir git *Rus*" diye geçirerek bacaklarımdan arasına uzandım ve geniş omuzlarını, kare çene hattını, ağzını hayal ederek okşadım. Those kapüşonlu altın gözleri.

Suyun içindeyken bile amımın ne kadar kayganlaştığını anlayabiliyordum, ön parmağım dudaklarım boyunca kayarak onları ayırıyordu. Klitorisime ulaştığımda, onu şişmiş ve aşırı duyarlı buldum.

İhtiyaçla iç çekerek tomurcuğu yavaş daireler çizerek ovmaya başladım. Göz kapaklarım kapandı ve dizlerim küvetin kenarlarına doğru çöktü. Serbest kalan elimle göğüslerimi okşadım, meme uçlarımı gerilene kadar okşadım. . . .

Yatağın altından güvenilir vibratörlerimden birini getirmeyi düşündüm. Ama sonra Rus'un o yakıcı yüz ifadesiyle gövdeyi öptüğünü hayal ettim ve B.O.B.'un bu sefer oturabileceğini fark ettim.

Though Daha önce hiç üzerime bir erkek inmemişti, yalamaya başladığında Rus'un karanlık kafasını kalçalarımın arasında görebiliyordum. Bir vuruş daha beni suyun içinde dalgalandırdı, nefes nefese kaldım. Dudakları, beni açlıkla dillerken ağlamakta olan etime sertçe yapıştıyordu. Beni daha da ıslatmak istiyordu ve ben de buna boyun eğiyordum.

Bu fantezide, ağrıyan klitorisim parmağıma değil, onun açgözlü diline karşı zonkluyordu.

Vücudum orgazm için gerilirken, her santimim patlamak üzere olan bir yıldız gibi kendi içinde toplanıyor gibiydi. Avuç içimi gergin meme uçlarıma sürttüm, başka bir uyarıcı atış. Çok yakın, sadece birkaç vuruş daha ... Sancılar içinde kıvranan kendimi izlemek için gözlerimi araladım. Görüşümün bir köşesinde çok garip bir şey oldu... Buharın içinden Rus'u gördüğümü sandım.

Kapımın önünde, için için yanan gözlerle bana bakıyordu.

Dişlerini gıcırdatırken geniş göğsü kabarıyordu.

Sanki üzerime düşecekmiş gibi kasları gerildi.

Gözlerimi kısarak sisin içinden baktım. Karmakarışık zihnim bunu hayal mi ediyordu? *O kadar* sarhoş muydum? Tam boşalmanın eşiğindeydim, ayak parmaklarım çoktan kıvrılmıştı. Onun büyüleyici hayali bakışlarıyla karşılaştığımda, sinsi organım klitorisime bir kez daha ürperti uyandıran bir fiske vurmaya karar verdi.

Keskin bir şekilde nefes verdi, büyük elleri açılıp kapanıyordu. Yüz ifadesi, bedenimi ele geçirmek ve beni azar azar yemek üzere olduğunu söylüyordu.

O kadar yakındı ki . . . Then *gerçekten de* banyomun kapısında durduğunu fark ettim.

The Rus evime girmiş ve bir psikopat gibi beni gözetliyordu!

Çılgılık atmak için nefesimi tutarak ayağa fırladım ama beni durdurdu: "Üstünü ört Natalie." Sesi sertti, kaşları gerilmişti. "Konuşmamız gerek." Rusça iğrenç bir küfür savurarak oradan uzaklaştı.

Kendimi *korumak mı?* Konuşmak mı?

Gece sapığı-seri katiller böyle şeyler söylemez!

O kadar şaşırmıştım ki çılgılık atmayı bile beceremedim. Ağzım hareket etti ama hiçbir kelime çıkmadı. Küvetten fırladım, bir havluya uzandım ve onu etrafıma sardım. Bu kargaşanın ortasında bile, havlu kumaş meme uçlarımı ovarken bir nefes aldım.

Etrafta bir silah ararken, klozetin kapağını kopardım ve vurucu bir pozla omzuma attım. Banyonun güvenliğinden seslendim, "Evimde ne yaptığınızı bilmiyorum. Ama *hemen* gitmen gerekiyor. Yoksa polis çağırırım!"

"Buraya baban tarafından gönderildim," diye cevap verdi yatak odamdan.

Sallandım ve derme çatma silahım sendeledi. Rus aksanını ve zamanlamayı göz önünde bulundurduğumda, benim biyolojik özelliklerimden bahsediyor olması gerektiğini biliyordum.

Baba. Yine de "Babam altı yıl önce öldü."

dedim. "Bahsettiğim kişinin o olmadığını biliyorsun."

Telaşla, "Onun hakkında ne biliyorsun? Sen *kimsin*? Neden evime girdin?"

"İçeri girmek mi?" Scoffing sesi. "Anahtarınız plastik bir kayanın altındaydı. Herkes bulabilir," diye ekledi alaycı bir ses tonuyla. "Baban çok önemli ve zengin bir adam. Beni yeni koruman olarak atadı."

"Bodyguard! Neden *ihtiyacım olsun* ki?"

"Net değeri on milyar dolar olan bir ailedeki herkesin" -bunu duyunca nefesim kesildi- "korunmaya ihtiyacı var."

"Onun bir ... milyarder olduğunu mu söylüyorsun?" Kandırılıyor muydum? Belki de ruble ya da onun gibi bir şeydi.

"Doğru. Adı Pavel Kovalev. Varlığınızdan kısa bir süre önce, tuttuğunuz dedektif aracılığıyla haberdar oldu."

Artık babamın adını biliyordum.

Başlangıçta öz ailem hakkında bilgi edinmek istemiştim çünkü aşırı gelişmiş bir merak duygusuna sahiptim. Then merak duygumu ailemden almış olabileceğim aklıma gelmişti.

Ondan sonra, yirmi dört yıl önce bir Rus yetimhanesine bıraktıkları çocukları hakkında sonsuz bir merak içinde olan kırklı yaşlarında bir adam ve bir kadın hayal ettim. The düşüncesi beni başka bir işe girmeye, durmaksızın araştırmaya itmişti. Sadece *kendi* iyiliğim için değil, *onların iyiliği* için de aramıştım.

Ama benim varlığımdan hiç haberi yok muydu? Then Kaşlarımı çattım. "Araştırmacım mı?

Zironoff? E-postalarımı ya da aramalarımı geri dönmedi."

"Bu konuyu ileride kendi içimizde ele alacağımız konusunda bilgilendirildi."

"Oh." *Uyardığın için Thanks, sık kafalı.* En azından yine kazıklanmamıştım. Hayır, başarmıştım.

Altı yıllık arayıştan sonra.

Şoktan ve tekila kalıntısından sendeledim. Tankın kapağını yerine koydum, sonra da bir karikatür örsü gibi başımın üstüne düştü. "Madem korumamsın, o zaman neden banyoda beni gözetliyordun?" Pembe bornozumu kaptım ve aceleyle havluyla değiştirdim. "Ha?"

Sessizlik. *Hiçbir şey* duymadığımda, bu adamın -yeni bir cevap kaynağı, bir merak giderici- ortaya çıktığı kadar hızlı bir şekilde ortadan kaybolmuş olmasından dolayı garip bir panik yaşadım. "Orada mısınız?"

İpek bornozumun ne kadar kısa olduğunu ve beni az önce ne yaparken yakaladığını düşünmemeye çalışarak kafamı banyodan dışarı uzattım; ondan bir iz yoktu. Ben de temkinli adımlarla odama doğru yürüdüm. "Soruma cevap vermedin. Hey, neden dolabımdasın?"

Girişten çıktı. "Bagajınız nerede?"

"Bunun konuyla ne alakası var?" Gerçek bir valizim yoktu. Okul için çamaşır sepetleri ve kutularla hazırlanmıştım.

Bornozumun içinde gözlerini üzerimde gezdirdi, seçtiği yerlerimde oyalandı. Kendini toparlamış gibi görünerek büyükçe kitap çantamı kaptı ve kütüphanedeki kitapları yere attı. *The Cinselliğin Tarihi, The Eros'un Sınırları, A Thorn in the Flesh*.

"Bu da ne, Rus?!" Başlıkları fark ettiyse bile -genel alanım kadın ve toplumsal cinsiyet tarihiydi- bunlar onu şaşırtmadı.

Boş çantayı bana fırlattığında zar zor yakaladım. "Sadece ihtiyaçlarınızı alın. Geri kalan her şey sizin için temin edilecektir."

Gözlerimi çantaya diktim, sonra tekrar kaldırdım. "Bana nereye gittiğimi düşündüğünüzü söyleyene kadar hiçbir şey yapmıyorum. Ve bunun neden yarına kadar bekleyemeyeceğini. Tek bildiğim, sen bir insan hain olabilirsin!"

"Ve *bu* benim yöntemim mi olacak?" Sanki daha önce hiç kimse onunla tartışmamış gibi, sanki bunu yüzlerce başka kıza yapmış ve her biri *Evet, efendim* diye söze başlamış gibi, şaşkın bir sabırsızlıkla nefesini verdi. "Benim adım Aleksandr Sevastyan. Bana Sevastyan deyin." Sebastian'ın "v" ile yazılması gibi. "Yıllardır babanız için çalışıyorum. Kovalev sizinle tanışmak istiyor." Neredeyse kendi kendine ekledi, "Onu hiç bu kadar istekli görmemiştim."

"Onun kızı olduğumdan nasıl emin olabilir? Zironoff bir hata yapmış olabilir." "Hayır," dedi sert bir hayır sesiyle. "DNA'nı değiştirmiştin. Kovalev

onunki zaten vardı. There hata yapmaz."

"Madem benimle tanışmaya bu kadar hevesli, neden kendisi gelmedi? Neden beni aramadı?"

"Dediğim gibi, Rusya'da çok önemli bir adam ve şu anda kendisinden başka kimsenin üstesinden gelemeyeceği işlerle uğraşıyor. O güveniyor

Bana güvenin." Sevastyan yatak odanın penceresine doğru ilerledi, barda da fark ettiğim aynı ihtiyatla panjurların arasından dışarı baktı. "Çantanı hazırlayıp benimle uçağa binersen, on dört saatten kısa bir süre içinde seninle Moskova dışındaki malikânesinde buluşacak. This babanın dileği, ben de bunu yerine getireceğim."

Manalizörüm bozulmuş olabilirdi ama saçmalık dedektörüm hâlâ temiz çalışıyordu; her şeye rağmen bu adama inanmaya başlamıştım.

Gerçekler ortaya çıkmaya başladı. "Ama yarın vardiyam var." Arayışım *sona* erebilseydi buna ihtiyacım olmayacaktı. "Ve derslerim!" Kelimeler dudaklarımdan çıkar çıkmaz kendimi aptal gibi hissettim. Bu iri yarı, dövmele Rus, bir Husker'ın yüksek derecesinden ne anlardı ki? Neden umursasın ki?

Şaşırtıcı bir şekilde, "Eğitiminiz sizin için önemli. Bunu anlıyoruz. Ama baban seni şimdi Rusya'da istiyor. Gelecek ay ya da gelecek hafta değil. Bu gece gidiyorsun."

"Her zaman istediğini alır mı?"

"Hiç şaşmadan." Sevastyan pahalı görünen saatini kontrol etti. "Uçağımız bir saat içinde kalkıyor. Havaalanına giderken daha fazla açıklama yapacağım."

Havaalanı mı? Uçuş mu? Daha önce hiç uçağa binmemiştim. Yine de bir günden kısa sürede Rusya'da olabilirdim. *Kartpostalları düşünme, düşünme . .*

Jess bile Rusya'ya hiç gitmemişti!

Then Doğrudum. "Tekrar soruyorum, bu acele niye? Ve yeni bir haber: Pasaportum yok! Pasaportum olmadan Moskova'ya nasıl gireceğim?"

"Bunu halledeceğim. Sorun değil." Sivastyan yatağımın yanındaki lambayı kapatıp odayı kararttı.

"Bu nasıl sorun olmaz?" Yaralı parmaklarındaki dövmelelere baktım ve içime bir kuşku düştü ama bunu görmezden gelmeye çalıştım. *Hayır, mümkün değil.* "Tüm bunları kabullenmenin çok zor olduğunu anlıyorum. Ama her şey farklı

Şimdi sen, Natalie. Bazı kurallar . . artık geçerli değil." Omuzlarımı dikleştirdim. "İyi değil en-

"Bunu senin için basitleştirmeme izin ver," diye araya girdi. "Beş dakika içinde bu evden çıkıyorum. Ya benimle gelersin, toparlanıp giyinirsin ya da o küçük bornozla gidersin" - delici gözleri üzerimde gezindi, ipeğe baskı

yapan meme uçlarımın üzerinde- "omzuma atılmış. Seçim senin."

Ses tonu ve duruşu, beni kaçırma konusunda son derece ciddi olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmıyordu. This ruble milyarderinin koruması işinbitirecekti

-Dönem. Yine de bir soru daha sormaya cesaret ettim. "Neden annem hakkında hiçbir şey söylemedin?"

Gözleri kısıldığında, yine bu adama pek fazla insanın meydan okumadığı izlenimine kapıldım.

"Dört dakika."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Bunun için öylece imza atamam, Sevastyan. Daha fazla cevap olmadan olmaz."

"Söz veriyorum, yola çıktığımızda bunu alacaksınız."

En kötü senaryo: Söyleyecekleri hoşuma gitmezse, havaalanında ondan kaçabilir, doğruca güvenlik görevlilerinin kollarına atılabilirdim.

Sevastyan önümde durmak için geçti. The yumuşak ışık onun sert yüz hatlarını okşuyordu. They neredeyse *fazla* erkeksiydi. Sert çenesi genişti, ince burnunun köprüsü hafifçe eğikti ve ona çapkın bir görünüm veriyordu. Ama genel olarak, tehlikeli bir havası olan, yıkıcı derecede çekici biriydi.

"Bana güvenmelisin, tatlım," dedi çenemi hafifçe kavramak için öne uzanırken.

Onun dokunuşuyla, o baş döndürücü sıcaklık bir kez daha içime doldu. Sadece iş yerindeki içkiden ya da beni yakalayan yorgunluktan, diye kendimi temin ettim. Ya da başarısız banyo zamanım.

"Niyetimin sana zarar vermek olmadığını biliyorsun," diye mırıldandı. "Yoksa seni daha önce o bardan çıkarır, yalnız kalabileceğimiz bir yere götürürdüm." Bunun üzerine nefeslerim sığlaştı. "Benimle birlikte gitmez miydin?"

Bir kalp atışında.

Kulağıma eğilip şöyle dedi: "That haklı *Natalya*. Benim yönlendirdiğim yolu takip etmeliydin."

"Um ... uh ..." Sıcak nefesini hissettiğimde hâlâ adımın onun gürültülü aksanıyla söylenmesinin etkisinden kurtulmaya çalışıyordum. Tanrım, dudakları kulağımın üzerinde mi geziniyordu? Eğer kokusu ve sıcaklığı beni etkilediyse, bu sıyrık teması bacaklarımı güçsüzleştirdi.

Geri çekildi, yüzünde anlaşılabilir bir ifade vardı. "Öyleyse neden benimle gelmeye karar vermemiş gibi davranmayı bırakmıyorsun?"

"Pardon?"

"*Rusya, baba ve git* kelimelerini duyar duymaz kararını vermiştin." Sert dudakları inceldi, jilet izi beyazlaştı.

"That doğru olmak zorunda değil-"

"Zaman doldu, tatlım." Bir kolunu kıcıma dolamak için eğildi ve beni omzunun üzerinden kaldırdı.

BÖLÜM 3

"BIRAK BENİ!" Neanderthal'in omzunun üzerinden kıvrılarak çığlık attım ön kapıdan çıkarken. Soğuk hava bornozumu süpürdü, bilmediğim yerlerimi ürpertti. "Bunu yapamazsın!"

Kıçımı sıkıca kavradı. "Yapıyorum." Ses tonu rahattı; nefes nefese bile değildi.

Nafle bir kıvranma turu daha. "Lütfen beni yere bırak. İçeri gireceğiz" - *kaçacağım*- "ve sonra dediğin gibi toparlanabilirim."

Three yoldan geçenler kaldırımdan aşağıya doğru ilerliyordu, iri yarı, yakası açık, ceketli adamlar. Husker futbol oyuncular! They durdu ve aval aval baktı.

Baş aşağı asılı, başıma kan hücum ederken, yardım etmeleri için bağırarak üzere ağzımı açtım, sonra duraksadım. Sevastyan'ın bana söylediklerine inanıyor muydum? Zorba bir korumayla mı uğraşıyordum yoksa kaçırılıyor muydum? Bağırırsam sporcular Sevastyan'ın kışına tekme basacak, bu da Rusya'ya gitmeme yardımcı olmayacaktı-

This karar, tıpkı bir öncekinde olduğu gibi, ellerimden çekilip alındı. Sivastyan yavaşça başını sallayarak onlara doğru döndü. Onlara attığı bakış, üç iri yarı futbolcunun koşar adımlarla *diğer tarafa gitmesine* neden oldu.

Onlar gözden kaybolurken, Sevastyan'ın sırtına hüsrarla vurdum ve bir kılıf hissettiğimde şaşkına döndüm. Silah taşıyordu! Beni lüks bir Mercedes'in ön yolcu koltuğuna itmeden önce yaşadığım şoku fark edecek zamanım olmadı.

Kapıyı kapatır kapatmaz tutamağa hamle yaptım ama kilidi çoktan açmış, uzaktan kumandayla tutuyordu.

Kapısına vardığımda, pencereden beni uyaran bir bakış attı. İçeri girmek için kilit düğmesini bırakması gerektiğini biliyordu, bu da bana kaçma şansı veriyordu. Thekilit açma oyunu. Zamanlamayı mükemmel yapardım, şimşek

gibi akar-

Kahretsin! Kapısını açmış, sonra da ben kendi tarafımı açamadan kilit düğmesini geri sıkıştırmıştı!

İri gövdesini arabanın içine kaydırды. "Bir dahaki sefere iyi şanslar." "This adam kaçırmaktır!"

"Sana niyetimi söyledim. Sana bir geri sayım verdim." Motoru çalıştırdı ve kaldırımından uzaklaştı. "Beni anla Natalie, ne dersem onu yaparım. Her zaman." Sanki bu kasabayı en az benim kadar iyi tanıyormuş gibi dönüş üstüne dönüş yaptı. "Ve şu anda seni Rusya'daki babana sağ salim ulaştıracağımı söylüyorum."

"Beni bu şekilde havaalanı güvenliğinden nasıl geçireceğini sanıyorsun?" Ellerimi sallayarak bornozumu gösterdim. "Çantam bile yok!"

"Özel bir havaalanına gidiyoruz. Ve Moskova'ya indiğimizde, jete yeni kıyafetler getirilmiş olacak."

Yeni kıyafetler mi? Jet mi? Ciddi miydi?

Bakışları bacaklarıma, yarı çıplak kalçalarıma indi. Ve o tek karanlık bakışla tenim kızardı. Banyoda bana nasıl baktığını hatırlamadan edemedim.

Aç bir avcının hassas avına bakması gibi.

Sanki zaten yakalanmış bir şeymişim, onun keyfini çıkaracakmışım gibi. Titredim. "Üşüdün mü?" diye sordu. "Üşümüş görünüyorsun."

Soğuk mu? Oh. Çünkü meme uçlarım hâlâ çıkıktı. Evet, üşüyordum ama vücudum aynı zamanda engellenen mastürbasyon girişimimin etkilerini de yaşıyordu. Bu kadar yakın olmak, kendi içime çekilmek ...

Bazı açılardan, şimdi de aynı hissediyordum. Gergin, çekilmiş, bana her baktığında farkındalıkla derim diken diken oluyordu.

Ona cevap vermediğimden, Sevastyan ısıtıcıyı açtı ve sıcak hava göğsüme, göğüslerimin aşırı hassas uçlarına doğru üflendi. Koltuk ısıtıcısının kıcımın yarığını kızarttığını hissettiğimden neredeyse çığlık atacaktım. Arabanın yakın çevresinde, onun zihnimi uyuşturan kokusundan bir kez daha etkilendim.

Çok fazla uyarılma. Titrediğimi görebiliyor muydu?

Kasabanın dışına doğru ana yola çıktığımızda, araba saatte seksen mil hızla mırıldanarak ilerlerken, "Emniyet kemerini tak" diye emretti.

Bu ses tonundan hiç hoşlanmıyordum, sunucu olarak çalıştığım yerlerde sürekli duyuyordum. "Yoksa *ne olur?*" Gözlerimi kısmışım. "Ve bana gerçekten *evcil hayvan* mı dedin?"

"Sana bir şey yapmanı söylediğimde, onu yapman senin yararına olacaktır, *tatlım*." Hiçbir uyarıda bulunmadan, emniyet kemerimi yerine oturtmak için uzandı, ön koluyla göğüslerimi kabaca sıyırdı ve kokusuyla başımı doldurdu. Bu küstah adam karşısında kendimi sersemlemiş hissederek sıcak koltukta kıvrandım.

Bir futbol maçından sonra sarhoşluktan ceza yediğim bir zamanı hatırladım; zihinsel olarak kendime ayılmam için bağırıyorum, aklımı başıma toplayıp polisi pahalı cezadan vazgeçirmeye çalışıyordum. *Kıkırdamayı kes, Nat, ve kibar polise cevap ver! OSSIFER değil, salak! Onun parlak, parlak rozetine dokunma, sakın, sakın, NAT!*

Şimdi kendimi öyle hissediyordum: etki altında.

Sevastyan beni sarsılmaz bir şekilde etkilemişti. Ona karşı şaşırtıcı bir çekim, açıklanamaz bir bağ hissediyordum.

Ve ne kadar kötü bir fikir olursa olsun, rozetine dokunmayı -mecazi olarak- istemeye devam ettim.

Hayır, hayır, hayır. Ondan bilgi almaya odaklanmam gerekiyordu.

"Verdiğin sözleri tutar mısın, Sevastyan?"

"Sadece sana ve babana." "Bana cevap sözü vermiştin."

Elleri direksiyonda sıkılaştı, o seksi halkaları deriyi kazıyordu. "Uçağa bindiğimizde."

"Neden şimdi değil? Ailem hakkında daha fazla bilgiye ihtiyacım var."

Cevap vermeye tenezzül etmedi, sadece o temkinli uyanıklıkla dikiz aynasını izledi.

Daha önceki tavrını hatırladım, yatak odamın panjurlarından sokağı kontrol ediyordu. "Bu paranoya da neyin nesi? Lincoln, Nebraska'dayız; burada şimdiye kadar olan en tehlikeli şey, bu Rus pisliğinin farkında olmayan bir kızı *bornozuyla* kaçırmasıydı."

The hız göstergesi üç haneli rakamlara ulaştı. "Takip mi ediliyoruz?"

Dikiz aynasından bir kez daha baktı. "Şu anda değil."

"Bu da geçmişte olabileceğimizi ya da belki gelecekte olabileceğimizi mi gösteriyor?" This çok tuhaftı. "Bir tür tehlike içinde miyim?" Ailem ve geçmişimle ilgili sorular, yakın geleceğimle ilgili korkular su yüzüne çıktıkça azaldı.

İsteksizce, "Fidye için kaçırılma her zaman bir korkudur," dedi.

Gözlerimi kısıtım. "Buna inanmıyorum. Az önce anlattıklarınız *kronik* ya da teorik bir soruna benziyor. Oysa evime zorla girip beş dakika içinde çıkmamızı istediniz, bu da *akut* bir sorun gibi görünüyor. Peki sizi barda gördüğüm an ile evime girdiğiniz an arasında ne oldu?"

Yan bakış. "Bence sende babanın kurnazlığı var." "Cevap ver bana. Ne oldu?"

"Kovalev aradı ve seni uçağa bindirmem için emir verdi. Bu da iş bitti demek."

Birden aklıma bir fikir geldi. "Ne zamandır benim korumamsın, Sevastyan?"

"Uzun sürmez," diye geçiştirdi. "Ne kadar uzun?"

Geniş omuzlarını kaldırdı. "Bir aydan biraz fazla."

Ve hiç bilmiyordum. "Beni takip mi ediyordun? Bunca zamandır beni izliyor muydun?"

Geniş çenesinde bir kas kasıldı. "Seni *izliyordum*."

Then beni hayal bile edemeyeceğim kadar iyi tanırdı. Peki onun gibi bir adam benim hakkımda ne düşünürdü?

Belirsiz bir çıkıştan otoyola döndüğünde, "Bekle! Nereye gidiyoruz? There bu tarafta havaalanı yok. Özel bir havaalanı bile yok."

"Alternatif bir kalkış noktası ayarlamak zorunda kaldım."

Alternatif mi? Cevapları hoşuma gitmezse bir güvenlik görevlisinin kollarına atlayacağıma dair kendime söz vermişim. Hiçbir cevap alamamıştım ve şimdi herhangi bir güvenlik görevlisiyle karşılaşma konusunda ciddi şüphelerim vardı.

Birkaç mil sonra, bir mısır tarlasını ikiye bölen toprak bir yola saptı. İleride bir açıklık görünene kadar sürdük, bir ekin tozlayıcı pistine benziyordu. Bir uçta bir jet bekliyordu, işaret ışıkları yanıp sönüyor, motorları gece havasında ısı yayıyordu.

Beni Rusya'ya götürmek için. This gerçektir.

Sevastyan jetin yanına park etti ama kapısını açmadı. "Sorularınız olduğunu anlıyorum," dedi daha yumuşak bir tonda. "Havadayken cevaplayabileceğim her şeyi cevaplayacağım. Ama bana inanmalısın Natalie, bu adımı attığına pişman olmayacaksın. Yeni hayatından çok keyif alacaksın."

"Yeni hayat mı?" Kekeledim. "Sen neden bahsediyorsun? Şu anki hayatımdan keyif alıyorum."

"Öyle mi canım? *Onu* aradın," dedi Sevastyan. "Acımasızca. Seni harekete geçiren bir şey vardı."

Buna itiraz edemeyerek bakışlarımı kaçırdım.

"Ve artık bir daha asla çalışmak zorunda kalmayacaksın, istediğin her şeyi satın alabilirsin. Dünyayı gezebilir, buzdolabınızdaki kartpostallarda yazan tüm yerleri görebilirsiniz."

Benim hayalim. "This kabullenmesi gereken çok şey var ve baskı altında büyük kararlar vermekten hoşlanmıyorum."

"Kovalev'in iyi bir adam olduğunu ve seninle kaçırdığı onca yılı telafi etmek istediğini bilmek seni tatmin edecek mi?"

"Durumlarımız tersine dönseydi, bu adımı atabilir miydiniz?"

Kolayca başını salladı. "Kovalev'in organizasyonu için çalışmaya ilk başladığımda, hayatımın onunla daha iyi olacağına inandım. Bu kararımdan hiç pişman olmadım." Hâlâ ikna olmadığımı görmüş olmalıydı. Hayal kırıklığıyla nefes vererek, "Burada kal," diye emretti.

Arabadan çıktı ve uzun bacaklı adımlarla jete doğru ilerledi.

The pilotu - üniformalı, uzun boylu, kaslı bir sarışın - merdivenlerin dibinde onu karşıladı, el kol hareketleri yapıyor ve hararetli bir şekilde konuşuyordu. Rusçanın ritimlerini yakaladım ama motorların uğultusundan kelimeleri çıkaramadım.

Alışkanlık gereği adamı inceledim, iyice yıpranmış kemerinin normal çentiğinden daha sıkı bağlandığını ve ayakkabılarının titizlikle cilalandığını fark ettim. Yeni bir hastalık mı? Çok fazla boş zaman mı? Then Ellerine baktım, Sevastyan'ın parmaklarındaki dövmelemin aynısını gördüm.

Bunun üzerine içimi kemiren kuşkudan kurtulamadım. Russkaya Mafya'yı ve bu tür dövmelemleri nasıl tercih ettiklerini bilecek kadar doğduğum toprakları her yönüyle incelemiştim.

Ve gerçekten, oradaki bir milyarderin organize suçla bir şekilde bağlantılı *olmama* ihtimali neydi? Sevastyan'ın beni -pasaportsuz- ülkeye sokmak amacıyla kaçırdığından bahsetmiyorum bile. Biri bunu şaibeli bir rüşvet olmadan nasıl yapabiliirdi?

Kendimi bir mafya babasına bağlamak için mi didinip durmuş ve aramıştım?

The pilot konuşmaya devam etti. Düşüncelerim yarışmaya devam etti.

Then sessiz, tehditkâr Sevastyan uğursuz bir adım attı; pilot geri çekildi, ellerini kaldırdı.

Tek bir adım o koca pilotu korkutmuştu. Belki Sevastyan o üç sporcuyu alt edebilirdi. Çünkü o tehlikeliydi.

Ve beni kendi dünyasına sürüklemek istedi.

Mantık zincirini takip et, Nat. Eğer Kovalev *mafiyaysa*, o zaman bu aceleci gece yarısı anavatana gidişinden bir hayır gelmez.

Tehlikede olduğuma inanıyor muydum? Belki de. Sevastyan'a beni koruması için güveniyor muydum? Kendime güvendiğimden daha fazla değil.

O anda, dünyanın öbür ucundaki garip bir adamın benim için öngördüğü "yeni hayatı" *reddetmeye* karar verdim. Kovalev benimle konuşmak istiyorsa, telefonu açabilirdi!

Ya Sevastyan? Ona karşı hâlâ o şaşırtıcı çekimi, o tuhaf bağlantı hissini hissediyordum. Kendimi bunu görmezden gelmeye zorladım.

O meşgulken kapımı açtım ve dışarı çıktım. Bornozumu sımsıkı çekip mısır tarlasına yaklaştım. Doğal olarak kalabalıktan kaçmam gereken tek gece, ay gökyüzünde parlak bir toptu. En azından tarla bana siper olacaktı. This hasada yakın, saplar uzun ve sık, yapraklar gürdü.

Neredeyse varmıştım. Nefeslerim tütüyordu.

Neredeyse- "Natalie," diye bağırdı Sevastyan, "kaçma!" Koşar adımlarla sıraların arasına daldım.

BÖLÜM 4

Mısır yaprakları yüzümü tokatladı, saçlarımı tırmıkladı. Çıplak ayaklarım gevşek toprağı tekmeledi.

Ne kadar önde başlamayı başarmıştım? Çoktan arkamdan çarpmış mıydı?
"Kes şunu, Natalie!"

Bir ılık attım. Tanrım, çok hızlıydı! Daha önce kendimi av gibi hissetmiştim; şimdi tam anlamıyla öyleydim. This adam beni yakalamaya kararlı bir şekilde peşimden koşuyordu! Daha derine indim, daha da hızlı koştum-

Bir saniye önce son sürat uçarken, bir saniye sonra uçuyordum. Bana doğru hamle yaptı ve belimden yakaladı. Son anda dönerek darbeyi sırtına aldı ve altımızdaki sapsarı ezdi.

"Lanet olsun sana! Bırak beni!" Ona karşı mücadele ettim. Çelik bir mengeneyle savaşır gibi.

Göz açıp kapayıncaya kadar beni sırt üstü yaprakların üzerine fırlattı.

"Çekil üstümden!" Göğsüne yumruklarımın altıyla vurdum.

Üstümde iri ve öfkeli bir şekilde kalçalarını bacaklarımın arasına sıkıştırdı ve bileklerimi büyük bir eliyle kavradı. "Bir daha asla benden kaçma." The ay onun üzerinde parlıyor, yüzünün gergin hatlarını belirginleştiriyordu. Öfkesiyle boğuşuyor, içindeki demiri kontrol altına almaya çalışıyor gibiydi.

"Bırakın beni!"

Zengin toprak, güzel kokulu ekinler ve soğuk gecenin tanıdık kokularının üzerinde onun kokusunu algıladım: saldırganlık ve ham erkeklik. Gömleğİ açılmıştı ve teninin daha büyük bir kısmını görebiliyordum; başka bir dövmenin kenarı kumaşın üzerinden görünüyordu.

"Sevastyan, bırak beni. *Lütfen.*"

Bu söz üzerine bileklerimdeki tutuşu biraz gevşedi. "Sana zarar vermek istemiyorum," dedi çakıllı bir sesle. "Sadece seni korumak için." O esrarengiz maskenin ardında çok şey oluyordu ama ben çok azını okuyabiliyordum.

Ay ışığının altında, belirgin elmacık kemikleri zayıf yanaklarını gölgeliyordu. Yaka hizasındaki siyah saçları kuzgun tüyü gibi parıltıyor, uçları çene çizgisine takılıyordu. Neredeyse hipnotik bir şekilde dalgalanıyordu.

"Benimle kalmalısın," diye homurdandı, bakışları dudaklarımdaydı, kaşları gerilmişti. Beni *öpmek* için mücadele ediyormuş gibi görünüyordu.

Öpücük mü? Burada neler oluyordu? Şaşkınlığım paniğimi bastırmaya başlamıştı; içinde bulunduğum durum için referans alabileceğim hiçbir şey yoktu - çünkü daha önce hiç böyle bir durumla karşılaşmamıştım.

Kontrol edemediğim bir cinsel durum.

Gizemli bir yabancıyla tehlikeli bir durumun içine düşmüştüm ama korku hissetmiyordum. Beklenti hissediyordum. Ve kontrol eksikliğinin bunu körüklediğinden şüpheleniyordum.

Tehlike beni tahrik mi ediyordu? The Aramızdaki gerilim değişiyor gibiydi; bir makinenin vites değiştirmesi kadar yumuşak bir şekilde, kafa karışıklığım puslu bir sıcaklığa dönüştü. İçimde böyle bir şey olduğunu bilmiyordum! *Kimdim ben?*

Bakışlarımı indirdiğimde, pantolonundaki gölgeli şişkinliği gördüm. Benden farklı değildi! Barda beni küçümsemiş olabilirdi, ama serbest kalmak için zorlanan ereksiyonunu gizleyemezdi.

Onu gördüğümde, zihnime dolan bir sis gibi tahrik düşüncelerimi bulandırdı. *Şehvetten aptallaşmak* deyimini duymuştum. Oraya varıyordum.

"Sevastyan?" That İçimde bir bağlantı hissi kabardı. Arzu, ihtiyaç ve daha fazlası. "Benden ne istiyorsun?"

Cevap yok. Tek duyabildiğim nefeslerimizdi.

Bu pozisyonda fermuarını açıp bir kalp atışı kadar kısa bir sürede içime girebilir ve beni yere serebilirdi. Topraktaki hayvanlar gibi.

Onu. İçimde. İşte.

The Düşüncesi bile vücudumu öylesine güçlü bir ihtiyaçla titretiyordu ki, bana istediği her şeyi yapmasına izin verebileceğimden şüpheleniyordum. Şaşırtıcı seviyedeki uyarılmışlığım beni tüm bu durumdan daha fazla sinirlendirmeye başladı. Onun üzerinde hiçbir kontrolüm yoktu, kaçmam gerekiyordu!

Başımı sertçe salladım. "*Şimdi* beni bırak." Onun pençesinde kıvrandım, kendimi geri itmek için çıplak topuklarımı yere vurdum. Belki bir adım atabildim.

Bana, ona karşı geldiğim için delirmişim gibi baktı. Peki neden ondan korkmuyordum? Hayır, öfkeliydim; ona, kontrolden çıkmış bedenime. Bir topuk kazma hamlesi daha.

Boştaki eliyle belimi kavradı ve beni kendine doğru çekerek kalçalarımı daha da genişletti.

Bakışları aşağı indi, gözleri dikkatle kısılmadan önce genişledi.

Bacaklarımın arasında soğuk hava hissettim, tam o sırada bornozumun belden kuşaklı kısmının açıldığını gördüm. Altımdaki her şey ortaya çıkmıştı. Solgun tenim ay ışığında parlıyordu, kırmızı buklelerimin kesilmiş salkımı ise buna kıyasla çok sade kalıyordu.

Tepki veremeyecek kadar sersemlemiştim, bakışları tarafından kıştırılmışım. Göz kapakları ağırlaştı, burun delikleri açıldı. Geniş göğsü nefes almak için mücadele ediyor gibiydi. Belden aşağım çıplaktı ama üzerimi örtecek hiçbir şeyim yoktu. Bileklerimi serbest bırakmak için kollarımı büktüm - ta ki onun bakışını görene kadar.

Karanlık, aç, erimiş. Tehlikeli. Daha önce olduğu gibi, kendimi onun ele geçirdiği bir av gibi hissediyordum.

Öfkem azaldı. Bedenim onunkinin altında yumuşamaya karar verdiğinde, onu memnun etmişim gibi başını salladı ve serbest eli çıplak kalçama indi. Ten tene. Temas sırasında inledi; sert avucunun elektrik sıcaklığından ürperdim. O ellerin beni her yerimden yoğurduğunu hayal etmemiş miydim?

Titreyerek, halkalı başparmağını kalçamdan başlayıp monsuma ulaşana kadar doğrultmasını izledim. Parmağının ucunu buklelerimin kenarında gezdirdi. O kadar yavaş ve beklenmedikti ki, o kadar şefkatliydi ki, bir iniltiyi bastıramadım.

Bana sanki hürmetle dokundu.

Artık o demir kontrolünün izlerini göremiyordum; onun yerine *kaybolmuş* görünüyordu. Muhtemelen o anda benim göründüğüm gibi.

Aleti pantolonunun içinde titreyerek dikkatimi çekti. O uzun, ağır boyu görünce, amım onun için sıkıştı. Kalçalarım yuvarlanırken "Sevastyan?" diye mırıldandım. "Bana ne yapıyorsun?" Bir şekilde beni büyülemiş, kendimi boş ve çaresiz hissetmeme neden olmuştu.

Bu gece ikinci kez orgazma doğru ilerliyordum.

Hâlâ seksime odaklanmış bir halde Rusça bir şeyler mırıldanıyordu; bu durum karşısında kendini inkâr etmesinin beklenemeyeceğine dair bir şeyler.

Hiç kimsenin

ondan bunu beklerdim.

Hayatımda hiç bu kadar kafam karışmamıştı. "Sen. . . beni öpecek misin?"

Duyduğumdan daha kalın bir aksanla, "Benim gibi bir adamın ağzını almasını ister miydin?" diye sordu. Yavaşça bir vuruş daha yaptığında başparmağındaki yüzük parlıyordu.

Güzel soru. Kelimeler dudaklarımdan döküldüğünde kendi kendime cevap verdim: "Dene ve gör."

"Bir öpücükle duracağımı mı sanıyorsun?" "Senden bunu isteyeceğimi mi sanıyorsun?"

Cevabım onu sersemlikten uyandırmış gibiydi. Yanmış gibi ellerini çekti, yüz ifadesi kaybolmuşluktan iğrenmişliğe dönüştü. Bana tekrar, "Üstünü ört." dedi. Şimdi o da en az benim kadar öfkeliydi ama ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

O ayağa kalkarken ben de bornozumun uçlarını aşağıya doğru savurdum.

Elimi tutup beni yukarı çektiğinde, sanki hayatım boyunca tanıdığım Natalie bize yeniden katılmaya karar vermiş gibi aklım başıma geldi.

Nasıl bir delilik beni ele geçirmişti? Titreyen bir elle bornozumu kavradım. Bu adamın, bu *yabancı* bana dokunmasına izin vermişim ve daha fazlası için kalçalarımı yuvarlıyordum.

Eğer beni yerde becermek için bir hamle yapsaydı, diye düşündüm. Ona izin verebileceğimi düşündüm.

Yumruğunu üst koluma sıkarak beni sürükledi. "Eğer bir daha benden kaçarsan, seni yakalarım. Ben böyle yaparım." Bakışlarını benimkilere kilitledi. "Sonra da seni dizlerimin üzerine yatırır, o tombul kıcını kırbaçlarım, ta ki ne olduğunu anlayana kadar."

Bunun üzerine tökezledim ama beni ayağa kaldırdı. Yürümeye devam ederken, zıplayan göğüslerime kaşlarını çatarak baktı.

İpekten sütyensiz. Hayal gücüne hiçbir şey kalmamıştı. "Eğer beni zorlamazsan kaçmayacağım! Seninle gelmek istemiyorum. Senin ne olduğunu biliyorum. Sen *mafiya'sın*. Bu da demek oluyor ki babam da öyle." *İnkâr et, inkâr et. Yüzüme gül.*

Sevastyan çenesini dikleştirerek beni daha hızlı sürükledi.

İnkâr etmek yok. Babam, bu adam, o pilot hepsi *mafiyaydı*.

"Beni ona gitmeye zorlayamazsın!" Çıplak ayaklarıma aniden keskin bir acı saplandı; bir çalı parçasına basmıştım.

Sevastyan adımlarını yavaşlatmadan, sanki ağırlıksızmışım gibi beni havaya kaldırdı.

Kollarımı boynuna dolamaktan başka çarem yoktu. "Sadece bekle, böyle bir şeye bulaşmak istemiyorum!" Ağzım boğazına, sallanan adem elmasına birkaç santim uzaklıktaydı. Sıcaklığı içime sızıyordu ve kalp atışlarını hissedebiliyordum; artık koşmuyor olsa da, "Sevastyan, *lütfen*" diye mırıldandığımda kalp atışları aniden hızlandı.

"Çoktan yakalandın," dedi, sözleri bir ceza gibi.

Tarladan çıktık. Çaresiz, "*Pozhaluista, nyet.*" diye fısıldadım. Lütfen, hayır.

"Natalya," diye mırıldandı, "gitmene izin vermeyeceğim. *Bırakamam.* Teslim ol."

Uçağa yaklaştığımızda pilot kaşlarını kaldırarak bana baktı. Ne düşündüğünü ancak tahmin edebiliyordum. Sevastyan'ın kollarındaydım, saçlarım birbirine karışmış, göğüs uçlarım dışarı çıkmıştı.

Sarışın sırtınca Sevastyan Rusça, "Kızına mı bakıyorsun? Bunun için ona gözlerini vermeliyim."

The pilot yutkundu; ben ağzım açık kaldım. Sevastyan'ın böylesi bir vahşete muktedir olduğunu kristal berraklığında anlamıştım.

Then beni merdivenlerden yukarı taşıyordu. Kahretsin, kahretsin, kahretsin! Oh, Tanrım, bu oluyordu!

The pilot bizi takip ederek dış kapıyı kapatmak için bir düğmeye bastı. Kendini kokpite kapattığında, kapı bir tıslamayla kapanmıştı.

Tuzağa düştüm.

BÖLÜM 5

Sevastyan beni birkaç koltuktan birine yerleştirirken, kelimelerle boğuştum ama şaşkınlık ve öfke beni dilsiz bıraktı. Beni isteğim dışında bu uçağa zorla bindirmişti. Beni *kaçırıyordu*.

"Bu yanına kalmayacak" ya da "Bunun bedelini ödeyeceksin" demek istedim. Ama ikisinin de yalan olacağından şüpheleniyordum.

"Hemen yola çıkıyoruz," dedi bana, sesi hiç değişmeden. "Emniyet kemerinizi takın."

Ne kadar kızgın olsam da bu sefer onunla tartışmayacaktım. Bana göre *özel jet, bebek uçağı* demenin başka bir yoluydu. Ve bu ekin tozuna benzeyen pist kısa görünmüyor muydu? Uçmaktan hiç anlamıyordum ama bu normal değil miydi?

Titreyen ellerimle kemerimi bağlarken lüks iç mekânı inceledim. There on iki koltuğun yanı sıra pelüş bir kanepe, büyük ekran bir televizyon, dolu bir medya konsolu ve genişletilmiş *br*emek masası vardı. Cilalı ahşap tüm konforu vurguluyordu.

Çete için en iyisinden başka bir şey yok.

Sevastyan oturmadı. Pencereden dışarı baktı, hâlâ tetikteydi.

Rahatlamış halinin nasıl görüneceğini merak ediyordum. "Acil bir tehlike içindeyim, değil mi?"

Geceye bakarak bana umursamaz bir omuz silkme hareketi yaptı. *Evet* demek kadar iyiydi. Daha fazlasını soramadan motorların sesi yükseldi. Koltuğumun kolçaklarını sıktım, tırnaklarım tereyağı yumuşaklığındaki deriye battı. İlerlemeye başladığımızda kendimi Sevastyan'a "Daha önce hiç uçağa binmedim" derken buldum.

Hızımız o kadar arttı ki, koltuğa geri savruldu. The jet pistte gürleyerek ilerliyordu. Pencerenin dışında mısır tarlası hızla geçiyordu.

Sevastyan bile karşımdaki kanepeye oturdu. "Ben bir trendeydim."

Bir kolunu kanepenin arkasına doğru uzattı. "*Aynen* böyle." "Bu bir şaka mıydı?"

Yüzü asık bir şekilde, "Pek olası değil, tatlım," dedi.

"Bana öyle demeyi gerçekten bırakmalısın-"

The Uçağın burnu yükseliyordu! Gözlerimi sıkıca kapattım.

Ama havalanmak şaşırtıcı derecede sorunsuzdu. Basınç hafiflediğinde ve havada olduğumuzu fark ettiğimde gözlerimi açtım ve kulaklarımı patlattım. Yavaş yavaş, ölümcül tutuşumu bıraktım.

Dikkatimi çekmek için birçok şey yarıştıyordu. Lincoln'ün solan ışıklarını mı, sağ kanatta parıltıyan dolunayı mı, yoksa rahatlamaya çalışan Sivastyan'ı mı izlemek istediğime karar veremiyordum.

Gizemli yoldaşım kazandı. Uzun bacaklarını önüne doğru uzattı, sonra başını boynunun üzerinde döndürdü. Bir ara gömleğinin düğmelerini yeniden ilikledi. Belli ki alanda yaşanan geçici delilik geçmişti.

Düzlüğe çıktığımızda, kabinin ışıkları söndü ve bana hayattan daha büyük bir adamla tecrit edildiğimi hatırlattı - sadece birkaç dakika önce beni yere sabitleyen ve beni hisseden biri.

Tam bunun ne anlama geldiğini sormak için ağzımı açmışım ki, "Söz verdiğim gibi sorularınızı yanıtlayacağım. Ama önce yıkanmalısın."

Sivri bakışlarını parmaklarımla takip ettim, saçımda bir yaprak buldum. Kirli bacaklarıma ve çıplak ayaklarıma baktım. Kolay kolay utanmazdım ama şimdi yanaklarım ateşle kızarmıştı.

"There her iki süitte de duş bulunmaktadır."

Çenemi kaldırdım, emniyet kemerimi çözdüm, farklı bir havayla ayağa kalktım ve arkaya doğru ilerledim. Omzumun üzerinden, "Döndüğümde sorguya hazır olun" dedim.

Kuru bir ses tonuyla, "Hiçbir yere gitmiyorum Natalie," diye cevap verdi.

On beş dakika sonra ana kabine çıktım; temiz, ayık ve Sevastyan'ın düğmeli gömleklerinden birini giymiştim.

Üst düzey banyo malzemeleriyle dolu büyük mermer bir kabinde duş aldıktan sonra süitin yatağına geri döndüm ve suistimal edilmiş bornozuma baktım. Thearkası yeşiller, sarılar ve siyahlardan oluşan bir palet içinde modern sanat eserine benziyordu. Ve mısır kokuyordu, iğrenç tatlı bir koku. Bir daha giyebilmemin imkânı yoktu.

Süiti inceledim, pahalı bir bavula ışık tuttum. Sevastyan'ın. Beni kaçırmak için kendine yardım etmişti, bu yüzden bir gömlek ödünç almakla kendimi haklı hissetmiştim. Kolalı düğmeli gömleği giydiğimde, onun keskin kokusuyla sarılmış, boynumdan neredeyse dizlerime kadar örtülmüş bir halde titredim.

Tenimle kumaş arasında hiçbir şey olmadığından, uyarılmanın beni tekrar ele geçirmesine şaşırmamıştım bile; duşta tenim aşırı hassaslaşmıştı. .

..

Şimdi Sevastyan bakışlarını tepeden tırnağa üzerimde gezdiriyor ve bana "*benimle dalga mı geçiyorsun?*" *der gibi* bakıyordu.

Ben de kaşlarımı çattım. Her şey örtülmüştü. "Söz verdiğim yeni kıyafetlerimi alana kadar ödünç alıyorum, tamam mı?" Kanepenin diğer ucuna oturduğumda burnunun kenarını sıktı.

"Gerilim tipi baş ağrısı mı?"

Bana bakmadan, "Öyle de denebilir," diye cevap verdi.

"Hissettiğin baskıyı hayal bile edemiyorum," dedim tüm dürüstlüğümlle. "Bu adam kaçırma işini çok mu yapıyorsun?"

Rus'tan kaç çatma.

"Sizin ve babamın organize suçlara karıştığınızı düşünürsek, bu adil bir soru."

Hiç vakit kaybetmeden, "Neden böyle düşünmekte ısrar ediyorsun?" diye sordu. "Dövmeleriniz. The pilotununkiler. Ülkenizi yeterince araştırdım.

Russkaya Mafiya ve mürekkep aşkları hakkında. Ayrıca bu, yıllardır süren arayışımın en kötü sonucu olurdu." Çeneme vurdum, "Ve yine de son birkaç haftadaki talihime tamamen uygun-" diye düşündüm.

"Kovalev'i hiç tanımamaktan daha kötü bir sonuç mu?" diye sordu Sevastyan, ses tonunda kızgınlık okunuyordu. "Henüz anlamadığın şeyler hakkında konuşuyorsun, küçük kız. Ama anlayacaksın"

BÖLÜM 6

"Anlamadığım şeyler mi? Suç gibi mi?"

Taş gibi bakışlar.

"Tanrım, o bir *mafiya*." Bu fikir midemi bulandırdı. Neden şimdiye kadar O dedektif mi? Biyolojik babam bir hayduttu. "Beni neyin içine soktun?"

"Onu aradınız," diye tekrarladı Sevastyan.

"Sen gerçek bir koruma değilsin, değil mi? Muhtemelen onun, neyisin? Profesyonel kiralık katili mi? İnfazcısı mı?" Gergin bir kahkaha attım. "That bu yüzden parmak eklemlerinde yara izleri var - insanları anlamsızca dövdüğün için, değil mi? Kovalev tam olarak hangi işe 'bulaştı'?" Histerim artarak, "Rakip bir çeteye karşı bir bölge savaşı mı?" dedim. Evet, beni mahvetmek için çok şey gerekiyordu ama bir kez sakinliğimi kaybedersen, daha büyük bir şey yapma eğiliminde olurum.

Sevastyan cevap vermedi, o yüzden ... *ding, ding, ding*. Bir bölge savaşı. Ve ben de oraya gidiyordum.

Sonunda "Bitti mi?" dedi.

"Söyle bana."

"Baban Bratva'nın, yani kardeşliğin bir parçası. Suçlu aristokrasisi gibi bir şey. O *vor v zakone*, örgütümüzün başı, kimseye hesap vermez."

The Sevastyan'ın ses tonundaki bariz gurur midemin bulanmasına neden oldu. "Yani ben lanet olası bir *mafiya* prensesiyim, öyle mi? That tehlikede olmamın gerçek nedeni bu, değil mi?"

"Baban zor durumda. Düşmanları onun düştüğünü görmek istiyor. Ve Kovalev'e zarar vermek için sana zarar verebilecek başka bir *vor* var. Ya da ona baskı yapmak için seni kullanabilir."

"Yine, bu *kronik* bir sorun gibi görünüyor."

Sevastyan yüzümü inceledi, sanki bana ne kadarını söyleyeceğini tartışıyormuş gibiydi. "Bardan ayrıldıktan sonra, Kovalev'in en azılı düşmanı tarafından gönderilen çok tehlikeli iki adamın saatler önce Moskova'dan uçarak Amerika'ya gittiğini öğrendim. There buraya geliyor olma ihtimalleri çok yüksek."

Hassiktir. This küçük *mafiya* prensesin başı dertteydi. "Beni doğruca çatışmanın kaynağına ~~götürün~~ Bu jeti geri döndürün ve kaybolmama izin verin! Batıya gidip kaybolabilirim."

Bana baktı, çıldırmak üzere olduğumu hissetmiş olmalıydı. "Buraya seni güvende tutmak için gönderildim. Eğer dediklerimi yaparsan, korkacak hiçbir şeyin kalmaz. Bu gece buradan ayrılmanı zorunlu görmemizin bir başka nedeni daha var. Rusya'ya döndüğünüzde, o adamlar sizi takip edecekler - sevdiklerinizi sorgulamak yerine."

"They anneme zarar verir mi? Jess'e?" Onlar için duyduğum endişe içime işledi. "Hiç tereddüt etmeden. Lincoln'den ayrıldığınızı bildirmezsek - ki Moskova'da yapacak."

"Onları uyarmak zorundayım! Ne olur ne olmaz." Sevastyan aramama izin verir mi? "There yanınızdaki dolapta bir telefon var."

"Onlara ne kadarını anlatabilirim?"

"That başkalarına söylememeleri konusunda onlara ne kadar güvendiğinize bağlı. Beş dakikanız var."

Bunu en son ne zaman söylediğini hatırlayarak tartışmakla vakit kaybetmedim. Kulaklığı nemli avucuma sıkıştırıp annemi aradım. Ona ne söyleyebilirdim ki?

Things aramız zaten gergindi.

Those babamın hastalığıyla geçen son birkaç yıl hem onun hem de ikimiz için zor geçmişti ve babamın ölümünden sonra birbirimizden uzaklaşmıştık. Then, geçtiğimiz yaz yeniden evlendi ve yeni sevgilisiyle şehir dışına taşındı. Ama onun adına mutluydum. O ve kocasının bir karavanı vardı. Görünüşe göre, karavancılık bir yaşam tarzı seçmiydi. They diğer karavancılarla "buluşmalara" giderdi.

Telesekreterine ulaştım. Neyse ki bir haftalığına yoldaydı. Sıradan görünmeye çalışarak bir mesaj bıraktım. "Merhaba anne, sadece kontrol etmek için aradım. Buluşmada iyi eğlenceler," dedim, Sevastyan'ın karşısında kendimi bir hödük gibi hissederek. "Seni seviyorum."

Jess dördüncü zil sesinde sabırsızlıkla cevap verdi: "Şu anda kutumu yediriyorum; iyi olsa iyi olur-"

"Jess! Konuşmak için sadece birkaç dakikam var."

"Nat, sen misin?"

"Evet ve beni dinlemenı istiyorum. Bu gece eve gidemezsin."

"Neden Bunghole'a geri dönemiyorum ..." Jess'in sesi kesildi, sonra nefesi kesildi. "Aman Tanrım! Bardaki o herifle mi takıldın? The tek boynuzlu at!"

Sevastyan kaşlarını çattı. Tabii ki duymuştu.

"Bir bakıma." Evet, şu anda onun gömleğinden başka bir şey giymiyordum - vücudum hala onun dokunuşuyla titriyordu - ama isteyerek değil!

Jess sesini şurup gibi yaparak mırıldandı: "Awww, küçük Nat'ımız bu gece deri etiketini kaybedecek."

Gözlerim kocaman oldu ve Sevastyan'a kaydı. "Kapa çenenı, Jess! Bak, işte anlaşıma

-O adam beni Rusya'ya götürmek için buraya gönderildi çünkü biyolojik babam bir tür *mafiya* suç lordu."

"Huh." Hiç şaşırmadan, "Aslında bu senin hakkında çok şeyi açıklıyor" dedi. Then, erkek oyunağına, "Sana durmanı söylediğimi hatırlamıyorum" dedi.

"Dikkatini verir misin? Moskova'ya giden bir jetteyim-"

"Defol git!"

"-ve bazı rakip haydutlar eve uğrayabilir. Yolculuğunuz bitene kadar uzak durabilir misiniz?"

"Yani Yunanistan için yeni kıyafetler ve valizler almak zorunda mı kalacağım? Ailem bu bahaneye de en az diğerleri kadar inanacak." Ciddileşerek, "Güvende misin?" diye sordu.

Sevastyan'ın yüzüne baktım, araştırıyordum. "Eğer seni bir hafta içinde aramazsam ..." "Bir hafta içinde aramazsam... Then ne? Elçiliğe haber vermek mi? Kızıl Mafiya'ya karşı ne umutları olabilirdi ki? "Sizi bir hafta içinde arayacağım."

"Dikkatli ol bebeğim," dedi Jess. "Tek boynuzlu ata söyle, eğer sana bir şey olursa kafasını sikerim, tamam mı? Rusçada 'lanet olası cesedine saygısızlık etmek' nasıl deniyor?"

Sevastyan saatine dokundu.

"Gitmeliyim, mesaj alındı ve kendinize dikkat edin." Telefonu kapattıktan sonra ona döndüm. "Rusya'da sabah oldu. Neden bana patronunuzun numarasını vermiyorsunuz, böylece ona bazı şeyleri açıklayabilirim?"

Kuruluşunuzdaki müşteri hizmetlerinin tamamen elden geçirilmesi gerekiyor. "Bazı düşüncelerimi paylaş."

"Kovalev kongrede." Şaşkın bakışlarım karşısında Sevastyan, "Vory için bir zirve toplantısı gibi bir şey," diye açıkladı.

"Rusya'ya gitmemin bu sorunu daha da büyüteceğini düşünmüyor musunuz?"

"Orada adamlarımız var, güvenlik önlemleri alındı. Babanın yerleşkesi bir kale."

Bir *mafiya* yerleşkesi mi? Gözümün önüne geliyor: Sovyet döneminden kalma gri ve pis bir monolit. İçerideki dekor, zevke göre değil, fiyata göre seçilmiş şatafatlı biblolardan oluşan bir cümbüş olurdu. Ve Kovalev . . . Eşofman giymiş, boynu yüzük atışı gibi görünecek kadar çok kalın altın zincir takan iri yarı bir adam hayal ettim. Muhtemelen beyaz kaplan besliyordu ve elmas kaplı bir tuvaleti vardı.

Ugh. Kaşlarımı çatarak Sevastyan'a baktım. "Beni oraya geri dönmeye zorlamak her zaman planın değil miydi?"

Başını iki yana salladı.

"Peki o kötü adamlar Amerika'ya gitmemiş olsalardı, beni uzaktan gözetlemeye devam edecek miydin?"

"Baban seninle buluşmak için buraya gelene kadar yerinde kalırdım -seni korurdum-."

"Eğer benim tek korumam olsaydın, ne zaman uyurdun?"

"Sen dersteyken ya da işteyken. Bir süre başkalarının yanında olacağını bildiğimde." That onun benden daha az saat çalıştığı anlamına geliyordu. Başını eğdi. "Öldüğümde uyuyabilirim, değil mi?"

Ben de aynen öyle düşünmüştüm. "This Kovalev'in senin omuzlarına yükleyeceği çok şey var." Böyle bir görevi -başka bir insanın hayatını ellerimde tutmayı- hayal bile edemezdim.

"Benden istediği her şeyi yaparım."

"Sizin ... organizasyonunuzda bu tür bağlılıklar yaygın mı?"

"Küçüklüğümde beri bana babalık yaptı. Ona hayatımı borçluyum," dedi Sevastyan, bu yorumunu açmayacağını belli eden bir ses tonuyla.

"Then bir bakıma sen benim çok çok büyük ağabeyim gibisin."

Rus'tan bir kaş çatma daha. Bu söz *hiç* hoşuna gitmemişti. "Senden sadece yedi yaş kadar büyüğüm."

Bu bilgiyi elimin tersiyle ittim. "Ve annem ?"

"Bunu Kovalev'in açıklamasına izin vermeliyim. Bu benim anlatacağım bir hikâye değil." "En azından hayatta olup olmadığını söyle."

Sevastyan'ın gözlerinde bir parça acıma hissi görmüş olabilirim. En kötüsünü düşündüm, keder kalbime hızlı bir bıçak gibi saplandı. Bunca yıldır merak ediyordum. Şimdi onunla hiç tanışamayacak, hiç konuşamayacakmışım gibi görünüyordu.

Gözyaşlarımı tutamayarak, "Kardeşim var mı?" diye sordum. "Yok."

"Büyükanne ve büyükbaba mı?" Annem ve babam beni evlat edindiklerinde daha yaşlıydılar ve büyükanne ve büyükbabam çocukluğumda vefat etmişlerdi.

Başını iki yana salladı. "Sadece baban ve uzak bir kuzeninle tanışacaksın." Ayağa kalktı, sonra oturma alanının ortasındaki mermer tezgâha geçti. Bir düğmeye basarak, bir panel geri çekildi ve her türlü bar ve kadeh takımıyla dolu ıslak bir bar ortaya çıktı. Kesme kristal bardaklara iki içki doldurdu. Kendisi için bir votka ve benim için de soğuk bir Sprite mı?

"Sıcak süt yok mu?" Bardağı aldım ve somurtarak içtim çünkü tadı çok güzeldi.

Koltuğuna döndüğünde bir parmağını bardağının kenarında gezdirdi ama bir yudum bile almamıştı. Tıpkı bardaki içkisine dokunulmadığı gibi. "Tercih ettiğiniz tekiladan bende yok."

"Tercih mi? İnsanlar bana ne alırsa onu içerim. Bütçem kısıtlı."

Yorumum onu eğlendirmiş miydi? "The sahip olacağınız son *bütçe*, sizi temin ederim."

Çünkü benden ailenin kan parasını harcamamı bekliyordu. İçinde bulunduğum durumu hatırlayarak, "İki yabancı adamın bana gerçekten zarar verebileceğine inanmakta zorlanıyorum" dedim.

"They akrabaları hedef alır. Kovalev Bratva'ya başladığında, kurallar üyelerin bir aileye sahip olmasını, kardeşlik dışında önemsedikleri bir şey olmasını yasaklıyordu - çünkü aile, düşmanların size karşı kullanabileceği bir zayıflıktır."

Ben böylesine acımasız bir dünyayı hayal etmeye çalışırken, Sevastyan devam etti: "That Kovalev anneni bu yüzden gönderdi. Hamile olduğunu bilmiyordu. Ta ki sen bu araştırmaya başlayana kadar."

"DNA'mın onunkiyle eşleştiğini söylediniz. Ama neden onunki mevcut olsun ki?" "There sizden önce onun babası olduğunu iddia eden başkaları da vardı. Başlangıçta, bn

Nebraska'ya bunun bir tür aldatmaca olup olmadığını öğrenmek için geldi." Sevastyan bardağına bakarak, "Kovalev senden önce bunun doğru olmasını

hiç istemedi," dedi.

"Neden olmasın?"

Sevastyan tekrar yüzüme baktı. "The diğerleri hilekâr servet avcılarıydı, soğuk kanlıydılar ve görünüşte kendilerini işsizliğe adanmışlardı. Sen yüksek lisansını onur derecesiyle bitirirken üç işte çalıştın. Rusça konuşmayı bile öğrendiniz. Onu bulmak istiyordun ama *buna ihtiyacın* yoktu. En azından maddi olarak." Sevastyan'ın sesi hayranlık uyandırıcı mıydı?

The düşüncesi içimi ısıttı. Ta ki DNA'mın beni ~~li~~ gangsterle ilişkilendirdiğini hatırlayana kadar. "There eşleşmede bir hata olmuş olabilir. Yazım hatası ~~yada~~ ~~başka~~ bir şey."

Sivastyan kadehini dudaklarına götürdü ama içmeden indirdi. "Annesine olan benzerliğiniz tekinsiz."

Büyükanneme benziyordum. Kendimi yumuşarken buldum, ama kuşklarımı yatıştıracak kadar değil. "Peki babam ne iş yapıyor? Suç anlamında. Kız mı kaçıır? Silah ve uyuşturucu mu?"

Sevastyan sanki sorum gülünçlüğü doruğuymuş gibi bana baktı. "The işinin büyük kısmı emlak ve inşaatla ilgili. Ama aynı zamanda çeteler arasındaki anlaşmazlıklarda arabuluculuk yapıyor ve iş sahiplerine koruma satıyor. Politikacılara şantaj yaparak canlı bir ticaret yapıyor. Kız yok, silah yok, uyuşturucu yok.

That bu çatışmayı ~~yşamın~~ bir nedeni de bu - çünkü kendi bölgesinde bunu istemiyor."

"Emlak değerlerini düşüreceği için mi?"

Sivastyan benimle sabır mücadelesi veriyormuş gibi görünüyordu. "Çünkü bu, koruduğu insanların yaşam kalitesini düşürecektir."

That şaşırtıcıydı. "Tamam, belki de şeytani, bıyık buran bir kötü adam değildir. Ama yine de bu işe bulaşmak istemiyorum. Sadece doktoramı bitirmek ve bir kariyer sahibi olmak istiyorum."

Tarih diplomamla. Though İlle de profesör ya da yazar olmak istemiyordum. Doktoraya en az direnç gösteren yol olduğu için mi devam etmiştim?

"Babanın seni hayatından koparmak istediğini mi sanıyorsun? Bunun için Zironoff'yu suçla. Eğer o olmasaydı, şu anda yatağında uyuyor olurdun."

"Araştırmacım mı? O ne yaptı?"

Sivastyan'ın içkisi yine neredeyse ağzına kadar gelmişti ama bıraktı. "The açgözlü küçük pislilik Kovalev'den ~~sınıs~~ saklamak için para talep etti.

Keşif. Ama düşmanlarımıza senin varlığından çoktan bahsettiğini ve bir bedel karşılığında nerede olduğunu söylediğini öğrendik. Sizi bilerek riske attı."

Yutkundum. "Zironoff'a zarar verdin mi?"

Gözleri buz kesen Sevastyan, "Güveninizi ve zor kazandığınız paranızı aldı, sonra da kanınızı bir *vor'a* şantaj yapmak için kullandı. Korumaya yemin ettiğim hayatını tehlikeye attı. Söyle bana Natalie, verdiği zarar için cezalandırılması ve daha fazlasını yapmasının engellenmesi gerekmez miydi?"

Duvardaki yazıyı okuyabiliyordum. Sevastyan Zironoff'u ele geçirmişti. Gerçek bir çete infazcısı. Profesyonel bir katil.

Bakışlarını bana dikerek, "Beni anla kızım, sana yönelik her türlü tehdidi acımasızca ortadan kaldıracığım," dedi.

Sevastyan'ın daha kaç kişiyi öldürdüğünü merak ettim. Neden hâlâ bu adamdan korkmayı başaramadığımı merak ettim. Bunun yerine, kendimi korunmuş hissediyordum.

"Zironoff seni öldürtmek için tuzak kurdu ama yine de anlamayacaksın." Yorgun bir nefes verdi. "Ahlaki Amerikan öfkenizi duymak için sabırsızlanıyorum."

Bir şeyler bulmaya çalıştım. Ancak Zironoff, akrabalarımı bulma hayalimi gerçekleştirmeyi planlayan bir grup ölümcül haydutun yanına gitmişti. Öldürülebileceğimi bile bile ona emanet ettiğim önemli bilgileri sızdırmıştı.

Ben de omuz silktim. "*Do svidaniya*, Zironoff." Hoşça kal ve güle güle.

Sevastyan'ın bakışları yüzümde gezindi. Gözlemci, dikkatli. Then seksi dudaklarının bir köşesi kıvrıldı.

Yarım gülümsemesiyle kalbim güm güm attı. Eğer gerçekten gülümserse, muhtemelen kalp krizi geçirirdim. Kendimi yelpazeleme isteğimi bastırarak sordum, "Peki, bir mafya adın var mı? Kasap Alex ya da Köpekbalığı Al gibi bir şey mi?"

"Ben Sibiryalıyım; bana Sibiryalı derler. Hikayenin sonu."

"Sade ama zarif, her şeyle uyumlu. 'Hayatın' içine mi doğdunuz yoksa bölümünüzü mü seçtiniz?"

Çakmak çakmak bakışlar.

"Tamam, Kovalev'in çete adı ne?" "Yaşlılar ona Saatçi diyor." "Saatleri temizlediği için mi? Parmaklarıyla mı?"

"Babanızın da alaycı bir mizah anlayışı var. Onunla çok ortak yönünüz

var."

"Gerçekten mi?" Başımı eğdim. "Benim hakkımda çok şey öğrenmişsin, ha?"

"Senin hakkında her şeyi biliyorum, akademik, finansal ve sosyal olarak. Büyürken istikrarlı olduğunu ve seni yetiştiren şefkatli bir çiftin olduğunu biliyorum, bu da Kovalev'in içini rahatlattı. Azimli ve zeki olduğunu biliyorum. Muhtemelen kendi iyiliğin için çok fazla."

Bu gece erken saatlerde izlendiğim hissine kapıldığımı hatırladım. "Beni bardan eve kadar takip ettin." Sadece saatler önce.

"Ben yaptım."

"Bu gecedен önce evime girdin mi?" Yatağımın altındaki vibratör koleksiyonunu bulmuş muydu ya da internetteki yer imlerimin yarısının porno olduğunu fark etmiş miydi?

"Tabii ki. Çok titiz davrandım." Burada oturup mahremiyetimi düzenli olarak ihlal ettiğini itiraf ederken bile tavrı o kadar gerçekçiydi ki.

Tüm hayatım bu adamın önüne serilmişti. Dişlerimi sıkarak, "Paylaşmak istediğin önemli bir şey var mı?" diye sordum.

"Merak etmeyin, her ayrıntı Kovalev'e ulaşmayacak." Gülümseme. "Yatağının altında sakladığın cephanelik gibi."

Arsenal mi? *Burada ölüyorum.*

"Ya da seni banyoda kendine ne yaparken yakaladığımı."

Artık hayatımdan endişe etmediğime göre, utanç beni haşlıyordu. Sevastyan beni da'yı kurcalarken, mağarada dolaşırken, pembe telefonu çevirirken yakalamıştı. "Neden en başta benim banyomun kapısını açtın?"

"Bir ses duydum." Bir kaşını kaldırdı. "Bir *inilti*. En kötüsünü düşündüm."

"Beni dezavantajlı durumda tutmak gibi bir yeteneğin var gibi görünüyor.

Belki de

Moskova'ya gittiğimizde daireni araştırabilir miyim? Yatağının altına bakabilir miyim? *Sen* mastürbasyon yaparken izlememe ne dersin?"

Bunun üzerine, sanki karnına yumruk yemiş gibi gerildi. "Dilini koru, tatlım." Parmakları bardağın etrafına öyle sıkı sarılmıştı ki, kristalin parçalanacağını sandım.

"Yoksa ne yaparsın? Throw beni bir mısır tarlasına indirir ve beni yoklar mısın?"

Sanki kendini kontrol etmek için savaşıyormuş gibi çenesini sıkı. "That olmamalıydı."

Onunla tartışmayı bırak, Nat. Yatağa git. Bu adamla her şeyi yapacak, hatta savaşılabilecek kadar ilgimi çekmiş miydi?

"Eğer kaçmasaydın-"

"Sakın onu bana geri takayım deme!"

"Yarı çıplak bir kızıl saçlı altıma yayılmış, kalçalarını memnuniyetle sallıyordu.

Damarlarımda buz yok."

Kaşlarımı kaldırdım. "Öyle değil mi?"

"Hayatımın o alanında değil," diye düzeltti. "Tipim olmamana rağmen etkilendim." Sağ ön parmağını kullanarak aynı elinin başparmağındaki halkayı çevirdi. Bunu daha önce de rahatsız görüldüğünde yaptığını fark etmiştim. Bir ipucu mu? That işe yarayabilirdi. "Her erkek öyle olurdu, o yüzden felsefelenmeyin"

"Senin tipin değil." Bu yorum beni nasıl yaralayabilirdi? "Sen de tam olarak benim tipim değilsin *Sibiryalı*." Muhtemelen suikastçıyla alay etmek iyi bir fikir değildi. Ayağa kalktım. "Beni küçük düşürmeye ve kavga çıkarmaya kararlı görünüyorsun. İkişiyse de ilgilenmiyorum." Arkamı döndüm ve koridorda yürüdüm. "Oraya vardığımızda beni uyandır."

Arkamdan seslendi, "The Kovalev'e özel hayatınla ilgili söylediğim tek şey, geride bırakacağın bir sevgilinin olmadığı. Bu gece bu durumu düzeltmek için ne kadar hevesli olduğundan bahsetmeyeceğim."

Sütlerden birinin kapısında dönerek durdum. "Barda neden bu kadar öfkeliydin?"

Sonunda o votkayı içti ve nedense tüylerim diken diken oldu. "Büyük bir adamın kızının kendini bana atması, *bela* araması hoşuma gitmedi."

"Throwing kendim mi? Delirdin mi sen? Kendimi tanıttım ve sana bir içki ısmarlamayı teklif ettim." Öfkem artmaya devam ediyordu. "Ve umarım beni sürtük gibi utandırmaya çalışmazsın - çünkü bir şişe roketi gibi uçup giderim!" Bekâretimin beni utandırdığı zamanlar böyle zamanlardı.

Ayağa kalktı, sonra bana doğru yaklaştı. Her adımında nefesim daralıyordu. Ne yapacaktı acaba? Hiçbir fikrim yoktu; heyecan, tedirginlikle savaşıyordu.

Tepemde dikiliyordu, başımı kaldırıp onun ağır bakışlarıyla karşılaştım. Ne zaman kızsas, gözleri soğuk kehribar gibi sert ve parıltılı görünürdü. Aksi takdirde, erimiş altın gibiydiler, tıpkı şimdi olduğu gibi. . .

"Bardaki onca erkek arasından beni seçmenin bir sebebi var, küçük kız." Sesi boğuklaştı, aksanı sertleşti; sanki bana dokunmuş gibi tepki verdim. "Ve bu dersler hakkında konuşmak için değildi."

İç sarsıntısı. "Seni seçtim çünkü sen bir gizemdin. Erkekleri kolaylıkla okuyabilirim ama seni değil. That beni meraklandırırdı."

Elini başımın üstündeki duvara dayadı ve beni sıcaklığıyla sardı. "Bir kadın beni bekâr bıraktığında" - eğilip kulağıma mırıldandı

- "Çünkü sikilmek istiyor. Yara izlerine ve dövmelelere bakıyor ve *sertçe sikileceğini* biliyor."

Nefesim kesildi, onun için eriyordum.

"Benden istediğin bu muydu Natalya?" Sıcak nefesleri kulağımın üzerinde geziniyor, meme uçlarımı daha da sertleştiriyordu. Ağırlığımı bir ayağımdan diğerine kaydırdım, kalçalarımı birbirine sıkıştırdım.

"Th-size bu yüzden yaklaşmadım." Ona yaklaşmamın nedeni That olabilir.

"Küçük yalancı. Bir kadın beni içine gömmek istediğinde bunu anlayamayacağımı mı sanıyorsun?" Yüzümü incelemek için geri çekildi. "Ve istediğini elde edemeyince, güzel bir ... sıcak ... banyoya razı oldun."

Yutkundum, nefes almaya başlamıştım.

Sesi kısık bir şekilde, "Kendine dokunduğunda beni mi düşünüyordun?" dedi.

Nefeslerimin arasında, "Sana bunu söylemeyeceğim" dedim.

"Az önce yaptın, tatlım." Sanki aramızdaki trans bozulmuş gibi doğrudu. İğrenç bir küfürle benden uzaklaştı. "Sadece yatağına git."

Bir votka daha doldurmak için uzaklaşırken geniş sırtını izledim. Kendi lanetimle kabin kapısını arkamdan kapattım.

That adam daha anavatana varmadan beni çıldırtacaktı!

Bir hışımla örtüyü çektim ve görkemli yatağa sürünerek girdim.

Then yattığım yerden tavana bakıyor, kendimi keyifsiz hissediyor ve o adamın kıyafetlerini giymek zorunda kaldığım için *nefret* ediyordum.

Beni tahrik etmesinden nefret ediyorum.

Neden o? Neden hayatımın diğer her alanında bu kadar güçlüydüm de ona karşı bu kadar zayıftım? Yıllarca Bay Doğru'yu bekledikten sonra

Bekaretimi Sevastyan'a toprakta verdim.

Lisedeyken yirmi dört yaşında bir bakire olacağımı hiç düşünmemiştim, çünkü bu işi çok merak ediyordum. Ve lanet olsun, *oyuna* gelmişim.

Ama birlikte olduğum sarhoş oğlanlar ellerini kollarını sallaya sallaya geziyorlardı ve daha ileri gitmem için bana asla ilham vermiyorlardı. Görünüşe göre seks bana göre değildi. En azından, tanıdıklarım gibi erkeklerle değil.

The küçük bir kasabada büyümek ve küçük bir okula gitmekle ilgili bir sorun mu?

There aralarından seçim yapabileceği çok fazla erkek yoktu.

Üniversiteye gittiğimde, erkeklerin çeşitliliği karşısında kendimi piyangoyu kazanmış gibi hissetmişim. Merakım azalmamıştı ve mezuniyet balosundan önce bekaretimi kaybedeceğimden emindim.

Hazırlık aşamasında, doymak bilmez okumalarım, Jess'le aynı odada kalmam ve kendi nefes nefese araştırmalarım sayesinde seks hakkında her şeyi öğrenmişim. Bir de yüksek kaliteli kadın pornolarına olan ilgim.

Erkek üstüne erkekle takılıyordum, ama kaçınılmaz olarak her biri anlaşmayı tamamlamamı engelleyecek bir şey yapıyordu.

The beni Çin'e kazıyormuş gibi kızdıran kişi.

The üzerinde yuvarlandığı prezervatifin içine erken boşalmış, sonra da beni bir daha aramaya utanmış biri.

The zevklerimin tam tersi yönde ilerlediğinden oldukça emin olduğum halde, benim üstte olmamı, ona hükmetmemi isteyen biri. (Mısır tarlasındaki son karşılaşmam da bunu doğruluyor mu?)

Cinsel becerisi olan, çekici, baskın bir erkek istemek çok mu fazlaydı?

Yirmi yaşına geldiğimde, *bu kadar uzun süre beklediğimi düşünmüştüm*. Tüm niteliklerimi karşılayan bir erkekle alev alev yanan, kör edici bir şehvet yaşayana kadar bekleyebileceğimi düşünmüştüm. Ama hiç erkek yoktu.

Bu geceye kadar.

Sevastyan tüm özelliklerimi taşıyordu ama onun tipi olmadığını söyleyerek alay etmişti.

Tamam, niteliklerimi karşılayan, beni seven ve pislik *olmayan* bir adam istemek çok mu fazlaydı?

İçimi çekerek pencerelerden birine baktım, ayı ve yıldızları bana hiç olmadıkları kadar yakın gördüm. Çünkü bir uçaktaydım ve büyük bir bilinmeze doğru gidiyordum. "Yeni hayatıma".

Kahretsin, aklımı Sivastyan'dan uzaklaştırıp yarının neler getirebileceğini düşünmem gerekiyordu. Daha birkaç saat önce biyolojik ailemi bulma umudumu yitirmiştim. Şimdi babamla tanışmaya gidiyordum. Benden hoşlanacak mıydı? Mesleğine rağmen ben ondan hoşlanır mıydım?

Belki de Rusya'ya yaptığım bu seyahate hayatımda mini bir izin, büyük oyunuma kısa bir mola olarak bakmalıyım. Jess'in tatili gibi. Yarın derslerimdeki eksiklikleri ayarlamak için arayabilir ve derslerime bakması için bir arkadaş bulabilirim.

The sunucu işleri o kadar yorucu ve baktandı ki, uzun mesafeli bir aramayı bile boşa harcamazdım.

Evet, herkesin ara sıra bir molaya ihtiyacı vardır.

The Motorların uğultusu beni uyutmaya başladı ve hayal kırıklığımın en kötüsü azalmaya başladı. Yumuşak şiltenin üzerinde, hava kadar hafif ipek çarşafın arasında uçuyormuş gibi hissediyordum. Though Uyumak için çok heyecanlı olduğumu düşünmüştüm, kısa süre sonra kendimden geçtim.

Ve Sevastyan'ı hayal etti.

Cızırtılı bir hayal içinde, beni banyomdan kaldırdı, çıplak, sırlıklam bedenimi yatağa yatırdı. There, kalçalarımın arasına yerleşmeden önce ağızla suyun her damlasını takip etti. . .

"Natalya," diye inledi sıcak nefesi ve kaygan diliyle. "*Natalya.*" Yüzünü kaldırdı, seksi dudaklarını yaladı ve "Beni mi hayal ediyorsun?" diye sordu.

Ne? Rüya mı görüyordun? Gözlerimi açtım ve Sibiryalı'nın bana baktığını gördüm.

BÖLÜM 7

Ay ışığı onun güzel ve sert yüzünü aydınlatarak kalbimi yerinden oynattı. "Sevastyan?" Yanımda yatıyordu, başını elinin üzerine koymuştu, bu pozisyon ondan gelen gerginliği yalanlıyordu.

Gömlek giymiyordu. Sert kas yığınlarıyla dolu çıplak göğsünü görünce neredeyse inleyecektim. Pürüzsüz teninde kötü görünümlü dövmeler vardı. Her iki göğüs kafesinin üzerinde, karmaşık bir şekilde gölgelendirilmiş, sekiz köşeli büyük yıldızlar vardı. Kaslı kollarından birini iki Rus kubbesi süslüyordu; diğerinde ise desenli bir bant pazusunu çevreliyordu.

Those işaretleri ve vücudundaki gizli güç beni büyüledi. "Yatakta benimle ne yapıyorsun?" *Ve neden senden korkmayı başaramıyorum?*

Nefesleri hızlı geliyordu. Bana kopmaya hazır, gergin bir lastik bandı hatırlatıyordu. "İnlediğini duydum," diye homurdandı. "İçeri girdim, yorganın altında kalçalarını salladığını gördüm."

Kızardım, bakışlarımı kaçırdım; bakışlarım onun şiş karnına, göbeğinden çıkan koyu renkli kıllara takıldı. Delice bir istekle onu ısırmak istedim.

"Tam utanmaz olduğunu düşündüğüm anda, yanakların ısınıyor."

Kendimi onunla yüzleşmeye zorladım. "Ne yaptığımı açıkladın. *Sen ne halt ediyordun?*"

"Seni izliyor ve her kalp atışında daha da sertleşiyor." Kalçalarını yan tarafıma doğru bastırdı ve büyük ereksiyonunu uyluğumda hissetmeme izin verdi.

Nefesim kesildi, vücudum onun inatçı sıcaklığına maruz kaldığında yumuşadı.

Hayır, hayır, bu adam pisliğin tekiydi! Kendime onun ruh hali değişimlerini hatırlattım. "Artık gidebilirsin." Sesimin bu kadar kararlı çıkmasından gurur duyuyordum. "Sizi bir daha rahatsız etmemeye çalışacağım."

Sanki ben konuşmamışım gibi, "Sen ... bu *sesleri* çıkarıyorsun. İniltini, iniltini. Onları duyuyorum ve düşünceler beynimi terk ediyor." "İçiyordun."

"*Nemnozhka*." Biraz. "Seni banyoda bu parmaklarla kendini okşarken nasıl gördüğümü tekrar tekrar yaşadım." Sağ elimi kapağın üzerinden sıyırdı. -Bir roller-coaster güvenlik çubuğu gibi tuttuğum parmak uçlarımı yüzüne bastırdım. "Keşke benim önümde kendini bitirseydin."

Keşke ben de yapsaydım! Then belki de şu anda şehvetle dolup taşmaz, onun büyüüne daha da kapılmazdım.

Kapüşonlu gözleri yüzümde gezindi, sonra aşağı indi. "Bunları bu kadar sertleştirecek ne hayal ediyordun?"

Bakışlarını aşağıya doğru takip ettim. Göğüs uçlarım giydiğim tişörtün kumaşına yapışmıştı.

"Söyle bana tatlım, neden ıslak bir rüyanın eşiğindeydin?"

Daha önce ona karşı koyamamıştım; şimdi, bu yatakta, onun gürleyen, baştan çıkarıcı sesini duyunca, savunmasız olduğumdan korktum. *Hayır! Hayır! Güçlü ol, Nat*. "Neden bana evcil hayvan demekte ısrar ediyorsun?"

"Belki de bir erkeğin seni yakalamak ve elinde tutmak istemesine neden olduğun içindir."

"Doğru." Ukalalık yaptığını biliyordum ama bu fikir tüylerimi ürpertti.

"Bana rüyanı anlat."

"Neden yapayım ki? Bana iğrenmiş gibi bakacaksın ve yine buz gibi olacaksın." "Buz gibi mi? That şu anda hissettiğim son şey."

Gömleğin düğmelerini açmaya başladığında yutkundum, yakaları göğüslerimi açıkta bırakacak şekilde açtım.

"Ne yapıyorsun?" "Ne yapıyorsun?" diye sordum. Ama onları ortaya çıkarmak istiyordum, onları görmesini ve beni arzulamasını istiyordum.

Hey, hayatımdan tatildeydim, değil mi? Öyleyse neden bu adam benim sonbahar tatilim olmasın?

Gömleğin kolalı kenarını aldı ve sol meme ucumun üzerine hafifçe sürttü. *Oh, Tanrım, oh, Tanrım* . . .

"Sen banyodayken meme uçlarını bir an için gördüm. Onları emmek için ağzımın sulandığını biliyor musun?" Ağzını onların üzerine koymak istemişti. Bunu hayal etmek düşüncelerimi karıştırdı.

Bir sıyrık daha.

"Buna bir son vermelisin." Uçların daha da sertleşebileceğini düşünmemiştim. They neredeyse acı verici bir şekilde gerildi.

"Evet, bana durmamı ve seni yalnız bırakmamı söyle." *Kazıyın.* "Bana seni korkuttuğumu ve sana dokunmamam gerektiğini söyle." *Kazıyın.*

Bir iniltiyi bastırdım. "Beni korkutmuyorsun. Ve bana dokunmanı istemememin tek nedeni de bunu yapmayacak olman ve bu gece yeterince cinsel işkenceye maruz kaldım."

Şu an da dahil olmak üzere, üç kez orgazmın eşiğine gelmiştim, hepsi de bu adam yüzünden.

Alçak sesle, seksi bir kahkaha attı. "Sana işkence ettiğimi mi düşünüyorsun? Belki de sana gerçek işkencenin ne olduğunu göstermeliyim." Ses tonu yasaklayıcıydı; öyleyse neden amım beklentiyle sıkılıyordu? "Then belki de beni yatağında bulmak için bana bağırırsın."

"İstedğin bu mu?"

"Senden de bunu beklerdim. Ve eğer bana seni terk etmemi söylersen, terk ederim."

"Cevap ver bana, Sevastyan. İstedğin bu mu?"

Tek kelime etmedi; *sıyrıldı.*

"Ahh!" Kelimeler bulmakta zorlanarak alt dudakımı yaladım. "Kafamı çok karıştırıyorsun! Madem bana bir şey söylemeyi reddediyorsun, ben de sana *her şeyi anlatacağım.* Seni son derece çekici buluyorum. Gözlerin böyle altın sarısı ve için için yanarken, benim için karşı konulmaz oluyorsun. Sanırım haklıydın; barda sana yaklaştım çünkü seninle seks yapmak istiyordum."

Sert dudakları aralandı. Then az önce aklına gelen fikri kovmak istercesine başını sertçe salladı. "Beni daha iyi tanısaydın böyle yapmazdın. Ben bir infazcıyım, bir kiralık katilim ve benim gibi bir adamın şehvetini uyandırdığın için sana acıyorum."

Yumuşak bir sesle, "Ama sen de benim ilgimi çektin. Peki şimdi ne yapacağız?" "Kafamdaki düşünceleri bilseydin, bu kadar misafirperver olmazdın."

Benim yatağımdan hoşlanmazsın. Özel ilgi alanlarım vardır ve itaat beklerim."

"İtaat." Bu *benim iç* gıcıklayıcı ses tonum muydu? "Ne emredersen yapmam gibi mi?"

Başını salladı, gözleri umutla parlıyordu.

Neden kulağa bu kadar dayanılmaz derecede erotik geliyordu? İşlerimde bana emir verilmesinden hiç hoşlanmamıştım. Ama bu bağlamda -yatakta otoriter bir adamla- bu fikir beni heyecanlandırdı. "Neden bunu talep ediyorsun?"

"Sürprizlerden hoşlanmam. Eğer dediğimi yaparsan, hiç sürpriz olmayacak." Dudağımı kemirdim, bunu biraz düşündüm. "Ne tür ilgi alanları?"

"Vücuduna iğrenç şeyler yapmam gerekiyor Natalya. Ve asla yapamayacağımı biliyorum." Sesi neredeyse kederliydi.

Kirli mi? That kulağa çok seksi geliyordu. "Neden yapamıyorsun?" "Sen benim için tabusun. Hiçbir kadın bundan daha fazla değil."

Patronun kızı olduğum için mi? Sivastyan'ın bana karşı soğuk davranmasının nedeni bu muydu? "Bu kulübede yalnızız. Aramızda geçenleri kimsenin bilmesine gerek yok. Belki de inmeden önce bunu sistemlerimizden atmaya çalışmalıyız."

Teklifimi gerçekten değerlendiriyor gibi görünüyordu. "Vücudunun kontrolünü hiç bir erkeğe bıraktın mı?"

Nefes nefese başımı salladım. Hükmedilmenin nasıl bir şey olduğunu merak ediyordum; bu adam merakımı giderebilirdi. Tatillerin en güzel yanı da buydu: delirebilir, başka türlü asla yapmayacağınız şeyleri yapabilir ve hiçbir sonuçla karşılaşmazdınız.

Değil mi?

Bunu deneyecek cesaretim var mıydı? On iki yaşımıdayken komşu çiftlikteki çocuğun beni bir tren sehпасından aşağıdaki dereye atlamam için cesaretlendirdiğini hatırladım. Rayların üzerindeyken dehşete düşmüştüm, bir kuş gibi titriyordum. Ama o çıkıntıdan hiçbir şeye adım atmamak için kendimi zorlamıştım.

Serbest düşüşe.

Aşağı inerken korkudan çığlık attığımı hatırlıyorum. Then *Suyun* içinde tekmeleyerek yükseldiğimi ve zafer kazanmış bir şekilde yüzeye çıkıp o çocuğa sırtıttığımı hatırlıyorum.

Sırf bu ödül için tüm o dehşete değmişti. Bu gece de aynı şey geçerli olacak mıydı?

"Bana mutlak itaat edebilir misin Natalie?"

Bağırsak kontrolü. Bir kez daha çıkıntıya adım atabilir miyim? Dürüst cevabım: "Deneyene kadar bilemeyeceğim." Göğsüne uzandım, bir dövmenin üzerini okşadım. Kasları dokunuşumla dalgalandı.

Başparmağım göğüs ucuna dokunduğunda keskin bir nefes aldı. "Seni ne bekleyeceğim konusunda uyardım, nasıl bir adam olduğum konusunda uyardım. Ve sen hala itiyor musun? Sana öyle bir tat vereceğim ki benden kaçacaksın. This sisteminizden çıkacak - çünkü benden korkacaksınız"

BÖLÜM 8

Ondan korkmak mı? Sesli bir şekilde yutkundum. Bunu yapmaya cesaret edebilir miydim? "Uyluklarını aç," diye emretti, üzerimde yükselerek.

Hâlâ onun etkisi altındaymışım gibi görünüyordu.
Bacaklar.

Kendini onların arasına yerleştirdi. Gömleğin yakalarını avuçlarının içinde kavrayarak kalan düğmeleri açtı ve gömleği üzerimden çekip aldı; ta ki çıplak göğüslerim yırtıcı bakışlarının önünde titreyene kadar.

Vücudum tamamen çıplak ve savunmasızdı ve bu davranışı beni sinirlendirmeliydi. Bunun yerine, kalçalarımın dalgalanmasını engellemek için konsantre olmam gerekti.

"Daha fazlasını istiyorsan, ellerini boynunun arkasına koy."

Gözlerimi kırıştıtararak ona baktım. "Ne?" Konumumu daha da savunmasız hale getirmek mi? "Yap ve onları hareket ettirme.

Sdavaisya." Teslim ol.

"Bilmiyorum."

"Ben sormadım."

Tereddüt ettim ama sonra merakım ve içimdeki azgınlık dediğini yapmamı gerektirdi.

Parmaklarımı enseme de birleştirdiğimde, "Aferin kızıma," dedi. Uzun dakikalar boyunca bana öyle sahiplenici bir bakışla baktı ki, neredeyse hissediliyordu. Sonunda elleri üzerime indi ve belimi kavradı. Parmakları neredeyse birbirine değdiğinde, benden ne kadar büyük olduğunu, şimdiye kadar birlikte olduğum herkesten ne kadar büyük olduğunu fark ettim. Beni çok mu küçük buluyordu?

Sert avuçlarını yanlarıma sürterek bana "*ideal'naya*" dedi. Mükemmel ya da daha spesifik olarak geliştirilemez anlamına geliyordu.

Zevkle iç çektim. "Görünüşümden hoşlanmadığını sanıyordum."

Adam şaşkınlıkla yüzünü kaldırdı. "Sana ne zaman böyle bir izlenim verdim, tatlım?"

"Senin tipinden uzak mı? Bir şey çağrıştırıyor mu?"

"Ciddi anlamda söyledim. Birlikte olduğum kadınlardan çok farklısın." Daha çok kendi kendine, "Gece ve gündüz." dedi.

Onu kuzeyden gelen havalı, heykelsi güzellerle hayal ettim, kıyaslandığında kendimi cüce gibi hissettim. That bu his kısa sürdü çünkü dikkatini göğüslerime yöneltti.

Alttan kavrayarak, büyük elleriyle neredeyse daire içine aldı. Meme uçlarımdan kaçınarak, sertliğin bu tarafında olan pratik bir dokunuşla yoğurdu. Ama bunu sevdim, ona doğru eğildim.

Tekrar ve tekrar beni avuçladı, vücudumun geri kalanı temas için yalvarana kadar tümsekleri dolgunlaştırdı - ki bunu esirgemeye kararlı görünüyordu.

"Bana ne yapıyorsun?"

"Sana cinsel işkence yapmak." Göğüslerimi sıkıca kavradı.

They şişmeye, derim ısınmaya ve kızarmaya başladı. Meme uçlarım dikleşti ve şişti, ta ki onları görmek beni daha da tahrik edene kadar. Onlardan onun değişmiş bakışlarına baktım, sonra geri döndüm. Hâlâ masaj yapıyordu; hâlâ uçuklarım şişiyordu.

Ağır nefeslerini hassas uçlarımda hissettiğimde, sefalet ve zevkin mükemmel bir karışımıyla kıvrandım. Altımdaki çarşafların nemli olduğunu fark ettim ve bu şekilde boşalacağımı anladım. Keşifle gözlerim kocaman oldu. İhmal edilmiş amıma tek bir dokunuş bile olmadan orgazm olabiliyordum.

Vücudumun neler yapabileceğini bildiğimi sanıyordum ama şimdi alışık olmadığım şekilde davranıyordu. Ne yapabileceğini benden daha iyi biliyor gibiydi.

Kavrayışını hiç azaltmadan aşağı eğildi ve nefeslerinin tepelere daha da fazla işkence etmesine izin verdi. Onlarla temas etmekten kaçınarak, dilini yanlara, uçların etrafına doğru uçarcasına öpücükler gönderdi.

Meme uçlarıma dokunsa çığlık atardım. Meme uçlarıma dokunmazsa çığlık atardım. "Sevastyan, öp onları!" Sıkıntıdan nefes nefese kalmıştım, bu dayanılmaz uyarılma yüzünden kıvranıyordum. Parmaklarımı boynumun arkasına geçirdim ama kendime dokunmadan önce daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyordum. "Bir şeyler yap."

"Bunun gibi mi?" Uğursuz bir bakışla önce bir ucuna, sonra diğer ucuna üfledi.

Dudaklarımdan bir çığlık koptu, sırtım beni o sinir bozucu uyarıma yaklaştırmak için eğildi.

"Yine de." Beni yere yapıştırdı ve göğüslerimi daha da sert bir şekilde sıktı. "Bana teslim ol."

Sadece boyun *eğmek* kelimesi bile beni titretti, klitorisimin zonklamasına neden oldu. Ona dokunmamak için kendimi zor tutuyordum. Boynumdaki tutuşumu bırakarak elimi aşağıya doğru indirdim.

"Ah-ah." Kalçamı tutup beni yanıma itti ve kıcımı ona gösterdi. "Sen ne-"

Nasırlı ellerinden biriyle boynuma sarılıp beni yerinde tutarken, diğer eliyle popoma bir tokat attı. Beni korkutmaya yetecek bir güçle. "Eğer bana itaat etmezsen, cezalandırılacaksın. Anladın mı?" Bir sert tokat daha.

Bana ondan korkacağımı söylemişti; her vuruşta içimde bir alarm oluşmaya başladı. Boğazımdaki ele karşı sertçe yutkundum.

"Anladın mı?" Avuç içi yine kıcıma çarptı. "Ah!" That bu da bir aşk dokunuşu olmamıştı. "Evet!" "Anladım, Sevastyan' de. "

"Anlıyorum, Sevastyan." Ama anlamamıştım. Gözleri heyecanla parlıyor, göğsü kabarıyordu; şişkin aletin ucunu pantolonunun kumaşını ıslatmıştı. Beni kırbaçladığı için mi bu kadar tahrik olmuştu?

Öyle mi yaptım? İtaat bir şeydi, ama bu bedenseldi. Yine de hiç olmadığım kadar ıslanmıştım, kıcım o kadar lezzetli bir şekilde karıncalanıyordu ki bir tokat daha yemek için can atıyordum.

Bu doğru olamazdı. *Korkmam* gereken bir şeyi nasıl arzulayabilirdim? Nefes alıp verirken, "Bir erkeğin seni düzeltmesinden hoşlanmıyor musun?" dedi.

Bedenim "*Evet!*" diye bağırdı. Ama zihnim direndi. The gerçek mi?

"Kararsızım."

That kaşlarını yeniden çatmasına neden oldu. "Eller, Natalya."

Onları arkamda birleştirdiğimde beni tekrar sırtüstü yatırdı. Göğüslerimi bir kez daha kavrayarak başını eğdi, ağzı neredeyse meme ucuma geliyordu.

Em onu. Beni boşalt. "Lütfen, ağzın." Düşüncelerimi zorlukla söyleyebildim. "Dilin."

"Eğer benim olsaydın, bunları delerdim. Seni benim altınıma takmaya zorlardım." Delmek. Benim. Zorla. *Onun* altını.

Her kelimesinden tahakküm damlıyordu. Beni *delmekten* bahsediyordu ve sadece bunu hayal etmek bile rahatlamak için onun giyinik kasıklarına doğru dalgalanmama neden oluyordu. Ama pantolonundaki o güzel çıkıntının bana değmesini engelledi.

Sıcak elleri sıkmaya devam etti. Tam memelerimin daha fazla büyüemeyeceğini, daha fazla pembeleşemeyeceğini, daha fazla hassaslaşamayacağını düşündüğümde, kalçalarımı çılgınca sallarken, sakallı çenesini bir meme ucunun üzerine sürttü.

"Sevastyan!" Zevkten neredeyse havaya uçuyordum, "*Lütfen, lütfen, lütfen*" diye geveliyordum.

"Seni emzirmem için bana ne verirsin?"

Kolay. "*Herhangi bir şey.*"

Sesi şehvetle sertleşerek, "Kölem olur musun?" diye sordu. Seni bağlamak, çaresiz bırakmak isterdim. Seni tarifsiz şekillerde kullanmak isterdim."

Beni böyle hissettirdiği sürece - kıcım ateşler içindeyken ve göğüslerim o kadar şişmişti ki, kendi uçuklarımdan başka bir şey düşünemiyordum. "Evet, evet!"

"Derinin ısırtığını göğüslerinizde, acısını bacaklarınızın arasında hissedersiniz."

Ona doğru eğildim. "Tamam!"

Kavrayışı daha da sıkılaştı. "This'un seni cezalandırması gerekiyordu, beni cezalandırması gerekiyordu. Ama sen buna bayılıyorsun. Ne kadar kötü olduğunu bilmesen de buna *ihtiyacın var.*"

Başımı salladım ve tekrar tekrar, "Bayılıyorum, ihtiyacım var," diye mırıldandım. "Ellerini ağzının üzerine koy. Çılgılığını bastır."

Neyimi? Yine de dediğini yaptım.

Rusça, "Tanrı ikimize de yardım etsin" diye mırıldandı. Then dolgun meme uçlarımdan birini sert dudaklarının arasına alarak ağzının bekleyen sıcaklığına doğru emdi.

Dişleri sıyrıp geçerken ıslak dili tepeye vurdu-

Orgazmım içimi parçaladı. Şiddetli, kavurucu, ürkütücü. Zevk dalgaları el değmemiş amımı kasıp kavururken beni eritti, içimi sıktı, çok sert sıktı. Kalçalarımı sallayarak, kendimden geçmiş çılgınlıklarımı bastırmak için ellerimi ağzıma bastırdım.

The salınım o kadar yoğunlu ki, şakaklarımdan iki damla gözyaşı döküldü. Diğer meme ucumu emdi ve dalgalar geri döndü, içim kasıldı. *Rapture* . .

Tükendiğimde beni bıraktı ve dizlerinin üzerinde geri çekildi. Nefesimi tutmaya ve düşüncelerimi toparlamaya çalıştım - her ikisinde de başarısız oldum - bu yüzden ona geçici bir sırtış verdim.

Bakışları vücudumu ve kıvrılan dudaklarımı tararken, öfkeyle -gerçek bir öfkeyle- mücadele ediyor gibi görünüyordu. Bu doğru olamazdı.

Önünde diz çökmek için çabaladım, göğüslerim çok gür hissediyordu. Meme uçlarım nemliydi ve onun kaya gibi sert gövdesinde zonkluyordu. "Biraz daha" diye fısıldadım.

Vücudunun titrediğini hissedebiliyordum. Peki neden beni yere atmıyor, içime dalmıyordu?

Elim vücudunda gezindi. Kocaman, ateşli sikini avuçladığımda hırıltılı bir ses çıkardı. Parmaklarımla izini sürerken, ön sperminin ıslak noktasını buldum ve arzuyla titredim. "Daha fazla."

Dişlerini sıkarak, "Siktir git," dedi.

"Anlamıyorum. Ben ne yaptım ki?"

Saçlarımla uzunluğunu kavradı ve gövdesinin etrafına sardı. "*Ty ne dolzhna byla byt' takoy.*" Böyle olmaman gerekiyordu.

Başımı yana doğru çekerek ağzını benimkinin üzerine eğdi. Diğer her şeyi yaptığı gibi hınzırca öptü, dilinin şehvetli titreşimleri benimkini okşuyordu. Kollarımı boynuna doladım ve göğüslerimizi birbirine bastırdım.

Teni ateşten yanıyormuş gibi hissediyor, kalbi gümbür gümbür atıyordu. Meme uçlarımdan biri onunkilerden birinin üzerinde kayınca ağzıma doğru inledi ve öpüşmeyi derinleştirdi.

Diller birbirine karışıyor, nefesler birbirine karışıyor. Yavaş, günahkâr, sarsıcı. Ta ki ben vücudumu onunkine küstahça sürtene kadar.

Yine de sonra ayrıldı. "Daha iyisini bilmiyorsun, ama sana öğreteceğim." Fermuarını yırtarak açtığını duydum. Saçlarımla tutarak beni ellerime ve dizlerime doğru çekti; diğer eliyle de aletini çıkardı. Hayal ettiğimden bile daha büyüktü. Enfesti.

Büyülenmiş bakışlarım altında damarlı boyu sallanıyordu. Daha da sert atmasını izledim. Ay ışığında parlayan baş kısmına yapışmış bir damla nem vardı ve ben buna açtım.

Ben bakarken o sadece bekledi, eli saçlarımda titriyordu. Madem beni korkutup kaçırmak istiyordu, neden ağzımı ona doğru zorlamamıştı? Boğazıma geri itmedi?

Rusça bir şeyler mırıldandı, sesi o kadar kısıktı ki onu anlamakta güçlük çektim. Beni *uzaklaştırması gerektiğiyle* ilgili bir şeyler söylüyordu.

Dikkatimi vermek, ondan açıklamasını istemek istiyordum ama o boncuk benimle alay ediyordu. Kendime engel olamayarak öne doğru eğildim ve dilimi ucunda gezdirdim, onun uyarılmışlığını tadarak benimkini yeniden ateşledim.

Göğsünden gırtlaktan bir ses geldi. Başımı kaldırıp baktığımda başını arkaya attığını, göğsündeki kasların gerginlikle dalgalandığını gördüm. Kol kasları seğiriyordu.

Daha önce de oral seks yapmıştım ama kesinlikle bir uzman değildim. Yine de her zaman hevesin yeteneksizlikten üstün olduğunu düşünmüşümdür. Tepkisinden cesaret alarak onu ağzıma aldım ve dilimle damarlarında gezindim.

Kalçalarını duygusal bir ritimle sallamaya başladı, şaftını dudaklarımın arasında daha derine kaydırды. Saçlarımdan tutarak beni yerinde tuttu ve yavaşça ağzımı sikti.

Boştaki eliyle parmak uçlarını önce çene çizgime, sonra da kulağımın kabuğuna dokundurdu. Sanki kendine engel olamıyormuş gibi.

Bir eli itaat etmemi istercesine saçlarımı kavradı; diğer eli ise teşekkür edercesine yüzümü okşadı.

The kontrast çıldırtıcıydı. This adam çıldırtıcıydı. Ve tadı ~~çok~~ yüceydi ki, kendimi ona sevgiyle bakarken buldum.

"Güzel küçük Natalya," diye homurdandı, "hevesli ağzıyla." Yanağıma daha yumuşak vuruşlar yaptı. "Bunu yaptığını hayal etmişim."

Dudaklarımı şaftının yan tarafında gezdirmek için geri çektim. "Beni izlerken mi?"

Cevap olarak homurdandı. Yani ben kendi işime bakarak etrafta dolanıyordum ve bu muhteşem Rus benim ona sakso çekmemi mi hayal ediyordu? That beni deli gibi tahrik etti!

Emişimi artırdığımda, başka bir pre-cum atışının tadına baktım ve daha fazlasını istedim, daha fazlasını. Dilimi sertleştirerek ucunu dolgun tacın tam ortasına soktum.

"Ahh!" diye bağırdı, kalçalarını sertçe yuvarlayarak ağzımı horozla doldurdu.

The kafası boğazımın arkasına çarptı. Öğürebilirdim ama çok açtım, sadece bunu bekliyordum. Boyun eğmemi *istemmişti*; ağzım ve boğazım onun kullanması için rahatlamıştı.

"Beni aşığı indir o zaman." Ağızıma bir kez daha sertçe vurdu. Dudaklarım fermuarıyla buluştuğunda ve daha fazlası için inlediğimde, "Sikeyim seni" diye tekrarladı.

Onu anlamıyordum, umursamayacak kadar ileri gitmişim. Zevkle emerken, elim vücudumda gezinerek ıslaklığımı kavradı ve elimin topuğuyla klitorisimi ovdu.

"Ah-ah, Natalya." Beni aletinden çekti, sonra kemerini ve pantolonunu yırtarak açtı ve bacaklarından aşığı itti. Gözlerim manzaraya daldı.

The güçlü kalçalarındaki kas kordonları. The ağır testislerinin esmer mükemmelliğı.

Benim için açtığı keseyi okşamak için öne uzandım ve kontrolsüzce eğilmesini sağladım.

Then, tek bir ustaca hareketle sırt üstü yattı ve ben de başının üzerinde döndüm, şaftı yüzümün önünde bir çubuk gibi ~~duyodu~~

Ben bu pozisyondayken beni yalayacak mıydı?

Rusça mırıldandı, "Sadece bir tadımlık. Beni iyileştirmek için." Nefeslerini kaygan kıvrımlarımda hissettim. Parmakları ıslak dudaklarımı aralıyordu. Beni açtığında, bakışlarını en mahrem yerimde hissettim-

"Çok güzel."

Then hınzır dili geldi.

Mutluluk. "Oh, Tanrım," diye nefes aldım o yalayıp okşarken. Daha önce hiç kimse üzerime inmemişti. Ya da olduğu gibi *yukarı*. "*Bu olmadan tam olarak nasıl yaşadım?*" diye merak ederek *inledim*.

Sikini sıvazladı ve bana doğru eğdi. Yalamalar arasında, "Em" dedi. Onu dudaklarımla geri aldığımda, kığımın kıvrımlarını kavradı ve beni ağzına yaklaştırdı.

Ziyafet çeker gibi açgözlülükle dilini soktu, sadece "Daha sert" diye emretmek için ara verdi. Avucunu kığıma indirdi ve beni kızışmış bir kedi gibi kamburlaştırdı.

Yanaklarımı çukurlaştırdım ve karşılığında, dişlerinin klitorisimin üzerinde hafifçe sıyrıldığını hissettim - tam o sırada penisi açıklığını yalamaya başladı. *Oh, Tanrım, oh, Tanrım ...* Penetrasyonu beklerken, kalçalarımı onun üzerinde daha geniş açtım ve hareketsiz kaldım, bu da bana kığıma bir tokat daha kazandırıldı ve bana meşgul olmamı hatırlattı.

Beni tamamen kontrol ediyordu ve ben buna doyamıyordum.

Şaftı içeri girdiğinde geriye doğru sallandım, klitorisimi ağzının üzerine ahlaksızca sürterek daha fazlası için kıvranmaya başladım. Daha derine inip sıklığımlı doldurdukça, şaftı daha da sert atıyordu.

Dili yılan gibi kıvrılırken ve penisi göbeğime girip çıkarken, cennetteymiş gibi hırıltılı sesler çıkarıyordu. "Siktir, kadın, *siktir*. Daha sıkı olamazdın. Daha ıslak." Then klitorisimi dudaklarının arasına aldı ve *emdi*.

Uçurumun kenarına takıldım. Orgazm olmaya başladığımda, çılgılığım bu kez onun kalın gövdesi tarafından tekrar bastırıldı. Penisinin etrafında kasıldığımda, çıldırdı, emdi, intikamla yerleşti, bağırması klitorisimi titreştirdi.

Dalga dalga beni sarstı, zevk gerçek olamayacak kadar yakıcıydı. O kadar güçlüydü ki gözlerim kamaştı. . . .

Bir yalamaya daha dayanamayacak kadar hassaslaştığımda, uzaklaşmak için onu ağzımdan çıkardım.

Cevabı kıcıma bir tokat oldu.

"Hayır, bu çok fazla!"

"Bunu benim için alacaksın."

Tekrar yalamaya başladığında ürperdim ve dilinin üstünde kıvrıldım. Parmağını çektiğinde bunun bir merhamet olduğunu düşündüm - ta ki doğrudan göbeğimi yalamaya başlayana kadar. "Sevastyan!"

Ağzımı tekrar sikine bastırdı. "Dölümü benden al. "Sana tüm vücudunu vermek üzereyim."

Onun sözleriyle inledim, bunu istiyordum. Ağzım kafasına kilitlenmişti, avucumu tabanından dudaklarıma doğru yukarı aşağı gezdirdim.

Kalçaları bana doğru sallandı, devasa vücudu serbest kalmaya doğru savrulurken topukları yatağı kazıyordu. Güçlü kalçaları kulaklarımla etrafında titriyordu. "Beni yutmanı istiyorum." Aksanı o kadar belirgindi ki onu zar zor anlayabiliyordum. "Sen, Natalya."

"Umm," tüm yapabildiğim buydu, şimdi dilini memnuniyetle karşılıyordum, benden başka bir orgazmı zorlamak üzere olduğunu biliyordum.

Çılgınca, ağzı açık bir öpücükle amımı avuçladı, "Son damlasına kadar, tatlım." diye hırladı.

The Onu yutma fikri beni doruğun eşiğine getirdi, bekleyen ağzı için ıslaklık patlamasıyla. Bundan zevk aldı, inilti yükseldi. O sırada

Daha fazlası için beni yaladı, şaftı dudaklarımın arasında kalınlaştı, tohumu uzunluğuna doğru yükseldi.

The o döl düğümü yükselirken hissettiği basınç olmalı! Patlamaya hazırlanıyor . . .

"Tam burada içine pompaladığımı hayal et-" Diliyle beni mızrakladı, tam benim için kremi sıvı sıcaklığı boşaltmaya başladığında çekirdeğimi kırdı.

O ilk meni atışıyla birlikte beni diliyle becerdi ve içime doğru bağırdı. Bir kez daha uçurumun kenarından geçerken, gözlerim kafamın içinde geri yuvarlandı. Zevkten çılgına dönmüş bir halde, dölleri sıcak sıcak içtim, yuttum, yuttum.

Son damlasına kadar. . . .

BÖLÜM 9

Sevastyan hiddetli bir küfürle beni bir kenara fırlattı ve sanki bir oyunmuş gibi yataktan çıkarken ben de yatak başlığına tırmandım.

Az önce ne oldu?

O pantolonunu çekerken ben de çarşafı üzerime çektim. Hâlâ rüya görmüyorsam, az önce bu adamın yüzünü gırtlakladığımdan oldukça emindim.

Bu gece kimim ben? Sevastyan o güzel yarı sert şaftı pantolonuna geri sokarken tısladığında, hain zihnim şöyle düşündü: *O her kimse, tekrar o olmak için sabırsızlanıyorum.*

Bir endişe seli için hazırlandım. Bunun yerine vücudum memnuniyetle mırıldandı. "That olmamalıydı." Yine iğrenmiş görünüyordu ama bu sefer kendisiyle.

There şu anda hissetmesi gereken sayısız duygu vardı. Şaşkınlık, merak, huşu. İğrenme *değil*.

Sersemlemiştim ama iyi anlamda, sanki ateşimi yeni yenmiş ve bunun için daha güçlü çıkmış gibiydim. Çok farklıydım. Seks hakkında her şeyi biliyordum, ama bunun gücünü hiç *hissetmemiştim -kontrole* taptığı belli olan bir adamın bana karşı tepkilerini kontrol edemediğini bilmenin gücünü. Tıpkı benimkilerin kontrol edilemez olduğu gibi.

Yüzümü aradı, ifademi inceledi. Ne için? Onunkıyla eşleşecek bir iğrenme mi? Pişmanlık mı?

The teslim edemeyeceğinden mi korkuyordu?

The bu konuda ne kadar kötü hissediyorsa, ben de o kadar rahatlıyordum. Sanırım ben de bunun tam tersiydim. Sikişmeyi beceremiyorsa onunla şakalaşmak.

"Yani kızdığın ve üstümü örtmemi söylediğin kısım bu mu?" Kollarımı başımın üzerine uzatırken çarşafın düşmesine izin verdim. Az önce emdiği göğüsleri ve delmek istediği meme uçlarını ona hatırlatmak için.

Avucunu yüzünde gezdirdi. "This bir hataydı."

"Tabii ki değildi. Yaptığımız şey inanılmazdı." Bu yatakta, hayalimdeki adam dünyamı sarsmış, beni daha önce hiç olmadığım kadar sert boşaltmıştı - üç kez - ve oral seksim de hiç fena değildi. Doğuştan bir fellatrix olduğumu düşünmeye başlamıştım.

Pencereden dışarı baktığımda muhteşem bir manzara gördüm. The ay okyanusun üzerinde parlıyordu.

The okyanus! Tatilim umut verici bir başlangıç yaptı.

Yatağın kenarına oturdu, dirseklerini dizlerine dayadı. "Benim tarafımdan kullanılmak seni mutlu mu etti?"

Belki de o kadar umut verici değildir. Kaşlarımı eğlenerek kaldırdım. "Ben üç kez orgazm oldum; sen *bir kez* oldun. Kim kimi kullanıyor, Sibiryalı?"

Dudakları şaşkınlıkla aralandı. Bu onu susturdu.

Bu gece bir şeyin farkına vardım. Her zaman bekâretimi kaybettiğimde bir şeylerden vazgeçmiş olacağımı düşünmüştüm. Şimdi ise Sevastyan gibi bir adamla bir şeyler kazanacağımı anlıyordum.

Beynimi şaşırtacak bir zevk ve hayatım boyunca sürececek anılar.

Bu işle ilgili tüm düşünce yapım değişiyordu. İçgörü: Eğer seks yaptığım bir adam yatağının direğine bir çentik açarsa, ona benimkine de bir çentik açmasını ve sonra da gidip bana lanet bir sammich yapmasını söylerdim.

Sevastyan, "This asla tekrarlanmaması gereken bir patavatsızlıktı" dedi. "Tabu olduğum için mi?" Aklıma bir fikir gelince kaşlarımı çattım.

"Bu gece olmaz,

Kovalev tarafından öldürülmen falan gibi. Değil

mi?" "Tabii ki öldürmez. O katil bir zorba değil." "Then ne oldu?"

"Kızından faydalandım. Sana dokunduğuma inanamıyorum." Ay ışığında, "Sana vurdum," diye mırıldanırken elmacık kemiklerinin renklendiğini görebiliyordum.

"Yaptığımız şeyin her saniyesini severek bitirdim." Ben, Natalie Porter, şaplak yerken zevkten dört köşe olmuşum. Ve bunu devam ettirecektim.

Kendimi yeni bir platform indirmiş ama hiç sıfırlanmamış bir telefon gibi hissediyordum. Onunla orgazm olduğumda, göz kırpmıştım, göz kırpmıştım ve şimdi

hızlandı.

Beni sıfırladı, hayatımın geri kalanında seks hakkında nasıl hissedeceğimi değiştirdi. "Sevastyan, olumlu bir şeyi olumsuzla çevirme." *Şakala onu, şakala onu . . .*

Şüpheli bir ifadeyle bana baktı. "Çok sıkıydın. Hem de çok. Eminim bakire değilsindir."

Anlamsız bir bakışla omuz silktim. "Sanırım hakkımdaki *her şeyi* öğrenmemişsin."

Şaşkın bir "*Blyad'!*" diye ısırdı. The kelimesi *fahişe* anlamına geliyordu, ama Ruslar bunu bizim *Oh, lanet olsun* diyebileceğimiz gibi söylüyorlardı!

"This önemli bir şey değil." Hâlâ sağlam bir kızlık zarım varmış gibi değildi. Cephaneliğim bunun icabına bakmıştı.

"Then neden doğum kontrol hapı kullanıyorsun?"

Yani kalçamdaki yamayı görmüş müydü? "Çeşitli nedenlerle." Çoğunlukla regl dönemlerimi düzenlemek için kullanıyordum.

Ama beni dinlemiyordu. "Tecrübeli bir kadına bunu yapmak yeterince kötü." Ayağa fırladı ve süiti bir duvardan diğerine dolaşmaya başladı. "Hiç dokunulmamış bir kıza bunu yapmak başka bir şey!"

"Despoil" mi? Bu arkaik kelimeyi az önce söylemedin! Refakatçimiz olmadığına ve erkeklik organınız bu kadar erkeksi olduğuna göre bu beklenen bir şey."

Kaşlarını çattı. "*Ben olaya* bu kadar 'arkaik' bakmayabilirim ama başkalarının nasıl tepki vereceğini bilemiyorum."

"Diğerleri mi? Babam gibi mi?" Kaba bir baş sallama.

"Onu çok iyi tanıdığını sanıyordum. Yeni hayatımın ne kadar harika olacağını söyleyecek kadar iyi."

"Onu iyi tanıyorum. Ama daha önce hiç kızı olmamıştı. Bunu nasıl karşılayacağı konusunda hiçbir fikrim yok."

"Peki ya onun kızı olmasaydım?"

"Öylesin." Parmaklarını gür saçlarının arasından geçirdi.

"Soruya cevap ver."

Başını çevirip bana öyle çiğ ve ilkel bir bakış attı ki nefesim kesildi. "Eğer olmasaydın, şu anda içine gömülmüş olurdum. *Devstvennitsa ili net.*" Bakire ya da değil. "İştahımı doyurması gereken şey sadece kabarttı."

Gerçekler: Son bir aydır benimle ilgili fanteziler kuruyordu. Bakire olsam bile benimle seks yapmayı arzuluyordu. Kişiliğimle ilgili bazı şeylerden hoşlanıyor gibiydi. Benden daha fazlasını istiyordu; ben de ondan daha fazlasını istiyordum-

"Ama bu bir daha asla olamaz," diye ekledi, ses tonu ciddiyetle çınlıyordu.

Çarpık bir tür *mafiya* mantığı tarafından engellenecek miydim? Ayağa kalktım, dizlerimin üzerinde yatağın kenarına doğru yürüdüm, kaşlarını çatmış bakışlarının göğüslerimin salınımını takip etmesine bayıldım. "Bunun tekrar olmasını istiyorum. Ve genellikle istediğimi elde ederim. Eğer bana karşı koyacak kadar güçlü değilsen, bu senin suçun."

Bu meydan okuma karşısında gözlerini kıstı, bana yaklaştığının farkında değilmiş gibi görünüyordu. Ve sonra tekrar. "Eğer beni baştan çıkarırsan, sana karşı o kadar nazik olmayacağım."

This nazik miydi?

Heyecandan titrediğimde, öfkeli bir ses çıkardı. "Kafanı karıştırdığımı mı söyledin? Beni *kandırıyor*sun. İsteddiğini sandığın ben miyim, yoksa sadece arzuladığın zevk mi?"

"Öğrenmek için fırsat istiyorum."

"Bundan daha iyisini bileceğine, erkekler konusunda daha iyi içgüdülere sahip olduğuna inanıyordum."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Öyle demedin. Benim içgüdülerim dokunulmazdır!" "Anlamıyor musun? Baban sana lanet olası dünyayı vermek istiyor; hatta

Eğer isteseydim, benim gibi bir adam senin geleceğinde asla olmayacaktı." Kulübenin kapısına doğru döndü.

Arkasından bakarken, "Ne kadar tuhaf," diye mırıldandım.

Arkasını dönmeden eşikte durakladı. Sanki kendini tutamamış gibi, "Tuhaf olan ne?" diye sordu.

Başımı öne eğdim. "That geleceğimde kimin olacağına ~~ben~~ karar vermeyeceğimi mi sanıyorsun?"

Omuzları gerginlikten çökmüş bir halde kapıyı arkasından çarptı.

BÖLÜM 10

"Alarmım!" Yatağımda doğruldum, işe geç kaldığımı biliyordum ve saatimin neden hala çalışmadığını merak ediyordum. "Geç kaldım!"

Gözlerimi ovuşturarak, yavaş yavaş bir uçakta olduğumu, her şeyin dün geceki olaylar rüya değildi.

Bu yatakta olanlar bir rüya değildi.

Kapıya doğru döndüğümde Sevastyan'ı ayaklarının dibinde bir bavulla giysi torbalarını asarken buldum. "Rahatla Natalie. Artık böyle endişelerin yok."

Ben çırılçıplak, kucağımda bir çarşaf ve göğüslerimin üzerinde çılgınca kıvrılmış saçlarımdan başka bir şey giymezken, o tertemiz üç parçalı gri bir takım elbise ve uzun bir palto giymişti. Geniş omuzlarına kusursuz bir şekilde oturuyordu.

"İnanılmaz görünüyorsun." diye ağzımdan kaçırdım. Bir milyar dolar gibi, dünyamı sarsan rüya gibi bir adam gibi. Hayır, eksenini kaydırmıştı. Sanki zevkin sadece birden ona kadar bir ölçekte değerlendirildiğini düşünmüştüm ve sonra bu adam baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldadı, "Bilmiyor muydun? The üst ucu infinitedir."

Ve sonra bu adam, hadi ona Sevastyan diyelim, bir *gösteri yaptı*. Elbette bu bir tekrarı hak ediyordu?

İltifatım üzerine yüksek elmacık kemiklerine renk geldi ama hiçbir şey söylemedi.

Devam et, Nat. "Hey, indik mi? Uyuduğuma inanamıyorum." Perdelerin kapalı olduğunu görünce kaşlarımı çattım.

Ben uyuduktan sonra tekrar buraya gelip benim için çizmiş miydi? Awww.

"Ne kadarını kaçırdım?" Ölü gibi uyumuştum -ne kadar zamandır dışarıdaydım ki? - ve şimdi haftalardır ilk kez dinlenmiş hissediyordum. Vücudumun hızlı bir envanteri bana ağırlı olduğumu söyledi, ama tüm doğru

yerlerde.

"Hava kapalı, bu yüzden pek bir şey göremezdiniz."

Pencereden dışarı bakmak için eğildiğimde keskin bir bakış attı.

Dışarıda gökyüzü griydi, havaalanının da pek bir özelliği yoktu. Bir limuzin, jetin yanındaki pistte serin ve farklı bir şekilde park edilmişti. İngiliz monarşisinin tercih edebileceği bir arabaya benziyordu.

"There burada senin için kıyafetler var," dedi Sevastyan. "Her şey uygun olmalı."

Ona sakarca bir gülümseme verdim. "Evime girip boyutlarımı düşürdüğün için mi?"

Gözlerini kısmıştı. "Ve sonra ölçülerinizi bizzat onayladım." Bununla birlikte beni terk etti.

Oh, hiç yaptın mı, diye düşündüm duşa koşarken. Dakikalar sonra döndüğümde dumanı tüten bir kahve ve benim için bırakılmış sıcak hamur işleri buldum. Kahveyi yudumladım. . . şeker ve soya sütü yüklüydü. Tıpkı içtiğim gibi, ki bunu bilebilirdi çünkü mahremiyetimi ihlal etmişti.

Kızgınlığımı görmezden gelerek giysi torbalarını ve bavulu karıştırdım. Jess seçtiklerim karşısında kıyafet krizine girebilirdi. Ben bile tasarım kazakları ve pantolonları, yumuşak, yumuşak deriden botları takdir ettim.

Peki ya iç çamaşırları? The şık sütyen ve külotlar - transparan dantelleri ve nazlı kurdelelerine rağmen - açıkça cinsel içerikli değildi ama Nebraska'daki çiftlik kızları böyle şeyler giymezi.

Nebraska'da değildim.

Bu yüzden iç çamaşırlarımı karıştırdım ve şeftali ipeğinden eşleşen bir çift giydim. Hayatımda hissettiğim en iyi kaşmirden yapılmış, formumu koruyan yeşim yeşili bir kazak ve bir çift siyah ponte pantolon giydim. Normalde beni saran kumaştan çekinirdim ama kazak neredeyse kalçamın ortasına kadar geliyordu, bu yüzden hiçbir şeyden kaçmıyordum. Seksi bilek botları ayağımı sararak kıyafeti tamamladı.

Aynada kendimi kontrol ettim, yanaklarımdaki renk beni şaşırttı. Gözlerim berrak görünüyordu, yeşil daha canlıydı. İyi sevilmiş gibi görünüyordum.

Neredeyse nemli gözlü.

Eğer Sevastyan'la bir seans beni bu kadar etkilediyse, onunla seks yapmanın bana neler yapabileceğini hayal bile edemiyordum. *Öğrenmenin tek yolu.*

Kalan giysilerimi topladım, sonra da bavulu beceriksizce yuvarlayarak/taşıyarak süitten çıkardım. Sevastyan'ın kıyafetim için bana iltifat etmesini bekliyorsam, yanılmışım.

"Sen *çanta taşımazsın*." Bavulu olduğu gibi bıraktıktan sonra beni çıkışa doğru götürdü.

Uçağın merdivenlerinin başında durup derin bir nefes aldım, ülkeyi koklamak istiyordum; tek kokladığım jet yakıtıydı ve burası *buz* gibiydi.

İhtiyaçlarımı tahmin eden Sevastyan, "Al, sana bir palto getirdim," dedi.

Kürk, tam boy. Çökmekte olan samur. "Ben kürk giymem," dedim sertçe, ipeksi genişliği okşarken bile.

"Rusya'da öyle." Tartışmak için ağzımı açmıştım ki, "Bu senin büyükannenindi. Senin için değiştirilmiş."

Büyükannem bunu giyer miydi? Tartışma sona erdi. Üzerime geçirdim, tam oturmasına şaşırmadım bile. Merdivenlerden inerken içimi bir sıcaklık kapladı. "Kovalev bana neden böyle bir şey versin ki?" Beni tanımıyordu bile.

"Bu palto, sahibinin biricik torununa gitmeyecekse kime gitsin?" Böyle söylediğinde . . .

Yere indiğimde kimliği belirsiz bir şoför bana kapıyı açtı ama arka koltuğa geçmeme yardım eden Sevastyan oldu.

İçeride bizi ön taraftan ayıran bir paravan vardı. The renkli camlar o kadar kalındı ki, kurşun geçirmez olmaları gerektiğini düşündüm. Sevastyan karşıma oturdu, mümkün olduğunca uzağıma. Havaalanından çıkarken bana bakmayı reddetti, bakışlarını pencereden dışarı odakladı.

"Kovalev'in yeri nerede?"

"Şehrin dışında, Moskova Nehri üzerinde. Yaklaşık bir saat uzaklıkta."

Bir saat boyunca birlikte bu arabada mahsur mu kalacaktık? O ağız sulandıran *GQ* takımının içindeyken mi?

Daha geniş bir yola saptığımızda, bu yeni ülkeyi deneyimleme özlemiyle bakışlarımı ondan ayırdım. Görülecek yerleri görmek için alnımı cama yapıştırdım, ancak geçtiğimiz her yer Amerika'da da olabilecek depolardı. Sadece Kiril harfleri onları birbirinden ayırıyordu. "Moskova'dan da geçecek miyiz?"

"Bugün olmaz."

"Şehri görmeyecek miyim?"

"*Hayır*, Natalie." Kesinlikle hayır.

Mağlup bir ses tonuyla, "Tek bir soğan kubbesi yok mu?" dedim. Parlak renkli ve cesur Rus kubbelerinin resimlerini görmeyi hep sevmişimdir; hatta pazusundaki iki dövmeyle görmeden önce bile.

"Belki de öyle olur," dedi esrarengiz bir ses tonuyla.

Sessizlik hüküm sürüyordu; sanayi parkları kilometrelerce hakimiyet kurmuştu. The yolculuğu cehennemin özel bir türüydü. "Hava sıcak. Camı açabilir miyim?"

"Söz konusu bile olamaz," diye tersledi.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Elimde bir çiçek olsaydı, yapraklarını koparırdım: *beni istiyor; beni istemiyor*. Dün gece benimle daha fazlasını istediğine ikna olmuşum. Bugün, o kadar da değil. "Seninle uçakta olanlar hakkında konuşmak istiyorum."

Gizlilik ekranına bir bakış attıktan sonra sesini alçaltarak, "Bunu geride bırakma konusunda anlaşmıştık," dedi. Sesi kendini ikna etmeye çalışıyormuş gibi geliyordu.

"Hayır, anlaşmadık. Sen önerdin ve ben veto ettim. Ayrıca, sen de hala bunu düşünüyorsun."

"Buna neden inanasın ki?" diye sordu sesi boğuklaşarak.

"Çünkü koltuğunda kıpırdanıp duruyorsun ve bu sıcak arabada ceketinin düğmelerini ilikliyorsun. Bahse girerim o kumaşın arkasında sertleşmiştir."

İnkâr etmedi.

"Bunu düşünüyor olmalısın, çünkü ben *duramıyorum*."

"Dene," dedi küçümseyerek ve bir kez daha benden uzaklaştı.

"Her hareketim bana ne yaptığımızı hatırlattığında bu çok zor oluyor." Bu lezzetli, *gizli* ağrı yüzünden. "Kıçım son iki gündür ata binmişim gibi hissediyor" diye itiraf ettim. Ve bu deneyimi ya da sancıları dünyaya değişmezdim.

Pencereden dışarı bakarken dudaklarını gevşekçe büktü, yüz ifadesi erkeksi bir memnuniyetin timsaliydi.

Oh, o nefes kesici sırtış. *Kalp. Attı. Atladı*. Hâlâ onun *düzeltilmelerini* hissettiğim için mi bu erkekçe gurur sergileniyordu? Yüzü her zaman çok okunaksızdı; bana yaptıklarından gerçekten zevk alıyor olmalıydı.

Eğer benim ona duyduğum çekimin çok küçük bir kısmını o da duyduysa, o zaman kendini tekrarlamaktan nasıl mahrum bırakıyordu? Belki de rutin olarak bu tür bir zevki başkalarıyla yaşıyordu. The bu fikir beni öfkeliyordu. "Sanırım tonlarca farklı kadınla her zaman böyle şeyler

yapıyorsun? Sanırım ben de birçoğundan biriyim."

"Birlikte olduğum kadınlar gibi değilsin."

Dün gece bana da aynı şeyi söylemişti. *Gündüz ve gece*. "Nasıl yani?" Hiçbir şey.

"Anlat bana."

Omuz silkti. Tartışma bitmiştir.

Güzel. "Seninle lojistik hakkında konuşmam gerek. Kıyafet seçimimi hallettiğimize göre-"

"Çözülmedi. That sadece günü geçirmen içindi. Sizin için kapsamlı yeni bir gardırop temin edilecektir."

O böyle şeyler söylediğinde, keşke modayla daha çok ilgilenseydim diye düşündüm.

Ve, şey, para.

"Bir telefon alacak mıyım? Hocalarımı aramam lazım."

"Hepsine e-posta gönderdim, ailevi bir acil durum yaşadığınızı ve seyahat etmeniz gerektiğini açıkladım. Süresi bilinmiyor."

"Yapamazsın!"

Kara kaşlarını kaldırdı. *Yapmaz mıydım?*

Resmen kaydımı silmişti. Tamamlamadığım dersleri ayarlamayı çoktan planlamış olmama rağmen, bu küstahlık beni kızdırdı.

"Departmanınıza karşı her zaman sorumluluk sahibi oldunuz," diye belirtti. "Tek kelime etmeden ortadan kaybolmanız alışılmadık bir durum olurdu."

"They bunu satın almaz."

"E-posta sizin adresinizden geldiğinde They olacaktır."

"That ben banyodayken sen ne yapıyordun! Dün gece erken saatlerde geldiğini duydum."

İnkâr yok.

Yani bilgisayarımın başındaydı, tüm hayatımı yönlendiriyordu, *iniltilimi* duyunca onu da kontrol etmeye mi karar verdi? Sınırları yok muydu?

Tanrım, o zamandan beri çok şey olmuştu. Arkadaşlarımla o barda bulunduğum günler sanki haftalar önceymiş gibi geliyordu, çünkü muhtemelen hayatım yirmi dört saat içinde son altı yılda olduğundan çok daha fazla değişmişti - babam öldüğünden ve hayatın ne kadar kısa ve değerli olduğunu anladığımdan beri. Arayışıma başladığımdan beri.

Tüm bu durumla ilgili gerginliğim tüm gücüyle geri döndü. "Tamam, peki ya yaşam düzenim? Nerede kalacağım? Ve ne kadar süre

"

Sevastyan bana şaşkın bir bakış attı. "Kovalev'in evinde onunla birlikte yaşayacaksın.

Daha güvenli olduğunda, istediğiniz gibi gelip gideceksiniz."

"Tanımadığım biriyle mi yaşayacağım?" Kovalev'i Google'da arama fırsatım bile olmamıştı.

"Orada birbirinizin ayağına basacak değilsiniz ya," dedi Sevastyan. "Tehlike ortadan kalkana kadar onun malikanesinde kamp kuracaksınız. Tabii tehlike geçtikten sonra evinizi orada yapmaya karar vermezseniz."

Gönüllü olarak bir yabancıyla yaşamak? Pis Sovyet yerleşkesinde mi? "Ama tehlikenin geçmesi ne *kadar* sürer? Birkaç hafta mı? Birkaç ay mı?"

"This öngörülebilir gelecekteki hayatınız."

Dudaklarım aralandı. Sonbahar tatilim daha yeni uzamıştı; hepsi de hiç tanımadığım bir baba yüzünden. "Kovalev'in gerçekte nasıl biri olduğunu anlat bana."

Sivastyan'ın dudaklarının bir köşesi kalkmış olabilir. "Hiç de beklediğiniz gibi biri değil." Sibiry'a'dan biraz çözülme mi?

"Ondan gerçekten hoşlanıyorsun. Bu sadece örgütsel sadakatten daha fazlası."

Başını salladı. "Kovalev tanıdığım en iyi adam. Ona herkesten çok saygı duyuyorum."

"Onunla nasıl tanıştınız?"

"St. Petersburg'da. Şans eseri," dedi Sevastyan, başparmağındaki yüzüğü çevirerek.

"Ah, bu her şeyi açıklıyor." Ağzı sıkı Rus. "İstersen hikâyeyi Kovalev'e sor."

Belki ben yapardım. "Peki, artık kaydımı sildiğinize ve beni işsiz bıraktığınıza göre bütün gün ne yapmam bekleniyor?" Şimdiden alıştığımın çok daha fazla enerjim vardı. "Sıkı çalışmadan sıkı eğlenceye geçmek zor olacak."

"Babanı tanıyacaksın. Berezka'daki olanakların tadını çıkaracaksın."

"Küçük huş ağacı mı? Yerleşkesinin adı bu mu?"

"Da."

Sessizliğe gömüldük. The manzara daha fazla ağaç ve daha büyük mülklerle daha vahşi hale geldi. Her biri bir öncekinden daha özenli olan kapılardan geçtik.

Sinirlerim tepeme çıkmaya başlamıştı. Yeni montumla uğraştım. Bir kürk. Büyükanneimin.

Ya aptalca bir şey söyleseydim ya da Kovalev'i kızdırsaydım? Sık sık ağzıma geleni söylemezdim ama söyledim de büyük konuşurdum.

Ya adam benim onun kızı olduğuma bile ikna olmadıysa ve bu bir tür testse? Her konuda sadece Sevastyan'ın sözüne güveniyordum. Kahretsin. Ona gerçekten ne kadar güvenebilirdim-

"Natalie, rahat ol." Öne doğru eğildi ve ellerimi tuttu. "O iyi bir adam."

Tam Sevastyan'ın bir pislik olduğuna karar vermiştim ki, gidip anlayışlı davranmak zorunda kaldı. Benden ham bir güvensizlik anı. Ondan ham bir sempati anı.

Then kaşlarını çattı. "Ellerin soğuk." Ben yere bakarken iki elimi de kendi ellerinin arasına aldı. Onları ısıtmak için.

Tıpkı gelecekteki meçhul adamımın yapacağını hayal ettiğim gibi. Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım. Bu sadece dün gece mi olmuştu? "Senin için eldiven yok muydu?"

"Her şeyi inceleme şansım olmadı."

"Gergin olma." Büyük bir özgüvenle, "Her şeyin üstesinden geleceksin," dedi.

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü başka her şeye sahipsin." The araba yavaşladı; ellerimi bıraktı ve boğazını temizleyerek "Geldik" dedi.

BÖLÜM 11

Bekçi köpekleri ve makineli tüfekler. Neden şaşırdım ki?

Araba yolunun başında, iki katlı beyaz taştan bir çift kule, süslü demir kapıların üzerinde bir yay oluşturuyordu. Üniformalı adamlar yapının önünde hazır bekliyordu, silahları hazır, köpekler hırıliyordu.

Şoförümüz camı indirdi ve bana bakmaya çalışıyor gibi görünen bir güvenlik görevlisiyle konuştu. Kovalev'in uzun süredir kayıp olan kızını merak ediyor olmaları diye düşündüm.

Kapılar açılırken bir motor vızıldadı. Kapılar arkamızdan kapandığında, Sivastyan tıpkı havalandığımızda olduğu gibi biraz rahatladı. İfadesi biraz daha asık suratlıydı.

"Peki." Şaşkın bir nefes verdim. "That farklıydı."

"The güvenliği sizin varlığınız için artırıldı. Kovalev işini şansa bırakmaz. Ama korkmanıza gerek yok. Size bir şey olmasına izin vermeyeceğiz."

"Korkmuyorum, sadece daha önce hiç Mısır Kuşağı'nın dışına çıkmamıştım. Ve şimdi bu ..."

"Biliyorum, tatlım." Bakışlarını, parmaklarımı birbirine doladığım kucağımda yakaladım ve tekrar ellerimi tutma dürtüsüne kapıldığını düşündüm. Ama tutmadı.

The araba yolu, golf sahası kalitesinde çimenlerle kaplı tepeye bir parka benzeyen bir yerden geçiyordu. The güneş alçalan bulutları yarmaya başlamıştı.

Her şeye dikkat etmek, buradaki ilk deneyimimi ezberlemek istedim ama yine Sevastyan dikkatimi dağıttı.

Büyüleyici ahşap bir köprüden geçerken beni analiz ettiğini fark ettim. Buraya vereceğim tepkiyi mi belirliyorsun?

The ağaçların sayısı arttı, sık ormanlar sonbaharla birlikte renk değıştirdi. The Huş ağaçlarının ve diğler sert ağaçların yaprakları Sevastyan'ın gözleri gibi turuncu, kızıl ve altın sarısı renklerdeydi.

Bir gölün kenarındaki devasa bir yapıya yaklaştığımızda, "Bu mu?" diye bağırdım. The duvarlar ve sütunlar fildişı rengindeydi, kiremitli çatının tepesinde patine yeşili üç bakır kubbe vardı. "Kubbeler! Oh, bu muhteşem!" Burada pis, Sovyet döneminden kalma bir monolit yok. The göl o kadar cam gibiydi ki, bina gerçeküstü bir etki yaratıyordu. Aşık olmuştum, kendimi evimde ilan etmeye hazırdım.

"That göl kenarı, arazinin eski kilisesi." Kaşlarımı kaldırmam üzerine Sevastyan, "Şimdi misafirlerin çay içebileceğı bir yer," diye ekledi.

"Oh." Yolumuza devam ettik.

Çok sayıda ahır olması gereken bir ahırın önünden geçtik. "Kaç tane at var?"

"Düzinelerce. Kovalev hayvanları sever."

Beyaz kaplan isteyen var mı? Belki Rus ayılarını kafese koyardı.

Bir virajı döndüğümüzde, bir konak göründü. Hayır, bir konak değil, bir saray.

Çenem düştü.

"*That bu,*" dedi Sevastyan.

Üç katlı ana binanın iki kanadı görüş alanımın ötesine uzanıyordu. Korkunç bir devlet binası büyüklüğündeydi ama çok daha fazla çekiciliğı vardı. Göl kenarındaki köşkle aynı renk ve tipteki sütunların köşkü tamamladığını fark ettim. The öğleden sonra güneşı manzaranın üzerinden süzölüyordu. "Ben ... bu ..."

"Burası eski bir çar konutu," diyor Sevastyan. "Yirmi yıl önce kötü durumdaydı, bir müze ve Rus simgesi olarak yenilenmek üzereydi. Kovalev bunun yerine satın aldı ve özenle restore etti."

"Demek tarihi bir olay." Kalbim hızla çarpıyordu. "Bana *tarihin* içinde kalacağımı söylememiştin."

The limuzin ön tarafa, her marka ve modelden üst düzey arabaların yanına park etti. Şoför kapıma ulaşmadan ben dışarı fırladım, Sivastyan da peşimden. Başımı yukarı kaldırdım. "Muhteşem," dedim sonunda.

Bana memnun bir şekilde başını salladı. "*Horosho.*" Güzel.

"This Natalie Porter olmalı!" Büyük bakır kapılardan benim yaşlarımda genç bir adam ~~çktı~~ Güneş yüzüne vurduğunda dudaklarım aralandı. Büyüleyiciydi. Koyu sarı saçları hoyratça kesilmişti, yüz hatları bir simetri çalışmasıydı. Canlı gri gözleri şeytani ve zekâyla parlıyordu.

Bu mülkü gördükten sonra konuşmamı yeni toparlamıştım. Şimdi beynim yine aşırı yüklenmişti.

"That'dan Filip Liukin," dedi Sevastyan onaylamayan bir ses tonuyla.

Eğer Sivastyan çok seksi ve seksi bir çubuksa, bu Filip de göz kamaştırıcı derecede güzeldi. Ben kelimeler bulmaya çalışırken, Sevastyan, "O senin *kuzenin*," diye homurdandı.

Garip.

Filip hemen belirtti: "Uzak, çok uzak ve hepsi bu." Aksanından İngiliz olduğu anlaşılıyordu. Gamzeleri ve çenesiz dişleriyle bana rahat bir sırıtış fırlattı.

Filip, Sevastyan'ı omzundan alkışlayacakmış gibi uzandı. "Tekrar hoş geldin, *bratan*!"

The Sevastyan'ın yüzündeki ifade Filip'i ona dokunmaktan alıkoydu. "Bana *asla* kardeşim deme."

Vay be. Sivastyan, Filip az önce açtıktaki bir sınırı kesmiş gibi davrandı.

Filip hiç istifini bozmadan, "Anladın sen," dedi. "Yine de hoş geldin. Bu uzun işten kurtulduğuna sevindiğini biliyorum."

Herkes benim Sevastyan için sadece bir iş olduğumu mu düşünüyordu? Onu bir ay boyunca evden uzaklaştıran zahmetli bir görev mi? Değildim, değil mi? Belki de bana verdiği cevabı yanlış hatırlıyordum. Bugün her ne kadar buz gibi davransa da, merak etmeliydim. . . .

Filip kollarını açtı. "Gel kuzen, sarıl bize."

Kendimi bir *görev* olarak düşünmek hâlâ canımı yakarken, Filip'in beni kucaklamasına izin verdim. Geri çekilirken Sevastyan'a baktım, çenesinin kenetlendiğini, kaslarının gerildiğini gördüm. Bu durumdan hiç hoşlanmamıştı, sanki *kıskanmıştı*.

Dikkatimi tamamen Filip'e vererek -bu bir angarya değil- "Burada mı yaşıyorsun?" diye sordum.

"Ben de öyle yapabilirim," dedi ve cilveli bir ses tonuyla ekledi, "Ve sen burada Berezka'dayken, burada kalmayı planlıyorum. Kimse bana senin muhteşem olduğunu söylemedi."

Manalizör hissim karıncalanmaya başladı ama bunu iyi ya da kötü okuyamadım. Eğer bir tedirginlik hissettiysem, muhtemelen fikrim

Sevastyan'in

ona tepki gösterdi. Konuyu değiştirdim. "İngilizcen çok mükemmel." Sevastyan'ınki de kusursuzdu ama Filip'in aksine o kalın aksanını korumuştu. "Rusya dışında mı büyüdüünüz?"

"Evet, İngiltere'de eğitim gördüm. Oxford'da yüksek lisans yaptım. şimdi geri döndüm." Sevecen bir ses tonuyla, "Babanızın operasyonunu güncellemeye, bu yüzyıla taşımaya çalışıyorum" dedi. Ön kapıda kolunu uzattı. "Gidelim mi?"

Öylece geçip gidiyor muydum? Sevastyan'dan Filip'e mi? Daha önce çok heyecanlıydım. şimdi keyfim kaçmıştı. Yine de gülümsedim. "Sanırım öyle."

"Onu içeri götüreceğim." Sevastyan'ın eli omzumu sahiplenici bir şekilde kavradı ve içime zevk gönderdi. Ona doğru sarmak istedim.

Filip'in gülümsemesi neredeyse hiç solmadı. "Ben hallederim. Eminim gözetlemeden dolayı yorgunsunuzdur."

Sivastyan başka bir şey söylemedi, söylemesine de gerek yoktu. Karanlık bir bakış ve Filip geri çekildi.

"Tetiği yavaş çek, Sibiryalı." İyi huylu bir şekilde kıkırdadı. "Zaten ilgilenmem gereken bir şey var. Akşama görüşürüz kuzen." Park etmiş arabaların sırasına doğru yürüdü.

Sevastyan, "Kendi araban nerede?" diye seslendi. Filip hızını kesmeden, "Dükkânda," diye cevap verdi.

Adamın peşinden baktım, çünkü gözlerimi ondan ayırmak çok zordu. Geri çekilen bir kuyruklu yıldızı izlemek gibi.

Arkamı döndüğümde Sivastyan dişlerini gıcırdatıyormuş gibi görünüyordu. "Ona karşı dikkatli olun. Görünüş aldatıcı olabilir."

"Bilmesem kıskandığını düşüneneğim."

"That söz konusu değil," dedi başparmağındaki yüzüğü çevirerek. "Gel." Eşikten geçmem için bana el salladı.

İçeride, zenginlik karşısında nefesim kesildi. Büyük bir merdiven, muazzam bir fuayeden yukarı doğru zarifçe kıvrılıyordu. Mermerler ayaklarımızın altında parıldıyordu. Oyuklar narin heykelleri barındırıyor ve duvarları yağlıboya manzaralar süslüyordu. Beklediğim gibi cafcamlı bir karmaşa yerine, her şey yeniden düzenlenmiş ve zevkliydi.

Paltolarımızı çıkarıp üniformalı bir hizmetliye verdiğimizde, rahatlığımın bir katmanını kaybetmiş gibi hissettim. Fuayeyi geçtikten sonra, Sevastyan beni uzun bir

Galeri. Sonunda iki masif ahşap kapı vardı. Onların hemen dışında durduk.
"Burası onun ofisi."

Endişeyle dolu bir şekilde kapılara baktım. Bu ana kadar biyolojik ailemle tanışma fikri uzak bir hayal, zoraki bir umuttu. Saçımı düzelttim, sonra kazağımı düzelttim.

"Gel. Ondan gerçekten hoşlanacaksın Natalie." Sevastyan'ın gücü içime işliyor gibiydi.

Küçük bir sesle, "Benden hoşlanacak mı?" diye sordum.

Kapılara doğru uzandı. Dümdüz önüne bakarak, "*On tebya polyubit*" diye mırıldandı.

O seni sevecek.

BÖLÜM 12

Kasvetli, koyu renkli ahşap paneller ve puro dumanı bulutlarıyla ilgili vaftiz *babamdan kalma* tüm beklentilerim boşa çıktı; Kovalev'in çalışma odası aydınlık ve havadardı. Çok sayıda resimli pencere sonbahar güneşini karşılıyordu.

Duvarların çoğunda, çok sayıda antika saat mutlu bir şekilde işliyordu. Diğerleri çeşitli onarım aşamalarında bir çalışma tezgahını kapladı.

Kovalev tam *anlamıyla* bir saatçi miydi? Uçakta yaptığım yorumlar için kendimi aptal gibi hissettim, Sevastyan'ın onları hatırlamayacağını umdum.

Sağ tarafa baktım ve adamın kendisini telefonda buldum. Pavel Kovalev *hiç de* beklediğim gibi biri değildi. Siyah saçlarının yanları kırışmış, kırmızı yanaklı ve ince yapılıydı. Eşofman giymiyordu; lacivert spor bir ceket ve parıldayan gözlerini ortaya çıkaran mavi düğmeli bir bluz giymişti. Sıfır altın zincir. Rus mafioso Kovalev bir vaftiz babasından çok ince, şık bir Noel Baba'ya benziyordu. Benden daha uzakta olamazdı.

Hayaller.

"Natalie!" Telefonu hemen kapattı. Mavi gözleri parlayarak ayağa kalktı ve aceleyle yanıma geldi. Yaklaşık 1.80 boylarında, belki de altmış yaşlarındaydı. Kolları, bulaşıcı sırtışı gibi genişçe açılmıştı.

Ama paylaştığımız tüm DNA'lara rağmen bana yabancıydı. Ona ne demeliydim? Bay Kovalev mi? Baba mı? Baba mı? Kararsızca başımı salladım, hızlıca başını sallayan Sevastyan'a bir bakış attım. Onun cesaretlendirme şekli mi? Sonunda sadece "Merhaba" dedim. Ezikçe.

Kovalev omuzlarımı sıktı ve eğilerek her iki yanağıma birer öpücük kondurdu. "Annemin tıpatıp aynısısın." Panolu bir duvarda gururla asılı duran gülümseyen bir kadın portresine doğru el salladı.

Ona benziyordum. Büyükanneme.

"Yolculuğunuz nasıldı?"

Şaşırtıcı, göz açıcı, bazen de kötücül. "Beklenmedik mi?"

Bana mahcup bir bakış attı. "Özür dilerim, canım." İngilizcesi Sevastyan'ınki kadar mükemmel ve aksanlıydı. "Aleksandr'ın mevcut durumumuz hakkında sizi bilgilendirdiğini varsayıyorum." Kovalev, Sevastyan'a gururlu bir bakış fırlatarak, "O benim adıma konuşuyor," diye ekledi.

Bu cümleyi hatırladım. Kovalev'in ona o kadar güvendiğini ve Sevastyan'ın her durumda tam olarak ne söyleyeceğini bildiğini söylemenin basit bir yoluydu.

"Öyle mi o zaman?" Sevastyan'ın yüzü biraz kızarmış mıydı? Thinking "patavatsızlığı" hakkında?

"Kesinlikle. O benim için bir oğul, bana *kızımı* getirmesi için güvenebileceğim tek kişi. Bunu yeterince söyleyebileceğimi hiç sanmıyorum." Gözleri biraz buğulandığında, bu *mafiya Noel* Baba için gidici olabileceğimden korktum.

"Sevastyan beni güvende tuttu," diye Kovalev'e güvence verdim. "Ve uçuş hoş bir şekilde olaysız geçti." *Yan, Sibiryalı.*

"Güzel, güzel. Aç mısın? Çay içelim mi?" "Çay harika olur."

"Ben ikinizi yalnız bırakayım," dedi Sevastyan, resmi bir tavırla. "Daha sonra konuşmamız gerekiyor, Paxán."

Kovalev'in gri kaşları birbirine yaklaştı ve aralarında bir bakış geçti. Ama ben okuyamadım.

"Elbette, oğlum."

Sevastyan döndü ve geldiğimiz yoldan geri döndü.

Kovalev'e "Senin için dünyaları düşünüyor," dedim. "Gençliğinden beri seninle birlikte olduğunu söyledi."

"Evet, onu henüz on üç yaşındayken

buldum." "Buldun mu?" Sivastyan nasıl

kaybolmuştu?

Kovalev onaylar gibi bir ses çıkardı ama ayrıntı vermedi. "Çok zeki bir çocuk ve her şeyden önce sadık."

"Giderken sana ne dedi?"

"Paxán? Bu onun benim için kullandığı argo bir lakap, yarı *vaftiz babası*, yarı *yaşlı adam*. İster inanın ister inanmayın, samimi bir şekilde söyleniyor. Belki birbirimizi tanıyana kadar bana da böyle hitap edebilirsin. Sadece

şimdilik?"

Ben ona *Bátja* diyene kadar mı? Baba mı? The ses tonundaki umut yüreğimi burktu. Gülümsedim. "Tamam, Paxán, sadece şimdilik."

Beni bir çift zarif koltuğa doğru yönlendirdi ve karşımdakini aldı. Sırayla, daha üniformalı hizmetkârlar bir çay servisi ve çok katmanlı gümüş bir tabak getirdiler. Somon ve salatalıklı çay sandviçleri en üst kata dizilmişti. Havyar ve blini ikinci katı; peynir, armut ve üzüm üçüncü katı dolduruyordu. En alt katta çörekler ve hamur işleri ustaca düzenlenmişti.

O doldururken ben de tabağımı doldurdum. The çayı dumanlı, güçlü bir karışımdı. Fincanını şeker yerine portakal reçeliyle tatlandırdı, ben de aynı şeyi yaptım. The kombinasyonu nefisti.

Nebraska ve Rusya'daki hava durumu ve Amerika'ya yaptığı geçmiş ziyaretler (Brighton Beach ve Las Vegas gibi yerlere yaptığı iş gezileri) hakkında sohbet ettik. Onunla konuşmak şaşırtıcı derecede kolaydı.

Then konuşma ciddileşti. "Anneni merak ediyor olmalısın."

Başımı salladım. "Sevastyan pek bir şey söylemedi, senin anlatmanı tercih etti."

"Adı Elena Petrovna Andropova'ydı." Kovalev'in tavrı değişti. Sanki pişmanlık içindeymiş gibi yaşlanmış görünüyordu. "Öğrenebildiğim kadarıyla, sen doğduktan kısa bir süre sonra ölmüş."

"Doğumdan kaynaklanan komplikasyonlar mı?" Benim yüzümden mi öldü?

Kovalev hemen şöyle dedi: "Kendinizi suçlayamazsınız. Sağlık hizmetleri olması gerektiği gibi değildi. The o yıllarda tüm ülke kargaşa içindeydi" dedi.

Beni hiç kucağına almış mıydı? "Hep benden vazgeçtiğini düşünmüştüm."

"Asla. Vazgeçmezdim de. Bu konuda hiçbir şey bilmiyordum. Biz

...

ayrıldık."

"Bratva kodu yüzünden mi?" Ben sordum.

"*Baba*. Hiçbir fikrim yoktu. Şifreyi çözerdim, senin gibi bir kızı bulmak için yeri göğü arardım!"

Though Oldukça yetenekli olduğumu düşünüyordum, nasıl bu kadar güçlü hissedebilirdi? Sadece biyolojik olarak onun olduğum için mi? Yoksa infazcısının saha raporları yüzünden mi? "Bunu çok emin bir şekilde söylüyorsun. Kan bağının bazı insanlar için önemli olabileceğini biliyorum ama diğer bağların da neden önemli olduğunu düşündüğümü anlayabilirsin."

"Elbette! Yine de Aleksandr sizden bu kadar övgüyle söz ettiği için sizi zaten tanıyormuşum gibi hissediyorum. Onun onay vermesi çok nadirdir ve asla bu kadar içten olmaz."

Çok mu? Ve tüm kalbiyle? "Sevastyan sana ne söyledi?" Övgüyü hak edecek miydim?

"Bana çok sayıda akademik ödül ve bursa sahip bir onur öğrencisi olduğunuzu söyledi. Dergiler için yazdığınız makalelerin kopyalarını bana gönderdi; hepsini okuduk."

Birdenbire keşke biraz daha emek harcasaydım diye düşündüm. Ve iki gangsterin tartışma konularım hakkında ne düşüneceklerini merak etmekten kendimi alamadım: tarih boyunca kadın, cinsiyet ve eşcinsellik tasvirleri. Onlara sormak için yeterli zaman olduğunu düşündüm.

"Ayrıca gençken ilçe fuarlarında çekilmiş fotoğraflarınızı ve arkadaşlarınızla karaoke yaparken çekilmiş daha yeni videolarınızı da gördüm."

Jess'in o videoyu yüklediğini unutmuşum, hevesimin yeteneğimden üstün olduğu dönemden kalma. *Bunu kendine daha dün gece söyledin, şırfıntı.* Yanaklarım kızardı ve şaşkınlığımı örtmek için çayımı yudumladım.

Kovalev alaycı bir ses tonuyla, "Şarkı söyleme yeteneğiniz doğuştan geliyor," dedi.

The espri beni fincanımın içinde güldürdü. Benim hoşlandığım muzip mizah anlayışına sahip olduğunu öğreniyordum.

"Sevastyan bana üç işte çalışırken nasıl tam zamanlı olarak okula gittiğini anlattı." İfadesi ciddileşen Kovalev, "Çoğu zaman çok çalıştığınızı, yorgunluktan eve tökezleyerek döndüğünüzü biliyorum," dedi.

Rahatsız bir şekilde kızardım. Beni Pollyanna'nın iki ayakkabısı gibi göstermişti. Bir hedefim vardı, bu yüzden ona ulaşmak için kıcımlı yırıttım. Bu kadar basit. "Dürüst olmak gerekirse, sarhoş da *olabilirdim*. Çünkü bu tamamen mümkün."

Kovalev sessizleşti. Tek duyduğum binlerce saatin tik-tak sesiydi. Then başını geriye attı ve güldü.

Büyük bir kahkaha attı ve kendini buna bıraktı. Kendimi ona katılırken buldum.

Sakinleştikten sonra gözlerini sildi ve "Sen ne büyük bir hazinesin Natalie" dedi.

Cevap olarak sırtırken ona şöyle dedim: "İş konusunda Paxán, ailemin bana bakmadığını düşünmeni istemem. They her zaman sağladılar, ama

annemin bunu bilmesini istemedim."

"Evlat edinen ebeveyninin acı çekmesini engellemek ve bana büyük bir mutluluk vermek için yorulana kadar çalıştın. Ve bana önemli bir ders verdin."

Kaşlarımı kaldırdım.

"Güç farklı şekillerde gelir, değil mi? Benimki gibi bir sendikanın gücü vardır. Ama karnında ateş, omurgasında çelik olan yirmi dört yaşındaki bir kızın da gücü vardır. *Beni sen buldun,*" diye ekledi, dün gece Sevastyan'ın söylediklerini tekrarlayarak.

Yaptıklarımın büyük bir olay olarak değerlendirilebileceğini tahmin ediyordum ama son altı yıla sadece ... hayat olarak bakıyordum.

"Sendikanızdan bahsetmişken" - derin bir nefes aldım

-"Nasıl başladınız?" Bunu aradan çıkarsak iyi olur. "İsteyerek değil, orası kesin! Usta bir saatçi olmak istedim." O

koleksiyonunu göstermek için elini salladı. "Benden önce babam, ondan önce de onun babası gibi."

Saatçi bir aileden mi geliyorum? Harika!

"Ben gençken ailemin Moskova'da bir dükkânı vardı, yeraltı ekonomisindeki pek çok karaborsa dükkânından biriydi. Bize rahat bir yaşam sağlıyordu. Ama sonra bu tugaylar -*Vor*'un uşakları- üzerimize çullandılar ve ortalığı kasıp kavuran çetelerden korunmak için para talep ettiler. The bizim için fahiş bir fiyattı. Reddetmekten başka çaremiz kalmayınca, bize başka yollarla ödeme yaptırıldılar."

"Ne oldu?"

Gözleri uzaklara daldı. "Babam o gece öldü. Annem birkaç yıl hayatta kaldı ve sonunda kendisine verilen zarara yenik düştü."

Midem bulandı ve neredeyse çay kusacaktım. Then içimi yabancı bir duygu kapladı, bu insanlara karşı bir koruyuculuk ve onlara yapılanlara karşı sessiz bir öfke. Kovalev'in hikâyesinin sonunu biliyordum -belli ki o *vor'u* yenmiş ve başarılı olmuştu- ama bunu *nasıl* yaptığını duymak istiyordum. Hiçbir detayı atlamadan.

Onun intikamını yeniden yaşamak istedim. Şaşırtıcı bir fikir. Belki de tam olarak ait olduğum yerdeydim; bir bölge savaşının ortasında. "Ne yaptın sen?"

Kovalev, "Onlar saldırdığında ben sadece bir genç kızdım," dedi. "Ama cesur ve gururlu bir kadın olan annemin rehberliğinde babamın intikamını aldık ve o çeteyi alt ederek onları ortadan kaldırdık."

Evet, ama . . . "Nasıl?"

Bana hüznü bir gülümseme vererek nefes verdi. "Tatsız şeylerden bahsetmeyelim. Sadece günü kazandığımızı bilelim. Ancak çok geçmeden yeni bir çete geldi ve bizden, tüm komşularımızdan ve arkadaşlarımızdan para talep etti. Yolum netleşti. Ya çakalların bizi avlamasına izin verecektim ya da kendimi ve dostlarımızı korumak için kendi yiğitlerimi tutacaktım. Yakındaki işletmeler bana ödeyebilecekleri kadarını ödediler ve ben de tekrar tekrar genişledim."

Elimden geldiğince düzgün bir ses tonuyla, "Onları yenmene sevindim, Paxán. Ailenin intikamını almana sevindim."

Uyanmış gibi görünerek, "Ne olduğumu kabul edemeyeceğinden endişeleniyordum," dedi.

"Garip bir şey bilmek ister misin? Onları nasıl yendiğini duyamadığım için, ne iş yaptığından daha çok üzülüyorum."

Bana baktı ve daha yumuşak bir ses tonuyla, "Ne hazine ama. . . ." Then Doğruldu ve tavrını neşeli bir hale getirdi. "Daha az sıkıntılı şeylerden, gelecekte konuşalım. Bu akşam sizin onurunuza bir ziyafet planladım. Teşkilatımızdaki herkesle, tüm tugaylarımızla tanışacaksın. Ve kuzenin Filip'le de."

"Yolda ona rastladım."

Kovalev şaşırmış görünüyordu. "Çoğu genç bayan onunla ilk karşılaşmalarından sonra kendilerini daha çok yıldızların etkisinde bulur."

Belki Sevastyan'a göz koymamış olsaydım.

"Filip, yakın zamanda ölen uzaktan kuzenim ve en iyi arkadaşımın oğlu. Thsavallı çocuk çok acı çekti. Sizin burada olmanız çocuğun tam da ihtiyacı olan şey."

Bundan sonra öğleden sonra dostça geçti. Kovalev ve ben ortak noktalarımızı bulduk: slapstick komediden hoşlanmamak, hayvan sevgisi ve soygun filmleri. Bir suç patronuyla konuştuğumu hatırlatarak, "They genellikle doğru değildir," diye yorum yaptı.

Bana annemle ilgili hikâyeler anlattı; bahçeyle uğraşmayı, bitkileri çok severdi; bir çiftlikte büyüdüğümü bilse çok sevinirdi. Beni sabah satranç oynamaya davet etti ve bana saatleri öğreteceğine söz verdi.

Hepsi beş vuruş yaptığında Kovalev, "Bundan ne kadar keyif alsam da, sizi bırakmalıyım, böylece ziyafetten önce yerleşmek için zamanınız olabilir" dedi.

"Oh." Ziyafet, schmanquet, babamla daha fazla zaman geçirmek için açgözlüydüm.

Rahatlatıcı bir tonda, "Bunu planladığım için pişmanım, keşke daha sakin bir akşam yemeği yiyebilseydik ve bu sohbeti sürdürebilseydik" dedi. Benim için isteksiz olduğu kadar

benim gibi ayrılmak. "Aleksandr bize
katılabilir." Kapı çalındı. Şeytana
bak.

BÖLÜM 13

Kovalev ona, "Mükemmel zamanlama, evlat," dedi. "Natalie'yi odasına götüreceksin?" "Bunu isteyeceğini düşünmüştüm."

"Hayır, hayır, siz ikiniz gidin. Bu gece görüşürüz canım." Bir öpücük kondurdu ve doğal hissettirdi.

Sevastyan'la birlikte çalışma odasından çıkarken gülümsememi engelleyemiyordum. The Sibiryalı haklıydı, neden bahsettiğimi bilmiyordum; Kovalev harikaydı.

Büyük merdivenlerden yukarı çıkarken Sevastyan, "Çok eğlendiniz," dedi. "Aynen dediğin gibi, Paxán harika." Kovalev hakkındaki önyargım kırılmıştı.

ve Sivastyan hakkında tamamen yanılmıştım. Belki de coğrafi olarak sınırlı olması *gereken* manevralarıma bir süre ara vermenin zamanı gelmişti.

Sevastyan kaşlarını kaldırdı. "Kovalev'e sevgi sözcüğü mü diyorsun?" "Kendisi istedi," dedim savunmacı bir tavırla.

"Peki, mesleğine rağmen biliyor musunuz?" dedi sert bir ses tonuyla.

Though Klişeleşmiş bir *mafya* kralı beklerken, saatlerle uğraşmayı tercih eden bu isteksiz don'a rastladığım için kendimi şanslı hissettim.

Birçok şeyi göz ardı edebilirim.

"Haklıydın Sevastyan; şimdi her şeyi daha iyi anlıyorum." Bakışlarını tuttum. "Ve beni o uçağa zorla bindirdiğin için çok mutluyum." *Birden fazla nedenden ötürü...*

Gözlerinin alevlendiğini gördüğümü sandım ama gözlerini kaçırdı ve beni sanat eserleriyle kaplı bir koridor boyunca yönlendirdi. Diğer kanada doğru gidiyor olmalıyız.

Bir dizi beyaz çift kapının önünde durduğumuzda, "This sizin süitiniz" dedi. Kapıları açtığında, Paxán'ın odası kadar gösterişli ama daha kadınsı büyük bir oturma odası ortaya çıktı.

The dekoru kesinlikle bir piliç için tasarlanmıştı. Gerçekten zengin bir Rus hatun. "Çok güzel. Ama ben nerede uyuyacağım?"

Nefes vererek geniş alanı geçmeye başladı ve beni takip etmem için bıraktı. Yatak odasına ulaşmadan önce içinde şık bir yeni Mac'in bulunduğu bitişikteki çalışma odasını, ardından duvara asılı bir televizyonun bulunduğu medya odasını geçtik.

İçeri girerken, "□is-is-the-tits" diye mırıldandım.

"Pardon?"

"Benimle dalga geçiyor olmalısın." Dört direkli devasa yatağa, asansör büyüklüğündeki el boyaması gardıroba, ön kolum büyüklüğündeki ipek püsküllü perdelere bakarak yerimde döndüm. Ayakların altındaki oryantal halılar daha parlak mermerleri ısıtıyordu. Yukarıda, girift oymalı pervazlar altınla yaldızlanmıştı. Yeşim yeşili -en sevdiğim- vurgu rengiydi.

"Paxán bunu benim için dekore etmedi, değil mi?"

"Tabii ki. Sen onun kızıydın. Senin nelerden hoşlanacağını hayal etmekten büyük zevk alırdı."

"Ve yeşilin en sevdiğim renk olduğunu biliyordun." Başını eğdi.

This hayatıma burnunu sokmasını hatırlatması eskisi kadar rahatsız etmiyordu. "En azından casusluğundan iyi bir şey çıktı, ha?"

Bunu duymazdan gelerek, "There dolaplarda sizin için giysiler var" dedi. "Çoğul dolaplar mı?"

"Doğal olarak."

"Oh. Kıyafetleri kim seçti?"

"Bir stilist. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa, sizin için nöbetçi."

Abartılı bir hoş geldin çiçeği sergisinin yanında deri bir folyo ve birkaç hediye kutusu gördüm. Folyonun içinde bir dizi kredi kartı ve Kovalev'in, malikâne müdürünün, ahırların, stilistimin, kat hizmetlerinin ve mutfağın telefon numaralarının bir listesi vardı. "Bu hediyeleri Paxán'la birlikte açmak için beklemeli miyim?"

Sevastyan kaşlarını kaldırarak, "İçimden bir ses bunu daha fazlasının izleyeceğini söylüyor," dedi.

İlk kutunun içinde gelecekte geri taşınmış gibi görünen bir akıllı telefon vardı. Jess'i bir hafta önceden arayıp yaşam kanıtımı alabilecektim.

-Ve sonunda annemi de. Though Bütün bunlar hakkında ona ne söyleyeceğimi henüz bilmiyordum.

The Cartier, Harry Winston, Mikimoto ve Buccellati- gibi mağazalardan gelen diğer kutuların hepsi göz kamaştırıcı mücevherlerle doluydu: üç telli inci gerdanlık, safir küpeler, eşleşen bir bilezikle birlikte zümrüt damla saçak kolye.

That bilezik o kadar ağır ve sağlamdı ki, Wonder Woman gibi onunla mermileri etkisiz hale getirebilirdim.

Sevastyan'a dönerek, "There burada bir milyon dolar değerinde mücevher olmalı," diye şaka yaptım.

Ne yapacaksın? der gibi avuçlarını kaldırdığında, "Aman Tanrım!" diye bağırdım. There öyle!" Titrek bir nefes aldım. This durum çok vahşiydi ve bunaltıcıydı. Artık bir sarayda yaşıyordum. Yarın gerçekten okula dönmeyecektim; onun yerine milyarder babamla satranç oynayacaktım.

This "öngörülebilir gelecek" için benim "yeni hayatım" dı.

Temiz hava almak için bir dizi balkon kapısını açtım. Bakımlı bahçelerin üzerine bir sis çökmeye başlarken ve peyzaj ışıkları tesisin her yerinde canlanırken manzarayı içime çektim.

Sevastyan balkon demirinde bana katıldığında, o bağlantı hissi beni yeniden sardı. Ama o bana karşı çok soğuktu.

"Şu bina ne?" Ona bu kanadın hemen köşesindeki iki katlı malikâneyi göstererek sordum. Göl köşkünde olduğu gibi, renkleri ve mimarisi bu sarayı tamamlıyordu. There Lincoln'de kiraladığına çok benzeyen şık siyah bir Mercedes vardı.

"Benim evim," dedi kısaca.

"Arazide mi yaşıyorsunuz?"

"*Da.* Though Moskova'da bir dairem var," dedi sivri bir tonda, şüphesiz benim onun evini aramak ve başka şeyler yapmakla ilgili yorumuma atıfta bulunuyordu. Onu mastürbasyon yaparken izlemek gibi.

Yutkundum, ona baktım, adamlarla ilgili sorularla doluydum. Şu anda ne düşünüyordu? Dudaklarındaki o seksi yara izini nasıl almıştı? Burnunu kim kırmıştı?

O hafif eğri köprüyü onun için öpen biri olmuş muydu? "Lincoln'de gecekonduda otururken burayı özlemiş olmalısın."

Omuz silk. "Şimdi aşağıya dönüyorum."

Onu içeri kadar takip ettim. "Paxán'la neden bu kadar acil konuşman gerekiyor?"

Omzunun üzerinden, "Onunla ilgili özel endişelerim var, Natalie" dedi. Gözlerimi kısmıştım. "Ona bizden bahsedeceksin, değil mi?"

Başını bana doğru çevirdi. "There *biz* değiliz," dedi öyle bir şiddetle ki neredeyse irkiliyordum.

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Sana karşı uygunsuz davrandığımı kabul edeceğim. Bunu ona borçluyum."

Kovalev hakkında harika hislerim vardı ama gerçek şu ki onu iyi tanı mıyordum. Böyle bir ihlal ne tür bir ceza getirebilirdi? "Ne kadar kızacak?" Kovalev'in soğukkanlılığını kaybettiğini hayal edemiyordum ama politikacılara şantaj yaptığını da hayal edemiyordum.

"Sana mı? Hiç de değil. Bana gelince, o benim kendime kızdığım dan daha fazla kızamaz."

Sevasty an beni kızdırmaya başlamıştı. Ona doğru yürüdüm. "Bak, buraya daha yeni geldim ve Paxán'la her şey harika. Sen ve ben neredeyse *hiçbir şey* yapmamışken neden tekneyi sallayalım? Seni yağmalamaktan vazgeçtim. Benim pençelerimden nispeten kurtulmuş t un."

Taşlı bakışlar.

"Lütfen, sizden bu kadar önemsiz bir şeyi büyütmemenizi rica ediyorum."

"Önemsiz mi?" Ayak ayak üstüne atana kadar aramızdaki hafif mesafeyi kapattı.

ayak parmağı. "İki deneyimli yetişkin için belki. Ama sen pek deneyimli sayılmazsın, değil mi?" Onun nefesleri de benimkilerle birlikte hızlandı. Etrafımızdaki hava gerginleşti. Tanrım, onun sarhoş edici kokusu tam da bakire olup olmama sözünü ve itirafını hatırladığım anda burnuma çarptı: *İştahımı doyurması gereken şey sadece kabarttı.*

Çenemi kaldırdım ve aramızda bir kâğıt parçası kalmayınca ya kadar önünde eğildim. "Seks yapmamış olmam rahibe olduğum anlamına gelmez."

Başını yana eğdi, bakışları yüzümde geziniyordu, sanki beni okumaya çalışıyor ve bir şey bulamıyordu. Bu hissi biliyordum.

"Ve eğer bekâretim senin için bu kadar önemli bir noktaysa," dedim, "bu kolay bir fiks."

Göğüsleri sıkıştı. "Yani başka bir adamla mı?"

That kıskançlık gösterisi beni heyecanlandırdı, bu yüzden ona "Yapabilirdin" diye hatırlattım. Islak ve onun için hazır olduğumda. Beni bekaretimden nasıl kurtaracağına dair merak beni ele geçirdi; sadece ne tür numaralar yapabileceğini hayal edebiliyordum

Bu adamın çantasında ne vardı? Dudaklarımdan uzun bir nefes kaçtı ve kendimi "Hâlâ yapabilirsin" derken buldum.

Sanki elimdeki şey yakalanacakmış gibi bir adım geri çekildi. "Belki de bir daha olmaması için Paxán'a söylemek istiyorum."

"İstemediğinden bu kadar emin misin?"

"Evet," dedi ama başparmağındaki yüzüğü döndürmeye başlamıştı. Belki bu da yalan söylediğini gösteriyordu?

"Ben senin için sadece bir iş miydim, Sevastyan?"

"Olabileceğin tek şey That" diye cevap verirken gözlerini sağ tarafıma dikti. "Benim için Amerika'ya hiç gönderilmemiş olmayı mı diliyorsun?"

Bana tamamen dönüktü. "Günün her saniyesi," dedi, artık yüzüğüne dokunmuyordu.

BÖLÜM 14

Buzzzzzzzzzz.

Süitimin kapı zili mi vardı? Yatak odamdan bir hayli uzakta olan kapıya doğru aceleyle ilerlerken, Sevastyan'ın beni almaya gelip gelmediğini merak ettim. Though Ayrılırken söylediği sözlerle ilk başta incinmiştim ama kendimi onun iyi bir infazcı olmaya çalıştığına, tabu kadınından uzaklaştığına inandırmıştım.

Moralim yerine geldi ve bu gece için hazırlanmak üzere süitimi inceledim. Çoğu aile havuzundan daha büyük bir küvette banyo yaptıktan sonra, tüm kıyafetleri, ayakkabıları, el çantalarını ve kozmetik ürünlerini keyifle inceledim.

Though Uçaktaki iç çamaşırları aşırı seksi değildi, yeni gardırobumdaki seçenekler çok genişti. Sevastyan'ın hıyarlık ettiği için özür dilemesi ve tabuların sadece onun tarzı olduğunu itiraf etmesi ihtimaline karşı (*bir kız hayal kurabilir!*) *cüretkâr taytlar*, siyah ipek bir tanga ve ona uygun demi-cup sütyen tercih etmiştim.

Ziyafet için, kraliyet mavisi ipekten formda bir şal elbise seçerek şıklıktan yana olmaya karar vermiştim. The rengi gözlerimi yeşilden çok su renginde gösteriyordu.

Dövülmüş altın gerdanlığımı ve avize küpelerimi daha iyi göstermek için saçlarımı toplamıştım. Though Makyaj yapmayı sevmediğim için rimel ve dudak parlatıcısı bile kullanmayı tercih etmiştim.

Kapıda elbisemi düzelttim, sonra kapıyı açtım. "Filip?"

"Size ziyafete kadar eşlik edebileceğimi düşündüm." Son moda bir pantolon ve dar bir ceket giymişti. Kravatı biraz gevşekti ve görünüşü bunu gösteriyordu: *Partiye erken başlayan Ivy Leaguer*. "Büyüleyici görünüyorsun kuzen." Elimi tuttu ve öptü.

Eğer aynısını Sevastyan yapsaydı, adamın derisine canlı teller bağlıymış gibi zıplardım. Ama Filip'te böyle bir kıvılcım yoktu. "Thanks, Filip."

Koridorda kolunu uzattı. "Beni kapıda görünce hayal kırıklığına uğradın mı?"

"Ne? Hayır," diye yalan söyledim.

"Korkarım acımasız dostumuz Sevastyan sizi almaya gelmeyi reddetti." "Öyle mi?" Yandı.

Yine de mantıklıydı. The adam benimle hiç tanışmamış olmayı diliyordu; neden benden kaçmasındı *ki*? Bana "There *biz* değiliz" demek ne kadar da acele etmişti.

Filip kaşlarını çatarak bana baktı. "Onu daha önce hiç güzel bir kızdan bu kadar etkilenmiş görmemiştim. Ama her şey düşünüldüğünde, sanırım onu suçlamamalıyız."

"Her şey düşünüldü mü? Ne demek istiyorsun?" Koridordan merdivenlere doğru ilerlerken siyah topuklu ayakkabılarım pelüş halıya battı.

"Siz ortaya çıkmadan önce patronun baş varisiydi."

Sevastyan'ın soğukluğunun sebebinin bu olmadığını bilsem de, kayıtsızca omuz silktim. *Yine mi felç geçiriyorsun, Nat?*

The Gerçek şu ki onun hakkında hiçbir şey *bilmiyordum*.

Filip sözlerine şöyle devam etti: "Kovalev senden o kadar hoşlandı ki bugün vasiyetini değiştirmek için avukatlarını çağırdı. Bir saat önce itibariyle artık bir milyarlık bir mirasçısın."

"Bunu nereden biliyorsun?" Merdivenlere ulaştık, iniyorduk.

Sırıttı. "Yollarım var kuzen."

Vasiyetini değiştirmek için bu acele niye? "Ben bunu hiç istemedim. Kovalev'in parasının hiçbirini istemiyorum." Böyle bir servetle ve beraberinde getirdiği *sorumlulukla* uğraşmak zorunda kalacağımı düşünmek bile kolyemin boğazıma dolanmasına neden oldu.

Sade yaşamı seviyordum; o kadar parası olan insanlar sade bir yaşam sürmezdi. "Ve Sevastyan'ın mirasına konmaya hiç niyetim yok."

"Natalie, bunu ima etmek istememiştim." Sanki pantolonunu indirmişim gibi morali bozuk görünüyordu. "Gereğinden fazla konuştuysam özür dilerim."

"Oh, Filip, sadece aşırı hassas davranıyorum." Ben de ona, "The para beni gerçekten korkutuyor" dedim.

"That iyi bir sorun, değil mi? Üzölme, Kovalev'le her şeyi yoluna koyacaksın. O düşünceli bir adam. Seni burada rahat ettirmek için ne gerekiyorsa yapacaktır."

"Eminim haklısındır." Konuyu değiştirmek isteyerek, "Sen ve Sevastyan pek anlaşıyor gibisiniz," dedim.

Filip bana *hiçbir fikrin yokmuş gibi* bir ifade takındı. "Kovalev'in etrafında hırçın bir bekçi köpeği gibi, Sevastyan'ı sokaklardan topladığı için şaşırtıcı değil."

That Kovalev'in onu bulduğu yer miydi? The Sevastyan'ın çocukken sokaklarda yaşadığı fikri kalbimi kırdı. Onu anlayamamama şaşmamalı. Sevastyan sokak ve ayrıcalığın bir karışımıydı.

"Kovalev'in yanında kendisinden başka kimseyi sevmiyor." Filip kaşlarını çatarak, "Bu özelliğini bana karşı kullanmasaydı muhtemelen daha çok takdir ederdim," dedi. Ana kapıya ulaştığımızda Filip beni havadar bir fuayeye yönlendirdi.

"Peki Sevastyan neden senden hoşlanmıyor?"

"Eğitimime içerliyor. Hiç resmi eğitim almadı, biliyorsunuz. Bunu hatırlatan her şeyden nefret eder. Omzundaki çip Sibiryա büyüklüğünde."

Sevastyan ileri derecem hakkında ne düşünüyor olabilirdi? Kaydımı silerken en ufak bir suçluluk hissetmiş miydi?

"Onun yanında dikkatli ol kuzen."

The Sevastyan'ın Filip hakkında bana verdiği tavsiyenin aynısı. "Neden?" Bakışlarını başka yöne çevirdi. "The adamın bazı ... ciddi sorunları var."

"Anlat bana."

Filip daha alçak bir sesle, "Hapse girmiş ve bundan gurur duyuyor gibi görünüyor. Kolunda iki kubbe dövmesi var, bu da iki kez hapis yattığının *mafiya* kodu. Bunlardan biri kanlı bir Sibiryա esir kampındaydı. Bu insana bir şeyler yaptırıyor."

Nutkum tutulmuştu. Kolundaki işaretleri görmüştüm ama ne anlama geldikleri hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Yine de Sevastyan'ın karanlık geçmişı hakkında daha fazla şey bilmek ona olan ilgimi azaltmadı. Aslında, Filip'in ifşası Sevastyan'a katmanlar kazandırmış ve bende onları tek tek soyma isteği uyandırmıştı. Odama döndüğümde

Bu gece Mac'i açıp dövmeler hakkında daha çok şey öğreneceğim. Hatta tüm bu yeni dünya hakkında.

"Alkolle olan tuhaf ilişkisine hiç girmeyeyim bile." "Ne demek istiyorsun?" diye sordum, gerçi bunun kanıtlarını zaten görmüştüm. En son Sevastyan gece içki içmişti, ancak içkiden defalarca uzak durduktan sonra.

"Bu gece onu izleyin. Göreceksiniz. Ama ondan bu kadar bahsettiğimiz yeter. Bak, bir şeye ihtiyacın olursa bana gel." Filip elimi koluna vurdu. "Sen Kovalev'in kızıydın ve ben o adama hayatımı borçluyum."

"Öyle mi?"

Başını salladı. "Altı ay önce babam aniden öldüğünde kötü bir durumdaydım. Kovalev bana bir can simidi oldu."

"Kaybınız için üzgünüm ve yardımlarınız için gerçekten minnettarım."

Fuayenin sonundaki odadan kahkahalar ve sesler yükseldiğini duydum. Diğerlerine katılmaya hevesliydim ama kapının hemen dışında Filip beni durdurdu.

"Burada olmana çok sevindim Natalie. Etrafta Batılılaşmış birinin daha olması güzel. Ve hiç hapse girmemiş olmamı bana karşı kullanmayan biri!" Ellerini omuzlarıma koydu ve bana gülümsedi, çoğu kadının külotunu indirmesine neden olacak bir hareketti bu. "Kovalev'in yarın öğleden sonra şehre gitmesi gerekiyor. Sana etrafı göstereyim."

Ben uzaklaşmadan kapılar açıldı ve diğer taraftaki Sibiryalı ortaya çıktı. Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu, benim için mi geliyordu?

Yüzünde ölümcül bir ifade belirerek olduğu yerde durdu. *Ne yaptım ben şimdi?* Then Filip'le öpüşmek üzere olduğumuzu fark ettim. Başımı çevirip devasa yemek salonuna ve içeride bulunan diğer konuklara baktım. Yaklaşık otuz tugay askeri.

Herkesin gözü Filip ve benim üzerimdeydi, bütün konuşmalar durmuştu.

Düzinelerce Rus gangsterin bir kişinin davranışı yüzünden skandala karışmasının oldukça kötü olduğunu tahmin ediyordum. Ama ben hiçbir şey *yapmamıştım*.

En azından Filip'le değil.

Sevastyan'ın yumrukları sıkılaştığında iki adamdan da uzaklaştım. Omuzlarımı dikleştirip çenemi kaldırarak Kovalev'e doğru ilerledim, topuk seslerim sessiz salonda anormal derecede yüksek çıkıyordu.

Göz kamaştırıcı mumlar, porselenler ve gümüşlerle kaplı uzun bir masanın başında duruyordu. Benden Filip'e kararsızca baktı, ben de ona hazır bir gülümseme verdim. "This inanılmaz, Paxán. Thank sen." Suçluluk duymayan tavrım durumu yatıştırmış gibi görünüyordu; konuşmalar yeniden başladı.

Kovalev benim için sağındaki sandalyeyi çektiğinde, nefesinin altından "Bir sorun mu var?" diye sordu.

"Hiç de değil" diye mırıldandım.

Filip de peşimden gelerek yanıma oturdu. Gülerek, "That garipti, değil mi?" diye mırıldandı.

Sevastyan masaya dönüp karşımdaki koltuğa oturduğunda yüzü her zamanki okunmaz maskesiydi ama çenesindeki o kas seğiriyordu.

Kovalev beni akşam yemeği arkadaşlarımızın geri kalanıyla tanıştırdı, yirmili ve otuzlu yaşlarında iki düzineden fazla erkek -Yuri, Boris, Kirill, Gleb, sonra izlerini kaybetmeye başladım. They kaba görünümlü bir gruptu ama hepsi Kovalev'e tapıyor gibi görünüyordu. Sadece iki kadın daha oturuyordu, Olga ve Inya, birkaç tugay komutanının uzun süreli kız arkadaşları.

Tanışma faslından sonra, bir ordu gibi görünen garsonlar tabakları taşımaya başladı, diğerleri ise ısıtılı kristal shot bardaklarına votka dolduruyordu. Though Hizmetin bu tarafında olmaya alışık değildim, kendimi rahatlamaya zorladım.

"Kadeh kaldıralım," diye seslendi Kovalev, elinde içkisiyle. "Sevgili kızıma. Her şeye rağmen beni bulan, istediğini elde etmek için uğraşan ve savaştan kızıma."

Filip, "The elma ağaçtan uzağa düşmemiş" dedi.

Konuklar kadehlerini kaldırdıklarında ben de aynısını yaptım, sonra yudumlamak için dudaklarıma götürdüm-

Herkes kendininkini içti, sonra bana döndü. Alkol dolu bir bardağı masaya geri koymanın kabalık olarak kabul edildiğini hatırladım. Omuz silkerek benimkini de fondip yaptım ve alkışlar koptu. Elimde olmadan sıırıttım ve sadece bana bakan Sevastyan'a baktım.

Daha önce Filip'i kıskandığına yemin edebilirdim ama madem umurundaydı, neden en başta gelip beni odamdan almaya zahmet etmemiştii?

Her halükarda, bunu benim için mahvetmesine izin vermeyi reddettilim. İşte otantik bir Rus ziyafetindeydim, babamın geniş klanıyla votka içiyordum. Doğduğum topraklardaydım, eski bir çarın evindeydim.

Yukarı baktım, üzerimizdeki fresklere hayretle baktım. This kesinlikle bir çarın yemek odası gibi görünüyordu. Tarihi hiç böyle *hissetmediğimi* fark ettim. Bu da okuldan istemsizce ayrılışımın acısını biraz olsun hafifletti.

Bu gece, iyi ruh halim kurşun geçirmezdi.

Ardından bir kadeh daha kaldırıldı: "*Za vas*, Natalya Kovaleva!" Sana. This masayla aynı anda içkimi yudumladım. Yanığın tadını çıkardım, hoş bir şekilde ısındım.

Çeşitli mezelerden oluşan bir *zakuska* servis edildiğinde Filip eğildi. "This'a *za-kus-ka* denir."

Sevastyan, "Natalie Rusça okudu, eminim ne olduğunu biliyordur" dedi.

Ona hızlı bir takdir bakışı attım. Her yemeğin bana açıklanmasını beklemek sıkıcı olurdu.

Filip'in sevecen tavrı, "Bu sadece bir görgü kuralıdır, Sevastyan. Bir misafire hoş geldin demek, onu odasından çıkarmak gibi."

Hatırlattığın için Thanks.

The iki adam birbirlerine bakakaldı. The gergin an başka bir servisle bozuldu: Volga Deltası'ndan bol miktarda havyarla doldurulmuş istiridye. Then bir seyir izledi.

Cennet gibi pişmiş dil balığından bir ısırık aldım, sevinçli bir ses çıkardım; Sevastyan'ın gözleri üzerimdeydi.

Bir votka daha içtim; gözleri üzerimdeydi.

Filip'in bana fısıldamaya kararlı görüldüğü bir hikâyeyi dinledim; Sevastyan tabağının yanında bir fist sıktı. İsteddiği kadar *biz* diye bir şey olmadığına inandırсын beni, ama . . .

Eylemler kelimelerden daha yüksek sesle konuşur, Sibiryalı. Ve onun bana odaklanması beni en az votka kadar ısıtıyordu.

Sunucular bir tabak daha getirdiğinde Kovalev, "Natalie'nin memleketi Nebraska'nın şerefine" diye anons etti.

Mısır çorbasıydı! Ona sırtıttım. "Bayıldım." Sesim deli gibi çakırkeyif çıkmaya başlamıştı.

Then Sevastyan'ın karanlık bakışlarını bir kez daha üzerimde hissettim. Mısır tarlasını mı hatırlıyordu? Beni toprağa mı gömüyordu? Gözlerine bakarak bir kadeh daha içtim.

Kovalev Sevastyan'a döndü. "Yemek yemiyor musun, Aleksandr?" Adam doğruldu. "Belki de yolculuğun etkisindeyimdir."

Filip, "Ya da senin yaşımda" diye takıldı.

Sevastyan sessiz ve yoğun bir ses tonuyla, "Kendime hakimim," dedi.

Kovalev neşeli bir ses tonuyla, "There şimdi, beyler," dedi. Bana döndü. "Sanırım bizim zeki Filip bazen Sibiryalı'nın yıllarca çıplak yumrukla dövüştüğünü unutuyor."

Kaşlarımı kaldırdım. Sevastyan'ı ilk gördüğümde onun bir savaşçı olduğunu tahmin etmiştim. That parmaklarındaki yara izlerini ve kırık burnunu açıklıyordu. Sevastyan'ı birçok kez yumruklarını sıkarken gördüğümü hatırladım. Bir dövüşçü için bu varsayılan fabrika ayarı olmalı.

Onun o asil yüzüne vuran tüm erkekleri düşündüğümde, ona dokunmak, parmaklarımı teninde gezdirmek istedim. Onu ringde acı dağıtırken hayal etmeye çalışıyordum ki başka bir yol belirdi.

Tatlı. There fırında elma, bir tür Rus lokumu olan meyve pastelleri ve *sirniki*, bandırmak için yanında bal olan peynirli bir gözleme vardı. İlk pastel dilime değdiği anda mutluluktan gözlerimi devirmiştim.

Tatlıdan sonra, içkiler hüküm sürdü ve kahkahalar şamataya dönüştü. Açılmış bir votka şişesini bitirmemek kötü bir görgü kuralıydı, bu yüzden herkes kibarca kadehleri tokuşturdu - yani Sevastyan hariç herkes. Kadehler kaldırıldıktan sonra onun kadehine dokunulmadı.

Paxán boş zamanlarında yaptığı girişimlerle ilgili komik hikâyeler anlattı. Yelken mi? The tekne artık yapay bir resifti. At yetiştirmek mi? O kurnaz kaçak aygırı bir gün bulacaktı.

Gözlerim yaşarana kadar güldüm ve beyaz kaplanları ve bir *ayısı ve* Kovalev'i ikiye katlayan elmas kaplı bir tuvaleti olacağını düşündüğümü itiraf ettim.

The Gleb adındaki adam bana bir Rus tekerlemesi öğretti. Herkes benim kafayı bulmuş yorumuma güldü ama ben iyi bir sporcuydum, bu yüzden hızlı bir reverans numarası yaptım. Sevastyan'ın alışlagelmiş çatık kaşlarının bile sanki daha önce vahşi doğada hiç görmediği bir yaratıkmışım gibi hayranlık dolu bir ifadeye dönüştüğünü gördüm.

Ne zaman onun buz gibi çekingenliğini kıramayacağıma ikna olsam, infazcı görüntüsünün altındaki adamın ipuçlarını gösteriyordu. . . .

Zamanı dondurabilmeyi diledim -en son ne zaman bu kadar eğlenceli bir gece geçirdiğimi hatırlamıyordum- ama daha ne olduğunu anlamadan büyükbabamın saati gece yarısını çaldı.

Paxán ayağa kalktı. "Evet, dostlarım ve ailem" -bana ve Sevastyan'a gülümsedi- "beni mazur görün."

Koro halinde "Bir içki daha!" sesleri yükseldi.

Başını iki yana salladı. "Yaşlı bir adama acıyın! Ve devam edin, bu bir emirdir." Sevastyan ve ben aynı anda ayağa kalktık, ikimiz de Paxán'ı dışarı çıkarmak niyetindeydik.

"Oturun, oturun, siz ikiniz. Keyfinize bakın. Yarın görüşürüz."

Paxán'ın uzaklaşmasını izlerken, onu gözümün önünden ayırmak istemedim. Sanki ortadan kaybolacakmış gibi bir his vardı içimde. Ama sonra Sevastyan ne hissettiğimi anlamış gibi bana güven verici bir bakış attı. Yardımı oldu.

Ondan sonra içkiler akmaya devam etti. The saat geç oldu, ama umurumda değildi çünkü yarın işim yoktu, ödevlerinin neden geç kaldığına dair masallar anlatan birinci sınıf öğrencileriyle uğraşmak zorunda değildim.

Tek şikâyetim? Sevastyan'ın benimle konuşmasını, benimle flört etmesini istedim. Bana dokunmasını. Bir gece önce bana gösterdiklerinden daha fazlasını arzuluyordum.

Onunla seks yapmak
istedim. Can
atıyordum.

Ne kadar acımasız olabileceğimi hatırladım; belki de *onu* acımasızca takip etmeliydim?

Sağ tarafımda Filip ve bazı tugay askerleri en hızlı spor araba konusunda hararetli bir tartışmaya girmişlerdi; bu da bana yaramazlık yapma fırsatı verdi. Yeterince sarhoş olduğum için Sevastyan'a sataşma fikri bana çok *zekice* gelmişti.

Though Beni sürprizlerden hoşlanmadığı konusunda uyarmıştı, tek topuğumu kaydırdım, sonra hortumlanmış ayağımı bacaklarına doğru uzattım. Kalçasının iç kısmına, dizinin hemen üstüne temas ettim. Gerildi ama beni ele vermedi, sadece tehditkâr bir bakış fırlattı.

Onun gibi bir infazcıyla oynamak iyi bir fikir miydi? Votka dedi ki, "*Evet, rozetine dokun!*" Daha yükseğe uzandım. Aletine yaklaştığım her santimde nefes alışları hızlanıyordu. Başını sertçe salladı.

Tembel bir sırtıtışla ön parmağımı bal kabına daldırdım, sonra dudaklarımın arasından emdim, kendini beğenmiş yüz ifadem "*Ne yapacaksın Sibiryalı?*" diyordu.

Kendi dudakları aralandı. Bir gece önce onu emdiğimi hatırlıyor musun? Daha yukarı, daha yukarı . . .
İletişim.

Tanrım, yanıyordu, demir gibi sertti. Başını sertçe eğdi, burun delikleri açıldı. Ve uzun bir an boyunca göğsü hiç kıpırdamadı.

Göz kapaklarım ağırlaştığında, ayağımın topunu onun uzunluğu boyunca ovuşturdum, horozu tepki olarak titreştiğinde heyecanlandım. Tepki olarak ıslandım ve onun için giydiğim siyah ipek tangayı ıslattım. Meme uçlarım sutyenimin demi kuplarında tomurcuklandı.

Başından sonuna kadar okşadığımda bana bir kez daha uyarı dolu bir bakış attı

-Bakışları şehvetle parlarken bile. Şimdi bu bir irade savaşıydı, bir tavuk oyunuydu. *İnme*. O tepki vermeyi reddediyordu; ben de bırakmayı. Bir *vuruş daha*. İlk kim göz kırpacaktı?

Onu bu şekilde çıkarabilir miyim diye merak ederek daha fazla bastırarak ovdum. The omuzlarındaki ve kollarındaki kaslar şişmeye başladı. The dövüşçü masanın altında göğüslerini sıkıyor olmalı.

Gözleri sıcak ve kapsamlı bir ceza vaat ediyordu.

Benimkiler bunun için yalvarıyor olmalıydı.

Eğer odama çekilirsem, o da beni takip eder mi? Görünüşe göre, ilk ben göz kırpacaktım. Ayağımı indirdim ve ayakkabımı tekrar giydim. Spor araba tartışması sona erdiğinde esnemiş gibi yaptım ve ayağa kalktım. "Yolculuktan dolayı ben de yorgunum." Sevastyan'ın yüzüne bakmadan, "Herkes iyi geceler. Hepinizle tanışmak harikaydı."

"Ama bitirilecek daha çok şişe var," dedi Filip, önlenemez bir göz kırpmayla.

Tanrım, ya beni takip etmeye çalışırsa?

Onu vazgeçirmek için, "Kal ve eğlen, yarın görüşürüz" dedim. Parladı.

"Yarın öğleden sonra o zaman. Bu bir randevu."

Randevu mu? That kastettiğim şey değildi ve onu umutlandırmak istemedim.

Ama tüm gözler üzerimizdeydi, bu yüzden şimdilik boş vermeye karar verdim.

Herkes son bir kez el salladıktan sonra yemek odasından çıktım. Odama geri dönmek için acele etmedim, üst kattaki salondaki resim koleksiyonuna bakmak için durakladım ve Sevastyan'ın bana gelmesini diledim.

Ve sonra yaptı. Koridorda ilerliyordu, her santimiyle bir *mafiya* infazcısı gibi görünüyordu. İfadesi öldürücüydü.

Bu onun için gerçek olabilir.

BÖLÜM 15

Sevastyan sinsice yaklaşırken bir adım geri çekildim, sonra bir adım daha.

Üst kolumdan tutarak beni koridorda sürükledi. Aldatıcı derecede yumuşak bir sesle, "Benimle oynamak hoşuna gitti mi?" diye sordu. Bir yan kapıyı açtı, beni içeri itti ve arkamızdan kapattı. Taze çamaşır ve pirinç cilası kokusu aldım.

Hizmetçi dolabı mı?

Ve bu bir çarın konutunda mıydı? Yıllar boyunca bu dört duvar arasında kaç gizli buluşmanın gerçekleştiğini ancak hayal edebilirdim.

Sessiz bir ışık yakarak beni daha da içeri soktu. "Beni sert ve ağrılı bıraktın, sonra da gözümün önünde Filip'le bir randevu mu planladın?" Kızım keten rafla buluştuğunda, bir elini kalçalarımın iki yanına sıkıştırarak beni içine hapsetti ve baştan çıkarıcı kokusuyla kafamı doldurdu. "Birbirimizin yerine geçebilir miyiz? Filip ve ben?"

"Onu bu şekilde sevmiyorum."

"Öyle değil mi?" Sevastyan'ın sesi öfke doluydu. "Yemeğin başındaki gibi görünüyordun. Seni öpmek üzereyken."

"Bunun senin için ne önemi var? Beni uçurdun, unuttun mu?"

"İhtiyaçtan neredeyse boğulacak hale gelene kadar masanın altında sikimi okşamaya karar verdiğinde önemli. Yirmi dört saatten daha kısa bir süre önce beni içkiye boğmuş olman önemli." Hiçbir uyarıda bulunmadan elbisemi kalçalarımın üzerinden yukarı itti.

Nefesimi içime çektim.

Önce tangama, sonra siyah baldırlarıma baktı, dantelli üst kısımlarını inceledi. "Bunları kimin için giydin?"

Çenemi kaldırdım. "Sen."

"Yani birlikte olmamızı mı planladın? Ben hayır dedikten sonra mı? Bu gece ateşle oynamaktan zevk aldın. Ama hak ettiğin yanığı kabul edecek misin?"

"Pardon-"

Beni rafın üzerine kaldırdığında The kelimesi bir nefesle kesildi. "Sana ne hissettiğimi göstereceğim." Kendini kalçalarımın arasına sıkıştırdı.

"Bu ne anlama geliyor?"

Cevap vermedi, sadece pantolonunun fermuarını açarak sikinin ağır uzunluğunu dışarı çıkardı. The tacı uyarılmayla nemlenmişti. Şaftı sanki kendi kendine avlanıyormuş gibi amıma doğru gerildiğinde vücudum elektriklendi.

Ağzımla sikini sevmiş ve menisini dilime almıştım, tekrar yapmak istedim. "Seni dün geceki gibi öpmeme izin ver." Raftan kaymaya çalıştım, ama beni orada sabitledi, o şaftı doğrudan külotumun ipeksi ön tarafına bastırdı. Tam da şişmiş klitorisimin üzerine. Nemli malzemenin içinden bile onun sıcaklığını algıladığımda inledim.

"Hissediyor musun?" diye homurdandı. "Benimle alay etmek seni ıslattı mı? Kontrolümü kaybedene kadar beni kışkırtmak hoşuna mı gidiyor?"

"Evet," diye inledim.

Nasırlı avuçlarıyla üst baldırlarımı ovuşturdu, daha da yukarılara. Başparmaklarıyla külotumun altına uzandı ve dudaklarımı kasık kenarlarının ötesine çekti. "Hissettiğim şey This." Aleti ve klitorisim arasında sadece ipek varken, beni kıyafetlerimle siker gibi itti.

Alçak sesle inledim, başım arkaya düştü.

"Hayır, bilmiyorsun," diye tersledi bakışlarımı üzerine çekerek. "Bana, benimle dalga geçtiğin zamanki gibi bakacaksın Natalya. Sanki o anda seni sikmezsem ölecekmişsin gibi." Vücudumu titreten ikinci bir hamle yaptı. "Gözlerin seni masanın üzerine yatırıp amına girmem için bana yalvarıyordu." Bir itiş daha. "Bana söylemek istediğin bu muydu?"

"Evet!" Bu şekilde boşalacaktım, zaten eşiğindeydim. "Şimdi istiyorum."

"Tanrım, kadın." Kalçalarını tekrar salladı, şaftını üzerimde kaydırды. Başına daha fazla pre-cum yapıştı; ipeğe karşı bir çizgi kaydırды, sonra kendini bir kez daha konumlandırdı.

The sürtünme ve sıcaklık beni akılsız yapıyordu. "Lütfen bunu durdurma!"

"Bana yaptığın gibi seni terk etmeyi bırakmalıyım." Kulağıma bir şeyler söylemek için öne doğru eğildi, "Patlayacak gibi hissediyordum, pantolonuma boşalmanın eşiğindeydim. O kadar yaklaşmıştım ki, sonuçlarına lanet olsun, insanlarla dolu bir odada sikimi kaldırmanı istedim."

Titrediğimde başparmakları daha derine indi. "Elbiseni aç."

Kuşağı çözdüm, sonra yanlarını ayırarak sütyenimi ortaya çıkardım. "Çok güzel," dedi başka bir hamleyle. "Şimdi, çıkar şunu."

Ağır göğüslerimi görmesini isteyerek onu kaptım.

Bir sonraki hamlesiyle birlikte sallanmaya başladıklarında homurdanarak emri verdi: "Oynayın." Ellerim onlara doğru uçtu, kavradı.

"Güzel Natalya." Kalçalarını tekrar yuvarladı. The ipek şimdi sırlıslıktı. "Beni külotunun içinden ıslatacak mısın?" İki parmağını şaftının nemli alt tarafı boyunca gezdirdikten sonra bana doğru döndürdü.

İnledim. "Neden benimle seks yapmıyorsun?"

"Bunun bir ceza olduğunu unutma." Daha acımasız bir itiş. "Ve sen *benim* için değilsin.

Şimdi bana meme uçlarının ne kadar sertleşebileceğini göster." Onları çekti.

"Daha sert."

Başparmaklarını yarığında hissettiğimde inledim, beni açtı, beni onlarla kırmaya çok yakındı. "İçeri, Sevastyan. Parmaklarını içime sok."

"Kendinize nüfuz etmek için hiç şu vibratörlerden birini kullandınız mı?"

Yüzüm kızardı, yaptığımız şey düşünüldüğünde gülünç bir tepkiydi. Ama dürüstçe cevap verdim, "Evet. Hoşuma gidiyor."

İnledi, daha hızlı kasıldı. "Then neden bakireydin?" Nefes nefeseyken, "Doğru adamla tanışmamıştım. "Doğru adamla tanışmamıştım."

"Yine de şimdi sahip olduğunu mu düşünüyorsun?" Şaftını ıslak klitorisimin üzerinde ileri geri keserek bir dizi hızlı pompalamaya başladı.

"Sevastyan!" Neredeyse beni beceriyormuş gibi davranabilirdim, sert çubuğu göbeğimi yağmalyordu. Beni sikinin etrafında boşalmaya zorlayana kadar sikip duracaktı. Beni o kalın uzunluğun sütünü sağmaya zorlayana kadar. "Ah, Tanrım, neredeyse

."

Ellerinden biriyle ağızımı kapatarak çığlıklarımı bastırdı. İki parmağını dudaklarımın arasına sokarak bana kendi meyve sularımı ikram etti. "Em," diye emretti.

Başım geriye düştü ve zevkle emdim, o parmakların onun siki olduğunu hayal ettim. Keskin itişlerinin altında orgazm olmaya başladım. Çığlık attım, emdim, hiç bitmesini istemedim.

Kasılmalar, spazmlar, her dalga dayanılmaz bir zevk ve doyurulmak için çılgınca bir açlık getirdi. . . .

Daha fazla dayanamayacak kadar hassaslaştığımda geri çekildi ve dizlerimi çıplak göğüslerime doğru bastırdı. Ben duvara yaslanmış, ayak bileklerim omuzlarında sallanırken, külotumu kalçalarımın doğru çekerek beni çıplak bıraktı. Bakışları şişmiş kalçalarımın kilitlenmiş, o koca sikiyle mastürbasyon yaparak kendini tatmin ediyordu.

Boynunu gererek, kol kaslarını şişirerek, "Üzerine boşalmamı izle," diye homurdandı. Bacaklarımın arasına nişan almıştı. The oraya boşalması fikri beniyeniden eritti, o izlerken amım titriyor ve kasılıyordu-

"Kahretsin, kadın, seni görüyorum!" Bir çığlığı bastırarak, ağır sperm ipleri fişkırtmaya başladı.

Kavurucu meni hassas dudaklarıma değdiğinde inleyerek bacaklarımı açtım.

Gıcırdayan dişlerinin arasından, "Benim açgözlü kızım daha fazlasını mı istiyor?" diye tısladı. Aletini sıktı ve bir şerit daha monsumu kamçılardı. Tekrar tekrar, şaftı tükenene kadar kendini pompaladı, zonkluyordu ama boştu. . .

Sersemlemiş bir halde onu öpmek isteyerek ona uzandım.

Ama ellerimi itti. "Ah-ah." Beni kalçalarımın arasından avuçladı -Ve tohumunu etime bulaştırmaya başladı.

Neden? Ne? Bu nasıl bu kadar seksi olabilir? Her zamanki gibi, bundan sonra ne yapacağına dair hiçbir fikrim yoktu. Though uyarılmışlığım bir dalgalanmayla yenilenmişti, uysalca oturdum ve beni kaplamasına izin verdim.

Külotumu tekrar yerine oturtuktan sonra tüm avucunu kullanarak ıslak kasıklarımın güzel bir tokat attı ve beni bir tokat daha atmaya zorladı. Aynı erkeksi memnuniyet ifadesiyle, "Beni yarın hissedeceksin" dedi.

Kötü, seksi, otoriter bir adam. Başka bir erkeğin beni onun kadar heyecanlandırabileceğini hayal bile edemezdim. Kollarımı ona dolamak, kulağına beni nasıl delirttiğini fısıldamak istiyordum.

Ama o sadece fermuarını çekti ve beni bu şekilde bırakmak için gitmek üzere döndü. "Dikkatini gerçekten manipüle edebileceğin birine odaklasan iyi olur. Bu arada, yarın Filip'le iyi eğlenceler."

Kapıya ulaştığında başımı hafifçe salladım. "That tüm söyleyeceğin bu mu?"

Arkasını dönmeden, "Bir daha asla benimle alay etme. Ben sadece kuralları ben koyduğumda oyun oynarım."

"Kurallar, Sibiryalı?" Artık şehvetten aptal olmadığım için, onun otoriter halini sevmiyordum. "Kurallar koyabilirsin, sadece onları çiğneyişimi izlemek için."

"Beni bir daha kızdırırsan, sonuçlarından hiç hoşlanmayacaksın, tatlım." Kapıyı arkasından kapatarak beni terk etti.

Kendime not: İlk fırsatta Sevastyan'a sataşın, "sonuçlarını" araştırın.

O dolapta, onun ilgisinden hâlâ sıcak ve ıslak bir haldeyken iki şeye karar verdim:

Aleksandr Sevastyan benim ilk sevgilim olmalıydı. Ve kuralları kendisinin koyduğunu *düşünmesine* izin verirdim.

BÖLÜM 16

"Sen Sevastyan'sın, değil mi?" Bir hafta sonra onunla alt katta karşılaştığımda tüm alaycılığımle "Sen Sevastyan'sın değil mi?" dedim. "Geçen gün seni dolapta görmedim mi?"

O zamandan beri, Sevastyan-pops-kiraz planımda sıfır ilerleme kaydetmiştim.

o zamandan beri *emekliye* ayrılmış bir plan. Çok özel selamlar dışında benimle konuşmayı reddettiği için bu beklenen bir şeydi.

Yorumuma kaşlarını kaldırdı ve ben Paxán'ın çalışma odasına doğru ilerlerken yanıma geldi.

Ona kaşlarımı çattım. Son yedi gündür hiç yalnız kalmamıştık. O her zaman yakınımıdaydı ama acı verici bir şekilde uzaktaydı.

The Hizmetçinin dolabından sonraki sabah yine gülümseyerek uyandım, onu görmek için sabırsızlanıyordum. Jess'i aradım ve onunla ilgili her şeyi anlattım. Tek bir ayrıntıya odaklanmıştı: "Nat, deri lekesi hâlâ duruyor mu?" Ona *uzun sürmeyeceğini söyledim, dostum*.

There kahvaltıya geldiğimde adımlarımda bir sıçrama olmuştu.

Bir de baktım ki Sevastyan yine o soğuk haline geri dönmüş, beni neredeyse hiç tanımıyor. Bedenim hâlâ yaptığımız şeyin etkilerini hissederken, onun zihni kontrolden çıkmıştı.

Eğer uçakta yaptıklarımızın kötü olduğunu düşündüyse, benimle birlikte olmak için beni bir dolaba tıkması da aklınca korkunç bir şey olmalıydı. Onu yalnız yakalamaya çalıştım, benimle konuşması için çabaladım. Hiçbir şey olmadı.

Hayal kırıklığı üzerime çökmüştü. Bu durgunluk sırasında hayal kırıklığım bana öfke gibi gelmeye başlamıştı.

Yedi gece boyunca Sevastyan olmadan yaşadım. Yenilgiyi kabullenmişim. Aşıklığım solmuştu.

Vardı! "Bir şeye ihtiyacın var mı?" Ona soğuk bir sesle sordum. *Şimdi* benimle ilgilenecek miydi?

Though Rüya gibi giyinmişti -koyu gri pantolon ve formda bir siyah kaşmir kazak- günlerdir uyumamış gibi görünüyordu. "Kovalev'le iyi anlaşıyorsunuz," dedi tarafsız bir tonda.

"Onunla anlaşmak kolay." Paxán ve ben bir elmanın iki yarısı gibiydik, aynı şakaları takdir ediyor, aynı kitapların ve yemeklerin tadını çıkarıyorduk.

Her geçen gün daha da yakınlaşıyoruz.

Bazen İngilizce, bazen Rusça konuşurduk. Her iki dilde de kurnaz ve espriliydi ve sık sık gözyaşları içinde gülerdik. Onunla birlikte olmak, babamla birlikte olmanın neredeyse tam tersiydi. Though Ben ve annemi sevdiğinden hiç şüphe etmediğim Bill Porter sessiz bir adamdı. O ve ben traktörleri üzerinde çalışır, zamanımızı dostça bir sessizlik içinde geçirirdik.

Kovalev'le de aynı rahatlıktaydı, sadece farklıydı.

Her sabah Moskova Nehri'nin kıyısındaki açık bir köşkte satranç oynardık. Sevastyan arka plandaydı, genellikle telefonda iş yapıyordu, vücudu gergin, bakışları tehlikeye karşı tetikteydi.

The kimsenin benimle konuşmadığı güvenlik tehdidi belli ki azalmamıştı.

Şimdi de Sevastyan bana "Seninle anlaşmak da kolay" dedi.

Ciddi miydi? "Peki *sen* nereden biliyorsun?"

Omuzlarını kaldırdı. "Seni onunla görüyorum."

Bazen Paxán ve ben bir şeye güldüğümüzde, Sevastyan'ın bize baktığını fark ederdim. İlk başta şaşırılmış gibi görünürdü. Şimdi ise yüzünde memnun bir ifadeyle bize bakıyordu.

Yine de diğer zamanlarda onu tatmin olmaktan uzak bir ifadeyle beni incelerken yakalıyordum ve bu ifade her geçen gün daha da yoğunlaşıyordu. Sanki bir şey bekliyormuş gibi hissediyordum. *Benden* bir şey.

Saldırmaya hazırlanan bir avcı gibi.

Filip bile bu konuda yorum yapmıştı. "Bakmadığın zamanlarda seni bir sapık gibi izliyor."

"Bir stalker, eğer beni takip etmesini isteseydim, bana gerçekten zaman ayırırdı.

o."

Yine de Sivastyan'da bir şeyler *oluyordu*, geri sayım yapan bir bomba saati gibi. Ama ne için bir geri sayım?

"Yerleşiyor musun?" diye sordu.

Şimdi de bana hava durumu hakkında soru mu soracaktı? Elimi koluna koyarak onu durdurdum. "Bu havadan sudan konuşmalar da neyin nesi, Sibiryalı?" Neredeyse -sessiz, zorlayıcı tipiyle- benimle sohbet etmeye çalıştığı izlenimine kapılacaktım. Elime bakınca onu serbest bıraktım.

"Burayı seviyor musun?" diye sordu, sesi bir kademe düşerek. "Kalacak kadar mı?"

Yağmurdan sıırıslıklam olmuş bir pencerenin önünde durmuştuk. Dışarıda sonbahar yağmurları çiseliyordu.

There Berezka'ya geldiğimden beri hava hiç bozmamıştı. Damlaların gölgeleri Sevastyan'ın yüzünde dolaşıyor, her birini öpmek için çılgınca bir istek duyuyordum.

İç sarsıntı. "Neden sen, Paxán ve Filip gidebiliyorsunuz da ben gidemiyorum?"

Elini çenesinin üzerinde ovuşturdu. "Çünkü eğer sana bir şey olursa . . . İşimizi şansa bırakamayız. Gitmek için bu kadar hevesli misin?"

"İtiraf etmeliyim ki Paxán ne zaman çalışmak zorunda kalsa çıldırıyordum. -"Bu kadar boş zamana alışık değilim." Ya da bu kadar enerjiye. Filip bana olimpik kapalı havuzda tur atmayı önerdiğinde kendimi boşaltmaya çok ihtiyacım vardı. Her gün birlikte gidiyorduk. "Ama Filip beni meşgul etmek için elinden geleni yapıyor."

Those Sevastyan'ın çenesinin kenarlarındaki kaslar şişti. Bir adım daha yaklaştı. Her zamanki gibi aramızda bir gerilim oluştu. Başımı kaldırıp gözlerine baktım ama bakışlarını dudaklarımda buldum.

"Sana ona karşı dikkatli olmanı söylemiştim."

"Ama *nedenini* değil." Felçli halimi bir kenara bıraktığımda Filip'e karşı rahat olmaya başlamıştım. Ne yazık ki ona karşı arkadaşlıktan öte bir şey hissetmiyordum.

Neden onun gibi bir adama aşık olamadım? Aklından geçen her şeyi söylüyor, rahat davranıyor ve sanki aya asılmışım gibi davranıyordu.

The Sevastyan'ın tam tersi.

Filip'le birlikte olsaydım, her ihtimale karşı BDSM'nin inceliklerini öğrenme ihtiyacı hissetmez, bedensel cezadan orgazm inkarına ve dom/sub ritüellerine kadar her şeyi öğrenirdim.

Sevastyan itaat ve disiplinden söz etmişti; yaşam tarzı, ekipman ve gereçlerle ilgileniyor muydu?

Ceza çubukları ve floggers, kelepçeler ve bastonlar, meme kelepçeleri ve top tikaçları.

Sivastyan'ın kıcıma attığı tokadı hatırlayınca, internette yetişkin kadınların erkeklerin kucağına uzanmış, düzeltilmeye muhtaç asi yaratıklarımış gibi tokatlandıkları videoları izledim.

Öfkelendim ve çileden çıktım!

Sevastyan'ın benzer bir cezalandırma için beni kucağına zorla oturttuğunu hayal ettim; bir keresinde tam olarak bunu yapmakla tehdit etmişti. Ve mastürbasyonumu bitirir bitirmez, yeniden öfkelendim ve çileden çıktım!

İkinci kez mastürbasyon yapana kadar. Ama bu yenilgiyi kabullenmemden önceydi.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu, bakışları yüzümde perçinlenmişti.

Nefeslerimin sığılaştığını, yanaklarımın ısındığını fark ettim.

Elini bileğime koydu, o canlı tel gibi kavrayışıyla bana dokundu. Kaşları birbirine yaklaştı, neredeyse beni öpmek üzere olduğunu hayal edebiliyordum.

Her şeye rağmen, onun- Yuri, Paxán'ın ofisinden çıktı.

Aniden geri adım attım, saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırdım ve ılık çalma dürtüsüne direndim. Adam yanımdan geçerken sırtındaki AK-47'yi fark etmemeye çalıştım. Burada geçirdiğim bir haftadan sonra bile her yerde silah görmek beni tedirgin ediyordu. Tugay askerleri çay molası verdiklerinde, silahlarını fincanlarının yanına gelişigüzel bırakıyorlardı.

Kendime sürekli, *devam et, devam et* diyordum.

Sevastyan, Yuri'yi selamlamak için çenesini salladı. *Devam edin*. Tugay askerleri Paxán'a saygı duyarken, Sevastyan'dan korkuyor gibiydiler. Kısık sesle "Sibiryalı" hakkında konuştuklarına kulak misafiri olmuştum.

Sevastyan'la tekrar yalnız kaldığımızda aklım başıma geldi. Beni acımasızca hayatından çıkaran bir adamı öpmek zorunda değildim. Bana yaptığı boktan muameleyi ödüllendirmeye ihtiyacım yoktu.

Jess'in kötü davranan erkeklerle başa çıkmak için bir yöntemi vardı; buna ABC diyordu: *Her Zaman Daha Çılgın Ol*. Ben de benim yöntemimin onları nezaketle öldürmek olabileceğini düşünüyordum.

Sevastyan konuşmak için ağzını açtığında, koluna hızlıca bir şaplak attım. "İyi konuşmaydı, dostum! Bunu bir hafta kadar sonra yapmalıyız." Onu şaşkın bir halde bırakarak oradan ayrıldım.

On beş dakika sonra, Paxán ve ben pavyonda üstü kapalı bir masada oturuyorduk. çay, lezzetler ve satranç tahtamızla birlikte. Köşkün ocağındaki ateş çıtırdayarak içimizi ısıtıyordu. Her zamanki gibi Sevastyan biraz uzakta çalışıyor, telefon görüşmeleri yapıyor, dikkatli gözleriyle bir tehdit olup olmadığını tarıyordu.

The ikimiz yudumladık ve atıştırdık, oyunumuzun derinliklerine daldık. "Kimin usta bir oyuncu olduğunu biliyor musun?" Paxán taşlarımıza baktı. "Aleksandr."

"Öyle mi?" Bakışlarım Sevastyan'a kayarken bile ses tonumu olabildiğince ilgisizleştirdim.

Hararetli bir sohbete dalmış, çiseleyen yağmurun altında dışarıya doğru adım atmaya başlamıştı. Yakındaki kayıkhaneye doğru ilerledi -içinde barındırdığı altmış metrelik güzelliği göz önünde bulundurarak gerçekten "yat evi" olarak adlandırılmalıydı.

Tekneler hakkında hiçbir şey bilmiyordum ama bunun *Casino Royale*'deki kötü adamın yatı olduğundan emindim. Paxán hava ve tehlike geçtiğinde beni dışarı çıkaracağına söz vermişti, Finlandiya Körfezi'ne kadar motorla gidebileceğimizi söylemişti.

"Bir ara Aleksandr'ı oynamalısın."

Omuz silktim. Geçti. Ona olan hayranlığımın üstesinden gelmeye çalışıyordum, körüklemeye değil.

Yine de Sevastyan'ın sözleri kayıkhaneden belli belirsiz yankılanarak yükseldiğinde kaşlarımı çattım. "İtalyanca mı konuşuyor? İtalyanca mı konuşuyor?"

"Ah, evet," dedi Paxán gururla. "Dört dili akıcı bir şekilde konuşuyor. O bir -ne diyorsunuz buna? - kendi kendine öğrenen biri mi?"

Başımı salladım. The Vahşi boksör, korkulan infazcı, profesyonel kiralık katil bir otodidakttı. Hayranlık bir kez daha körüklendi. Lanet olsun.

"Keşke onun ilgisini saatlerin işleyişine çekebilseydim." Paxán bana öğretmeye başlamıştı ve ben de bunu bağımlılık haline getirmiştım. "Peki burayı tam zamanlı eviniz haline getirmeyi düşündünüz mü?" Kalmamı ne kadar çok istediğini anlamama rağmen henüz bana herhangi bir baskı yapmamıştı.

Kuru bir ses tonuyla, "Tanrım, belki bana birkaç hediye verirsen, bilirsin, beni biraz şımartırsın," dedim. Sayısız paha biçilmez mücevher, bir dolap dolusu giysi, Filip'in ağzının suyunu akıttığı kırmızı bir Aston Martin Vanquish ve hatta kendi safkan atım, Alizay adında nefis bir alaca-gri kısırak almıştım. Onu dışarı çıkarmak için sadece güneşli bir gün bekliyordum.

Aynı tonda, "Bir dahaki sefere Fabergé yumurtasının çok fazla olduğunu söyleyeceksin," dedi.

Gülerek başparmağımı ön parmağıma doğru kaldırdım. "Sadece bir dokunuş."

O da benimle birlikte kıkırdadı. "Elimde değil. Telafi etmem gereken onca para ve yıl var. Yalnızca The doğum günü hediyeleri ..." Başını öne eğdi. "Bazen keşke zengin olmakla daha çok ilgilensen diyorum."

The Hepsinden daha çok sevdiğim hediye en ucuz olanıydı: Annem

Elena'nın çerçeveli portresi. Onu tanıyabilmeyi ne kadar isterdim!

Çilek sarısı saçları, ışıltılı yeşil gözleri ve nazlı bir gülümsemesi vardı. Büyükanne beniyor olabilirdim ama Elena'yla da benzerlikler görüyordum.

Hediyenin düşünceliliğine hayran kaldığımda, Paxán bana fikrin Sevastyan'a ait olduğunu söylemişti ve bu beni şaşırtmıştı.

"Her şeyin değerini bilmediğimden değil, ama özümde bir çiftçi kızyım. Basit hayatı severim. Ayrıca, buranın cazibesi sensin, hediyeler değil." Ona vasiyetini geri almasını istediğimi söylemeye fırsat bulamamıştım. The konu ürkütücüydü ve bunun onun duygularını inciteceğini hissediyordum.

"Ama Berezka hoş biri, değil mi?"

Gerçeküstü manzaraya baktım. Yeşil çimenler nehrin kenarına kadar yayılmıştı. Hafif yağmur damlaları müzik gibi notalarla yüzeye vuruyordu. Su samurları akıntıda oynaşıyordu. Paxán her gün yerel hayvan türlerini işaret ederdi. "Bakın! Bu bir sansar," derdi. Ya da bir farecik, ya da bir rakun köpeği, ya da büyük tepeli bir batağan.

"Burası büyülü." diye itiraf ettim.

"Seni kalmaya ikna etmek için ne yapabilirim?"

Annemi ne kadar az görsem de, onu yılda iki kez yeni evinde ziyaret edebiliyordum. Şu anda "kazandığı" bir dünya turundaydı. Sadece bir önlem, Kovaleva sendikasının izniyle.

Kontrol etmek için aradığımda ona hiçbir şey söylememiştim, bu kadar önemli bir açıklamanın yüz yüze yapılması gerektiğini düşünmüştüm.

Sonunda annem nerede yaşarsam yaşayayım iyi olacaktı ama Jess'i ve okulu nasıl bırakabilirdim? "Burada yaşamak zor olurdu, okul ve diğer şeylerle birlikte." Yüksek lisansımı son derecem olarak bırakabilirdim; doktora devam etmek zorunda değildim. Yine de bir şekilde bu bana bırakmak gibi geliyordu.

"Birçok tanınmış üniversiteye sürüş mesafesindeyiz."

Tanrım, sesindeki umut beni öldürüyordu. Onun da tıpkı Sevastyan gibi istediğini yaptırmaya alışkın olduğunu biliyordum ama Paxán beni kalmam için ikna etmeye çalışıyordu ve bu da ona daha fazla saygı duymama neden oluyordu.

"Yeni bir üniversiteye başlamak en azından araştırılması gereken bir şey," dedim, hiçbir şey yapmadan.

Bağlanma fobim olduğundan şüphelenmeye başlamıştım. Though Kendimi her zaman kararlı biri olarak görmüştüm, ancak şimdi karar ağaçlarımın genellikle aksak olduğunu görebiliyordum.

Eğer bir kişi yüksek lisansını tamamladıysa ve geleceği hakkında bir karar vermek istemiyorsa ... o zaman doktora yapın! Aynı kanalda kalın. Son dersler bittikten bir hafta sonra derslere başlayın.

Belki de bu yüzden para beni bu kadar rahatsız ediyordu; bir bakıma sonsuz seçimleri temsil ediyordu.

Rusya'ya gelmeyi ben *seçmemiştim* bile. "Bu senin hamlen, *dorogaya moya*." Canım benim.

Gönülsüz bir oyun oynadım. "Peki ya tehlike, Paxán? Diğer örgütte neler oluyor?"

"These içinde yaşadığımız zamanlar zor zamanlar. Eskiden There hırsızlar arasında bir onurdu. Şimdi kontrol ettiğim bölgeler halkımı korkutan bir unsurla dolup taşıyor."

"Neler oluyor?"

"Size hafif bir örnek vereyim. Rakibim Ivan Travkin, benim bölgemin ortasına bir otopark kurdu. Kimse kullanmıyordu - buna gerek de yoktu - bu yüzden Travkin'in adamları otoparkın dışındaki arabaların ön camlarını kırmaya başladı ve insanları her gün park ücreti ödemeye zorladı. They bunu durdurmam için bana geldi, ben de Sevastyan'ı gönderdim, o da operasyonu durdurdu. Hem de zorla."

Efsanevi Sibiryalı'nın ne yaptığını ancak hayal edebilirdim.

"Travkin yıllarca bunun gibi küçük sızıntılar aradı, sendikamın bin

kesikle ölümünü planladı. Ama senin

ve en ölümcül infazcılarından ikisini Amerika'ya gönderdi" - benim pırıl pırıl gözlü Noel Baba'mın gözleri çelikleşti ve soğudu- "bu bir savaş ilanıydı." Savaş.

Paxán için sürekli endişelenmem şaşırtıcı mıydı? Ve hakkında Sevastyan, onun cephe generali mi?

"Biz galip geldiğimizde işler sizin için daha farklı olacak. Özgürce hareket edebiliriz." Paxán'ın ifadesi tekrar yumuşadı. "Sana doğduğun ülkeyi, annenin memleketini göstereceğim. Herhangi bir kuzenini bulabiliriz!"

"Bunu çok isterim. Bu yolculuk dışında hiç seyahat etmedim."

Bana garip bir bakış attı, sanki bu onun bir hatasıymış gibi *suçlu* bir bakış. "Mümkün olan en kısa sürede düzeltilmesi gereken bir gerçek. Ama bu arada Berezka'da işler o kadar da kötü değil, değil mi?"

Mıknatıslanmış gibi bakışlarım Sevastyan'ı aradı. Though artık telefonla konuşmuyordu, rıhtımda durmuş çevreyi tarıyordu. Bir yudum almak ve düşüncelerimi toparlamak için çay fincanımı kaldırdım.

"Yani ilgi iki yönlü mü işliyor?" Paxán sinsice söyledi. Neredeyse çaydan boğuluyordum.

"Aleksandr bana ikinizden bahsetti."

Fincanımı yere bıraktım, çünkü titriyordu. "Ne dedi o?"

"Siz ikiniz geldikten sonra bana geldi ve aranızdaki ilişkinin beklenenin ötesine geçtiğini itiraf etti."

Sivastyan'ın başını belaya mı sokmuştum? "This hepsi benim hatam," dedim hemen. "Kim olduğunu bilmeden önce, onu bir barda tavlama çalıştım - daha önce hiç yapmadığım bir şey. Sonra da onu ittim. Hayır dedi, senin kızın olduğumu söyledi ama ben ittim."

"Kızgın değilim, canım! Aleksandr'ı oğlum gibi seviyorum ve onun için en iyisini istiyorum. Otuz bir yaşında ve bir yuva kuracağından umudumu kesmiştim. Aynı kadınla iki kez bile çıkmadı."

"Yerleşmek mi? Neden bundan bahsediyorsun?" Sevastyan bunu istediğinden bahsetmiş miydi? Benimle mi? Sapkınca heyecanlandım mı yoksa pavyondan kaçmak üzere miydim, bilemiyordum. "Ne dedi?"

Kovalev parmaklarını dikleştirdi. "Senin gerçekten benim kızım olabileceğinden ilk şüphelenmeye başladığımızda, bir kız kardeşe sahip olma ihtimali onu heyecanlandırdı. Ama sonra ..." Şaşkın bir ifadeyle devam etti.

"Ama sonra?"

"Sizi şahsen gördü. Kendisinden bir telefon aldığımda Amerika'ya geleli bir haftadan fazla olmamıştı. Kendine has üslubuyla benden bir yenisini göndermemi istedi, çünkü sizi fark etmesi gerektiği gibi değildi."

"Bu ne anlama geliyor?" Mümkün olduğunca sakın bir şekilde sordum - kalbim teklerken bile. Bu gelişme karşısındaki şaşkınlığımla birlikte içimde tuhaf bir güç duygusu kabardı. Sivastyan bana karşı kendini zar zor kontrol edebiliyordu! Belli ki idolleştirdiği adamı hayal kırıklığına uğratacağını bildiği için işini bırakmak istemişti.

"Aleksandr sana olan ilgisinin karanlık olduğunu itiraf etti." Sevastyan beni izlemiş ve istemişti - *karanlık bir şekilde* mi?

Paxán kaşlarını çattı. "Ve, şey, derin."

That bir tanesi daha da şaşırtıcıydı.

Karanlık ve derin kulağa sapık gibi geliyordu. Muhtemelen Sevastyan o sırada beni takip ettiği içindi (gerçi ona öyle emredilmişti). Yine de beni duraksattı. "Yani başı belada değil mi?"

"Dürüst olmak gerekirse, bu durum ideal değil. Eğer ikiniz el ele ofisime gelip evlenmek isteseydiniz, size Rusya'nın hiç görmediği bir düğün düzenlerdim. Ama en güvendiğim adamımın -neydi o kelime- sizinle *üçlü* yaptığı öğrenilirse, bu hiç de iyi olmaz."

Sinirli bir şekilde yutkundum, Sivastyan'la yaptığımız şeyi üçkâğıtçılık olarak değerlendireceğinden hiç şüphem yoktu. "Kızarmıydın?"

"Sadece riske atılacağınızı söyledim. Böyle devam ederse, başkaları da öğrenir. Adamlarımı düzenli tutmadığım için saygımı kaybederim ve Aleksandr da bana sadakatsizlik ettiği için saygısını kaybeder. Ne yazık ki işimiz ve güvenliğimiz saygıya bağlı. Travkin saldırırken zaten savunmasız durumdayız. Bunu benim bu örgüt üzerindeki otoritemi sarsmak için kullanacaktır."

"Sevastyan ve benim daha fazla üçleme tehlikesiyle karşı karşıya olduğumuzu sanmıyorum."

Though Ona karşı açıklanamaz bir bağ hissediyor olabilirdim, bana karşı hissettiği ilgi azalmıştı. Nedenini bilmiyordum. The değişen tek şey beni daha iyi tanımaya başlamasıydı, yani *ah*.

"Ona olan ilginizi görmemiş olsaydım bu konuyu size açmazdım bile." Paxán sıkıntılı görünüyordu ve şöyle dedi: "Yine de, benim istediğim gibi

Onun için en iyisini istiyorsam, senin için de bunu sağlamalıyım. İhtiyacınız olan şeyin o olduğuna ikna olmadım."

"Neden olmasın?"

"Aleksandr aşırılıklarla dolu bir hayat yaşıyor." Yorgun bir şekilde nefes verdi, hem gururlu hem de biraz gizemli bir ifadeyle Sevastyan'a baktı. "Aşırı sadakat, şiddet, uyanıklık. Onu neredeyse yirmi yıldır tanıyorum ve pek çok güzel kadınla birlikte olduğunu gördüm" -kıskançlık *çirkin yüzünü gösteriyordu*- "ama hiç kimseye sana verdiği tepkiyi verdiğini görmedim. İlgisi karanlık ve bu ille de iyi bir şey değil."

Paxán soruyu tam olarak yanıtlamamıştı. "Beni ondan uzak durmam için mi uyarıyorsun?"

"Rahatsız bir durumdayım. Sizininki güvence altına almak için onun mutluluğuna engel mi olayım? Yoksa ikinizin birbirinizi mutlu edebileceğinizi ummaya cesaret edebilir miyim? Benim zamanımda böyle eşleşmeler nadir değildi. Mantıklı olurdu, değil mi? Güvenilir bir sağ kol ve değerli bir kız?"

Kibrit mi? Mutluluğu güvence altına almak mı? This hepsi kulağa çok uğursuz ve kalıcı geliyordu. Bağlılık fobisi olan benliğim tam alarmdaydı. "This gerçekten ağır. Onu çok az tanıyorum."

"Aleksandr sana nasıl tanıştığımızı anlattı mı?" "Sana sormam gerektiğini söyledi."

Paxán kaşlarını kaldırdı. "That şaşırtıcı. Çok özel bir adamdır."

"Onu çocukken yanınıza aldığınızı söyledi. Onu nasıl bulduğunuzu bana anlatır mısınız?"

Paxán başını salladı. "Petersburg'un kenar mahallelerinde dolaşıyor, şehirde bir yer arıyordum. Arka sokaklardan birinde bir adamın en fazla on üç yaşında bir çocuğu kanlar içinde dövdüğünü gördüm. This benzersiz bir şey değildi. Komünizmin çöküşünden sonraydı. There binlerce sokak çocuğu vardı ve birçoğu acımasızca istismar ediliyordu."

Sevastyan istismara mı uğramıştı? The bu fikir göğsümde boş bir sızı bıraktı. Ona baktım, artık yetişkin bir adamdı, çok uzun boylu ve mertti.

"Ama bu çocuk," diye devam etti Paxán, "ayağa kalkmaya çabaladı, omuzları dik bir şekilde adama baktı. Çocuk neden çukurda kalmadı? Neden yükselmeye devam etti? Hiç bu kadar çok darbe alan birini görmemiştim. Sonunda, adam kendini yıprattı! Çocuk tek darbesini indirdiğinde, koca adam yere düştü ve

Sonra çocuk ortadan kayboldu. Neden yükselmeye devam ettiğini bilmek zorundaydım. Bu yüzden sormak için kan izlerini takip ettim. Aleksandr'ın cevabının ne olduğunu biliyor musun?"

Büyülenmiş gibi başımı salladım.

"Donuk bir ses tonuyla bana '*Pozor bolnee udarov*' dedi." "Utanç darbelerden daha acı vericidir."

Yutkundum. On üç yaşındayken de böyle miydi?

"Sıradışı, değil mi? Her *vor*'un bir çırağa akıl hocalığı yapması, gelecek vaat eden birini topluluğa kazandırması beklenir. Onunla tanışana kadar bunu yapmakla hiç ilgilenmemiştim."

"Nereden gelmişti? Yetim miydi?" Benim de olduğum gibi.

Paxán dudaklarını araladı, sonra bana söylemek üzere olduğu şeyi daha iyi düşünmüş gibiydi. "Birlikte zaman geçirip birbirinizi daha iyi tanırsanız belki sana güvenir."

Ve sorun da burada yatıyordu. Ne zaman yalnız kalsak, dalga geçme tehlikesiyle karşı karşıya kalıyorduk. Bu da Sevastyan'ın neden benden kaçtığını açıklıyordu.

"Paxán, benimle açık konuşmanı istiyorum," dedim yüzüm yeniden ısınarak. "Eğer daha fazla ... üçleme olursa ne olur?"

The Şık beyefendi saatçi yakasını çekti, bu durumdan son derece rahatsızdı ve bana bir kızı olduğunu hatırlattı. "İngilizceden geçmemin bir sakıncası var mı?" diye sordu ve ben de ona el salladım.

Paxán bana Rusça olarak, rekor sayıda örtmece sözcük kullanarak, Sevastyan'la ilişkimizi tamamlarsak, adamın düğün olmasa bile bana *bağlanmak zorunda kalacağını* -bağlanmak demenin bir yolu, neredeyse sonsuza kadar- söyledi.

Her şey açıklığa kavuştu. Sevastyan'ın benden uzak durmasına şaşmamalı, olabileceklerden korkuyordu. Bana ilgi duymak başka bir şeydi, bağlanmak bambaşka bir şey.

Onunla böyle bir anlaşma yapmak istediğimden değil, ama yine de benimle birlikte olmamak için her şeyi yapabileceğini düşünmek canımı yakıyordu.

The Dolap olayından sonraki ilk birkaç gün, uzak durması için bahaneler uydurmuştum. Çok meşguldü, aklında çok şey vardı. *Aptalca, Natalie*.

Ellerimi tutacak ve üşüdüklerinde ısıtacak adam değil.

"Bu işi beceremediğime inanıyorum." Paxán şakaklarını ovuşturdu. "Çok gençsin."

Başkasına verilmek için çok mu genç?"

"Verildi mi?" Sesimi bir oktav daha yükselterek söyledim. This burada, artık içine daldığım bir dünyada, dünyanın işleyiş biçimiydi.

Bakışları uzaklaşan Paxán, "Yine de, bugünlerde tüm tehlikeleri göz önüne alırsak, belki de senin için hayatını ortaya koyacak bir adama ihtiyacın vardır," dedi.

"Bana Travkin ve bize karşı mevcut tehdit hakkında daha fazla bilgi verecek misiniz?" Paxán, tabiri caizse, bana yük olmak istemediği için ayrıntıları kasada tuttu. "Hepimizin sırtında parlayan boğa gözleri mi var?"

Paxán beni duymamış gibi görünüyordu. "Bu çok zor bir durum ve belki de Aleksandr'la aranızdaki ilişkinin böyle olmaması gerekiyordu. There onun içinde gölgeler var."

"Gölgeler mi?"

Paxán bir kez daha bana odaklandı. "Filip'in de seninle ilgilendiğini biliyorum.

Yaş olarak birbirinize daha yakınsınız ve çok daha fazla ortak noktanız var."

"Ondan bu şekilde etkilenmiyorum. Keşke öyle olabilseydim ama değilim."

"Hiç mi çekici gelmiyor? *Filip*'e mi?"

Başımı salladım. "Hiç."

"That ... beklenmedik. Belki de tüm bunlara biraz zaman tanımanız gerekiyordur.

Bırakalım işler yoluna girsin mi?"

O sırada Sivastyan, omuzları gerginlikten iki büklüm olmuş bir halde pavyonun merdivenlerini çıktı. İki adam arasında bir bakış geçti ve Paxán hemen ayağa kalktı. "Şimdi, canım, görünüşe göre acil bir işim var."

İfademi nötr hale getirdim. "Bilmem gereken bir şey var mı?" Sivastyan ne zaman bir tehlike olup olmadığını araştırırsa, bunun nedeni *aşırı tetikte olması* mıydı yoksa tehlikenin yakın olması mıydı?

Paxán dalgınca başımı öptü. "Halledemeyeceğimiz bir şey yok"

Arkasında, Sevastyan'ın huzursuz tavrı, bomba saatinin tik taklarını akla getiriyordu. Altın rengi gözleri yüzümde karardı, sanki sadece bana yönelik, anlaşılmaz bir uyarı gibiydi.

Er ya da geç, geri sayım saati sıfırlanacaktı. Ve sonra ne olacaktı?

BÖLÜM 17

"Cevaplara ihtiyacım var, Filip." O ve ben ahırda damadı bekliyorduk. The Bir hafta süren yağmurun ardından hava nihayet açmıştı ve Filip'i ata binmek için davet etmiştim. "Kovalev'e yönelik tehdit hakkında daha fazla bilgiye ihtiyacım var."

Things Bereзка'nın etrafı ısınmaya devam ediyordu ve kimse bana neler olduğunu açıklamıyordu. Hatta dün bir fotoğrafçı yeni sahte Rus pasaportum için fotoğrafımı çekmeye geldiğinde bile. Paxán bana "Sadece bir önlem," diye güvence vermişti. "Bölgemiz dışına ne zaman seyahat etmeniz gerekeceğini asla bilemezsiniz."

Seyahat etmek için mi? Yoksa uçmak için mi?

Paxán'la konuşmamdan beri Sevastyan orucuna girmiştim, aklımı ondan uzak tutmaya çalışıyordum. Bazen onun delici bakışlarını üzerimde yakalıyordum -saat ilerliyordu- ama bana günaydın dışında bir şey söylemiyordu.

Aramızdaki gerginlik hâlâ devam ediyordu ve malikâneye yayılan iş gerginliğini yansıtıyordu. Her ikisi de büyümeye devam etti ve görünürde bir sonu yoktu.

"Merak etme Nat." Filip çizmeleri, taba rengi binici pantolonu ve ekose binicilik ceketiyle manken şıklığında görünüyordu. Voguish ve swank arasında bir şey olan bu kıyafeti ancak onun fiziksel mükemmelliğine sahip bir adam giyebilirdi. Ama aynı zamanda bitkin görünüyordu. "Baban zeki bir adam. Kötü adamlardan her zaman bir adım önde, Travkin gibi acımasız bir karakterden bile."

Sıcak tutan eldivenlerimle kendi diktiğim montumu düzelttim. Though Güneş çıkmıştı ama hava serindi. Rusya'da sonbaharın sonsuz bir ısırganlığı vardı. "Keşke yardım etmek için yapabileceğim bir şey olsaydı." Kovalev'in seyrek Wikipedia girişini düzenledim, her yere "iddia edildiği gibi" ekledim ve bir "Hayır Kurumlarına Katkılar" bölümü uyguladım.

Sendika bunca zaman bensiz nasıl yaşamıştı?

Garip bir şekilde, internette hiçbir yerde Aleksandr Sevastyan'dan bahsedilmiyordu.

There Rusya'da aynı soyadına sahip önde gelen bir aileydi, ancak yasal ticaret ve hatta siyaset yapıyorlardı.

"Yardım *ediyorsun*." Filip beni çenemin altına attı. "Yaşlı adamı mutlu ediyorsun. İkiniz her geçen gün daha da yakınlaşıyorsunuz. Bu herkes için açık. Bırak bu işi erkekler halletsin."

Önce şaşırdım, sonra şaka yaptığını anladım. Buradaki en modern fikirli adamdı ve benimle dalga geçmeye bayılırdı.

"Kadınsılaştığında ve heyecanlandığında büyüleyici oluyorsun." Başını eğdi. "Biliyor musun, senden harika bir şantaj yemi olurdu. That aile işine katılmanın bir yolu olurdu, Kuzen."

"Dikkatimi dağıtmaya mı çalışıyorsun?"

Melek gibi gülümseyerek, "İşe yarıyor mu?" diye sordu. Atkuyruğumu kavramak için öne uzandı ve ucunu ön parmağının etrafında döndürdü. Tam uzaklaşmak üzereyken elini aniden bıraktı. Flört ederken ne kadar ileri gidebileceğini sezmekte ustaydı.

Gittikçe daha fazla geri çekilmek zorunda kalıyordu çünkü *sürekli flört* ediyordu. Bazen Filip'in davranışları, onun bu kuralların farkında olup olmadığını merak etmeme neden oluyordu. İlgisinde neredeyse çaresiz bir his olduğuna yemin edebilirim.

-Bu da onunla ilgili hiçbir şeye uymuyordu. "There bana söyleyebileceğin bir şey yok mu?"

"Hey, ben sadece kayıtlar üzerinde çalışıyorum. Sevastyan beni iç çembere almıyor."

"Ben de öyle." Biz dışarıdan bakan yabancılardık.

Filip elini yorgun yüzüne götürdüğünde saatinin yerinde olmadığını fark ettim. Paxán ve Sevastyan gibi onun da pahalı bir kol saati vardı ama birkaç gündür görmemiştim. Bakışlarımı kısmıştım. "Sana bir şeyler oluyor." O kurnaz olmayan gri gözlere baktım. Çok mu kurnazdı?

"Bir şey olduğu yok kuzen."

"Then saatin nerede?" Dilimi ısırmadan önce talep ettim. Aşırı analiz yapmayı seksen altıya indirmeye karar vermemiş miydim? The erkeklere karşı önyargılı olmaya? Evet, ama lanet olsun, ondan güçlü kumarbaz titreşimleri alıyordum. Arabası gerçekten iki hafta sonra hala tamirde miydi?

"Geçen gün onunla yüzmeye gittim" derken bakışlarını kaçırdı.

"Dur tahmin edeyim. O da mı dükkanda?" Saat yok: rehin mi? Araba yok: rehin mi? Kuzenim derinlerde bir kumarbaz mıydı?

"Dükkânda. Tamamdır."

Ona baktım. Bu konuda hiç endişeli görünmüyordu, bu yüzden kuzenimin zaafı için endişelenmeksizin tabağında yeterince şey olduğunu varsayıyordum. "Yapabileceğim bir şey olsa bana haber verir miydin?"

"Tabii ki. Sen iyi bir yumurtasın, Kuzen. Bunu biliyorsun, değil mi?"

The seyis bineklerimiz getirdi. Kısrağıma bir kez daha sırlıklam aşık oldum. Parlak gri kürkü ve siyah çoraplarıyla Alizay göz kamaştırıcıydı. The gösterişli kıyafetleri onun hatlarını daha da belirginleştiriyordu. Though Nebraska'da batı biniciliği tercih ediliyordu, İngilizce binicilik dersleri almıştım ve şimdi bunun için minnettardım.

Onun parlak gözlerine baktım ve kendi hayranlık dolu sevgimi gördüm. Tamam, belki de parayı seviyordum, sadece satın alabileceği atlar için bile olsa.

Damat üçüncü bir binek getirdiğinde Filip'e "Birini mi bekliyorsun?" diye sordum. Eyer kılıfına yerleştirilmiş bir tüfek görünce kaşlarımı çattım.

Filip kaşlarını çattı ve "*Lanet Sibiryalı*" diye mırıldandı.

Sevastyan sanki çağrılmış gibi ahıra girdi, koridorda ilerlerken iri vücudu gölgeler içindeydi. Modern kesimli siyah binici pantolonu ve rugby oynamak için de rahatlıkla giyebileceği, her türlü hava koşuluna uygun keskin bir atletik ceket giymişti.

Filip'in tarzı: Barneys yüksek moda. Sevastyan'ın mı? Ismarlama ve paralı.

Eldivenleri ve kıyafetleri dövmelelerini örtüyordu ama dudaklarındaki ince yara izi ve yüz hatlarının sertliği her türlü centilmen görünümü yalanlıyordu.

Yaklaşırken bir atlet gibi hareket ediyordu; her adımında bacaklarındaki güçlü kasların oynadığını görebiliyordum, bana onu yutarken kalçalarının kulaklarımda etrafında titrediği zamanları hatırlatıyordu. . .

Odaklan, Natalie. "Bizimle geliyor musun?" Sesimin ne kadar gırtlaktan çıktığını fark ederek ona sordum.

Sevastyan Filip'e "Kovalev seni görmek istiyor." dedi.

"Natalie'yi gezmeye çıkarıyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Onu daha sonra yakalarım-"

"Şimdi."

Filip'in dudakları inceldi. "Nat, hadi eve geri dönelim. İşim bittiğinde gezintimiz için geri gelebiliriz."

Ya hava tutmazsa? Hayal kırıklığımı gizleme zahmetine girmedim. Sevastyan, "Onu ben götürüyorum." dedi.

Neden benimle yalnız kalmak istesin ki? Belki de bana karşı duyduğu çekimin üstesinden gelmişti ve artık bir tehlike altında değildi. Ama neden işten kaçıyordu? Sorunlar çözülmüş müydü?

Merak, benim kriptonitim, cevaplar için can atıyordum.

The iki adam arasındaki gerilim daha da arttı. "Sen mi? Küçük kız kardeşini gezmeye mi çıkarıyorsun? Ne kadar kardeşçe. Ama o ilgilenmiyor." Filip bana, "Gel, Natalie." dedi.

Ses tonundan hiç hoşlanmadığım için sustum. Garipti, çünkü Sevastyan'ın yatakta bana emirler yağdırmasına bayılırdım. Ya da bir hizmetçi dolabında.

Her şeye rağmen adamı özledim. Küçük bir gezintiden ne zarar gelebilirdi ki? Filip'e "İki haftadır bunu bekliyordum." dedim.

Sevastyan'dan bana ve tekrar bana baktı. İnanmayan bir ses tonuyla, "Onunla gitmek mi istiyorsun?" dedi.

Sevastyan kelimeleri ısırdı, "*Ona so mnoi.*" O benimle birlikte.

Filip'in yüz ifadesinde anlayış belirir gibi oldu. Then Yüzünde rahatsız edici bir öfke parıltısı belirdi ve yanaklarını kızarttı. Öfke dolu bakışlarını bana çevirdi. "Sen mi? Onunla *birlikte misin?*"

Sözleri, kabul etmekte zorlandığım alttan almalarla doluydu. Çünkü şu anda, beni haftalardır görmezden gelen adam ile yüzü melekleri ağlatabilecek adam sidik yarışındaymış gibi görünüyordu.

Benim üstümden.

"Sadece ata binmek istiyorum, Filip."

Azı dişlerini gıcırdatarak toz haline getiriyor gibiydi. Sonunda bana, "Seni evde bekliyor olacağım," dedi. Sevastyan'a kara bir bakış fırlatarak oradan uzaklaştı.

Tedirginlikle Sevastyan'a baktım ama onun delici bakışları Filip'in sırtına odaklanmıştı. "Aranızda neler olduğunu bana anlatmak ister misin?" dedim.

"*Nyet.*" That kelimesi -onun tarafından söylendiğinde ve bana hitap ettiğinde- tercüme ~~edil~~ *Çıkamaz sokak, Natalie.*

"Neden işten vakit çalıyorsun? Travkin ile olan sorun çözüldü mü?"

Başını salladı ve "Hayır" diye tekrarladı.

Çıkamaz sokak. Bana başka bir şey söylemedi çünkü ben yakın çevrenin bir üyesi değildim.

Eldivenli elini bineğinin boynunda gezdirdi. "Ata binmek istedin, ben de seni götürüyorum."

The aygır gergin görünüyordu ve Sevastyan bana doğal bir binici gibi gelmedi. Felaket reçetesi mi? "Çok binicilik yaptın mı?"

"Ne yazık ki işim buna engel oluyor." "Gitmek zorunda değiliz."

Cevap olarak, Alizay'ın eyerine binmeme yardım etmek için arkama geçti. "Oh. Tamam." Ellerin belimde kalmasına izin mi vermişti?

Then Sevastyan'ın kaslı gövdesini kendi eyerine çekip atını etrafında döndürmesini büyülenmiş bir halde izledim.

Korkularım yersizmiş. Though Onlu yaşlarında sokaklardan koparılmıştı, sadece mükemmellikten gelen bir kibirle, eyer üzerinde yetiştirilmiş gibi at sürüyordu.

Bu adamın içindeki çelişkiler yine büyüleyiciydi. Yola çıkarken ona öyle bir dalgınlıkla bakıyordum ki, Alizay'ın ne kadar yumuşak bir yolculuk olduğunun farkına bile varmıyordum.

Ama nasıl bakmayabilirdim ki? Parlak sonbahar güneşi simsiyah saçlarını parlatırken büyüleyiciydi. At binerkenki fiziği görülmeye değerdi.

Böyle bir vücut *file* başlayan iki şey için iyiydi ve diğeri de savaşıyordu.

Bakışlarımı Sevastyan'dan ayırarak nefes kesici araziye inceledim. Serin bir esinti ahırları çevreleyen huş ağaçlarının yapraklarını savuruyordu.

Rahat bir sessizlik içinde yolumuza devam ettik ve bakımlı bahçelerden, tenis kortundan, konuk evlerinden ve garajdan uzaklaştıkça daha fazla yaban hayatı gördük. Bir tilki, iki sansar, çok sayıda benekli sincap.

Gürül gürül akan bir dereyi geçtiğimizde, Alizay huzursuz bir homurtu çıkardı. Though Hiç bu kadar iyi bir ata binmemiştim, bu hafif yürüyüşten memnun olmadığını söyleyebilirdim. Boynunu okşadım. "This biri daha fazlasına aç." İnişirdim

Yanak; bu daha müstehcen olabilir miydi? Vay canına, bunu söylerken kasıklarımı da işaret etmiş olabilirim.

"Then hadi ona daha fazlasını verelim." Sevastyan Alizay'ın kıcına hafifçe vurarak onu hızla ileri gönderdi.

Hızla yetişti ve kilometrelerce gibi görünen bir mesafeyi dörtmala koştuk, ferahlatıcı hava ciğerlerimi dolduruyor, beni canlandırıyordu. Kahkahalarım engel olamıyordum ve Sevastyan'ın dudakları bile kıvrıldı, neredeyse gülümsüyordu. Ah, evet, eğer bana gerçek bir gülümsemeyle vurursa, bu atın sırtından yuvarlanırdım.

Kendimi, o benim olsaydı nasıl olurdu diye düşünürken yakaladım. Bazı çılgın anlarda bizi birlikte hayal edebiliyordum. Asla sıkıcı olmazdı.

Hayır, karanlık olurdu. Ve derin. Yutkundum. Her halükarda, top artık benim sahamda değildi. Ona ne hissettiğimi daha açık ifade edemezdim ve o da hiçbir hamle yapmamıştı.

Şimdiye kadar mı? Yoksa bu platonik bir buluşma mıydı? Filip'e onunla birlikte olduğumu söylemişti. Bu yolculuk boyunca mı? Daha uzun süre mi?

Bineklerimiz adımlarını eşleştirdi, uzaktaki huş ağacı ormanına doğru ilerlerken daha da yakınlaştılar. O sık koruya ulaştığımızda yavaş yavaş yürümeye başladık. Küçük uçurtmalar gibi esintiye kapılan yaprakların etrafımızda uçuşmasını seyretmeye bayılıyordum. "This burası harika bir yer."

"Çocukken burayı keşfederdim."

"Bir çocuk için inanılmaz bir yer olmalı." Özellikle de daha önce bildikleriyle karşılaştırıldığında. O dayaktan sonra burada mı iyileşmişti? Sefaletten bolluk içindeki bu harikalar diyarına mı gelmişti?

Kimsesi yokken Kovalev'de bir babaya sahip olmak mı?

"Paxán buranın benim evim olduğunu hissetmemi istedi, bu yüzden bana burayla ilgili her şeyi okuttu." Dalların arasından süzülen buğulu ışık Sevastyan'ın yüzüne, gözlerine vuruyordu. The altın rengi o kadar canlıydı ki, sanki güneş onları içten içe parlatmıştı. Büyüleyici . . .

Sesimi tekrar bulduğumda, "Bana öğrendiğin bazı şeyleri anlat" dedim.

Sevastyan kendi sert üslubuyla Berezka'nın inşasını ve yenilenmesini anlatmaya başladı. Ancak insanlardan ve topraklardan bahsettikçe daha da canlandı, bu yere olan tutkusu açıldı.

Beni ona bakarken yakaladı.

"Ne?" Elmacık kemiklerine renk gelmişti.

Ödüllü bir dövüşçü olduğunu öğrendiğinden beri yüzüne dokunmayı arzuluyordum. Paxán bana çocukken yediği dayığı anlattığından beri, bu dövüşçüyü alnından çenesine kadar öpmeyi arzuluyordum. "Buraya bayılıyorsun."

Omuz silkti ama ne kadar gururlu olduğunu anlayabiliyordum. "Öyle değil mi?" Kolayca başımı salladığımda, "Then neden kalmaya karar vermedin?" dedi.

"Bu büyük bir karar. Yabancı bir ülkede yaşamak, okul değiştirmek." Hiçbir şeyin Paxán'ı daha mutlu edemeyeceğini biliyordum ve bunu ona vermek istiyordum. Ama kendi mutluluğum pahasına değil. "Though eski hayatımı ~~umdu~~ düşününebilirsin, sevdim. Çalışmayı bile seviyordum, tıpkı sizin sevdiğiniz gibi. Saman gibi olduğumu söylemek istemem ama basit bir hayattan hoşlanıyorum." Durmak için yavaşlamıştık. "Benden bu kadar bahsettiğin yeter. Neden bana buraya nasıl geldiğinden bahsetmiyorsun?" Paxán, Sevastyan'ın bana güvenebileceğini söylemişti.

Yüzümü inceledi. "Baban sana benim geçmişimi anlattı."

"Sadece seninle ilk nasıl tanıştığını. Bana daha fazlasını anlatabilirsin." Sevastyan'la böyle devam etseydik, konuşsaydık, birbirimizi tanısaydık, ona aşık olur muydum?

Bana aşık olabilir mi?

"Ben iyi bir dinleyiciyim," dedim.

Bakışlarımız buluştu. Konuşmak için dudaklarını ayırdı. İfadesinde Then öfke parlıyordu. "Neden Filip'i seninle gelmesi için davet ettin?"

Şaşırmıştım. "Neden yapmayayım ki?"

"Bana sorabilirdin." "Tabii özellikle herkesten uzakta onunla vakit geçirmek istemiyorsan." derken gözlerini benden kaçırdı.

Gözlerimi devirdim. "Öyle olsaydı, bu seni hiç ilgilendirmezdi. Bana biz diye bir şey olmadığını söylemiştin, hatırladın mı? Belki de sözlerini ciddiye almışımdır."

"Sen de benim uyarımı dikkate aldın mı? Sana ona karşı dikkatli olmanı söylemiştim." Sivastyan'ın öfkesi benimkini de ateşliyordu. "O da bana aynı şeyi söyledi-senin hakkında."

"Filip kadınlar konusunda çok başarılı. That buna layık olduğu anlamına gelmez." "Onunla iyi anlaşıyorum. Beni *görmezden* gelmiyor ve beni güldürüyor."

işaret etti. "Melekleri ağlatacak bir yüzü olması da cabası." Sivastyan'ın eldivenli elleri dizginlerini sıktı. Atı gergin bir şekilde kişnedi. "Artık onunla yalnız kalmanı istemiyorum."

This kıskançlık çok lezzetliydi, pompayı doldurmaya karar verdim.

"Neden? Ona vereceğimden mi korkuyorsun?"

Sevastyan'ın gözlerinde ilkel bir şey parladı. "That *asla olmayacak*." "Bu yüzden mi benimle geliyorsun? Onu engellemek için mi?"

Basitçe "Evet" diye cevap verdi.

Ayak parmaklarım botlarımın içinde kıvrıldı. "Neden?"

"Filip'in bugün senin için ne planladığını biliyorum." Kaşlarımı kaldırdığımda, "Seni baştan çıkarmayı planlıyordu," dedi.

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü akli başında her erkek aynı şeyi planlardı." Bakışlarımı yakaladı ve tuttu. Sivastyan bana kendisinin de öyle olduğunu mu söylüyordu?

Yine karasevdaya mı dönmüştüm?

Kızarmış yüzümdeki bir kıvrımı düzelttim. "Aklın başında mı?" *Evet de, evet de-*

Thunder gürledi.

Sanki bir sersemlikten uyanır gibi, ikimiz de başımızı kaldırdık. Bu ormanda, yaklaşan fırtınayı görmemiz mümkün değildi.

"Geri döneceğiz."

Hayır, hayır, bu yolculuğun bitmesini hiç istemiyordum! Sevastyan sahiplenici ve kıskanç davranıyordu ve aslında benimle flört ediyordu - o sert, zorlayıcı tarzıyla. Doyamıyordum. Birkaç dakikanın ne zararı olabilirdi ki?

"Yağmur yağarsa, erimeyiz."

Sözcükler ağızımdan çıkar çıkmaz bulutlar ağaçların tepesini su geçirmez bir battaniye gibi örttü. Bir damla yüzüme çarptı, sonra bir tane daha. The gökyüzü kararmaya devam etti.

Soğuk bir rüzgâr esmeye başlayıp yaprakları üzerimize savurduğunda, Sevastyan bana "Yakın dur," diye emretti. O yola koyuldu, ben de hızını artırıp ağaçların etrafından dolanarak onu takip ettim.

Üzerimizde şimşekler çakıyor, soğuk çiseleyen yağmur yüzüme çarpıyordu. Ama bu yolculuk heyecan vericiydi, kendimi çok canlı hissettiriyordu. Kalbimin en son ne zaman böyle çarptığını hatırlamıyordum.

Oh, evet. On dört gün önce bir hizmetçinin dolabında.

U z a k t a olmayan bir ağaca şimşek çaktığında, Alizay k e n a r a doğru çekildi. "Dur kızım, sakın ol. . ." Heyecan yerini

endişe.

Uzuvlar at kuyruğunu tırmıklayarak tutturulduğu yerden çekip çıkardı. Yapraklar ve savrulan saçlarım arasında zar zor görebiliyordum. Her gök gürültüsü daha da yaklaşıyordu. Sesi Nebraska'da olduğundan çok daha sertti.

Sivastyan dizginleri çekti ve bana doğru hızla geri döndü. Dizginlerimi tutarak Alizay'ı yanımda tırıs gitmeye zorladı.

Tepemde daha fazla şimşek çaktı ve bir başka şimşek daha da yakınımaya düştü. The çiseleyen yağmur, başıma çarpacak kadar büyük damlalarla dondurucu bir sağanağa dönüştü. The sıcaklık her geçen dakika düşüyormuş gibi hissediyordum. Çok geçmeden nefeslerim yağmur perdesinin arasından tütmeye başladı.

Sevastyan gözlerini ahırların olduğu yöne dikti. Then, sanki bir emir vermiş gibi bizi başka bir yöne çevirdi.

Gürültüler üzerine, "The ahırlar diğer tarafta!" dedim.

"Seni yıldırımdan kurtarıyorum," diye seslendi atını mahmuzlayarak.

Yolumuza devam ettik. Filmlerde, seksi bir erkekle yağmura yakalanmak her zaman seksiydi. Donuyordum, sırlıklam bir kediye benzediğimden emindim ve elektrik çarpmasından korkuyordum. Daha da kötüsü, binici pantolonum kışımı rahatsız edici derecede yukarı çekiyordu.

Ormanın kenarından çıktığımızda yağmur o kadar yoğundu ki uzaktaki bir evi zar zor seçebiliyordum. Yaklaştığımızda, Jess ile paylaştığım bungalov kadar büyük olduğunu gördüm. The kaba yontma tarzı - açıkta bırakılmış kirişli duvarlar ve ahşap kiremitli bir çatı - Berezka'da gördüğüm diğer tüm yapılardan tamamen farklıydı.

Yan tarafta atlar için bir çıkıntı vardı. Çatının altında attan indiğimizde bacaklarım o kadar sertleşmişti ki, Sevastyan beni yakalamak zorunda kaldı. Beni ayaklarımın üzerinde sabitleyerek, "İçeri," diye havladı.

Onu atlarla ilgilenmesi için bırakarak penceresiz içeriye girdim. Sırlıklam eldivenlerimi çıkardım, etrafıma bakarken ısınmak için ellerimi ovuşturdum. Kapı aralığından gelen The bulutlu ışık rustik bir odayı aydınlatıyordu.

Farkına varıldı. This bir *banya* idi. Bir sauna evi. Onlar hakkında her şeyi okumuştum!

Ruslar saunalarını çok ciddiye alırlardı. There *banya*'yı çevreleyen ritüeller ve sosyal görgü kuralları vardı. En iyi buharla en iyi buğuyu yaratmak

damlacıklar- bir sanat olarak kabul edildi.

The İlk oda olan ön banyoda giysileri asmak için mandallar ve havlu, çarşaf ve merhemler vardı. Daha içerde buhar odası vardı. Cilalı ahşap banklar duvarlar boyunca uzanıyordu. Odanın bir ucunda küçük mavi bir havuz vardı. Diğer uçta ise bir ateş kutusu ve kaya odası vardı.

Kayaların yanında bir su kovası ve kepçe duruyordu. *Venikler* -kurumuş dal ve yapraklardan *bağlanmış* demetler- yakındaki bir askıya asılmıştı, mini süpürgeler gibi. Islatıldığında, dolaşımı iyileştirmek için cilde vurmak için kullanılırlardı.

Bir nedenden ötürü, firebox çoktan yanmış ve etrafa ışık saçmaya başlamıştı.

The kayalar ısı yayarak havayı ılık ve nemli hale getiriyordu. Sedir ve belli belirsiz huş ağacı kokuyordu; keklik üzümü, orman ve deri birbirine karışmıştı.

Farkına bir kez daha varmıştım. Hayal edebileceğim en çekici adamla bir *banya* içinde kapana kısılacaktım. Kalıcılığı riske atmadan seks yapamayacağım bir adamla. Dalga bile geçmemem gereken bir adamla.

Though donarak, fırtınaya göğüs germeye hazır bir şekilde çıkışa doğru döndüm.

Sivastyan elinde tüfekte kapı aralığından içeri daldı. "Nereye gittiğini sanıyorsun?" Kapıyı arkasından kapattığında, yalıtımlı saunanın dışındaki gök gürültüsünü, zemini ve duvarları gümbürdetirken bile zar zor duyabiliyordum.

Sanki dünyadan ayrı, nemli, firelit bir kozanın içindeydik.

Siyah saçlarını silkelerken silahını duvara dayadı, ardından kapının üzerine bir çubuk yerleştirdi.

Neden kilitlesin ki? Gıcırdayan dişlerimin arasından, "Geri dönmemiz gerek. Ya da bizi alması için birini aramalıyız."

Bir duvar dolabına yönelirken eldivenlerini çıkardı. Bardak şıngırtısını duydum ve sonra elinde bir votka shot'ıyla bana döndü. "İç bakalım."

Bardağı kabul ettim ama tereddüt ettim. Though Isınmak için can atıyordum ama bu adamla -votka içerken- saunaya girilmemesi gerektiğini biliyordum.

"Natalie, iç. Ne kadar üşüdüğünün farkında bile değilsin."

O anda dişlerim intikam hırsıyla takırdamaya başladı. Hırçın bir bakışla yanan sıvıyı yudumladım. Bardağın ağzını kapatarak rafa bıraktığımda, memnun bir şekilde başını salladı ve elimi tutarak beni geri

götürdü

Ateşe doğru. Ben izlerken ateşi daha da harladı, sonra da kayaların üzerine su döktü.

Buhar tıslayarak havada uçuşuyordu. Etrafımızı sardı, yüzümü okşadı. "Eğer burada kalırsak, bir şeyler olabilir." Günahkâr bir şey.

Birbirimizin tenindeki damlacıkları yalayabilmek için ikimizin çırılçıplak soyunması gibi.

"Ne oldu?" Bana doğru yürüdü, yolda ceketini çıkardı.

Bir adım geri gittim. "Bilirsin, aramızda kalsın." O kadar uzun süre gitmişti ki, neden şimdi mükemmel rekorunu bozsun ki?

Kaşlarını kaldırdı, ışık ve sisin içinde şeytani gözlerle bakıyordu. "Benim söz konusu olduğum yerde kendini kontrol edemiyor musun?" Sesi derin bir törpüydü.

Diren ona Nat. "Belki yapabilirim. Ama bunu seninle lanet olası bir saunada takılarak kanıtlamak zorunda değilim." Yaklaştığında, "Ne yapıyorsun, Sevastyan?" diye sordum.

"Seni o ıslak giysilerden kurtarıyorum," dedi karşı koymaya izin vermeyen bir ses tonuyla.

Ne oluyor be? Geri sayım saati sonunda sıfırlanmış mıydı? Onun huzursuzluğunu, delici bakışlarını ve sanki saldırmak üzereymiş gibi artan gerginliğini hatırladıkça nefesim daraldı.

Öyle olduğu için mi?

Ama neden şimdi? Neden bugün? Ve ne şekilde?

Bana yaptığı o anlaşılmasız uyarıları gözümün önüne getirdim. Beni uyardığı şey her neyse onunla yüzleşecek kadar cesur muydum? "Peki ya kıyafetlerimi çıkarmayı reddedersem?"

"Pet . . ." Artık bana her böyle seslenişinde şu sözlerini hatırlıyordum: "*Yakala ve sende kalsın.* Ceketime uzandı, bakışları erimişti. "There bilmen gereken bir şey var."

Tek bir sıcak bakış nasıl olur da tüm vücudumu ürpertebilirdi? "O da ne?"

"Ben sormadım."

BÖLÜM 18

"Dayan!" Kabaran buharın içinden bana doğru ilerlerken, Sevastyan'a takılıp geri çekildim.

Şehvetli bir saunada, çıplak bir şekilde, sınır tanımayan bir infazcı ile takılmak

ağzımı sulandırdı: ne yanlış gidebilirdi ki?

Ve Sevastyan fırtınadan faydalanmak için fazlasıyla hazırlıklıydı.

The sauna ateşi daha biz gelmeden yakılmıştı. Beni baştan çıkarmayı planladığını ima etmişti, bu da beni meraklandırdı. "Sana ne oldu, Sibiryalı? Kuralları biliyorum - birbirimizle üçlü yapmamamız gerekiyor."

Alçak bir ses tonuyla, söz verir gibi konuşarak, "Seninle uğraşmaya hiç niyetim yok," dedi.

Kaşlarımı çattım. "Ama bu yüzden benden kaçıyorsun, değil mi? Çünkü benimle birlikte olma riskini almak istemiyorsun. Peki nedir bu?"

"Çok basit." Neredeyse üzerime geliyordu. "Ben seni ısıtabilecekken sen donuyorsun."

Uzaklaştığımda avuçlarını kaldırdı, sanki bana hiçbir şeyi zorla yaptırmayacağını bildirmek ister gibiydi.

Gözlerimi devirdim. Sanki hiç *zorunda kalacakmış* gibi.

"Then Burayı daha sıcak hale getirmem gerekecek." Ateşe geri döndü. Daha fazla sıcaklık ve buhar elde ettikten sonra yakındaki bir banka oturdu ve rahat tavırlarıyla soyunmaya başladı.

O halkalı parmaklarıyla gömleğinin düğmelerini açarken kendimden geçmiştim. Karnımdaki votkadan mı yoksa beni daha fazla ısıtan büyüyen bir heyecan sarmalından mı olduğunu bilmiyordum - sadece soğukluğumun tamamen ortadan kalktığını biliyordum.

Islak kumaşı çektiğinde, kollarındaki ve omuzlarındaki kaslar dalgalandı, dövmeler uçuşan göğsünde belirginleşti.

İşaretleri hakkında daha fazla araştırma yapmıştım. The iki yıldız onun bir suç aristokrati, Bratva'nın üst kademelerine yaklaşmış bir adam olduğu anlamına geliyordu. Parmaklarındaki The yıldızlar ise onun bir hırsız ve suikastçı olduğunu gösteriyordu. Ama uçakta fark etmediğim yara izleri de gördüm; bir tanesi böğründe kurşun yarası olmalıydı, bir diğeri de kolunun arkasında bıçak yarasına benzeyen bir kesikti.

Vücudunun ne kadar acı çektiğini hatırlatan daha çok şey vardı. Yine de bu yara izleri çekiciliğini azaltmıyordu; tam tersi.

Çenesini gururla kaldırdı. The piç kurusu vücudunun ne kadar iyi görüldüğünü biliyordu. Ne kadar erkeksi.

Ne kadar seksi.

Ayaklarım beni ona yaklaştırıyor, ellerim onun nemli tenine dokunmak için kaşınıyordu. Hangi kadın ona karşı koyabilirdi ki?

Benden daha iyi bir kadın.

Ne olduğunu anlamadan, ondan birkaç metre ötedeki banka oturmuştum. "Bunu istemiyorum" demek zorunda hissettim.

Kaşlarını kaldırdı. *Gerçekten mi?* "Ceketini çıkar."

Bir yutkunma ile yuttum. Fildişi rengi ipek bluzum şeffaftı, beyaz dantel sütyenimin içinden dik meme uçları ve mercan rengi areolarım görünüyordu.

Alçak bir takdir sesi çıkardığında, "Korkuyorum" diye itiraf ettim.

"Benden mi?"

Asla. Başımı salladım. "Bunun ne anlama geldiğinden korkuyorum. Anladığım kadarıyla, eğer dalga geçmeye devam edersek, kalıcı olarak bana yapışıp kalacaksın. Sanki parmağıma bir yüzük takabilirmişsin gibi. Özellikle de seks yaparsak."

"Bırak da bu konuda ben endişeleneyim."

Belki de karşılıklı eyerleme tehdidi abartılmıştı? Ebeveynlerin çocuklara söylediği gibi: "Islak saçla dışarı çıkarsan üşütürsün."

Bir infazcı ile dalga geçersen, sonsuza dek yakalanırsın.

Sevastyen benimle sonsuz bir geleceği asla riske atmaz, değil mi? Ve eğer bu karşılaşma boyunca bakire kalırsam, kesinlikle her türlü mafiya-mantık kuralından muaf olurum.

Ama belki de beynim bu arayışı devam ettirmek için *herhangi bir* bahaneye tutunuyordu. Sis havayı suluyor, her şeyi rüya gibi hissettiriyordu. Ve öyle değil miydi?

Rüyalarda pervasız olmak daha mı kolay?

"Benden ne istiyorsun, Sevastyan?"

Uzanıp ayak bileklerimden tuttu ve onları kucağına çekti, beni kıçımın üzerinde döndürerek ona bakmamı sağladı. "Bana güveniyor musun, *milaya moya*?" Tatlım benim.

Botlarımdan biri ve ona eşlik eden çorap gitti. "Bazı nedenlerden dolayı, istiyorum." Off diğerine gitti.

Then dövmele parmaklarıyla bluzumun düğmelerini açmak için öne doğru uzandı. Hâlâ geri çekilmeyi düşünüyordum, ta ki erkeksi kokusunu duyana kadar.

Oyun bitti. Uyuşturulmuştum.

Beni yönlendirdiğinde, göğüslerimi gizlemekten çok ortaya çıkaran sutyenimi bırakarak, sıkın bluzumu silktim.

Bakışları daldı ve avucunu ağzına götürdü. "Bu durumu sen kontrol ediyorsun Natalya," dedi, sesi dudaklarına bakana kadar beni sakinleştirdi. "Bana ne istediğini söyle."

Daha iyi düşünmeden gidip ona gerçeği söyledim: "Daha fazla."

İki eliyle yüzümü kavrayarak başparmaklarını elmacık kemiklerimin üzerinde gezdirdi. "Then Seni istediğim gibi, *senin istediğin* gibi tatmin edeceğim."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum, sadece kulağa gerekli ve kritik geldiğini biliyordum. Nefes almak gibi. "Ama seninle uyuyamam."

Ellerini indirdi, gözlerini bariz bir öfkeyle kısarak baktı. "Tek düşünebildiğin çıkış yolunu korumak mı? Then emin ol, bana yalvarana kadar seni sikmeyeceğim. Ama bana karşı koyacak kadar güçlü değilsen, bu senin suçun," dedi, ona uçakta söylediklerimi tekrarlayarak.

Yalvarmamak seks yapmamak anlamına mı geliyor? Yalvarmaya karşı koyabilirim. Then Kontrol bende olurdu. "Eğer seks değilse, o zaman aklında ne var?"

"Sana emirler vereceğim ve bunları harfiyen yerine getirmeni istiyorum." Sert sözlerine saf bir şehvet parıltısı eşlik ediyordu.

Buna ne kadar ihtiyacı vardı! The onun "özel çıkarlarını" yerine getirme düşüncesi zihnimdeki direnci yok etti. Bedenimi uysallaştırdı, irademi zayıflattı.

Bana hükmetmek istedi; ben de istedim.

Beni kucağına oturtmak için yaklaştırdı, ta ki yüzlerimiz birbirinden

birkaç santim uzaklaşana, nefeslerimiz birbirine karışana kadar. Alt dudağımı ısırđı, ancak diliyle yatıştırdı. Ağzını benimkinin üzerine eğdiğinde, yenilgiyle iç çektim ve şehvetli öpücüğünü memnuniyetle karşıladım.

Dillerimiz birbirine dolanmaya başladığında, pantolonumun eriyip gittiğinin belli belirsiz farkındaydım. The çıplak göğüslerimin onun sıcak teninde yarattığı şok beni uyandırdı. O hala pantolon giyerken, benim sadece külotum kalmıştı.

Öpüşmeyi kesip beni kucağından kaldırdı. "İşte, arkana yaslan."

İlk siparişim. The bank yaklaşık iki ayak genişliğindeydi ve cilalı çıtaları vardı. Üzerinde rahatça uzanabilirdim ama Sevastyan'ın ilk kaygısının rahatlık olmadığından şüpheleniyordum. Gergin bir yutkunmayla onun için yaslandım.

İç çamaşırımı çıkarmak için öne doğru uzandı. Then baktı.

Altın rengi gözleri, kalbimin hızla çarpmasına neden olacak kadar güçlü bir hayvani yoğunlukla parlıyordu.

Bakışlarını çıplak vücudumda gezdirirken onu takip ettim, onu bu kadar etkileyecek ne gördüğünü merak ediyordum. Normalde solgun olan tenim heyecandan kızarmış ve parıldıyormuş gibi görünene kadar buğuyla noktalanmıştı. Huzursuz kalçalarım hareket etmeyi durduramıyor gibiydi.

Beni karanlık ve derin bir şekilde istiyor, diye tekrarlayıp durdu zihnim. Daha önce beni sinirlendiren şey şimdi beni deli gibi tahrik ediyordu.

"Gözlerini kapat Natalie. Sakın açma. Ve olduğun yerde kal."

"Sevastyan . . ."

"Emirleri ben veririm. Sen onlara itaat edersin. *Sdavaisya*." Teslimiyet.

Tedirginliğim arttı ama hevesimle yarışamadı. Gözlerimi kapattığımda odadan çıktı. Banyo öncesi sesini duydum. Biraz daha votka almaya mı gitmişti?

Neyin peşinde olduğunu merak ederken, üzerimde bir değişiklik olduğunu hissettim. Süregelen huzursuzluk duygularımın saldırısı altında kayboldu. Buğu damlacıklarının tenimin her yerinde toplandığını, yanlarımdan aşağı aktığını ve göbeğimde biriktiğini hissedebiliyordum. Her buhar fısıltısında meme uçlarım daha da büzülüyordu.

The yangının kokusu burnuma doldu.

The Ağır ağır dökülen saçlarım bankın ucuna döküldü. Altımdaki ahşapta gök gürültüsünün gümbürtüsünü hissettiğimde dudağımı ısırdım, topuklarımdan başıma doğru bir titreşim.

Tüm duyularım alt üst olmuştu.

Daha da ıslandım, dudaklarım bacaklarımın arasında şişti. Kalçalarımı ayırmak, kendimi ona açmak istiyordum. Orada çok güzel olduğumu söylemişti, her yarığı ve kıvrımı kudurmuş bir açlıkla yalamıştı.

Ona geri ihtiyacım vardı! Ne yapıyordu? Merak beni rahatsız ediyordu- *Rip*.

Gerildim. That kumaş yırtılıyormuş gibi ses çıkardı. *Rip . . . Yırt . . . Yırt . . .*

Bu da ne? Ben de onun su akıttığını duyduğumu sandım.

Ayak sesleri yaklaştığında bakmamak için kendimi zor tuttum.

"Sana söylediğimi yaptın mı?"

"Evet." Sesim kelimenin üzerinde titredi.

"Aferin kızıma." Parmak eklemlerini çene çizgimin üzerinde gezdirdi. Ona sunduğum tüm parçalarım arasında yüzümü okşadı.

"Um, ne yapıyordun?" Gözlerinin, parmaklarının hareketlerini takip ettiğini hayal edebiliyordum.

"Hazırlanıyorum. Kollarını başının üzerine koymanı istiyorum."

Tereddütle onları geriye doğru uzattım; o da bileklerimi birbirine kenetledi. Etraflarına bez bağladığında titredim.

BÖLÜM 19

"Sevastyan, bilmiyorum." Çaresiz olduğumu anlatmıştı. Bana iğrenç şeyler yapmak isteyeceğini söylemişti.

O sehpaye bir kez daha adım atmak üzere miydim? Bu karşılaşmanın içine dalmak için mi?

"Beni istediğin zaman durdurabilirsin
Natalie." *Serbest düşüşü durduramazsın,
durduramazsın-*

"Ama bana itaat edersen, söz veriyorum seni hiç olmadığın kadar sert boşaltacağım."

Though Bunun nasıl mümkün olabileceğini anlamıyordum, şimdiye kadar Sevastyan tüm sözlerini tutmuştu. Bu da beni uçakta ve dolapta olduğundan daha sert orgazm etmeye niyetli olduğu anlamına mı geliyordu?

Artık ona itaat etmek için her türlü teşvike sahiptim.

Ben beklentiyle titrerken, bileklerimi sıkıca birbirine bağladı, sonra da bankın bir ayağına bağladı.

Tekrar hareket ettiğini hissettim. Bana doğru uzandığında, sikinin dolgun başı tenimin üzerinde kayarak karın kaslarıma çarptı. Soyunmuş muydu? Onu tamamen çıplak görmeyi ne kadar çok istiyordum! Yine de gözlerimi sımsıkı kapadım ve açma isteğime karşı koydum.

Beni dizlerimin arkasından kavradı ve ayaklarım bankın üzerinde durana kadar bacaklarımı bükte. "Dizlerinin arasını aç."

Bunu yaptığında, şişmiş amımın üzerinde dans eden buğuyu hissedebiliyordum.

Nefesini içine çekti ve orada bana baktığını biliyordum. Bacaklarımı kapatmak istedim ama "*Ya sptryu na to shto prenodlezhit mne.*" diye mırıldandı. Benim olana bakıyorum.

Şu anda, her şeyim onundu.

Bacaklarımı mı bağlayacaktı? Şimdi yapmasını istiyordum. Ve sonra bana iğrenç şeyler yapmasını istedim.

Ayak bileklerimin etrafında bir kumaş hissi bekliyordum, onun yerine bir dizinin etrafına bir şerit düğümledi. Ne yaptığını anlayamadım. Şeridi bankın başından geriye mi uzatıyordu?

Diğer dizimi de bağladıktan sonra, her iki bacağımın da uzun bir kumaş bantla bağlanarak geniş ve açık bir şekilde asıldığını fark ettim. Eğer sağ dizimi çekersem, sol dizim daha yükseğe ve inanılmaz derecede genişlemeye zorlanacaktı. Bir denge terazisi gibi.

Ona durmasını nasıl söyleyebilirim? That bunun çok fazla olduğunu?

"Kendine bir bak. Kırmızı bukeler ve dolgun pembe dudaklar - o beyaz kalçalara karşı. Çok güzel." Bakışları altında amım titredi ve keskin bir nefes aldı. "Bunu görmeyi ne kadar arzuladığımı biliyor musun? Sevgili Natalya'm benim kullanımım için bağlanmış." Sesi bir oktav daha alçaldı. "The sana yapacağım şeyler."

Direnişim bir iniltiyle yok oldu. "Gözlerini aç."

"Tamam." They onu tamamen çıplak görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

The Ateş vücudunu ışıkla yıkadı, kasların yükseliş ve düşüşünü titretti. Damlacıklar gövdesinden aşağıya doğru süzülüyor, kaslarının üzerinde iz bırakıyordu. Ağzım gevşedi, dudaklarım parlayan teninin her santimini sıyırmak istiyordu.

Kaslı omuzları ve göğüs kasları inatçı karın çıkıntılarına doğru sivriliyordu. Dar kalçalarının arasından siki açlıkla çıkıyordu. Gergin başının ve yarığının pre-cum boncuklarıyla kaplı olduğunu, şişmiş uzunluğunun titreştiğini görünce nefesim kesildi.

The onu görmek içimde cevap niteliğinde bir çarpıntı yarattı. "Oh, Tanrım, oh, Tanrım." O sakin içime gömülmesini istediğim kadar hiçbir şeyi istememiştim. Ama ona *sahip olamazdım*.

Bu ağrıyı hafifletmek için umutsuzca kalçalarımı birbirine sıkıştırmaya ya da klitorisimi ovmaya ihtiyacım vardı. Bağlarımı çektiğimde, bacaklarımı neden bu şekilde bağladığını anladım. Hafifçe hareket edebilmemi istiyordu, böylece beni bağlarıma karşı mücadele ederken izleyebilecekti, bu da onu açıkça daha da tahrik ediyordu. Dudakları aralandı, gözleri hararetle parlıyor gibiydi.

Bakışlarımı onunkilerden ayırabildiğimde vücudundaki diğer dövmeleri de fark ettim. Dizlerinin her birinde, göğsündekilerle eşleşen güçlü bir yıldız

vardı. Bunların neyi simgelediğini biliyordum: O hiçbir erkeğin önünde diz
çökmezdi.

Sevastyan'ın bedenine bakmak güneşe bakmak gibiydi.

"Mücadele edeceğim ihtiyacı görmeni istiyorum." Aletini sıvazladı, başparmağını başının üzerinde gezdirerek nemle parlattı. "Seni ne kadar çok arzuladığımı görmeni istiyorum."

Diğer eliyle son kumaş parçasını kaldırdı. Şehvetten aptallaşmış beynim bile onunla ne yapmak istediğini biliyordu. Elbette, başımın arkasını kavradı ve bezi gözlerimin üzerine bağlayabilmek için kaldırdı. "Ve sonra, *hiçbir şey* görmemeni istiyorum."

"Bekle!" Bu şekilde zincirlenmiş ve gözleri görmüyor olmak mı?

Düğümü atmayı bitirdi. "The hissetmek senin için daha iyi. Seninle ilgileneceğim konusunda bana güven. Bana güveneceğini söyle."

Tereddüt ettim, sonra "Yapacağım." dedim.

"Güzel. Şimdi, sırtınızı eğin ve öyle tutun."

Bir kez yaptığımda, bir su şırlıtısı duydum. Then kepçe kovanın kenarına mı çarptı?

Su göğsümün üzerine aktı. Göğüslerim suyu doğrudan amıma yönlendirdiği için çok sıcaktı.

Akıntının klitorisimin üzerinden geçtiğini hissedebiliyordum. O boğucu damlayı doğrudan açıklığımın üzerinde hissedebiliyordum. Samimi, sıvı bir okşayış. İnledim, kemerli pozisyonumu zorlukla korudum.

Başka bir akıntı boğazımın üzerinde dans etti. Bir yaka gibi. Terlemeye başladım. Çok sıcak-

"Ahh!" *Dondurucu* su göğüslerimi yaladı. Buharlıdan buz gibi soğuğa geçmişti. Meme uçlarımın birinden diğerine başka bir soğuk hat çekerken sırtımı eğik tutmak için mücadele ettim.

Açılmış iç uyluklarımdan aşağı daha fazla döktü. Tüylerim diken diken oldu. Terledim.

Titreme. Nefes nefese kaldım. Vücudum nasıl tepki vereceğini bilmiyordu.

Then doğrudan bacaklarımın arası soğuk. "Sevastyan!" Boş yere kıpırdandım. "Geri çekil. Aç ağzını."

Körü körüne itaat ederken titriyordum. Soğuk su dilime çarptı. Çabucak yutkundum, ne kadar susadığımı fark etmemiştim.

"Daha fazla mı?"

Hiç bu kadar lezzetli su içmemiştim. "Uh-huh."

The akıntısı, dudaklarımda gezinen parmağının ucuyla birlikte geri döndü. O çekmeden önce penisini emdim ve içtim.

Then seslerden başka bir şey yok. The çatırdıyor. Benim nefes nefese kalışlarım, onun sert nefesleri. Anlar geçti. . . .

Dudaklarımın arasında sikinin başını hissettim. Uzunluğundan aşağı su damlarken ağzımı yalıyordu. The Sevastyan'ın görüntüsü, suyu şaftı boyunca bekleyen ağzıma akıtıyordu. *Oh, Tanrım, oh, Tanrım.*

Onu emmek için başımı yukarı kaldırdım ama o tatlı tacı dilimden uzak tuttu. Bileklerimi serbest bırakmak için zorladım, onu kuru kuru içmek istiyordum . . yine de bana işkence etti, başını dudaklarıma sürttü, sonra çekti.

Başka bir otlak teması, daha soğuk su. The dünya sadece Sevastyan var olana kadar kaybolmaya başladı.

Then devamsızlık. Temas yok. Organı geri döndüğünde haykırmak üzereydim. Sertçe emdim, dilimi döndürdüm, ona sikiyle ne yapacağımı bildirdim. Mesajı almış olmalıydı; göğsünden bir hırıltı koptu.

Parmağını geri çektiğinde, "Neden benimle böyle alay ediyorsun?" diye nefes nefese kaldım. "Benim açgözlü kızım daha fazlasını mı istiyor?"

"İstediğimi biliyorsun!"

Dudaklarıma baskı yapıyor. Kendi dudakları mı?

Sevastyan beni dilinin hafif turlarıyla öpüyordu. Ağzının içinde inledim ama o elini yüzümün yan tarafına koyarak temposunu yavaş ve durgun tuttu. Dudaklarını yanağımda, çenemde, çene çizgimde hafifçe gezdirmek için öpücüğe ara verdi, sonra dilimi almak için bekleyen ağzıma geri döndü.

The aldığım en şefkatli, en *romantik* öpücüktü.

Sanki bana değer veriyordu.

Vücudumu kullanmak için beni bağlamış, sonra da bana bir aşk öpücüğü vermişti.

Çıldırırtıcı adam! Dudakları ve dili yavaşça benimkine sahip olurken, bağlarıma karşı çırpındım, başını kavramak için çaresizce çırpındım, parmaklarımı saçlarına gömdüm, böylece ağzını benimkine tutabilirdim.

Öğleden sonra bitmeden aklımı kaybedeceğimden korkuyordum. Ve büyük ihtimalle bekaretimi de. Yalvarmadan beni sikmeyeceği konusunda söylediklerine güveniyor muydum? Evet, güveniyordum. Ama yalvarmayacağıma dair kendime verdiğim söze güveniyor muydum?

Belki de ona karşı koyacak kadar güçlü *değildim*.

Saçlarımı alnımdan çekerek göz bağımı ayarladı. "Sevimli küçük Natalya."

"Nasıl bu kadar kontrol sahibi olabiliyorsun?" diye mırıldandım.

"Sana daha önce hiç olmadığı kadar sert boşalacağına dair söz vermiştim. Sana verdiğim sözleri tutarım. Şimdi ağzını tekrar aç."

Hevesle yaptım, dudaklarımın arasına koymak istediği şey için dudaklarımı yaladım. . . .

Sikini. Su olmadan. Onu daha iyi tadabilmemi sağlıyordu. Dolgun başını hevesle yaladım, ortasındaki nemli yarığı dilimle ısırdım.

Elimden aldığı anda, yeniden çırpındım. "Hayır!"

Bir eliyle boğazımı sıktı; diğer eliyle bir meme ucumu okşadı. "Hala."

Bir şekilde kendimi sakinleştirdim. Then ağzıma karşı başka bir his. Sıkıca dalgalanan bir penis. Bu sefer bana ne verdiğini anladığımda, ayağa fırladım, testislerine karşı inledim, dilim çıkıntıları sardı. Çılgınlığımla birini tamamen dudaklarımın arasında emdim, diğerini denedim.

"Uhn!" Uzun ve alçak sesle inledi. "Açgözlü kız," diye tekrarladı.

Yine uzaklaştı, beni mahrum bıraktı. Teninden, etinden, seksinden, ağzından. Beni yarattığı bu dünyadan mahrum bırakmıştı - her şey olduğu yerden. Bundan sonra ne yapacaktı? Bana nasıl dokunacaktı?

Ağzını göğsümde hissettim, meme ucuma doğru öpücükler gönderiyordu. Uçakta yaptığı gibi bana eziyet edecek, uçlardan kaçınacak mıydı? ?

Göğüslerimi yalarken iki meme ucumu da sıktı. Sertçe. Daha sert. Tepe noktalarını sıkıyordu. Acı vericiydi, mutluluk vericiydi.

"Hoşuna gitti mi?" diye homurdandı.

"Oh, Tanrım," diye inledim onları çekerken-

Sadece aniden serbest bırakmak için.

Eğildi, ağzı ve dili bir meme ucunun etrafına dolandı, sanki bir acıyı öpüp uzaklaştırmak istercesine usulca emdi. Bıraktığında, diğer göğsümü ona doğru eğmek için döndüm.

Tenimde karanlık bir kıkırdama duyuldu ama beni mecbur bıraktı. Dudaklarını gövdemde gezdirmeye başladığında, her iki meme ucumu da ağırlı ve nemli bıraktı - ve ben zaten boşalmanın eşiğindeydim.

Göbeğime ulaştı, dilinin ucuyla daireler çizdikten sonra sanki benden içiyormuş gibi öptü. Ağzı aşağıya doğru inerken, ellerini üst uyluklarımın üzerine koydu, parmakları göğüslerime kadar uzanıyordu. Mısır tarlasında yaptığı gibi.

Zihnimi okuyarak, "O gecenin farklı bir şekilde bittiğini hayal ettim. Seni orada, ayın altında becermemi istediğini hayal ettim." O kadar emin bir dokunuşla dudaklarımı ayırdı ki. Ne kadar sıırıslıkam olduğumu, kıvrımlarımın nasıl kabardığını hissedebiliyordum.

Parmağı ıslak dikiş yerimi takip ederek beni ürpertti. "*Ty takaya nezhnaya.*" Çok yumuşaksın. "Burası çok güzel." Kalçalarım açlıkla itildi, açıkta kalan amım bomboştu. "Nasıl olur da her fırsatta seni yutmak istemem?" Popomu avuçladı. Halkalı parmaklarını kıcımın üzerinde gezdirerek beni bir kâse gibi ağzına götürdü, sonra dilinin ucunu göbeğimden klitorisime doğru gezdirdi.

"Oh, Tanrım, evet!"

Yalarken bir parmak içime girdi. Then ikincisini içeri soktu. Ama onları çok erken çıkardı, çok erken-

"Benim için cennetin ne olduğunu bilmek ister misin?" Those parmaklarını emmem için ağzıma daldırdı.

Benim tadım! Benim tadım onun için cennet gibiydi. Bu beni nasıl bu kadar tahrik edebilirdi? Yine o parmaklarını çok erken çekti.

Dikkatini tamamen amcığıma verdi, burnumu çekti, sonra klitorisimi dudaklarının arasına aldı ve yumuşak bir şekilde emzirdi. Tüm vücudum titriyordu. Beni bağlarıyla ve ağzıyla hapsedmiş, ustaca bir zalimlikle boşalmanın eşiğinde tutuyordu.

Emme gücü nihayet arttığında, tomurcuk dilinin üzerinde zonklayana kadar şişti. Çok yakın... Çok yakın...

Islak bir sesle serbest bıraktı.

"Hayır, durma!" O kadar dayanılmaz bir hassasiyet yumağıydı ki, üzerine sis çöktüğünü hissedebiliyordum.

Sanki onun oyuncağıymış gibi, ona üfledi. Onunla oynadı. Dişlerinin arasında eziyet etti. "Çok küçük, çok tatlı," dedi hırıltılı bir sesle. "Ve sana benim için hayal bile edemeyeceğin şeyler yaptıracak."

Ayak parmaklarım kıvrıldı, yumruklarım sıkıştı. Beni ne kadar zamandır bu sefaletin içinde tutuyordu? Dakikalar mı yoksa saatler mi geçmişti, bilmiyordum. "Çok fazla!" Sınırsız zevk nasıl bu kadar dayanılmaz olabilirdi?

Beni daha da sert çekti. Nihayet! Ona uçurumun kenarına gelmek üzere olduğumu söylemeli miydim? Beni orgazmdan mahrum bırakacaktı, tıpkı diğer her şeyden mahrum bıraktığı gibi. *Ne kadar yakın olduğunu sakla. Onun bilmesine izin verme-*

"Eğer ben izin vermeden gelersen, cezalandırılacaksın."

Hayal kırıklığıyla kıvrandım. Orgazm inkârı, tıpkı okuduğum gibi. "Boşalmam lazım. *Lütfen.*"

"Bunu Rusça söyle. Bu kelimeye bayılıyorum."

"Pozhaluista!"

"Öpücüğümün tadını çıkar." Açılmış açıklığıma karşı onun düzensiz nefeslerini hissettim. "Ama gelme."

Klitorisimin üzerindeki şiddetli yalamalar ciğerlerimden umutsuz bir çığlık atmaya zorladı. Artık çok geçti. Buna dayanamazdım. The dalgası üzerime çöküyordu-

"Geliyor musun?" Sinirli bir hırıltıyla, beni bitirmek için daha sert emdi, aynı zamanda dilini de çıkardı. Vücudum bağlarıma karşı büküldü, bacaklarım açıldı, kalçalarım onun ağzına doğru ahlaksızca büküldü. *Siktir. Amına koyayım.* Beni çok sert emiyordu. Benden hayal ettiğim en güçlü orgazmı çıkarıyordu.

Tıpkı söz verdiği gibi.

Daha önce olduğu gibi, zihnim sıfırlanmıştı.

Yattım, sarsıcı zevkin etkisinden kurtulmaya çalışıyordum ama doymamıştım. Ateşi söndürmek yerine, bu salıverme düşüncelerimin berraklaşması için yeterli oldu. The bana yaptıklarını takdir ~~ama~~ için daha iyi.

İtaatkâr konumumu takdir etmek için. Çaresizliğimi. Onun ustalığını.

Ben titreyerek kıvrılırken, o beni yalamaya devam etti, tadını çıkararak. "Dölünün tadını alıyorum... seni sonsuza dek yalayabilirim." Sesi gergin geliyordu. "Ama ben istemeden önce orgazm oldun, *moya plo haya devchonka.*" That "benim kötü kızım" anlamına geliyordu. Yaramaz ya da kötü gibi.

Ve öyleydim. Onun için öyleydim.

Geri çekildi. "Seni tekrar vahşileştirmek için baştan başlamam gerekecek.

Cezana hazır mısın?"

Beynimin loş bir bölümünde, beni cezalandırmak için tuzağa düşürdüğünü, her zaman bu duruma düşeceğimi fark ettim - çünkü oyun oynuyordu.

Kaybetmeyi göze alabileceğimden daha yüksek bahislerle mi oynuyordu?

BÖLÜM 20

"Ben hazırım." *Sanırım.* Viski sesimi tanıyamadım. Çığlıklarım yüzünden cızırtılı mı çıkıyordu?

Bir hışırtı duydum ve gözbağımın arkasından gözlerim fal taşı gibi açıldı.
Bu bir

Venik mi? Şu küçük yaprak süpürgelerinden mi? Onunla ne yapıyor olabilir ki? ? Göğsümde gezdirdiğinde sorularım kayboldu.

The ıslak yapraklar göğüslerimin kıvrımları üzerinde kayıyordu, dokusu sertleşmiş meme uçlarımın hemen bu tarafındaydı. Bir çığlık atarak doğruldum.

Tokat. Göğüslerimden birini kırbaçlamıştı! "Sevastyan!" Then diğeri. "Sen ne-"

Ve tekrar! The acısı şiddetlenmeye devam etti, ama meme uçlarım daha da sertleşti, sanki bir tokat daha atacakmış gibi - ki hemen attı.

Bitti. Ve bitti.

Neredeyse durmasını isteyecektim ama geçmişte bana yaptığı her şey özlenemeyecek kadar sarsıcıydı. Bu yüzden dişlerimi sıktım ve onun için acı çektim.

Zihnim *kırbaçlanmamı* özümsemeye çalışırken, o yumuşak yaprakları tekrar tekrar üzerime vurdu, tokat sesleri saunanın kozasında yüksekti.

Nefes nefese kalıp titredikçe, acı tuhaf bir zevke dönüşmeye başladı. Bunu *arzulayamaz* mıydım? Uçakta sertçe şaplak atması hoşuma gitmişti ama göğüslerime bir aletle vurulması çitayı ciddi şekilde yükseltiyordu.

Peki neden her darbeyi karşılamak için ayağa kalkmaya başlamıştım?

Gergin göğüslerim ağrıyana, meme uçlarım klitorisim kadar kötü zonklayana kadar beni kamçıladı.

Ama bu şekilde eşiğe ulaşamazdım. Belimden aşağısına temas etmemi engelliyordu -geldiğim için daha fazla ceza; bunu bana söylediği kadar iyi biliyordum.

"Dokun bana, Sevastyan!" İç duvarlarım sadece boşluğu sıktı. "Tekrar gelmeliyim."

"Beni içinde istiyor musun?"

Seks yapmamanın neden bu kadar önemli olduğunu zar zor hatırlayarak inledim. "Oh, Tanrım . . . Yapamam. Yapamam..." Şehvet aptalı beynim tekerleklerini döndürdü, hiçbir çekiş gücü kazanamadı.

"Eğer benim olursan, gitmene izin vermem." Sözleri kesik kesikti, sanki öfkesini bastırmaya çalışıyordu. "Beni anla, eğer ilk sevgilin olursam sonuncusu da olurum." The çınlayan ses tonu beni ürpertti. "Ve benim olana dokunmayı düşünen her erkeği öldürürüm."

Kalıcı.

"Seni sikmem için yalvar." Sağ göğsüme vurdu.

Tuzak!

Zihnimde onu beni yakalamak, sonsuza dek zincire vurmak üzere hazır beklerken gördüm. The avcı saldırmak üzereydi. *This* beklediği şeydi.

This. Neden şimdi?

Neden ben? "Yalvar,

Natalya."

Düşünemiyorum! "Hayır mı?"

Sessizlik. Sonunda: "Ne dedin sen?"

"Yapamam. Bana bunun sadece seks olacağını söylemediğin sürece olmaz. Hiçbir bağ olmadan."

"Bu durumu senin kontrol ettiğini söyledim." Tonu uğursuzlaştı, homurdandı, "Ama *seni ben* kontrol ediyorum. Seni yalvartabilirim."

"Biliyorum" diye fısıldadım.

İtirafım öfkesinin bir kısmını yatıştırmış görünüyordu. "Then neden bizi inkar ediyorsun, *Milaya?*"

"Her şey çok fazla. Ben sadece ... yapamam."

"Then Bu işkencenin dışında bana yalvarana kadar seni sikmeyeceğim. Çünkü ben kazanmak için oynuyorum." *Kuralları o koyar.*

"This benim için zevkten daha fazlasıdır." *Venik'e bir tokat daha.*

"Sevastyan, ben Buna daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum." Tam merhamet dileyecek ya da bayılacakken, içimde bir baskı hissettim. Sıcak, şişkin bir nesne açıklığıma doğru itildi. Söylediklerine rağmen, beni sikecek miydi?

Hayır... Bu onun değildi... Aman Tanrım, kepçenin cilalı sapı mıydı? "Yapamazsın" diye inledim. Düşünemiyordum çünkü yavaşça içime girmeye başlamıştı. "Bunu bana inat olsun diye mi yapıyorsun?" Şeytani adam!

"Sana eşsiz bir zevk vaat ettim ama sen en etkili aracımı elinden aldın. Hadi ama tatlım, içinde bir şeye ihtiyacın olduğunu söylemiştin."

Yaptım. Daha derin olmasını istedim, ama o sadece başım dönene kadar sığ pompalarla itti. Klitorisimden tamamen kaçındı - daha fazla ceza. Yine de boşalmak üzereydim.

Tokat. Sopayla amımı sikerken bir yandan da hassas göğüslerimi kırbaçlıyordu. O anda, en çok hangi uyarım için öldüreceğime karar veremiyordum.

Bu adamın verdiği acıyı arzuluyordum.

"İradeni benimkine boyun eğdir." The Sesindeki gerginlik ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oldu. Beni kamçıladı; yapışan kanalıma doğru itti. Beni çıldırttı. "Sana gelmeni emrettiğimde *itaat* et."

Thrust, it, it, kırbaçlarımın kesik kesik sesleri eşliğinde.

Yoğunluktan hıçkırığa hıçkırığa ağladım. Başım döndü. Öforik. "Sevastyan, Tanrım, *lütfen*." Ciğerlerimden bir inilti koptu.

"Ah, kadın, *seslerin*! Benim için gel. Şimdi."

Uçurumun kenarına düştüm. Karnımdaki derin kasılmalar beni çılgılık çılgılığa bıraktı, vücudum kasıldıkça bağlara karşı sarsıldım.

Sancılar içinde kaybolmuşken, bir şeyler itiraf ettiğimi duydum: Beni becermesini nasıl hayal ettiğimi. Onu ağzıma almak için ne kadar açlık çektiğimi. Onun fantezilerine nasıl mastürbasyon yaptığımı.

Her itirafı onun hırıltılı inlemeleriyle noktalanıyordu.

Zevk nihayet azaldığında -önceki orgazmdan bile daha kalp durdurucu- nefesimi tutmaya çalışırken hissiz kalmıştım. Az önce bana hissettirdiklerini *sindirmek* için.

Kalçama sevgi dolu bir öpücük kondurduktan sonra yavaşça kolu çıkardı ve beni bir kez daha boş bıraktı. Yine de hâlâ doymamış olduğumu, bu ihtiyacın daha da arttığını fark ettim. Bu çılgınlık nerede son bulacaktı? Beni nasıl böyle akılsız bir yaratığa dönüştürebilirdi?

O böyle bir kontrol sergilerken, ben hislerin kölesiydim. *Onun* için.

Beni kölesi yapmak istediğini söylememiş miydi?

Göz bağımı çözdüğünü hissettim. "Kendine bir bak," diye emretti.

Gözlerimi kırptım. Kendimi tanıyamadım. *This* bir yabancınn bedeniydi. Soluk teni parlak pembeydi ve terden kayganlaşmıştı. Belirgin kızıl saçları iri göğüslerinin üzerinden kıvrılarak iffetsizce çıkıntı yapan meme uçlarının etrafına dolanıyordu. Küçük klitorisi o kadar şişmişti ki monsundan dışarı fırlamıştı.

This yabancı, kötü bir ihtiyacın resmiydi. Kullanılmış gibi görünüyordu. Tıpkı Sevastyan'ın dediği gibi.

Bir yabancı

değil. *Ben*.

Vahiy. *The* gözlerimin bağı çözülmüştü ve var olabileceğini bilmediğim yeni bir ben ortaya çıkmıştı. *Tacize uğramış* meme uçlarıma hayretle baktım, transa geçmiş gibi bakıyordum.

İniltisi bakışlarımı böldüğünde başımı ona doğru çevirdim.

O da ortaya çıktı. Benim bedenim değiştiği gibi onunki de değişmişti. Kasları inanılmaz derecede büyümüş, buğuyla kayganlaşmış teninin altında gerginlikle kordonlaşmıştı.

Ama hiçbir şey onun muhteşem sikinin görüntüsüyle yarışamazdı. Şaftı şişmişti, sanki sıcak etin içine gömülmek için yalvarıyordu. Işıktaki erik rengindeki başının üzerinde parlayan nem ağzımı sulandırırıyordu.

Ateşin parlattığı teniyle bir tanrıydı.

Bakışlarımı vücudundan çekebildiğimde, yüzünün görüntüsünü içime çektim. Dudakları incelmışti, yara izi jilet gibi beyazdı. Islak saçları zayıf, kızarmış yanaklarına dolanmıştı. Asil yüzü acıyla doluydu.

Zevkimi sunarken kazandığım acı.

Ve yanan gözlerinde kendi deliliği vardı. Benimkini çağıran derin bir özlem.

Kalın aksanıyla tek bir kelime söyledi: "*Saplantılı*."

Kendisinden mi yoksa benden mi bahsettiğini bilmiyordum. Bunun bir soru mu yoksa cevap mı olduğunu bilmiyordum. Onun düşüncelerinde en önde gelen kelimenin bu olduğunu hayal ederek, benimkinde en önde gelen kelimeyle cevap verdim: "*Vahiy.*"

Kaşları gerildi ve "*Evet*" diye tısladı. Bileklerimdeki bağa uzandığında, siki hassas göbeğimin üzerinde kaydı ve ucundan pre-cum aktı. Bu bir alay gibiydi, mahrum bırakıldığım şeyi hatırlatıyor, şehvetimi daha da körüklüyordu. İçim hâlâ cızırdıyordu, onun gibi kaynıyordum.

"Ve daha işimiz bitmedi," diye söz verdi. Düğümü gevşetti -sonunda ellerimi serbest bırakmama yetecek kadar- ve sonra geri çekildi. Yakındaki duvara yaslanarak ağız sulandıran sikini mastürbasyona başladı.

Bu erotik manzara karşısında transa geçmiştim: bir tanrı, ihtiyaçla dolup taşıyor, kendini tatmin ediyordu.

Then Beni bir kez daha mahrum etmek istediğini anladım. "Hayır, dur!" Onun için çıldırmış bir halde, yolun geri kalanında kendimi kurtarmak için mücadele ettim - bu sırada o altın gözleriyle beni izliyordu.

Her zaman beni izliyor.

Yavaşça sikini becerirken, tepesinden parlayan bir boncuk fışkırdı. Elinin kenarına doğru kayarken gözlerim onu takip etti ve ağlamak istedim. Daha çok zorladım, panik ellerimi beceriksizleştirdi. "Lütfen dur!" Onun için yanıp tutuşuyordum. Açlıktan çıldırmıştım. Dudağımı ısırdım, onu engellemeye çalışıyordum.

Durmadı, sahip olamadıklarımın bana işkence etmeye devam etti. Ona bu kadar yakın olup da ayrı kalmak? Bu beni *öldürüyordu*.

"Lütfen beni bekle!" Şehvetten sadece aptal değildim, hastaydım, ateşliydim. "Sana *ihtiyacım var!*"

Then konuştu. "Şu anda hissettiğin şeyi ... Ben *hep hissettim*. Seni ilk gördüğümünden beri."

The şu anda hissettiğim gibi mi?

Bu kadar uzun süre nasıl hayatta kalabilmişti?

Ama artık böyle hissetmemize gerek yoktu. Bağları pençeledim, ellerimi serbest bıraktım! Gözlerimi ondan, kıvrılan bacaklarından ve dalgalanan kaslarından ayırmadan dizlerimin etrafındaki düğümleri çözmeye başladım.

"*Lütfen*, bekle. . ."

Ve sonra özgürdüm.

Kaşları gerilmişti, beklentiyle, acıyla inledi.

Orgazm. Patlama. Sıkışan mutluluk. Parmaklar onu çekip çıkarıyor, daha fazla spazm yaratıyor. *Sikeyim. Siktir!* Onu yutarken gözyaşlarım yüzümden aşağı aktı, boşalana kadar içtim ve titredim, daha fazlası için çok hassas olana kadar amımı ovuşturdum. . . .

Onu nazikçe emmeye devam ederken yanağımı kalçasına yasladım. Sonsuz bir şefkatle yüzümü okşadı. *Artık* doymuştum.

Yumuşayan siki ağzımdan çıktığında, bir damla meni çenemden aşağıya damladı. Başparmağıyla sıvazladı. Yüzünde huşu dolu bir ifadeyle bekleyen dilime geri verdi.

Ben ona bakıp başparmağını emerken, gözleri sahip olma duygusuyla karardı.

Derin. Acımasız. Hiç bitmeyen.

Bana kapana kısılmış bir şeymişim gibi bakıyordu, zaten onun zevkine düşkündüm. Hiç bitmeyen. Hiç bitmeyen. *Hiç bitmeyecek.*

Yüce Tanrım, ben ne yaptım?

BÖLÜM 21

Gerçekler ortaya çıkmaya başladığında, dengesiz bacaklarımın üzerinde durdum.

Duygularım ve arzularım üzerinde hiç sahip olmadığım kadar kontrolü olan bu adamdan uzaklaşmam gerekiyordu. This beni sonsuza dek değiştiren, bana asla göremeyeceğim şeyler gösteren adamdan.

Asla *duygusuz* olamam.

Köle olmaya *karar* vermemiştim; o beni köle yapmıştı.

Onunla neredeyse seks yapıyordum. Neredeyse yüzüğü parmağıma takacaktım. Yine de onu tanımıyordum. Geçmişini, ailesini, hatta boş zamanlarında ne yapmaktan hoşlandığını bile bilmiyordum.

Seks dışında uyumlu olup olmadığımı bilmiyordum.

"Hayır, hayır, Natalie." Bana doğru uzandı. "Henüz uyanma."

İçimdeki karanlık bir parça uyanmak istemiyordu. Alnımı sıktım, parçalandım. Sıcaktan ve hayatımı değiştiren zevkten başım dönüyordu.

Elimi tutup beni küçük havuza doğru götürmeye başladığında buna izin verdim. Kollarını bana doladı, sonra bizi havuza bıraktı.

Sıcaklıktan titredim ama buna ihtiyacım vardı, ne kadar aşırı ısındığımı fark etmemiştim. Beni belime kadar gelen suyun içinde ayaklarımın üzerine yatırdı, sonra eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Göğsünü ittim, ama o beni kendine yakın tuttu, ağzımın tadını kendi ağızıyla çıkardı, diliyle bana kendimi unutturmaya çalıştı. . . .

Yeniden mutluluğun içinde kaybolurken, beni temizlediğinin, beni eğittiğinin belli belirsiz farkındaydım. Büyük bir avuç bacaklarımın arasını okşadı. Bir diğeri göğüslerimden birini yoğurdu. Telaşsız, sanki dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi.

Tam tekrar üşümeye başlamıştım ki, beni dışarı taşıdı. İtiraz bile edemedim beni havluyla silmeye başladı. Ona durmasını söylemek istedim,

beni yalnız bırakmak için. Bana yaptığı her şeyi sindirmeme izin vermesini.

Ama benimle ilgilenirken çıkardığı hırıltılı sesler dikkatimi dağıtmıştı - göğüslerimi kuruluyor, bacaklarımın arasındaki bukleleri usulca okşuyordu. Şaftı tekrar sertleşti ve hareketleriyle birlikte sallanmaya başladı.

Her şeye yeniden mi başlayacaktık? Hiçbir şey öğrenmiyor muydum? Sevastyan'la geçirdiğim tüm bu zamanlarda Natalie olmamıştım. *Natalya* olmuşum. Ve o beyinsiz şıfıntı daha iyisini bilmiyor gibiydi.

Ondan uzaklaştım ve kıyafetlerimi aramak için döndüm. "Giyinmem gerek. Giyinmeliyiz."

"Yapma bunu," diye mırıldandı arkamdan.

"Başka bir emir mi?" Kendim için bir bornoz kapıp ona bir havlu attım.

Çıldırarak üzere olduğumu hissetmiş olmalı ki üzerini örttü, dar kalçalarının etrafına sararak. "*Pişman mısın?*" Sesi inançsızlıkla doluydu. "Pişman olamazsın. Sana *izin vermeyeceğim*." Sanki bugün beni yeterince şok etmemiş gibi, beni kollarının arasına aldı.

"Ne yapıyorsun?"

Bankta oturdu, beni kucakladı, koruyucu bir kucaklamayla başımın arkasını kavradı.

Bugün beni paramparça ettiğine göre adil olan da buydu.

Buharın pelerinde neredeyse yıkılıyordum. "Beni nasıl bu kadar değiştirebilirsin?" Kulağına doğru fısıldadım. "*Nasıl?*" Bir an aklımı kaybedeceğimi düşündüm.

"Göstermedim. Sadece size farklı bir yönünüzü gösterdim."

Onu bir can simidi gibi kullanarak sıkıca kavradım ve yüzümü boynunun omzuyla birleştiği noktaya gömdüm. "*Neden* bana bunları gösteriyorsun?"

Hiçbir şey söylemedi.

Gözleriyle buluşmak için geri çekildim ve yüzünü öpmemenin imkânsız olduğunu fark ettim. Dudaklarım burnunun çarpık köprüsüne, çenesine dokundu, sonra yanaklarının yalın mükemmelliğini yumuşattı. Beni kendine daha sıkı bastırdı, bu ilgiden, benden gelen bu şefkatten zevk alıyor gibiydi.

Öpücüklerin arasında, "Benden ne istiyorsun?" diye sordum. Sessizlik.

"Takıntı hakkında söylediklerinde ciddi miydin?"

Başını başka yöne çevirdi.

"Ugh!" Kendimi ondan kurtardım ve ayağa fırlayarak iç çamaşırlarımı aramaya başladım. "Beni çileden çıkarıyorsun!" Ateşin yanında, sıcaktan yarısı kurumuş külotumu buldum. Sürükleyerek giydim.

Sütyen. Nerede kalmıştım? Ondan uzaklaştım, bornozumu çıkardım ve sütyenimi taktım.

"Kahretsin Natalie, hissettiklerini hafifletmek için sana ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Tabii ki bilmiyorsun." Ona doğru döndüm. "Çünkü hepimiz yabancıyız! Seni tanımıyorum!" Zorlukla nemli pantolonumu bacaklarımdan yukarı çektim.

"Ne bilmek istiyorsun?"

Çok fazla sorum vardı. İlkine nasıl karar vermeliyim? "Those dizlerindeki dövme - kimsenin önünde diz çökmeyeceğin anlamına geliyor, değil mi?" Araştırmalarımın göre. "Bu da *senin* bir *vor* olduğunu gösterir."

"That önemli değil. Kovalev'i takip ediyorum."

Sevastyan da en az babam kadar suçlu bir aristokrattı. Hiç bilmediğim bir ayrıntı daha. "That bu konuda söyleyeceğin tek şey bu mu?" Bluzumu fark ettiğimi üzerine atladım.

"Kendim hakkında konuşmayı kolay bulmuyorum."

Parmaklarım düğmelerimin üzerinde durakladı. "Beni bağlamana izin vermek benim için kolay olmadı! Ama bu konuda sana güvendim."

"Bunu geri alır mısınız? Mümkünse bu öğleden sonrayı geri alır mısınız?" Kendi kıyafetlerini topladı ve giyinmeye başladı.

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim. "Ne ben anlıyorum ne de sen." Islak saçlarımı geriye itip enseme düğümledim. "Beni haftalarca görmezden geldin, sonra bugün tam saha pres yaptın. Neden şimdi?"

"Paxán burada her şeyin senin için çok zor olacağını düşündü ve ben de buna katıldım."

Hiç buradaki gibi bir baskı hissetmemiştim. Asla.

"Seninle sınırı aştığımı ona itiraf ettiğimde, benden sana birkaç hafta nefes aldırmamı istedi. Genç olduğunu ve ayaklarının üzerinde durmana izin vermem gerektiğini söyledi. Ben de seni rahat bırakacağıma dair ona söz verdim."

"Birkaç haftalığına." Her şey netleşmişti. The geri sayımı hissetmişim.

Bugün Berezka'daki on dördüncü günümdü. The saat sıfırlanmıştı.

"Nebraska'da sizinle konuşmamam emredilmişti; burada ise o süre boyunca sizi aramam yasaklandı."

Beni gözetlediği o bir ay boyunca benimle buluşmak için beklemek zorunda kalacağını hiç düşünmemiştim. Beni takip ederken benimle ilgili cinsel fanteziler kurduğunu zaten itiraf etmişti. İzlemek ve asla dokunamamak ne kadar sinir bozucuydu.

Hayır, hayır, hayır, ona kızgınsın, hatırladın mı?

"Sanırım Paxán senin Filip'i istemeni bekliyordu. Belki ben de istedim."

Filip'in beni öpmek üzere olduğunu sandığında Sivastyan'ın bu kadar sinirlenmesine şaşmamalı. "Peki şimdi ne olacak?"

"Şimdi mi?" Pantolonunu giydi. "Artık sana alan bırakmıyorum."

Şaka mı yapıyordu? Yüzünü incelerken dışarıdan bir ses duydum. Bir kamyon mu? "Sevastyan, burada biri mi var?"

Botlarını giymek için oturdu. "Ben atlara bakarken seyisi aradım ve en geç iki saat içinde bizi almasını söyledim."

"İki saat mi? Ne yaptığımızı anlayacak! Oraya gideceğiz ve bir buhar bulutu çıkacak ve o da bilecek. Ya da bildiğini *sanacak* ve herkese anlatacak! Birlikte yatmamış olmamızın bir önemi kalmayacak. Herkes yattığımızı inanacak."

"Doğru."

Gözlerim kocaman oldu. "Bunu bilerek yaptın. Beni zorlamak için. Seks yapmadık ama yapmış da olabilirdik."

"Benimle birlikte olma ihtimali seni *bu kadar* üzüyor mu?"

"Baskı altında büyük kararlar vermekten hoşlanmadığımı söylemiştim."

"Then senin için karar verildiği için şanslıyız." Ben bön bön bakarken, "İstediğim şey için bir oyun oynadım" dedi. Yüz ifadesi, "*Kıçın benim ve ikimiz de bunu biliyoruz*" der gibiydi. "Sana sahip olmak için ne yapacağımı gizlemedim. Eğer tek yol buysa, öyle olsun."

Stiffened. Tam olarak beni onayladığı söylenemez. Çok soğuktu, önceki halinden çok farklıydı. *Çünkü o kazandı. Ya da kazandığını* düşünüyor. "Kovalamanın heyecanı geçince ne olur? Ve neden ben? Çıktığın onca güzel kadın varken? Otuzlu yaşlarındasın ve daha önce yuva kurmayı hiç düşünmedin."

Bana cevap vermek yerine, "This tamamdır, Natalie. Bana güvenirsen her şey yoluna girecek."

The damadın sesi dışarıdan duyuldu.

Sivastyan ıslak gömleğini çekti, sonra paltosuna uzandı. "Babana birlikte olduğumuzu söyleyeceğim. O seninle konuştuğunda, sen de ona aynısını söyleyeceksin."

Basit. Temiz. Kalıcı.

Yeni bir ülkede, yeni bir *dünyada*, hiç tanımadığım bir adamla yaşamak. Eski hayatımdan daha iyi olduğuna ikna olmadığım yeni bir hayatta.

"Sana güvenirsem her şey yoluna girecek mi? That benim için en iyisini bildiğini söylemenin başka bir yolu. Ya da daha kötüsü, benden daha *iyi* bildiğini söylemenin başka bir yolu."

"Bu konuda, evet. Az önce burada -ve dolapta ve uçakta- olanların kural değil, nadir bir istisna olduğunu bilecek deneyime sahip değilsin."

Öfkeleniyordum. "Yine benden daha iyi bildiğini söylüyorsun."

"Sen akıllı bir kızsın. Yaptığımız her şeyi tekrar gözden geçirecek ve benim vardığım sonuca sen de varacaksın." Yaklaştı, eğilerek çene çizgimi ve alt kısmını öptü.

"Peki bu ne sonucu?" Boynumun ne kadar hassas olduğunu ne zaman keşfetmişti? Özellikle bir nokta ile .. .

Dudaklarını doğrudan nabız noktama bastırarak dizlerimin bağının çözülmesine neden oldu. "*Eto ne izbezhno dlya nas.*" Sen ve ben kaçınılmazız.

Odaklan, Natalie! Küstahlığı dayanılmaz bir hal almışken onu hâlâ nasıl arzulayabilirdim? "Bir asteroidin dünyaya çarpması kaçınılmaz! Ya da aktif bir yanardağın patlaması. Kötü şeyler kaçınılmazdır."

Geri çekilerek bana baktı. Beni gerçek dünyaya sürüklemek için elimi tutarken, "Hayır, *güçlü* şeyler var," dedi.

Berezka'nın ön girişinde Sevastyan beni kapıya kadar geçirdi. Birden etrafımızdaki hareketliliğin farkına vardım. Bana mı öyle geliyordu, yoksa bahçe bekçileri Sevastyan'la beni izlemek için tırmıklamaya ara mı vermişlerdi?

Evden birkaç tugay askeri çıktı. They kısa bir süre durdu ve Sevastyan'ın gözlerindeki uyarı onları kaçırmadan önce, benim perişan halime bakıyorlardı.

Sevastyan bana dönerek, "Yemekten sonra Paxán'la konuşacağım," dedi.

Hâlâ yarı şaşkın durumdaydım. "Bunu kabul etmedim. *Seni*."

"Güven bana, tatlım." Ön parmağını çenemin altında kıvırdı, sonra eğilip herkesin görebileceği bir öpücük verdi.

Ki bu onun itiraf ettiği planıydı. Bunun kısa bir veda öpücüğü olacağını, eve mümkün olduğunca çabuk girebilmek için istemeye istemeye kabul edeceğim bir bedel olacağını düşünmüştüm.

Bunun yerine, Sevastyan içimdeki ateşi bir kez daha yakmaya kararlı görünüyordu. Ağzımı sertçe kavradı, dilinin sıcak, arayış dolu dokunuşlarını bana verdi. Tek bir amacı vardı: Direncimi öldürmek.

Ki öyle oldu.

Elleri kalçalarımın indi, ağzı benimkini tüketirken beni vücuduna doğru sıkıştırdı. Dillerimiz, ben onun omuzlarını kavrayana kadar, onun boyun eğmeyen sıcaklığına daha da yaklaşmak isteyerek çarpıştı.

Her zamanki gibi öpücüğü zihnimi bulandırıyor, her şeyin yolunda olduğu hissiyle dolduruyordu beni -her şeyin berbat olduğunu bilsem bile. . .

Nihayet beni nefes nefese ve sarsılmış bir halde bırakıp ayrıldığında sırtıttı. "Kendine istediğin kadar yalan söyle, ama beni kesinlikle kabul ettin." Ondan erkeksi bir memnuniyet yayılıyordu. Olimpiyat podyumundaki duruşu hiç de fena sayılmazdı.

Muzaffer. Muzaffer erkek.

Bu yüzden mi yenilgiye uğradığım hissinden kurtulamıyordum?

Sallantılı bir adımla kapıyı açtığımda kıcıma bir şaplak attı. Omzumun üzerinden şaşkın bir bakış fırlattım, beklenmedik aşk dokunuşuna olduğu kadar bu şakacı tarafa da şaşırmıştım.

"İçeri gir ve ısın Natalie. Ve rahatla, bu iyi bir şey."

Then dudaklarımı morarmış ve zihnimi kargaşa içinde bırakarak gitmişti. Düşüncelerimin ~~inde~~ kaybolmuş bir halde merdivenlerden yukarı çıktım.

Filip sahanlıkta önüme çıkınca başladım.

There gözlerinde öfke vardı. "Bekçi köpeğiyle eğlendin mi?"

BÖLÜM 22

"Senin için çok endişelendim!" O gece onu aradığımda Jess haykırdı.

"Gerçekten mi?" Filip'in erimesinden sonra kendim için endişelenmişim. saatler önce. "Ne oldu?"

"Tanrım, bilmiyorum, belki de bir *mafiya* haydudunun en iyi arkadaşımı öldürmek istemesidir."

Ah, şu. "Then neden beni sana verdiğim yeni numaradan aramadın?"

"Yunanistan'dan Rusya'yı nasıl arayabilirsin ki? Rusya'yı Yunanistan'dan rela-fucking-tivity. Yine de birkaç kadeh içtim. Uzo'dan. Cidden, içinde bulunduğun durumun beni ne kadar etkilediğini tahmin bile edemezsin. Yunanistan'da stres yiyerek yoluma devam ediyorum."

Kaşlarımı çattım. "Sen stres yemezsin-"

"Sik, Natalie. Stresle horoz yiyordum. There, bana bunu söyledin, şimdi mutlu musun?"

"Opa!"

"Ahmak."

"Kaltak." Kötü ruh halime rağmen sıırıtmamı kontrol etmek zorunda kaldım. "Yolculuğunun başarılı geçtiğini varsayıyorum."

"Elbette öyleydi. Ama kendim hakkında konuşmak istemiyorum Richie Rich. Senin güvende olduğunu bilmek istiyorum."

Define "güvenli." "Son derece iyiydim."

Beni sözüme inandırdı. "O zaman bana detayları anlat! Bana gangster romspringa'n hakkında her şeyi anlat."

Nasıl başlamalı? Makyaj masamda oturmuş, yansıma bakıyordum. Eski Natalie halime dönmüştüm -Natalya'dan eser yoktu- ama hayalperest olsaydım, gözlerimin daha ... bilgili olduğunu söyledim. "Bu sadece bir romspringa olmayabilir. Kovalev beni istiyor

kalmak için." Başka herhangi bir kadın böyle bir yerde yaşama, babasını tanıma ve yeni bir üniversitede okuma fırsatı için adam öldürürdü.

Sevastyan gibi görkemli ve seksi bir adamla birlikte olmak.

Jess'ten radyo sessizliği. Then nihayet: "Ve bu ihtimali gerçekten düşünüyor musun?"

"Kalmam için üzerimde biraz baskı hissediyorum." Ona son iki haftadan, çılgınca hediyelerden, büyük miktarlarda paraya karşı artan fobimden ve yaklaşan tehlikeden bahsettim.

Bitirdiğimde, "Kafes dövüşçüsü tek boynuzlu attan bahsetmedin" dedi.

"Sanırım bir ilişkiye girdiğimizi söyleyebiliriz." Bu kafa karıştırıcı durum nasıl açıklanır? Sevastyan'ın karmaşık doğasını mı? "Onun için her şey aşırı." Tıpkı Paxán'ın dediği gibi. "The adam son derece seksi, karmaşık ve çileden çıkarıcı. Bazen ona çoktan aşık olmuşum gibi hissediyorum; bazen de diğer tarafa kaçmam gerektiğini düşünüyorum. Sonuç olarak, kafam son *derece* karışık." Ona ilişkimizin önemli noktalarını ve kapüşon hayaletini ayrıntılı olarak anlattım, sonra da ona *banya*'da olanları en ince ayrıntısına kadar anlattım (har).

"That çok ateşli! Az önce beni ıslattın. *Fap, fap, fap.*"

"Ciddi olacak mısın? Esaret ve kırbaçlamadan bahsetmek bile kaşlarını kaldırmana neden olmuyor mu?"

"Lütfen. Rızası olan yetişkinler arasındaki *hiçbir şey* beni etkilemez." Formuna sadık kalarak, en sevdiği ayrıntıya odaklandı: "Deri etiketin hâlâ duruyor mu? Hadi ama Nat, bu iş saçma olmaya başladı. Vajinanla mı düşünüyorsun?"

"Hayır!"

"There işte sizin sorunuz."

"Jess, gerçek, yalın bir tavsiye almayı umuyordum. Bu karşılaşma yüzünden değiştiğimden, değişmiş olduğumdan endişeleniyorum. Ama şöyle bir şey var: Sanırım Bence o da değişmiş olabilir."

"Gerçekten direndin mi?"

"Her nasılsa. The adam bana eğer ilk sevgilim olsaydı, son sevgilim olacağını söyledi." Öksürdü. "That cidden çok ağır."

"Benim düşüncelerim de aynen böyle. Bir tatil kaçamağı için mükemmel olduğunu düşünmüştüm ama *mafiya* kuralları Nat için bunun söz konusu olmadığını söylüyor."

"Açık konuşalım, hayatın boyunca sadece tek bir erkekle seks yapmaktan bahsediyorsun."

"Böyle söyleyince kulağa çok kötü geliyor. Kaç erkekle yattın Jess? Gerçekten."

"Fourscore" mu? Küçük bir orta batı kasabasının nüfusu mu?

Sürü mü?" "Ama herhangi birinden pişman mısın?"

"Hayır. Her biri masaya farklı bir şey getirdi."

Sevastyan'ın bir ziyafet getirdiğini kendime itiraf edebilirdim. Yine de . . . "Yaptığımız şeyden vazgeçmek bana pek ilerici gelmiyor. Bana emirler yağdırdı ve resmen beni bir hindi gibi Thanksgiving kafesledi."

"Görsel, Nat, görsel. Artık benim *fap, fap, fap* yemim yok. Her neyse, ben 'Annem seviyorsa, o zaman annem yapar' diyen feminist düşünce okulundanım. Yanılıyorsam düzeltin, ama siz de öylesiniz."

İçimi çektim. "Öyleyim." Hiç bu kadar zevk *almamıştım*, nasıl olumlu bakmayabilirdim ki? Bir kuşkuyu etkisiz hale getirdikten sonra daha büyük bir kuşkuya geçtim. "Sevastyan'ın neden kendisi hakkında konuşmak istemediğini anlıyorum -en hafif tabirle bir geçmişi var- ama bu bana devam edecek bir sürü şey bırakmıyor. Bir posta siparişi gelini, niyetlendiği kişi hakkında, benim potansiyel ...talibim ya da her neyse, bildiğimden daha çok şey bilir. Keşke hissettiklerimi çözmek için daha fazla zamanım olsaydı. Jess, yarın Paxán'la konuşmak zorundayım ve bu baskı beni öldürüyor. The para, tehlike, bu infazcı - hepsi saçımı başımı yolmama neden olmak üzere."

"Seni hiç bu kadar korkmuş duymamıştım."

Çünkü hiç olmamıştım! "Bu hayat için imza attım" -bir bakıma- "ve sanırım çuvalladığımda bedelini ödemek zorundayım."

Bir bakıma, bu suç mikrokozmosu kendi sınırları ve gelenekleri olan kendi ülkesiydi ve şimdi onlara bağılydım. Açıklamaya çalıştım: "Bu dünyaya girdim ve kendi yasaları var. Onlar hakkında ne hissettiğimin bir önemi yok; onları zımnen kabul ettim. Then Üstüne üstlük, sonuçları konusunda *açıkça* uyarıldım. Yine de kuralları çiğnedim."

"O dünyaya nasıl girdiğin hakkında konuşalım! Bir Rus seni omzuna atıp evimizden çaldı! Seni bir mısır tarlasında yakaladı, sikiyle büyüledi ve sen yine de bir şekilde direndin - o noktada seni zorladı

bir *mafya* uçağına. Bu yüzden bana bazı dangalak yasaları nasıl kabul ettiğinizi anlatmayın."

Çük-glamoured? Bir nevi fitting. "Ama sonra hemen hizaya geldim." Sevastyan ve Berezka'nın gözleri kamaştı. Babamla kahkahalara boğuldum.

"Biliyor musunuz? Siktir et bu gürültüyü," dedi Jess. "Sen *yirmi dört* yaşındasın Nat. Ömür boyu sürecektir bağılılıkları daha az yılı kalmış insanlara bırak. Elli yaşındakilere falan. Senin yaşındaki bir kıza böyle bir taahhütte bulunmasını söyleyen biri senin uzun yaşamayacağını düşünüyor olmalı." Nefesini tuttu, sonra dedi ki, "Üzgünüm. Her an kapatılabileceğini unutmuşum."

Yutkundum. "Belki de her şeye bu gözle bakmalıyım. Sadece bir aylık ömrüm kalmış gibi davranmalıyım. Her şeye rağmen, Sevastyan'la daha fazla zaman geçirmek isteyeceğimi biliyorum."

Ama bu sonsuza dek istediğim anlamına gelmiyordu.

"Ağzından çıkanı kulağın duysun! Kool-Aid'i bırak ve biraz perspektif kazan, bebek. Gizlice uzaklaş, seninle Avrupa'da buluşuruz. Kurşunlardan kaçarsınız ve kalpleri kırarsınız." "Keşke." Kaçarsam Sevastyan'ın nasıl tepki vereceğini

hayal etmeye çalıştımda,

Sürekli sözünü duyuyordum: *Benden bir daha kaçarsan, seni yakalarım. Ben böyle yaparım. Sonra da seni dizlerimin üzerine yatırıp, o tombul kıcını kırbaçlayacağım.*

Ancak şimdi muhtemelen bunu gerçek anlamda söylediğini anladım. The düşünce ~~ben~~ mürpertti. "Bu süre boyunca burada sıkışıp kaldım."

"İnfazcıyı kabul ettiğinizi söyleyin. Diyelim ki tehlike geçti. Orada mutlu olabilir misin?"

That işin özüydü, değil mi? "Yeni bir okula başlarken yeni bir adamla birlikte olmak için yeni bir ülkeye taşınmak aynı anda çok fazla değişken gibi görünüyor. Yapılacak çok fazla seçim var," diye belirttim. "Ve dahası da var. . . ." Ona Filip hakkında her şeyi anlattım.

This öğleden sonra, adama Paxán'ın kendisiyle ne hakkında konuşmak istediğini sorma fırsatım bile olmamıştı ki, "Sevastyan ön kapılarda seni çok sıkıştırmış. The piçi senin onun olduğunu ilan etti."

Filip telaşlı görünüyordu, sanki bu gelişme onu gerçekten etkilemiş gibiydi. Ama ben onda daha derin duygular hissetmemiştim. Evet, benimle flört etmişti ama parfümlü bir taşla da flört edeceğinden emindim. "Bu seni nasıl ilgilendirir?" İçki içip içmediğini merak ederek sordum.

"Çünkü seni önemsiyorum. Seni *gerçekten* önemsiyorum." Elini solgun yüzünde gezdirerek dikkatleri kan çanağına dönmüş gözlerine, gözlerinden fıskıran derin öfkeye çekti. "Sevastyan seninle dalga geçti. Seninle oynadı. Şimdi burada omuzlarını geriye atmış, yaralı yüzünde bir sırıtişla dolaşıyor; çünkü bir milyar dolar daha zengin. Sen çok safsın. Onun tipi bile değilsin, bunu biliyor muydun?"

Evet. Evet, söyledim. Yine de dedim ki, "That saçmalık, Filip. Sana *bir* açıklama borçlu olduğumdan değil ama Sevastyan beni istiyor." Ama bana neden herkesten çok *beni* istediğine dair bir neden söylememiştii. Sadece bana sahip olmak için her şeyi yapabileceğini söylemişti.

"Bir dolandırıcı, sıkı bir hapishane haydudu tarafından manipüle edildin. Aferin kuzen!"

Then Filip, *beni* odamın sığınağına götüren, içimi sızlatan bir veda cümlesi eklemişti. Akşam yemeğı için aşağı inmemiştii bile.

Sevastyan hakkında söylediklerine inanmış mıydım? Hayır. Ama Filip'in suçlamaları zaten kabul ettiğim bir şeyin altını çiziyordu: Sevastyan'ı *tanımıyordum*.

Jess, Filip'i kolayca başından savarak, "Tam bir pislik," diye karar verdi. "Normalde orada senin için koşturacak, gerektiğinde kafanı sikecek birine ihtiyacın olduğunu söyledim. Ama sonra köşeye sıkıştığında nasıl tepki verdiğini hatırladım."

"Nasıl yani?"

"Dirsek atarak çıkıyorsun," dedi. "Naziksin, ta ki nazik olmama zamanı gelene kadar."

"*Road House*'dan alıntı mı yapıyorsun?"

"Ya bu ya da son ateşli aşk romanımdan bir alıntı." That Jess'in pek de gizli olmayan bir alışkanlığıydı. Aşk *fikrini ne* kadar sevse de, okuma zevki mantıklıydı. Arada sırada bana da bir tane atardı. "Yalın tavsiyemi mi istedin Nat? İşte burada, kalıcı hiçbir şey yapma. Ve şurada kışımı uçurana kadar hiçbir şey yapmasan iyi edersin."

BÖLÜM 23

Ertesi sabah Paxán'dan bir çağrı aldığım da hiç şaşırmadım. Uyumamıştım, iki bardak demli çaydan sonra güçlükle çalışıyordum.

Gecenin büyük bir bölümünde, kendimi bu duruma nasıl soktuğumu düşünerek volta attım.

Dağınıklık. Bunun için dönüşümlü olarak kendimi ve Sevastyan'ı su ladıkdan sonra Sevastyan'da karar kıldım.

Benden daha tecr beliydi ve belli ki daha acımasızdı. Ama beni nasıl bu kadar kolay manipüle etmişti? Ve ne amaçla?

Paxán bu sabah bir karar verilmesini isteyecektir. Kanunları ortaya koyacaktı.

Çalışma odasına doğru ilerlerken kendimi idam sehpasına yürüyormuş gibi hissettim, topuklu ayakkabılarım mermer üzerinde tıkırdıyordu. Yeşim rengi boğazlı kazağımın yakasını düzelttim, sonra sıcak avuçlarımı kot pantolonumun pa alarında gezdirdim. Kesin olarak bildiğim tek şey, kemik yorgunu olduğum ve kafamın karışmasından çok yorulduğumdu.

Tugay askerlerinden biri olan Gleb'in yanından geçtim, kılıfsız bir tabanca taşıyordu. Sevastyan'ın giydiği gibi. The adam bana başıyla onay işareti yaptı, ama genellikle adamlardan biriyle karşılaştığımda aldığım dostça selamlara hiç benzemiyordu.

Gleb'in cevabı Filip'in veda sözlerini akla getirdi: "Bütün tugaylar Sibiryalı'nın seni kilitleyip kilitlemeyeceği konusunda bahse girdiler. O bahse girmeliydim. Ama bana aranızda hiçbir şey olmadığını söylemiştin! Ve bunca zaman *beni* istediğini düşünmeme izin verdin."

Artık bir bahis konusuydum. Paxán haklıydı; Sevastyan'la yaptıklarım buradaki itibarımı zedelemişti. *Suç ülkesinde yařa, sonra da yasalarına uy. . . .*

Çalışma odasına girdiğimde Paxán'ın nazik ifadesi beni şaşırttı. Bir saat üzerinde çalışıyordu, b y te li gözlükleriyle çok sevimli görünüyordu.

üzerinde. "Günaydın, *dorogaya moya!* Çay?" Tam bir centilmen. "Çay içmeye ihtiyacınız var gibi görünüyor." Gözlüklerini çıkardı, aletlerini bir kenara koydu.

Elime bir fincan aldıktan sonra masasının yanına gelmemi işaret etti. "Sana bir şey göstermek istiyorum." Büyük, parlak bir kitabı açtı ve bir sayfaya geçti. "Bu hayvanı hiç gördün mü?" Canlı kehribar gözleri olan siyah bir kurt resmini işaret etti, bir kar yığınının saldırmaya hazırlanıyordu. "Çarpıcı bir yaratık, değil mi? Bu bir Sibiry kurdu."

Dalgınca başımı salladım.

"This türü kurtların diğer kurtlara göre yalnız olma ihtimali daha yüksektir. Bazıları kendi başlarına avlanarak vahşi doğada dolaşır. Ancak türünün diğer üyeleri gibi ömür boyu çiftleşirler. They acımasızdırlar ama ölümsüz bir sadakate sahiptirler."

Fincanımı yere bıraktım. "Kurtlardan bahsetmiyoruz, değil mi?"

Başını iki yana salladı. "The Sen ve Sevastyan'ı birlikte düşündükçe daha da mantıklı geliyor. Then dün gece bana ikinizin anlaşmaya vardığınızı mı söyledi?" The Paxán'ın ifadesindeki umut beni öldürdü.

Tanrım, bu adamı hayal kırıklığına uğratmak istemiyordum. "Ben ... belki de yaptık? Ama şimdi öyle hissediyor muyum bilmiyorum."

"Oh. Anlıyorum." Hüzünlü bir ses tonuyla, "Yine de eylemlerin sonuçları vardır, canım.

İyi tarafından bakarsak, nişanlılığınız uzun sürebilir."

Ama bunu asla kıramayacaktım. Hiperventilasyon geçirmek üzereydim. "Ama ... ama ..." Balıkçı yakamı çekiştirerek odada adımlamaya başladım. "Onu tanımıyorum, bunun için yeterli değil. Onunla asla daha fazlasını istemem demiyorum ama bunun için imza atamam. Henüz değil."

Jess haklıydı. *Kalıcı bir şey yapma. Ömür boyu bağlılık yok.* These erkekler benden çok şey bekliyorlardı. This çok ağırdı. Bu çarpık *mafiya* mantığına bağlı ~~kanun~~ "Onunla çıkamaz mıyım? Amerika'da çıkıyoruz işte!"

"Burada da öyle, tabii eğer bir suç patronunun kızı değilseniz ve ölümcül bir bölge savaşı sırasında onun en güvendiği infazcısıyla ilişkiye girmediyseniz."

O böyle açıklayınca . . . Kahretsin, her şeyi berbat ettiğimi biliyordum. Ama bu beni herhangi bir çıkış yolu aramaktan alıkoymadı. "Sevastyan ve ben hiçbir şeyi tamamlamadık."

Paxán paniğimi fark etti ve endişeli bir ifadeyle bana baktı. "Belli ki rahatsız

olduğun bir karar vermen için seni zorlamayacağım. Olayları yanlış okumuş
olmalı

seninle. Bunun için cezalandırılmamalıyım. Ama diğer tek seçeneğim ikinizi ayırmak."

Bir alternatif sunmuştu ve boğulan bir kadın gibi ona uzandım. "Ne demek istiyorsun?"

"Onu buradan, senden uzağa göndermem gerekecek. En azından işler yoluna girene kadar."

"Ama burası onun evi. Berezka'ya tapıyor."

"Başka mülkleri de var," dedi Paxán. "These zor zamanlardan geçiyoruz. Zor seçimler yapmak zorundayız."

Kült mü? Kasvetli olmayı deneyin: Benim için bir gizem olan bir adama bir tür taahhütte bulunun ya da onu evinden uzaklaştırın.

Başım dönüyordu. "Onun gitmesini istemiyorum." Gözlerim yaşardı. "Burada garip olan benim. Gitmem gerek."

"Saçmalık!" Paxán omuzlarımdan tutmak için yanıma geldi. "Sen benim kıızımsın! This senin evin. Her zaman da öyle olacak."

Gözlerimi dikip ona baktım, düğmeli babamdan gelen bu duygu patlaması karşısında şaşırmıştım.

Onun tepkisinden rahatsız olmuş gibi ellerini indirdi ve bir adım geri çekildi. "Bir karar ver Natalie," dedi, sesi hiç duymadığım kadar sertti.

Mide bulantısı karnımda çalkalandı. "Şu anda, tam şu dakikada seçim yapmak zorunda kalırsam..." Çok fazla baskı, kafa karışıklığı. Aceleyle, "Then Sevastyan'la kalıcı bir şey istemiyorum. Gerekirse onu buradan gönderin, ama bunu daha fazla yapamam!"

Bu sözleri söyler söylemez pişman oldum; daha Sevastyan'ın eşiği geçip odaya girdiğini görmeden önce bile.

Adımlarının ortasında durmadan önce *gülümsüyordu*, muhteşem dudakları düzgün, beyaz dişlerinin üzerinde kıvrılıyordu, yüzü bunun için daha da yakışıklıydı. Göğsümde bir şeylerin değiştiğini, *büküldüğünü* hissettim. Sesimizi duyduğuna, bize katıldığına sevinmiş miydi?

Yüzündeki o yürek parçalayıcı gülümsemeyi silmiştim. Bunu *ben* yapmıştım.

Anlama yetisi ona çarptığında, çenesindeki kaslar titredi. Yumrukları sıkıştı, dövme parmakları beyazlaştı.

Yüzümdeki kan çekildi ve onun ifadesi karşısında nefesim kesildi; Paxán bile önümde koruyucu bir adım attı.

Çünkü Aleksandr Sevastyan cinayet işleyecekmiş gibi görünüyordu.

BÖLÜM 24

Gözleri kısık ve soğuk olan Sevastyan odadan çıkmak için döndü.

"Onunla her şeyi konuşacağım ve her şey yoluna girecek," diye güvence verdi Paxán, yüzünde endişe okunsa da.

Omzumun üzerinden, "Hayır, gidip onunla konuşmam gerek," diyerek Sevastyan'ın peşinden gittim. Kapıdan hızla geçip galeriye çıktım ve onun peşine takıldım. "Bekle, Sevastyan!"

Omuzları gerginlikten bükülmüştü ama yavaşlamadı. The Birkaç dakika önce hissettiğim panik iki katına çıkmış, şimdi diğer yöne doğru zum yapıyordu. Ya masaya *her şeyi* getiren adamı bulmuş olsaydım? Ya onunla her şeyi mahvettiysen? "Sevastyan!" Onu ön kapıdan sahanlığa kadar takip ettim.

The Buraya son geldiğimizde beni sahiplenerek öpüyordu. Şimdi benden uzaklaşıyor, Mercedes'ine doğru gidiyordu, uzaklaşmak için. Kaybolmak için.

Peşinden koştum. Tam arabasına ulaştığında kolunu tuttum.

Elimden kurtuldu. "Ne istiyorsun?"

"Bazı şeyler duydunuz... bağlamından koparılmışlardı."

"Then on sekiz yıldır yaşadığım kendi lanet olası evimden atılmama neden olmadığını söyle bana."

"Kulağa olduğundan daha kötü geliyordu. Ve sonuçta buna asla izin vermezdim."

Yüz ifadesi daha da soğuklaştı. "Buna izin vermez miydin? Burada sadece iki hafta geçirdin ve prenses rolünü o kadar kolay üstlendin ki."

Başımı sertçe salladım. "Paxán bana iki seçenek sundu: Ya seninle kalıcı bir ilişkiye imza atacaktım ya da gidişini izleyecektim. Bana kendin hakkında hiçbir şey söylemiyorsun ama

Böyle bir taahhütte bulunmamı mı bekliyorsun? Seni çok az *tanıyorum.*" "Yeterince tanıyorsun. Aramızda bir şeyler olduğunu biliyorsun." *Vardı.* "Kahretsin, eğer durup açıklamama izin verirsen-"

Bana doğru döndü. "Çok iyi anlıyorum. Seni boşaltmamı istiyorsun. Seni becermemi arzuluyorsun, ama sadece orada biterse. Seksin ötesinde, benimle olan hiçbir şey sana çekici gelmiyor."

Alnımı çimdikledim. "That bu adil değil!" Kendimi köşeye sıkıştırılmış gibi hissetmiyordum; baş aşağı savruluyordum. "Ben bunların hiçbirini istemedim, bu tür bir baskıyı hiç istemedim!"

"This tartışması sona ermiştir. The durum benim için son derece açık." Arabasını açtı, iri gövdesini direksiyonun arkasına kaydırды ve kapıyı suratıma çarptı.

Köşe, Natalie ile tanış. "Seni pislik!" O motoru çalıştırırken ben de ayağımın altıyla cama vurdum ve botumu arabanın yan tarafına fırlattım. *ABC, bebeğim!* Her Zaman Daha Çılgın Ol. "Beni hayatımdan koparıyorsun ve sonra beklentilerini karşılamamı mı bekliyorsun?" Bir tekme daha. "Siktir git!" Başımı onunkıyla aynı hizaya getirmek için eğildim. "Git sana benim veremeyeceğim şeyleri verecek itaatkâr bir sürtük bul."

Bana zalimce bir sırtış attı. "Planlıyorum, tatlım." The motor devrildi ve o gitti.

Bir kova sık gibi görünüyordum.

Kendimi de öyle hissediyordum. Dışarıda, yağmurla dolu kasvetli bir gün daha sona eriyor, Berezka'nın üzerine alacakaranlık çöküyordu. İçeride, aynamın önünde oturmuş, yanaklarımı çimdikliyor, cama kaşlarımı çatıyordum.

Görünümümü canlandırmak için, süper ince merinos yününden bir etek ve hımbıl deri bilek botlarıyla küstah görünen kraliyet mavisi peplum bir üst giymiştim.

Bakış açıma yardımcı olmamıştı. Azıcık bile.

Görünüşümün *olabildiğince iyi olduğunu* düşünerek, Paxán'la bazı şeyleri tartışmak üzere çalışma odasına doğru yola çıktım.

Solgunluğum ve koyu halkalarım, uykusuzluk, kafa karışıklığı ve öfkeyle geçen son otuz saat göz önüne alındığında beni şaşırtmamalıydı. Sivastyan'ın dün sabah yola çıkmasından bu yana, her şeyi gözden

geçirmiştim.

Dün akşamki yemek berbat bir deneyimdi. Onun arkadaşlığını ne kadar özleyeceğimi fark etmemiştim. Hayır, son iki haftadır benimle pek konuşmamıştı ama en azından varlığını, hissedilir gücünü ve korumasını hissetmiştim.

Paxán da ben de keyifsizdik. Though Yemek sırasında her zaman kibarca cep telefonunu kapatırdı ama dün gece her mesajı, her çalmayı kontrol etmişti. Ne yapacağını bilemiyor gibiydi, oğlu olarak gördüğü adamlarla herhangi bir çatışmaya o kadar alışkın değildi ki.

Paxán'ın daha ne kadarıyla başa çıkmasının beklendiğini merak ederek içim acıdı. Tehlike ve huzursuzluğun yanı sıra, şimdi de kızı ve infazcısı arasındaki bu dramla mı yaşamak zorundaydı?

Filip'le aramızdaki gerginlikten bahsetmiyorum bile. The adam Sevastyan'la aramızın bozuk olduğunu duymuş olmalı ki akşam yemeğine gelmişti. İletişimsiz ve sarhoş olması çok kötüydü. Bu da Paxán'ın kafasını karıştırmışa benziyordu.

Akşam yemeğinden sonrası da bir o kadar berbattı. Bütün gece Sevastyan'ın dönüşünü bekledim. Eve gelmemişti, muhtemelen geceyi başka bir kadının yatağında geçirmişti.

Şafak vakti balkon demirini tutmuştum, öfke içimi parçalıyordu. Benden her zaman doğru hamleleri yapmamı bekliyordu, oysa bana yol gösterecek hiçbir referansım yoktu. That öfkenin düşüncelerimi netleştirmek için bir yolu vardı. Ben her şeyi mahvetmişim; o da bir başkasını mahvetmiş, uzlaşma şansını ortadan kaldırmıştı.

Karar ağacımdaki bacağı kesmişti. Bu da bir çeşit karardı. Bir kararlar diğerlerini formüle etmişim. Bu nedenle Bu akşam Paxán'da.

Merdivenlerden inerken, Sivastyan'ı görüp görmeyeceğimi merak ediyordum. Patronuna olan sonsuz sadakatinden başka bir sebep olmasa bile, bugün geri döneceğini tahmin ediyordum.

Şeytan demişken, Sevastyan'ın yaptığı gibi Paxán'ın çalışma odasına giden galeriye ulaştım. O da mı oraya gidiyordu? "Döndün mü?" Sesim cızırtılıydı ve en az görüldüğüm kadar bitkin çıkmıştım.

"Hâlâ onunla çalışıyorum," dedi Sevastyan alçak bir ses tonuyla, sanki sessiz bir anlaşmaya varmışız gibi ikimiz de yavaşlayarak durduğumuzda. "Bana en çok ihtiyaç duyduğu anda ondan uzak kalmayacağım."

Sonunda aynı fikirdeydik. "Konuşmamız gerek."

Sivastyan başını bana doğru eğdi, tıpkı onunla tanıştığım ilk gece barda yaptığı gibi. Gözbebekleri büyüdü, gözleri basit bir ilgiden daha fazlasıyla parladı.

Farkına vardım. "Sen ve ben hakkında konuşmak istediğimi mi sanıyorsun? That gemi çoktan kalktı."

Bakışlarını kısmıştı. "Bana kızgın mısın?"

Çok kızmıştım! Ama yeni teklifimi sakın bir şekilde ifade etmek için kendimi tutmam gerekiyordu.

"Çok cesursun Natalie."

"Ben Cesaretim mi var?" There kapak gitti. "Dinle, erkek fahişesi, artık benimle böyle konuşamazsın. Çünkü davranışlarınla bu ayrıcalığını geri aldın."

"Davranışım mı? Beni aydınlatmanız gerekecek."

"Bağlamı dışında bir şey duyduğunuzda, kolu fırlattınız ve ilişki üzüntülerinizi başka bir kadına gömmek için yola çıktınız."

Bana daha da yaklaştı. "Kıskanıyorsun."

Gözlerimi devirdim. "Lütfen. Sana olan sığ aşkım sona erdi. Filmlerde dedikleri gibi: Sen onu öldürdün."

"Then benimle ne hakkında konuşmaktiyordun?" diye homurdanırken That çene kasları titriyordu.

Alacakaranlığın loş ışığında yağmur galerinin pencerelerine vuruyor, yüzüne gölgeler düşürüyordu. The sevgiyle öptüğüm yüzüne. *Konudan sapma, Nat.* "Paxán için endişeleniyorum. Tüm bunlar olmadan da yeterince derdi var zaten."

"Anlaştık," dedi Sevastyan. "Ne yapmamı önerirsiniz?"

"Oraya gidip ona aramızdaki sorunları çözdüğümüzü ve medeni olabileceğimizi söylemeyi öneriyorum. Ona aramızdaki her şeyi bitirdiğimizi söyleyeceğiz, böylece burada yaşamaya devam edebilirsin. Bence tek bir cepheden bakarsak, bu onu rahatlatacaktır."

Sevastyan dudaklarını araladı ama ben sözünü kestim: "This tartışmaya açık değil." Arkamı döndüm ve çalışma odasına doğru yürüdüm.

Kapıyı açmak için yanımdan geçerken omzunun üzerinden "Başka kimseyle birlikte olmadım" dedi.

Kekeleyerek adım attım. Kalbim de aynısını yaptı. "Buna inanmalı mıyım?" Birkaç gün içinde ikinci kez, kendimi zihinsel olarak onu zorlarken buldum: *Evet de, evet de.*

"İstesen de istemesen de umurumda değil." Sibirya'yı hiç bu kadar soğuk görmemiştim.

Ama ona inandım. Peki, o zaman karar ağacımdan çıkarılmamış mıydı? Belki de bu onunla her şeyin bitmediği anlamına geliyordu?

"İşle ilgili nedenlerden dolayı çağrıldım" diye ekledi.

Başka bir deyişle, adam kaçırma işini ertelemişti. *Yani bitti!* "Tam bir pisliksin," diye mırıldandım. Yine de odaya girdiğimizde Paxán için yüzüme kocaman bir gülümseme yapıştırdım.

Bize seslendi, "İkinize de iyi akşamlar. Aleksandr, seni burada görmek çok güzel. Natalie ile birlikte!"

"Sizinle bir dakika konuşabilir miyiz?" Gözleri her zamankinden daha da parlak parladığında neredeyse irkilerek sordum. Buraya *sadece arkadaş olduğumuzdan* daha fazlasını duyurmak için geldiğimizi düşünüyor olmalıydı!

"Tabii ki. Otur, otur."

Sevastyan koltuklardan birine uzandı, bir bileğini diğer dizinin üzerine koydu; diğer uçta, minderin kenarına tünedim.

Hiç vakit kaybetmeden, "Paxán, gelecekte aramızda herhangi bir uygunsuzluk olmayacağını bilmeni istiyoruz," dedim.

Sevastyan'a inanmayan bir kaş kaldırdı. Sibiryalı cevap olarak kolunu kanepenin arkasından bana doğru uzattı. Ama içinde bir gerginlik olduğunu hissettim.

Aldırmadan devam ettim. "Bu yüzden ikimizin de burada, Berezka'da kalması sorun olmaz. Sevastyan'ın burada olması ve her şeyin güvenliğini sağlamaya yardım etmesi halinde kendini daha rahat hissedeceğini biliyorum, ben de öyle."

Fikrimi değiştirmeden önce, yeni kararlarımdan birini açıklamak için ilerledim. "Dahası da var. Burada kalıcı olarak kalmak istiyorum. Bu tehlike sona erdiğinde, okul değiştirmeyi araştırmaya başlayacağım."

Sevastyan'ın yanımda durduğunu fark ettim. Şaşırdığı için mi? Kızmış mıydı?

Ne?

Paxán, tabii ki, gülümsedi. "Bunu mu demek istiyorsun?" Then Sevastyan'a *ben sana söylemiştim* gibi bir ifade takındı.

Sertçe başımı salladım. Önceki gecenin uzun saatleri boyunca kararsızlığımın ve tereddütlerimin hayatımı ne kadar kısıtladığını kavramıştım. Geçmişimle ilgili bir otopsi yapmış ve geleceğimde daha cesur olmam gerektiği sonucuna varmıştım. Evet, Sevastyan'la yaptığımız yeni şeylere belli bir yüzüzlükle alışmıştım ama yumrukları yuvarlamakla ilk yumruğu sallamak aynı şey değildi.

The Paxán'ın yüzündeki mutlak sevinç beni mahvetti. Onun hakkında öğrendiğim bir şey vardı. Onu mutlu etmek için çok az şey gerekiyordu. "This iyidir," dedi basitçe, gözleri biraz buğulanarak.

Tepkisini ölçmek için Sevastyan'a baktım. Onda daha da fazla gerginlik vardı. Bu da umurumda değildi.

"This kutlama için bir sebep!" Paxán dedi ki. "Evinize gerçek bir hoş geldiniz, kalıcı bir hoş geldiniz. Ve size bazı iyi haberlerimiz de var ..." Başını girişe doğru çevirerek devam etti.

Sevastyan çoktan ayağa kalkmış, aynı yöne bakıyordu. Bakışlarını takip ettim ve Filip'i kapı aralığında gördüm.

The adamın melek gibi yüzü sefalet içinde buruşmuştu. Sol eli sargılıydı ve kan sızıyordu. Diğer elinde bize doğrultulmuş bir makineli tüfek taşıyordu. "Ne kadar dokunaklı değil mi?"

BÖLÜM 25

"Ne yapıyorsun Filip?" O ve ben ayağa kalktığımızda Paxán'ın rengi soldu. "That yakın mesafeden nişan almak isteyeceğin silah değil." The silah Filip için ağırdı ve onu tutmak için sadece bir eli vardı. Kolu şimdiden titremeye başlamıştı. "Çok daha az güvenlik önlemleri ile."

Filip silahına baktığında, silah elinde sallanıyordu. Namlunun hedefi benden Sevastyan'a, oradan da Paxán'a kayarken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Seni buradan götürüyorum," dedi Paxán'a. "Travkin'in ödülü için."

Ne? Filip o piç için mi çalışıyordu? Ve bir ödül mü vardı? That kimsenin bana söylemediği yüksek güvenlik riskiydi! Travkin babamın hayatı üzerine para koymuştu.

"Sadece silahını indir ve benimle konuş," dedi Paxán, ses tonu aldatıcı derecede sakindi.

"Konuşacak zaman yok." Filip sargılı elini kaldırdı ve sesi titreyerek, "The bir dahaki sefere alacaklılarım üç parmak kadar merhametli olmayacak," dedi.

They onu sakatlamış mıydı? Hasta olacağımdan korkarak ağzımı kapattım. Saatini ve arabasını rehin vermişti ama yine de yeterli olmamıştı. Ne kadar derinde olduğunu merak ediyordum. Bunu hiç hayal etmemiştim.

Sevastyan homurdandı, "Bırak Natalie gitsin."

Paxán ekledi, "O bu işe hiçbir şekilde dahil değil." Görünürde çok soğukkanlıydı ama içindeki korkuyu hissediyordum.

"Öyle!" Filip makineli tüfeği bana doğru salladı, Paxán nefes nefese kaldı ve beni korkuyla doldurdu. "Bu durumda olmamın sebebi Natalie. Ben bir mirasçıydım! Then *her şeyi* ona bırakacağın söylentisi yayıldı." Gözyaşları lekeli yanaklarından aşağı dökülmeye başladı. "Ama alacaklılarım ona kur yaptığımı öğrendiklerinde, her kadını elde edebileceğimi anladılar. Birdenbire

bana yeterince para veremedi." Sevastyan'ı hedef aldı. "Ta ki mirasçının *infazıyla* birlikte olduğunu duyana kadar. They borçlarını istedi."

"Daha iki gün önce bu konuyu konuşmuştuk," dedi Paxán. "Yardıma ihtiyacınız olup olmadığını sordum."

"That buluştukları konu neydi?"

"Ve buna ihtiyacım yoktu" - neredeyse Sevastyan'a tükürüyordu - "ta ki o aynı gün harekete geçene kadar!"

Paxán, Filip'in dikkatini Sevastyan'dan uzaklaştırarak, "Then durumu açıklığa kavuşturalım," dedi. "Para önemli değil. Babanın hatırası için, borcun olan her şeyi ödemeye söz veriyorum."

"Anlamıyorsunuz. *Daha fazlasına* ihtiyacım var." Gözyaşları dökülmeye devam etti; parmaklarına kramp girmiş gibi görünürken silah düzensiz bir şekilde sallandı. "The Travkin'in koyduğu ödül benim görebileceğimden çok daha fazla para."

"Al beni." Sivastyan'ın yüz ifadesi tehditle doluydu. "Ben bir düşman için değerli bir ödülüm."

"Yaşlı adam için buradayım."

Paxán yutkundu. "Parmağını tetikten çek Filip, ben de seninle geliyorum."

"Emirleri ben veririm! Buldogu gönder, sonra uzun zamandır kayıp olan kızın hakkında konuşuruz."

Sevastyan homurdandı, "That olmayacak."

"Kendini hiç umursamıyorsun, değil mi? Ama ya değerli Natalie'ni tehdit edersem?" Filip doğrudan beni hedef aldı.

Bir silahın namlusuna bakıyordum - gözlerimi açık tutamayacak kadar dehşet içindeydim, kapatamayacak kadar dehşet içindeydim.

The silah zayıflayan kolunda şakladı ... sadece bir zaman meselesi ...

Sevastyan ürpertici bir ses tonuyla, "Ona zarar verirsen hayatın bugün sona erer," diye yemin etti.

"Bu odadan canlı çıkman için sana tek bir şans veriyorum."

Filip'in kabadayılığı dağılmaya başladı. "Başka seçeneğim yok." Boşta kalan elini alnına doğru kaldırdı, sonra da parmaklarını kaybettiğini hatırlatınca burnunu çekti. Yalvaran bir sesle, "Bırak onu ben alayım, Sevastyan," dedi.

"Asla." Sivastyan Filip'e karşı yumuşamış mıydı? "This beklediğiniz gibi bitmeyecek. The haberler henüz size ~~uğradı~~ ödül falan olmayacak."

"Sen neden bahsediyorsun? Tabii ki var! Neden olmasın ki?" "Çünkü birkaç saat önce Travkin'i vurdum."

Sevastyan'a iki kere baktım. Travkin ölmüş müydü? That Paxán'ın bahsettiği iyi haber miydi?

"Yalan söylüyorsun!" Filip'in bakışları fırladı. "Yalan söylüyorsun!"

Panikle, "Filip, bunu yapma. Çok geç değil. Bunu hâlâ düzeltebiliriz."

Göz ucuyla Sivastyan'ın Filip'e daha da yaklaştığını gördüm, Ta ki benimle Paxán arasında durana kadar.

"Kıpırdama, Sevastyan!" Filip bağırdı. "Ateş edeceğim, yemin ederim edeceğim!" Silahı bir kez daha salladı.

Kurşunlar odanın duvarlarından duvarlarına sıçrarken Sevastyan bana doğru hamle yaptı. Saatler patladı, camlar kırıldı, çanlar kilise çanları gibi çaldı. Çığlık attım, yere düştüğümde ses kesildi; Sevastyan tepemdeydi, eliyle başımı kavradı. Diğer elinde bir tabanca tütüyordu.

Havayı alçı tozu kaplamıştı ama Filip'i odanın öbür ucunda sırt üstü yatarken görebiliyordum. Karnından vurulmuştu, acı içinde kıvranıyordu. Though kulaklarım sanki kafamın içinde ~~liren~~ çalıyormuş gibi çınılıyordu, hâlâ onun çığlıklarını duyabiliyordum. Ve başka bir şey...

Paxán'ın nefesleri. They sesi *kalındı*. Hayır, hayır, hayır! Kalkmak için çabaladım ama Sevastyan beni yere mıhlamıştı.

"Vuruldu mu?" diye sordu bana.

Başımı salladığımda ayağa fırladı ve Filip'in üzerine yürüdü.

Sevastyan onu etkisiz hale getirirken, ben de Paxán'a ulaşmak için çabaladım. Yerde yatıyordu, göğsündeki bir yaradan kan fışkırıyordu.

Sivastyan makineli tüfeği Filip'in elinden kaptı, sonra da odanın etrafında dolanarak çevreyi kontrol etti. "Natalie, şuna baskı uygula!" Oda'nın kapılarını çarparak kapattı ve sürgüledi.

Paxán'ın yanında diz çökerek iki elimle yarasının üzerine bastırdım. "İyi olacaksın, iyi olacaksın." Şoka giriyordum. O zaman babama nasıl yardım edebilirdim?

Acıdan yüzünü buruşturan Paxán mahcup görünüyordu. "This işleri planladığım gibi değil."

"Konuşma, lütfen konuşma." Kan parmaklarımın arasından süzüldü.

Hayat kanı.

Daha fazla kaybedemez. "Gücünü korumalısın!"

Sevastyan Paxán'ın diğer tarafında dizlerinin üzerine çöktü. Ellerini benimkilerin üzerine koydu, daha da kuvvetle bastırmak için bileklerimizi birleştirdi. Sevastyan'ın ifadesi çok sertti, baskı altındaki granit gibi. Çatlamak üzereydi.

Paxán'ın yarası ölümcül değildi. *Olamazdı da.* Öyleyse neden ikisi de Ö

yl Sevastyan ve Paxán silahlı saldırılar hakkında benim bilmediğim ne biliyordu?
e Her şeyi.

m Paxán Sevastyan'a zayıf bir gülümseme attı. "Biliyorsun, eğer
i?

onun yerine beni kurtardın. Seninle gurur duyuyorum oğlum."

The puslu sahne kafamda yeniden canlandı. Kurşunlar havada uçuşurken Sevastyan doğrudan Paxán ile benim aramdaydı. Bir seçim yapmış, Paxán'ın yerine beni yere yatırmıştı. "Kesin şunu, ikiniz de! Paxán, dayanmalısın. Başaracaksın!"

"Rahat ol, *dorogaya moya.*" Hızla bana doğru uzandı ve kolu düşmeden önce yüzümü okşadı.

Then gözleri Sevastyan'a kaydı. "Ona bağlısın," dedi ona Rusça. "Onun hayatı sana emanet, oğlum. Yalnızca senin." Eliyle bizim kanlı parmak düğümümüzü kapattı. "O sana ait."

Sevastyan'dan keskin bir baş sallama. Granit üzerinde daha fazla baskı.

Paxán zorlukla başını tekrar bana çevirdi. "Aleksandr seni koruyacak. Artık o da senin." Birbirine geçmiş, kıpkırmızı olmuş parmaklarımıza baktım; sanki bir kan yemini gibiydi. "Benim cesur kızım."

Gözlerim yaşlarla doldu, damlalar döküldü. "Yapma bunu! *Bátja*, lütfen, sadece dayan."

"*Bátja?*" Acısına rağmen gülümsedi, her nasılsa hâlâ memnuniyetini belli ediyordu. "Bana baba diyeceğini biliyordum." Ama gözlerinin parıldayan maviliği azalıyordu. Yerini görüşsüzlük mü almıştı? "Keşke ikinizle daha fazla zaman geçirebilseydim. İkinizi de seviyorum."

Sevastyan'a, "Benim de içinde bulunduğum için onun hayatını daha iyi hale getir," dedi. Dudaklarından kan fışkırdı. Gözleri karardı, göğsü ... hareketsizdi. "Hayır, gitme!" Hıçkırarak ağladım. Ama artık çok geçti. Pavel Kovalev, babam, ölmüştü.

BÖLÜM 26

"*Natalie, kalk!*"

The kafamın içindeki siren geri dönmüştü. Sivastyan yanımda duruyordu ama sözleri kulağıma uzak geliyordu.

Kanla kaplı ellerimden birini tuttu ve beni ayağa kaldırdı.

"This olmuyor," diye mırıldandım tökezleyerek ilerlerken, Paxán'ın sevgili saatlerinin camları topuklarımın altında çıtırdıyordu. "This olmuyor." Babam ölmüş olamazdı.

Sevastyan beni Filip'in acı içinde kıvrandığı yere sürükledi, karnındaki yaradan kan akıyordu.

Filip kırık bir sesle bana, "Bunu ben istemedim. Bu gece geldim çünkü diğerleri zaten yoldaydı. Bu olacaktı. Ne yaparsam yapayım. The ödül düşünülemez."

Nefret içimde kabardı ve gözyaşlarımı kuruttu. "Lanet olsun sana! Bunu nasıl yapabildin?"

"Yemin ederim, sadece Paxán için geldim." Parçalanmış elini bana doğru uzattı. "Travkin'den haberim olmasaydı ... diğerleri de henüz duymamış olacaktı. They ... geliyor olacak."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Travkin de *senin* kelleni istiyordu."

Sevastyan öfkeli bir bağıışıla beni arkasına çekti ve Filip'in kafatasına bir kurşun sıktı.

İki ölü. İki. Gözlerimin önünde öldürüldü.

Nefesimi tutamıyordum, ciğerlerim daralıyor gibiydi. Etrafımdaki tüm dünya yanıyormuş gibi hissediyordum, alevler daha da yaklaşıyordu. Sanki çılgılık atsam kimse duymayacakmış gibi. Sevastyan'ın bana yaklaştığı sırada

Üst kolumu cezalandırıcı bir şekilde kavradı ve beni sürüklemeye başladı. "Hadi, Natalie!" Silahını kaldırarak beni ofisin arka tarafındaki bir kapıya doğru götürdü.

"Paxán'dan bu şekilde ayrılamayız." Onun hareketsiz bedenine baktım. Cansız gözlerine. Onları neden kapatmamıştım? *Aptalca, aptalca*. "Ona bakmak zorundayız!"

Sevastyan beni daha sert çekti. "Seni Berezka'dan alıyorum. Burada kime güvenilebileceğimizi bilmiyoruz."

Nutkum tutulmuştu. Kafamdaki siren sesi yükselirken, beni daha önce hiç görmediğim bir garaja soktu, sonra da karanlık bir sedana attı.

Haze.

Islak kabuklu yolda bir araba yolculuğu, gece gökyüzünden yağan yağmur.

Sevastyan'ın kanlı yüzükleri direksiyona batıyor.

Ön cama çamur sıçırıyor, silecekler kumlu.

The arabanın arkası savruldu; ben donup kaldım.

Sivastyan nehre yaklaşıp kadar yavaşlamadı, sonra kayıkhanenin önünde durdu. "Burada kalacaksın ve kapıları arkamdan kilitleyeceksin," diye emretti torpido gözüne doğru uzanırken. "The camı kurşun geçirmez. Bu kapıları açmayacaksın." Bir tabanca çıkardı, horozunu kurdu, emniyetini açtı ve bana doğru uzattı. Almak için bir hareket yapmayınca, tabancayı konsolun üzerine koydu. "Eğer biri içeri girerse, silahı kullan. Göğsüne nişan al ve tetiği çek."

Sevastyan tehlikeye doğru mu gidiyordu? Zaten tüm dünya ateşe atılmıştı; onu da kaybedersem ... "Nereye gidiyorsun? Gitmeyin! Bu arabada kalıp gidemez miyiz?"

Başını iki yana salladı. "Kapıları kimin kontrol ettiğini bilmiyorum. Ya da dışarıda kimin beklediğini. Deniz yoluyla ayrılmamız gerekiyor." *Casino Royale* teknesiyle mi? "Kayıkhaneyi temizleyeceğim, sonra senin için döneceğim."

Kapıyı açtığında, kendi silahını kaldırmıştı, "Lütfen dikkatli ol" diye bağırdım.

Bana tuhaf bir bakış attı. "Merak etme, koruman geri dönecek."

Yağmura karıştı, hızla kayıkhaneye yaklaştı-

Görüş alanımın köşesinden bir namlu parıltısı gördüm. Keskin bir patlama sesi duydum.

Sivastyan'ın üst bedeninin yarısı, omzuna yumruk yemiş gibi geriye doğru savruldu.

Yumruk değil. Vuruldu.

Ben ıgılık atarken Şimşek aktı. Gözlerimi atıgımda Sevastyan ve başka bir adam silahı almak için boğuşuyordı.

Farların ışığında onun Tuğgeneral Gleb olduğunu görebiliyordum. Sivastyan örs yumruklarından birini fırlattı ve adamın yüzüne isabet ettirdi. Gleb sendeledi, güçten düşmüştü.

Sevastyan böyle hareket edebildiğine göre çok kötü yaralanmış olamazdı, değil mi? Sersemlemiş adamın elinden silahı aldı, sonra da Gleb'e tabancayla vurdu. "Daha kaç kişi var?" diye kükredi.

Gleb'in yüzü ürkütücü bir sırıtıŐla ikiye ayrıldı. Söylediğı her Şey Sevastyan'ı daha da öfkelen-dirmiş, ateŐini söndürmüŐtü.

Sevastyan'ın bir adamı öldüresiye dövmesini izlerken kanlı ellerimi kaŐıdım. Bir başka cızırtılı ok yukarıdan fırladı ve tüyler ürpertici bir darbeyi aydınlattı.

Hiç Sevastyan gibi dövüŐen birini görmemiştim. *Öldürmek* için dövüŐen.

This Sevastyan'ın en ham ve gerçek haliydi. O bir infazcıydı ve öldürmek onun işiydi.

Gleb baygın bir Şekilde yere yığıldığında, Sivastyan da onu takip etti ve dizlerinin üzerine çökerek adamı yok etmeye devam etti. Sanki bir iblis Sevastyan'ı ele geçirmiş gibiydi. Gleb'in yüzü bir posa gibiydi; Sevastyan'ın her darbesinde, sanki rahatsız bir su birikintisinden fıŐkırırcasına kan akıyordu.

Bu ne zaman bitecekti? Ona doğru tökezleyerek kapıyı açtım. "Sevastyan, gitmeliyiz!" Dondurucu bir yağmur yağıyordu. "Bunu durdurmak zorundasın!"

Bana baktı, farlar gözlerinde parlıyordu. Çılgınlık ve daha fazlasını gördüm. Sanki onu durdurmamı istiyordu - çünkü hâlâ adamı dövüyordu.

Gök gürültüsü arasında kemik ıtırtıları duyduğumu sandım.

Then Daha da korkunç bir Şey duydum.

Uzaktan silah sesleri geliyordu. Sanki bir savaş alanı gibiydi. The sadıklar ve sadakatsizler topyekûn savaŐıyor muydu? Sevastyan da duymuştu. Yüz ifadesinden bu savaşa katılmak için yanıp tutuŐtuğı anlaşılıyordu.

Ona bir Şey olursa... Sevastyan ve Paxán'ı kanlı bir gecede kaybedersem... ?

Paxán'ın sözlerini hatırladım: AŞırı Şiddet. AŞırı *ih̄tiyat*. "Verdiğin sözleri tuttuğunu söylemiştin, Sevastyan. Beni güvende tutacağına yemin etmiştin."

Yağmurdan kalınlaşmış kirpiklerinin arasından bana baktı, gözleri parlıyordu. Onların içinde boğuluyordum. Birlikte boğuluyorduk. Titreyen elimi uzattım.

Sanki sersemlemiş gibi, benim için gelmemek için çaresiz görünerek ayağa kalktı.

BÖLÜM 27

"Koluna bakmama izin verir misin?" Sevastyan'a onuncu kez sordum. Cevap verene kadar sormaya devam edeceğimi düşündüm.

Giysileri üzerinde kurumuştı ama yatın dümeninden ayrılmayı reddetti. Saatler boyunca bizi nehrin yukarısına doğru yönlendirirken motorlar durmaksızın uğuldadı, son durağımız bilinmiyordu.

Lüks kokpitteki kaptan koltuğunda oturuyordu, vücudu gerginlikten kaskatı kesilmişti. The sönük gösterge ışıkları yorgun yüzünü, o zorlayıcı yüz hatlarını, anlamsız bakışlarını aydınlatıyordu.

This benim için kurşunların önüne atlayan adamdı. Beni korumak için öldüren adam. Birlikte geçirdiğimiz ilk gece bana "Sana yönelik her türlü tehdidi acımasızca ortadan kaldıracam" demişti.

Vardı.

The Tampondan gelen parıltı yanağında, boynunda ve yaralı kolunun etrafındaki yırtık kumaşta kurumuş kan izlerini belirginleştirdi.

O kanın ne kadarı onundu? Gleb'in mi?

Paxán'ın mı?

Sonunda Sevastyan, "Bu sadece bir sıyrık. Daha kötülerini de yaşadım."

Biliyordum. Yara izlerini görmüştüm. En azından benimle konuşuyor olmasından cesaret alarak sordum: "Biraz ara veremez misin? Yeterince koşmadık mı?"

Bu teknenin tam olarak kaçmak için donatıldığını keşfetmiştim. Aşağıdaki görkemli kamaralardan birinde, evli bir çift olan Natalya ve Roman Sevastyan'a ait yeni pasaportlar, giysilerimizin olduğu sandıklar ve bir miktar nakit para bulmuştum. Her ihtimale karşı önlemler.

Ne olur ne olmaz diye.

Başka bir kamaranın içinde de Paxán'ın bazı eşyalarını bulmuştum. Geceki olaylardan sonra, bu dahil olma safça iyimser görünmüştü. Gözyaşları gözlerime iğne gibi battı ama onları durdurmaya, güçlü olmaya çalıştım.

Yıkıp pantolonumu ve kazağımı giyerken kendimi tutmayı başarmıştım. Ama şimdi, Sevastyan'ın kendi yıkımını hayal ederken, gözlerim bir kez daha yaşardı. Benim dışımda, dünyanın bu gece neler kaybettiğini anlayan tek kişi oydu. "Yaranı temizlememiz gerekiyor, sonra dinlenebilirsin."

"Daha sonra." Gözlerini rotasından ayırmadan, "Güvende değilsin," dedi.

"Daha önce kiminle konuşuyordun?" Kokpite döndüğümde Sevastyan'ın telefonda sert bir Rusça ile konuştuğunu duymuştum: "Senden hiçbir şey istemedim. Güvenliğini sağla." Then, daha düşük bir tonda, "Sana emanet ettiğim şeyin önemini anlıyor musun?" Telefonu kapatmadan önce, "Bunu daha fazlası için bir şans olarak görme" dedi.

Bu ne anlama geliyordu? Ve neden aksanı değişmişti? Farklı bir lehçe gibi gelmişti.

Belki bir Sibiryalı? "Lütfen benimle konuşur musun, Sevastyan? Çok fazla sorum var ve kafamın karışmasından bıktım."

Nefes verdi. "Then sor."

"Paxán'a ne olacak?" Sesim kesildi.

Bakışlarını ufka dikerek, "Eğer Berezka'yı savunanlar kazanırsa, onunla ilgilenecekler," dedi. Sesi törpülenmişti. "Dönmeniz için yeterince güvenli olduğunu hissettiğimde, cenaze törenini yaparız."

Bir adama bakıp da onun içten içe ölmekte olduğunu hiç anlamamıştım. Ama nasıl farklı bir şey bekleyebilirdim ki? Sivastyan yaşamak için beni seçmişti, kahramanlaştırdığı adamı değil.

Beni kendi kurtarıcısına tercih etmişti.

Ne kadar etkilenmiş olmalı. Kendi adıma, derin bir keder hissettim. Ama saftı.

Sevastyan yavaş yavaş çöküyor gibi görünüyordu.

Sağlam koluna uzandım. "Paxán'ı sadece birkaç haftadır tanıyorum. Ben onu bu kadar sevdiysem, senin neler hissettiğini hayal bile edemiyorum. Seçim yapmak zorunda kaldığın için çok üzgünüm."

"There başka seçeneğim yoktu," dedi ama suçluluk duygusu yüzünden okunuyordu. "Son sözlerini duyduunuz."

Bunu düşünmemeye çalıştım. Verilmiş olmayı. Kanla kutsanmış bir kararname.

Konuyu değiştirdim. "En azından nereye gittiğimizi söyleyebilir misin?"

"Bilmiyorum. Kime güvenebileceğimizi bilmiyorum. Artık her şey çok farklı," dedi. "Travkin ölmüş olsa da, tüm oyuncular ödülün süresinin dolduğunu öğrenene kadar tehlike devam edecek. The yılan başını kaybettikten sonra bile kıvrılmaya devam eder."

Travkin. Sadece adı bile kanımı kaynatıyordu. O isimsiz, yüz­süz hayduttan intikam almak istiyordum, onu Filip'ten bile daha çok suçluyordum. Kuzenim sadece hilekâr, nankör bir silahtı; tetiği Travkin çekmişti. "Onu gerçekten öldürdün mü?"

Sevastyan başını salladı.

Then Travkin mezardan bile babamın ölümünü tahmin etmişti. "Ona nasıl ulaştınız? Bir muhafız ordusu olmalı."

Sivastyan tehditkâr bir bakışla, "Beklenmedik bir şeydi," dedi.

"That bana söyleyeceğin tek şey bu mu?" İnanamayarak sordum. "Travkin'in benim başıma da ödül koyduğunu biliyor muydun?"

Sevastyan sonunda bana döndü. "Her zamanki uğrak yerine girip gözlerinin arasına bir kurşun yerleştirmeden beş dakika önce öğrendim."

Yutkundum, bu adamın aslanın inine böyle girdiğini hayal etmeye çalıştım. Benim için. "Öldürülebilirdin."

Bakışlarını tekrar suya çevirerek, "Dinlenmen gerek Natalie. Daha önce şok geçirmiştin. Aşağıya in."

"Aşağıdan hoşlanmıyorum. Daha önce hiç böyle bir tekneye binmemiştim." The Berezka'dan uzaklaştıkça su daha da sertleşiyordu. Dalgaların teknenin dibine vuruşunu duymak beni dehşete düşürüyordu. Teknenin gövdesinin bir yumurta gibi çatlaması an meselesiydi. "Görünürde kara yokken hiç suya çıkmamıştım." Garip, kıyıyı göremiyor olsam da -uzakta hiçbir ışık parlamıyordu- yine de dünya etrafımda yanıyormuş gibi hissediyordum. Sevastyan'a yakın olmak bu hissin azalmasını sağladı.

Daha büyük bir dalgaya çarptığımızda mırıldandı, "Bu bir tekne değil; bu bir gemi. Ve üzerinde tamamen güvendesiniz."

"Her şey aynı." Onun yanındaki geniş kaptan koltuğuna tırmandım ve diz dize oturdum. Belki de birlikte yaşadıklarımız yüzünden Sevastyan'ın yanında olmaya ihtiyacım vardı. Belki de ikimiz de kalplerimizin parçalarını Berezka'da bıraktığımız için birbirimize ihtiyacımız vardı.

Zaman geçti. Gözyaşlarına karşı verdiğim savaşı kaybettim. Ben sessizce ağlarken, Sevastyan gözlerini karanlığa dikti.

Boom. Boom. Boom. Boom.

Kabinlerden birinde, yorganın altında uyandım. Belli belirsiz Sevastyan'ın yanında tekrar tekrar sarsılarak uyandığım anları hatırlıyorum, ta ki tamamen bayılana kadar. Beni taşımış mıydı? Ve kıyafetlerimi mi değiştirdi? Üzerimde sadece onun atletlerinden biri vardı.

Dışarıda hava hâlâ karanlıktı ama saatin kaç olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu; Rusya'da sonbahar, sınırlı ışık saatleri anlamına geliyordu.

Hareketsiz olduğumuzu söyleyebilirim. Belki de Sevastyan dinlenmek için buraya gelmişti.

Yas tutmak için.

Boom. Bum. Bu çekiç sesi de neydi? Araştırmak için ayağa kalktım. Kaynağa doğru ilerlerken, bugün Sevastyan'la aramızın nasıl olacağını merak ettim. Paxán'ın son arzularına uymamızı bekleyecek miydi?

Onlara uyacak mıyım? Sevastyan'ı benim olarak kabul edecek miydim? Onu da kaybetme düşüncesiyle nasıl hissettiğimi hatırladım.

Sanki kalbimin etrafına dikenli teller gerilmişti.

Boom. Boom. Sesi takip ederek başka bir kamaraya gittim. Sevastyan kapıyı çalmama cevap vermeyince kapıyı hafifçe araladım. Bitişikteki banyoda akan duşun sesini duydum; gümbürtü içeriden geliyordu.

İçimi bir kuşku kapladığında aceleyle banyoya girdim. Önümdeki manzara karşısında nefesimi tuttum.

Sevastyan, su püskürmesinin altında çırılçıplak, gözleri donuk ve dişleri dökülmüş bir halde, hırpalanmış bacaklarıyla taş duş kabinini yumrukluyordu. The sanki görünmez bir düşmana vuruyormuş gibi defalarca vurdukça göğsüne buharlı bir çağlayan çarpıyordu.

Eğer baskı altında granit olsaydı, şimdi gözlerimin önünde kırılıyordu - tıpkı yumrukladığı taş gibi.

"Ne yapıyorsun?" Ağladım. Buna nasıl devam edebiliyordu? Kolları kanıyordu; pazusunun etrafına sımsıkı bağladığı bir bez düğümünden daha fazla kan damlıyordu, bu onun kurşun yarası için düşündüğü bir bandajdı. Kas çıkıntıları arasında bir oluk oluşturdu. "Lütfen dur!"

O yapmadı.

"Dur!" Duşun kapısını yırtarak açtım ve iki elimle yaralanmamış kolunu kavrayarak içeri daldım.

O bir katildi, dengesiz ve vahşi, ama ondan hiç korkmadım. Bana doğru döndüğünde, siyah saçları yanağına döküldüğünde bile. Nefes kesiciydi. Gerçektir. Ham.

Benim, diye fısıldadı zihnim.

That ona olan bağlılık hissi kör edici bir ışık gibi parladı.

Dişlerini sıkarak, "Git" dedi. Gözleri kasvetliydi, asil yüzü büyük bir acıyla doluydu.

Onu rahatlatabilirim. "Seni bu şekilde bırakmayacağım."

"Neden? Beni sikine bile takmıyorsun. Senin için yapabileceklerimin ötesinde değil." Zevkin ötesinde mi demek istedi? Korumasının ötesinde mi? Kavgamızdan sonraki veda sözlerini hatırladım: *Seksin ötesinde, benimle olan hiçbir şey sana çekici gelmiyor.*

"Çok yanılıyorsun, Sevastyan."

Sadece bana baktı. Ne arıyordu? İzin mi? Anlayış mı? Sonunda kıpırdandı, avuçlarını başımın iki yanındaki duvara koyarak beni içine hapsetti.

Yıldız dövmeleeri göz hizamda, sadece birkaç santim ötemdeydi ve beni çağırıyordu. Kollarımı ona dolamak ve dudaklarımı göğsüne bastırmak istedim.

Öp onu, öp onu ve tüm acıları yok olana kadar öp.

Çekingen bir tavırla öne eğilip dudaklarımı dövmeleerinden birinin üzerinde gezdirdim. Sanki ona vurmuşum gibi irkildi ama beni durdurmadı. Dudaklarımı boynunun üzerinde gezdirdim. Hareketsizdi, dışı bir heykel, içi acımasız bir infazcı.

Çenesinin sert hatlarını okşadım. Saç tutamlarını düzelttim, sonra ortaya çıkardığım yontulmuş yanağını öptüm.

Dudaklarımı onunkilere değdirdiğimde ürpererek nefesini verdi ve geri çekildi. Bakışlarında benimkini çağırın o derin özlem parlıyordu. "Benden ne istiyorsun Natalie?"

Bunu nasıl ifade edebilirim? *Acını bir süreliğine unutana kadar seni öpmek istiyorum, bedenimi seninkine yeterince yaklaştıramadığım için seni kendime sıkıca sarmak istiyorum.* Başka bir deyişle. "Benimle sevişmeni istiyorum."

Daha önce, gelecek ve sonuçları yüzünden onunla yatmamıştım. İlkinin tadını çıkaracak kadar uzun yaşayacağımdan emin değildim, bu yüzden ikincisiyle uğraşamazdım.

İtirafım üzerine kaşları gerildi; çözölüyormuş gibi görünüyordu. Ona "Benden ne istiyorsun?" diye sordum.

İslanmış gömleğimin yakasına dokunduğunda nefesim kesildi. "Benim olanı istiyorum." Gömleğimi bir hamlede yırttı ve beni soydu.

Titriyordum, çırlıçıplaktım.

Bakışları çıplak bedenimi tararken, acı dolu iniltisini bastıramadı.

Sivastyan bana, ölüme doğru sürüklenen bir adamın bir çift kanada bakacağı gibi baktı. Sanki ben onun için ölümle yaşam arasındaki farkmışım gibi.

Avuçlarımı onun yıldız dövmelelerinin üzerine koydum; o da yüzümü kucakladı. Alnı benimkiyle buluştu. Uzun süre öyle kaldık.

Sonunda ağzımı ağzına aldığıında, dudaklarımı memnuniyetle ayırdım ve beni usulca öperken gözlerimi kapattım. Tanrım, tadını seviyordum, ağzının sıcaklığını içmek istiyordum.

Her zaman olduğu gibi, bu adamın çelişkileri beni çok etkiledi. Şefkatli ama bir o kadar da şehvetliydi. Düşünceleri bir gizemdi, ama vücudu bir hikâye anlatıyordu: dalgalanan kaslar, kabaran göğüs, titreyen eller.

Bir iniltiyle dilini benimkine daha sert vurdu ve bana bu öpücüğü derinleştirmek üzere olduğunu söyledi. Vücudumun geri kalanıyla birlikte bu parçamı da sahiplenmek üzere olduğunu söylüyordu.

That fethetmek üzereydi.

Ve tamamen teslim olduğumda, beni sanki su içiyormuş gibi tüketti ve ben en tatlı havaydım.

BÖLÜM 28

Sivastyan beni sersemleyene kadar öptü, sertleşmiş vücuduna karşı kemiksiz kaldım. Dizimi kalçasına doğru çekip orada sıkıştırdığında ona yapıştım.

Aleti zonklayan bir damga gibi göbeğime bastırdı ve ben ıslandım. Hazırlanıyor.

Boştaki eliyle göğüslerimden birini kavradı ve eğilerek dikleşmiş ucunu yaladı. Dudaklarının arasında emerken inledim, hala o zeki dilini çalıştırıyor, karnımda daha fazla gerilime neden oluyordu. Sırayla diğer meme ucumla da ilgilendi, dilini gezdirdi, emdi ve her iki ağırlı tepe noktasını da daha fazlası için zorladı.

Then eli beni avuçlamak için aşağıya indi. Orta parmağını açılmış dudaklarımın içine kaydırıp ve "Evet, *evet...*" diye inlememe neden oldu.

Ne kadar kaygan olduğumu hissettiğinde, göğsünden mağlup bir ses çıktı ve ikinci bir parmak beni açmak için ilkinde katıldı.

Then parmaklarını ağızına götürdü, kremimi emerek temizlerken göz kapakları kayarak kapandı. Bir daha daldırdı, bir daha emdi. Sanki beni her seferinde bir damla içiyormuş gibi.

Onun güçlü parmaklarının içimi doldurduğunu hissetmek en büyük işkenceydi, sonra da boşluk. "İçimde, Sevastyan, lütfen ..."

Onları daha derinlemesine araştırdı. "İhtiyacın olan şey This." Ben omuzlarını pençeleylene kadar onları ~~imp~~ompaladı.

Başım dönüyordu, bir tür hezeyana kapılmıştım. Kontrolünü kaybetmesi için çıldırıyordum, çünkü kaybetmek üzereydim. Ellerim ıslak vücudunda geziniyor, parmak uçlarım iç çekmeye değer göğüs kaslarının üzerinde sevgiyle dolaşıyordu.

Aşağı inerken, başparmağımı uçuk meme uçlarından birinin üzerinde gezdirdim ve keskin nefes alışını fark ettim. Tırnaklarımı onun gevrek saçlarında gezdirirken

eli sıkışmış dizimde sıkılaştı.

Aletin ağırılığına ulaştığımda, "Kullan şunu," diye homurdandı.

Şaftını kendime doğru çekerken kalçalarımı yukarı doğru salladım. Başı amımla temas ettiğinde, bir küfür savurdu, uzunluğu elimde sarsıldı. Nefes nefese, tepesini şişmiş, uçan dudaklarımın arasında aşağı yukarı gezdirdim.

"Çok kaygan," diye hırladı. "Benim için çok hazır."

Soğanlı ucuyla klitorisimi okşarken, yüksek vücudu ihtiyaçla titredi. "Bu kadar alay yeter. Bunu çok uzun zamandır istiyordum."

Elimi kendi eliyle kapattı, tepesini girişime dayadı ve biraz ileri doğru bastırdı.

Bekâretimi kaybetmek üzere olduğumu şüpheye yer bırakmayacak şekilde anladığım anda endişelerim depreşti. Şimdiye kadar vücuduma giren her şeyden çok daha büyüktü. *This acıtacak.*

Ellerimizi çekti, sonra geniş başını içeri sokarak daha derine inmeye başladı. Nefesim dudakları tarafından kesildi, horozunu daha da batırırken aç ve ısrarcı. Her santim beni daha fazla germeye zorluyordu; nerede bitecekti?

Tam bir panik dalgası hissettiğim anda geri çekildi. İçten içe yanan gözleri yüzümü taradı, her tepkimi ölçtü.

Though sıcak su çoktan bitmişti, terlemeye başladım. The streç *yandı -çok büyük, çok büyük- bu yüzden biraz zaman kazanmak için ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim.*

Başını yavaşça salladı. "Al şunu." Boştaki eli beni sabit tutmak için kalçamı kavradı.

Cesaret için nefes aldım. Biraz gevşediğimde, "Aferin kızıma," diye mırıldandı ve ardından bedenimi amansızca ele geçirmeye devam etti.

Acı hissettim -büyüklüğü düşünüldüğünde sürpriz değildi- ama buna dayanabilirdim. Şaftının mümkün olduğunca büyük kısmını kabul ettiğimde, içime iyice oturduğunda, tekrar hareketsiz kaldı. Though Onda açgözlü bir şehvet hissettim - itme dürtüsü onu *kırbaçlıyor* olmalıydı - bir şekilde saldırganlığını dizginledi, en ilkel dürtüleriyle savaştı.

Boynu gerginlikten kasılmış ve kasları titrerken bile.

Kalbinin her atışında sikiinin içimde zonkladığını hissedebiliyordum.

Sert bir sesle, basitçe "*Moya*" dedi. Benimkini.

O anda tamamen onun olmuştum. Onunla birleşmiştim, onun tarafından kazığa oturtulmuştum ve bundan kaçış yoktu. Sanki patlamak üzere olan bir volkanın kenarında dans ediyordum ya da patlamak üzere olan bir baraja bakıyordum.

"*Moya.*" Kalçalarını geriye çekti, sonra öne doğru hafifçe itti. The acı azaldı ve yerine inanılmaz bir şeyin ipucu geldi-

Yine yaptı.

Göz kapaklarım ağırlaştı, merak beni sardı. Coşku. Doluluk. Bağlantı. Bir sonraki ölçülü hamlesinde, "Aman Tanrım" diye nefes

aldım. "Hoşuna gitti, tatlım."

Adore. "Hiç bilmiyordum." Ellerim omuzlarındaki ölümcül kavrayışlarını gevşettiler ve yontulmuş sırtını okşamaya başladılar.

"Kadınım çok ıslanıyor." Kalçalarının bir başka yuvarlanması tırnaklarımı kıcının kaya gibi sert hatlarına batırmamı sağladı.

Onunla birlikte hareket etmeye başladığımda, "Daha fazlasını mı istiyorsun?" diye ısırdı. "Evet, Tanrım, evet!"

Bir kolunu sırtıma dolayarak beni kaldırdı. "Bana tutun. Bacaklarını belime dola."

Onları oraya kilitlediğimde, sahiplenici eller kıcımı kavradı ve beni kaygan horozundan aşağı kaymaya zorladı. Şaftı bana yeni bir açıyla vurdu ve gözlerim kocaman oldu. The çimdik buluşuyordu; zevk artıyordu.

"*Teslim ol, Natalya.*"

Ağladım ve ağladım. Bu gece hiç çekinmeden onun oldum.

Altın rengi gözleri beni sımsıkı tutarken, bana doğru ilerledi, siki daha da kalınlaştı. Meme uçlarım kaslı göğsüne değdiğinde, yeterince yaklaşmadığım için kollarımı ona sımsıkı doladım.

O içimdeydi; onun tarafından sarılmak istedim.

Hınzır, dövmeli vücudu benimkini çalıştırıyor, zevkimi kontrol ediyor, her şekilde artırıyor. Hasar görmemiş duvardaki The mermer sırtımda pürüzsüzdü. Ona karşı yukarı ve aşağı kaydım, zonklayan uzunluğunda yukarı ve aşağı kaydım.

Sözleri kulağımın dibinden geçtiğinde çoktan orgazma doğru koşuyordum: "Bana öyle sıcak, ıslak bir kavrama veriyorsun ki... ben daha hazır olmadan dölleri benden çalmak üzeresin."

O da benim kadar yakın mıydı? Bu pozisyonda bile, şişmiş klitorisimi ona sürtünerek, horozunun üzerinde kıvranarak itişlerini karşılamaya başladım.

Dişlerini gıcırdattı. "Dur, *Milaya*. Yoksa gelirim."

Duramayacak kadar ileri gitmiştim; kesinlikle ikimiz de öyleydik. Daha hızlı, daha sert dalgalanabilmek için bacaklarımı onun beline doladım. Vücutlarımızın birleştiği yerde su toplanıyordu, ateşli hareketlerim suyu sıpırdatıyordu.

Parmaklarını kıcımın üzerinde gezdirerek, "*Durmamı* söyledi." diye homurdandı. Beni yerinde tutmak için kıvrımlarıma gömüldü ama cezalandırıcı tutuşu beni daha da tahrik etti.

Aklım başımda değildi, "Tanrım, Tanrım!" diye nefes aldım.

"Then benim için inle, evcil hayvan. Bu sese asla doyamam."

Gittikçe yaklaşırken inlemelerimin yerini çığlıklar alana kadar devam ettim.

"Sevastyen!"

Isırdı, "Kadınımın ne kadar sert geldiğini hissetmek istiyorum. Tohumumu içimden çıkar."

Bunun üzerine, iç duvarlarım onun uzunluğuna kenetlenerek uçurumun kenarına düştüm. Bir çığlık attı ve itişlerini durdurdu; ritmik kasılmalarla horozunu sağdığımı, ondan her şeyi talep ettiğimi hissedebileceğini biliyordum.

Ben onu tekrar tekrar sıkarken o kendini sabit tuttu; başım dönerken kasılmalar beni onun adını tekrarlamaktan başka bir şey yapamaz hale getirdi.

Saçlarımı gövdesine doladı ve beni ona bakmaya zorladı. Nefesleri arasında, "*Ty moya*." dedi. Sen benimsin.

Then Başını geriye attı ve böğürerek içime boşalmaya başladı. Menisinin kavurucu bir dalga gibi içime fışkırdığını hissedebiliyordum. Ancak o zaman tekrar hamle yaptı, kendini pompalamak için kalçalarını çılınca salladı, serbest bırakılmasının gücünden bağırdı. . . .

Daha sonra beni kendisine o kadar sıkı sarmıştı ki, acı çekecektim. Buna ihtiyacım vardı, beni daha da sert sıkmasını istiyordum.

Ne kadar süre böyle kaldık bilmiyorum, kalplerimiz birlikte çarpıyor, kalçaları usulca sallanıyordu. Saatler geçmiş olabilir. Tanklardan gelen soğuk su bile püskürmeye başladığında, beni duştan çıkardı, kolu kıcımın altında kenetlenmişti, yarı sert aleti hala içimdeydi.

Bir keresinde beni sırlıklam yatağa götürdüğünü hayal etmemiş miydim? Bedenlerimizi ayırmadan, beni kucağına alarak yatağın kenarına oturdu. Boynumdaki suyu öptü, nabız noktamın üzerindeki deriyi beni

eritecek şekilde okşadı. Alt dudağımı kemirdi, şefkatle emdi.

Başını aşağı eğip büzüşmüş meme uçlarımdan damlaları diline doladığında, içimde şiştiğini hissederek bir çığlıkla sırtımı döndüm.

Yine de sonra beni aletinden kaldırdı, beni döndürdü, sırtım göğsüne gelecek şekilde kolayca konumlandırıdı. "Seni daha iyi görmek istiyorum." Beni bir kez daha içine almak için uzun aletini kaldırdı.

"Beni görüyor musun?"

Bacaklarını benimkilerin arasına sıkıştırdı, bacaklarım onun dış uyluklarına dayanana kadar beni ayırdı.

"Şu haline bak."

Yukarı baktım. Şifonyerin aynasının önündeydik, nemli bedenlerimiz sanki odada bizimle birlikte iki kişi daha varmış gibi yansiyordu.

"Her erkek senin için adam öldürür."

Yüzüm kızarmış, gözlerim tutkuyla parlıyordu. Arkamda, ben solgun, küçük ve yumuşak görünürken, o daha da iri ve boyun eğmez görünüyordu. The Aletinin esmer tonu, onu büyük bir hevesle içine alan pembe ete karşı çok belirgindi.

Göğüslerimi okşarken, süt beyazı tenime değen yırtık pırtık, dövmeli ellerine, kaslı kolunun etrafındaki kumaş düğümüne baktım. Karanlık bir tanıya, savaştan yeni dönmüş bir savaşçıya benziyordu.

Çünkü öyleydi.

Beni, orgazmımdan ve menisinden parlayan damarlı shaftını ortaya çıkaracak kadar kaldırdı. İnci gibi bir boncuk açıklığımdan aşağı indiğinde, "İçindeki spermimi görüyor musun?" dedi.

"Tanrım, görüyorum." The onun sıcak, zengin özünü. The yaptığımız şeyin kanıtı. İnledim, titremeye başladım. Aynada, sığ nefeslerimle sallanan göğüslerimi izledim.

Boynumun çukuruna doğru, "Daha önce hiç başka biriyle boşalmamıştım," dedi.

Bu konuşmanın ipuçlarını yakalamaya çalışıyordum. Hiç mi? Çünkü koruma takıyordu.

"İçinde hissettin mi?"

Başımı salladım. "Çok sıcak, haşlanmış hissettim. Daha fazlasını istememe neden oldu."

Yüzümü çevirdi, böylece gözlerimiz aynada buluşabildi, böylece bana, bedenime nasıl baktığını görebildim.

Sanki zaten yakalanmış bir şeymişim gibi. Bakışları uğursuzdu. "Bir bakıma, seni işaretledim."

Bu fikir karşısında ona karşı ürperdim. Duşta ve hatta şimdi bile morartıcı, çılgınca bir iddia bekliyordum. This göğüslerimi kırbaçlayan, kıcıma ertesi gün hissedeceğim kadar sert bir tokat atan adamdı. Bana nasıl acı çektiğini hatırlamak bile içimi ıslatıyordu.

Yine de tüm duyularıma yönelik bu amansız saldırı onun hâkimiyetinin bir göstergesiydi. Kendisi ve benim üzerimde kontrolü vardı. "This senin ait olduğun yer."

"Ait olmak mı?" Fısıldadım. Ne kadar yüklü bir kelime.

"Sen bana aitsin" -dişlerini boynumda gezdirdi- "etrafımda. Bana bağlısın."

Bağlantı. "Evet, evet."

Parmakları boğazımda bir kafes oluşturdu. "Sen bana *aitsin*." Diğer eli kayganlaşmış klitorisimi okşamak için aşağı indi ve benden bir nefes aldı.

Bacaklarımı daha da açtım, beni tekrar akılsızlaştırmak üzere olduğunu biliyordum.

"Sana ilk sevgilin olsaydım, son sevgilin olacağımı söylemiştim," dedi, parmakları yavaş, kaygan daireler çizerken. "Sana benim olana dokunan her erkeği öldüreceğimi söyledim. Beni anlıyor musun?"

Though Düşüncelerimi zar zor toparlayabildim, isteksizlik içime işledi. Bana sahip olmak istediğini anlamıştım. Karanlık, acımasızca. Ama ne kadar süre için? Ne kadar süreyle?

Böyle bir adamın sonu geldiğinde benden geriye bir şey kalır mıydı? Ona cevap vermekte tereddüt ettiğimde, aniden çekildi.

Soğuk ve çaresiz kalmıştım. "Ne? Neden?" Ağrılı bir boşluk içimi kemirdi.

Beni tekrar kucağına oturttu, dolgun şaftı monsumun önündeydi. Tapılacak bir put gibi duruyor, ağzımı sulandırıyor ve kalçalarımı sallıyordu. Nemli tabanına sürtünmekten kendimi alamıyordum.

"Kavra
onu." Ben
de
tuttum.

"Okşayın. Öğren onu. İhtiyacın olan ya da bildiğin tek şey benim sikim."

Büyülenmiş bir halde iki elimi birden üzerine koydum, çekerek aynanın önünde mastürbasyon yaptım. "Oh, Tanrım, Sevastyan ..."

"Eğer geri istiyorsan, bana yalvar."

Parmaklarımın arasında sıkarken dudaklarımdan kelimeler döküldü:

"Lütfen bana sikini ver."

"Neden?"

Neden mi? *Dürüstçe*. "Çünkü onsuz ölecekmişim gibi hissediyorum." "Then söyle bana, o enfes küçük vücudunun sahibi kim?"

Sahip. *Sahip*. Yine de şu anda, kesinlikle kontrol ediyordu. Beni bir kez daha kaldırdı, sikinin üstüne oturttu ve sadece başını içeri soktu. Umutsuzca arzuladığım şeyi benden esirgediği için inledim, üzerinde kıpırdandım. Güzel! "Senindir."

"*Senin* sahibin kim?" diye sorarak çıtayı yükseltti. Bir kez daha beni zorluyor, daha fazla boyun eğmem için beni zorluyordu.

Ama onunla savaşmak düşünülemezdi. Kaçınılmaz olana direnmek gibi. Bu yüzden mırıldandım, "Bana sahipsin."

"Güzel." Gözleri zaferle parlıyordu. Teslim olduğumdan memnun, topuklarını zemine gömdü ve ıslaklığıma doğru yukarı doğru itti.

"Sevastyan!" Bağırdım ama yavaşlamadı, demir kontrolünün sınırlarına ulaşmış gibiydi.

Kalçaları kabarmış, bacaklarımda gidip geliyordu. Aynada, titreyen göğüslerime kilitlenmiş bakışlarını izleyebiliyordum. Kalın, parlak sikinin içime girdiğine, aç amım tarafından yutulduğuna tanık oluyordum. Beni daha fazla menisiyle doldurmak üzereydi.

Ayak parmaklarım kıvrıldı. İnledim, titremeler beni ele geçirdi. Bina, sarmal, bina, sarmal-

Serbest bırak.

Sırtım eğildi; vücudum sıkışırken çaresizce çığlık attım.

Saçlarımı çekerek boynumu ortaya çıkardı, beni sertçe ısırdı, tenime karşı hırladı, "*Ty svodish' menya s uma!*" Beni çıldırtıyorsun!

Aletin içimde sarsıldığını hissettim, sonra sıcaklık... ben teslimiyet dolu bir sesle onun adını inlerken patlama üstüne patlama oldu.

Ben memnuniyetten gevşemiş bir halde ona yaslandıktan sonra, Sevastyan vücutlarımızı birleştirmeye devam etti ve ısırığını şefkatli bir öpücükle yatıştırma fırsatını yakaladı

boynumda.

Kısa süre sonra tekrar sertleşmeye başladı. Bitkin düşmüştüm ama içimde bir kez daha büyüdüğünü hissetmek beni o kadar tahrik etti ki bir tur daha atmaya hazırdım.

Yine de beni gövdesinden kaldırarak yatağın üst kısmına taşıdı. "Seni incitmek istemiyorum. Bu geceden önce denenmemiş olduğunu unutuyorum."

Ne kadar ağrıyacağımı şimdiden söyleyebilirim. Biraz mola vermek iyi bir plan olabilirdi.

Sırt üstü yattı ve beni yanına doğru çekti. Beni kollarının beşiğinde sıkıca tutarken, başımı göğsüne yasladım. Kalbinin sesi kulağımdayken, bu adama duyduğum hayranlıkla ve süregelen bir tedirginlikle dolu bir dövmenin izini sürdüm.

Bir zamanlar bekâretimi kaybettiğimde bir şeylerden vazgeçmiş olacağımı hayal etmiştim. Aleksandr Sevastyan ile her şeyi teslim etmiş olabilirdim.

Ama yorgunluk beni yakalamaya başlamıştı.

Ben uykuya dalarken, "Aklımdan binlerce düşünce geçiyor" dedi.

Gerçekten bir konuşma mı başlatıyordu? Aklında ne olduğu hakkında? "Anlat bana. Sadece bir tane bile olsa."

"Yarın, belki," dedi kayıtsız bir ses tonuyla. "Git uyu." "Sadece bir tane, Sevastyan."

Nefes verdi. "This sana olan ihtiyacım . . . bu seni rahatsız etmeli." Yutkundum. *Etti de*. Yine de sordum, "Neden?"

Avucunu benimkine bastırdı ve sinir bozucu anlar boyunca ellerimizi inceledi. "Çünkü bu *beni* bile tedirgin ediyor."

BÖLÜM 29

Kendi çılgılığımın ve kulübeye doğru ilerleyen botlarımın sesiyle uyandım.

"Natalie?"

Uyanıktım. Teknedeydim. Sadece bir kabus.

Uykumda, sıkılan kurşunları yeniden yaşadım. Paxán'ın değerli saatlerinin paramparça olduğunu duydum ve bu kayıp karşısında perişan olacağını düşündüm.

Then Rüyamda Sevastyan'ın kayıkhanenin yanında öldüğünü, güçlü bedeninin devrildiğini görmüştüm. Yağmur damlaları cansız yüzüne, kırpışmayan gözlerine düşmüştü.

Kulübenin kapısından içeri girdiğinde ben çoktan dizlerimin üzerine çökmüş, inleyerek ona uzanmıştım.

Beni kendine doğru çekti ve yatağa uzanırken beni kucağına aldı. "Tuttum seni. Şşt," diye mırıldandı, beni göğsüne bastırarak. "Şşt, *milaya moya*." Büyük, sıcak eliyle sırtımı ovmaya başladı, beni yatıştırıyordu. Tanrım, ona ihtiyacım vardı. Onun gücüne, onun sıcaklığına.

Onun kollarında, kalp atışları bilincimde çınlarken, bu adamın uğursuz olduğunu nasıl düşünebildiğimi merak ettim.

O böyle olduğunda, dün geceki teslimiyetimden pişmanlık duymuyordum. Saçlarıma öpücükler kondururken, kendimi ona hiç kimseye hissetmediğim kadar yakın hissediyordum.

Ona verebileceğim her şeyi verdiğim için nasıl pişman olabilirim? ?

The Dışarıdan gelen sesler beni uyandırdı. "Neredeyiz biz?" diye sordum.

"St. Petersburg'un dışına demirledi." Beni daha da yaklaştırdı. "Bana anlatmak ister misin?"

Ne hakkında kâbus gördüğümü sormaya gerek yoktu. "Yeniden yaşadım," dedim kırık bir sesle. "Then Rüyamda öldüğünü gördüm."

"Hiçbir yere gitmiyorum Natalie. Ama çok şey yaşadın. Bunların hiçbirine hazırlıklı değildin."

"Filip'te bir şeyler olduğunu hissetmiştim. Yine de içgüdülerimi görmezden geldim. Bir şey söylemeliydim."

Sevastyan başını salladı. "Paxán'a şüphelerimden bahsetmiştim ama o her zaman arkadaşlarına sadıktı. Kendini Filip'e daha çok borçlu hissediyordu, tavsiyelerime kulak asmadı. Daha çok mücadele etmeliydim, mantıklı düşünmesini sağlamalıydim."

Acı bir kahkaha attım. "İkimiz de kendimizi suçluyoruz. Belki de Filip'i suçlamalısınız? Ya da Travkin'i?"

Sevastyan alçak bir ses tonuyla, "Keşke Travkin'i tekrar öldürebilseydim," diye itiraf etti.

Yaptığı şeyi hatırlatarak sordum: "Neden onu öldürmek için aslanın inine girdin? Neden beklemedin?"

"The seni ölüm için işaretlediği dakika, kendi ölümünü garantiledi. Kimse sana zarar veremeyecek. Kimse ..." Sivastyan'ın sırtındaki eli durdu; etrafımdaki her şey gerildi.

"Ne oldu? Neyin var?"

Bakışlarını takip ettim ve şifonyerin aynasındaki yansımamı gördüm. There kalçamda ve kışımda parmak ucu büyüklüğünde morluklar vardı.

Boğuk bir sesle, "Bunu sana ben mi yaptım?" dedi.

Yukarı baktım ve yüzünde daha önce hiç görmediğim bir ifade gördüm. Korku.

Çünkü Sevastyan gibi bir adamı korkutabilecek tek şey ... kendisiydi.

Sanki porselenden yapılmışım gibi beni yatağa yatırdı, sonra gitmek için ayağa kalktı, duruşu sertti. "Çürükler bıraktım." Bundan dolayı harap olmuş görünüyordu, ki bu olmazdı.

Ben de ortamı yumuşatmaya çalıştım. "Lütfen. Sert konuşmaktan morarıyorum. Ayrıca bu, canavarın doğasında olan bir şey, değil mi?" Daha önce de kadınları kırbaçlamış, bağlamıştı. "Eminim bunu geçmişte görmüşsünüzdür."

Hiç rahatlamadı, yüz ifadesindeki çatışma netti. "Hayır. Benim elimden olmaz."

Çünkü Sevastyan aynı kadınla asla iki kez birlikte olmamıştı. Paxán bana bunu söylediğinde abarttığını düşünmüştüm. Ama muhtemelen Sevastyan iştahının sonuçlarını görmek için etrafta hiç kalmamıştı.

Benden uzaklaştığını hissettim. "Ben gayet iyiyim. Kızımın ağrması hoşuna gidiyordu," diye hatırlattım ona. "Bunun neresi farklı?"

"Bu farklı. Şimdi." Bana bir bornoz uzattı.

Kaşlarımı çatarak onu giydim. "Şimdi ne?"

"Bunu daha sonra tartışırız. Önümüzde uzun bir gün var."

Bana bakmıyor, gözlerimin önünde içine kapanıyordu. Artık seviştigimize göre, ilişkimizin yeni bir aşamasına gireceğimizi düşünmüştüm. Bilirsiniz işte, *konusurduk*.

Ama sanki aramızdaki hava cereyan etmiş gibiydi. "*Banya'da* bana uyanmamamı söylemiştin. Ben de sana aynı şeyi söylemeliymişim gibi hissediyorum. Kendini geri çekiyorsun ve nedenini bilmiyorum."

"Senin için bir şeyim var." Ceketinin cebinden bir zarf çıkarıp bana uzattı. "Paxán'ın kulübesinde, kasasındaydı." The arkası kırmızı bir balmumu çemberiyle mühürlenmişti. Ön yüzündeki Paxán'ın hayali kaligrafik el yazısını tanıdım.

Kızım için bana

bunu söylemekten asla bıkmayacağını söylemişti.

"Bunu oku, sonra da beş gece için bir bavul hazırla." Sevastyan başıyla onayladı. "Yakında yola çıkıyoruz. Sizi yalnız bırakayım."

Yalnız kalır kalmaz zarfı yırtıp açtım. . .

Sevgili Natalie,

Eğer bunu okuyorsanız, o zaman ben - siz Amerikalılar bunu nasıl bu kadar güzel ifade ediyorsunuz?

Bu sözlerde bile onun alaycı tonunu duyabiliyor, iç çekerek yazdığını hayal edebiliyordum.

Ancak Aleksandr'la birliktesin ve bu benim tesellim. O senin için kurşun yağmuruna yürüyecek.

Vardı.

Her ne kadar sadık olsa da, içinde bir karanlık var. Onu Berezka'ya getirdiğim ilk kıştan beri çocukluğu hakkında konuşmadı ama korkunç olduğunu biliyorum. Bu konuda konuşması için onu hiç zorlamadım, çünkü geçmişinden kurtulmak ve yeni bir başlangıç yapmak istediğini hissediyordum.

This benim açımdan bir hataydı.

Dorogaya, karmaşık bir saat gibi ve derinlerde bir mekanizma bozuk. İçinde ve dışında yaralar taşıyor ve bir başkasına geçmişi hakkında konuşacak kadar güvenene kadar, asla bütün olacağına inanmıyorum. Yüklerini size emanet etmesi için onu ikna edin.

Nasıl? Eğer Sevastyan şimdiye kadar açılmayı öğrenmemiş olsaydı ...

Nasıl yapılacağını bilmesini beklediğimden değil. On üç yaşından beri erkeklerin yaşadığı, silahların ve suçluların kol gezdiği bir evde büyümüştü. Ve ondan önce ona ne olduğunu kim bilebilirdi?

Artık zengin bir kadınsın. Tehlikeden kurtulduktan sonra lütfen dünyayı gezin ve hayallerinizi yaşayın.

Tüm kalbimle, Aleksandr'la birlikte sağlam temeller üzerine bir gelecek inşa edebileceğinizi umuyorum. Ama yapamazsanız, cesur kızım, o zaman ufka bakın. Hayat kısa. Bunu bilen birinden dinle.

Gözyaşları görüşümü bulandırdı. Sözlerine yine alaycılığı sinmişti. Ama bir daha asla birlikte gülemeyecek, şakalarımızı paylaşamayacaktık.

Sen benim hayatımın büyük sürprizisin, kelimelerle ifade edilemeyecek kadar değerlisin. Seninle ne kadar zaman geçirsem de yeterli olmadı ve asla da olamayacak.

*Tüm sevgimle,
Bátja*

Through gözyaşları içinde mektubu birkaç kez, neredeyse hissizleşene kadar okudum, sonra da bavulumun iç cebine yerleştirdim. Bavulumu hazırlamaya başlarken babamın Sevastyan'la ilgili tavsiyesini düşündüm.

Kadınların erkekleri etkilemeye, onları değiştirmeye çalışmasını pek sevmezdim. Her zaman dışarıda yeterince erkek olduğunu, bu yüzden tam bir paket aramam gerektiğini düşündüm.

Ya da hiç kullanmadan tamamen Ikea'ya monte edilmiş bir ürün.

Ancak Sevastyan'ın açılmasını sağlamak onu *değiştirmeyi* değil, onu *tanımayı* gerektiriyordu. Bilimsel bir araştırma gibi.

İlişkimizin çalışmaya ihtiyacı vardı. *Çalışmak benim işim.*

Sevastyan'ı onun için savaşıcak kadar istiyor muydum? Evet. Evet, istiyordum. Onu ilk gördüğümünden beri istiyordum.

Denemek zorundaydım.

Tam bir aramayı sonlandırırken kabinden çıktım. Öncekiyle aynı gizemli kişiyle mi?

"İyi misin?" Mektubu sorma şekli. "Evet. Paxán güzel bir veda yazmış."

Sevastyan başını salladı. "Az önce tehlikenin büyük kısmının azaldığını öğrendim. Ödülün süresinin dolduğu haberi yayıldı ve Berezka güvence altına alındı. Babanın cenaze töreni iki hafta içinde orada yapılacak."

"Anlıyorum." Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştirdim. "Şimdi oraya geri mi dönüyoruz?"

"Henüz değil. Güneye, Paris'e gitmemiz için bir araba kiraladım. There'un şehirde güvenli bir mülkü var."

"Ama eğer tehlike azalıyorsa ..."

"Berezka hakkındaki bilgilere güveniyorum ama hayatını riske atacak kadar değil." "Sana bilgiyi kim veriyor? Tugaylardan biri mi?"

"Maksim adında bir adam."

Bu isimden bahsedilince hafızamda bir şeyler canlandı. "Onu nereden tanıyorsun?" Sevastyan cevap vermeyince, "Dur tahmin edeyim. Onunla kuzeyde tanıştın. Şans eseri."

"Onun gibi bir şey," dedi başparmağındaki yüzüğü bir orospu çocuğu gibi çevirerek. Tıpkı benim şüpheli Sibiryalı gibi. "Onu hayatımın büyük bölümünde tanıdım. Ona güveniyorum, en azından bir noktaya kadar." Çevir, çevir, çevir.

"Hı-hı." Açıkça yalan söylediğini hissetmiyordum ama kesinlikle gerçeğin etrafında dolanıyordu. Ve şu an için ona bunu söyleyemeyecek kadar bitkin düşmüştüm.

Bana, "Çantayı getireyim," deyip kabine doğru yola çıktığında, neredeyse rahatlamıştım.

Kendisinininkine çok benzeyen bir Mercedes sedan olan arabaya bindiğimizde, Sevastyan çalıştırmadan önce durakladı. Bana bakmadan vites kolunu sıktı ve diğer avucunu direksiyona sürttü.

Sonunda konuştu: "İyi bir adam dün gece kafanın karışık olduğunu, travma geçirdiğini ve yaptıklarından sorumlu tutulamayacağını düşünürdü. İyi bir adam, artık her şey değiştiğine göre seni eski hayatına geri bırakırdı."

"Ama kendinizi iyi bir adam olarak görmüyor musunuz?"

Yüzünü bana dönerek kelimeleri telaffuz etti: "Hiç de değil, tatlım." Cevabı hem bir söz hem de bir tehdit gibiydi.

Buna nasıl cevap vermeli? Kısacası bana, beni asla bırakmayacak kadar kendini beğenmiş bir piç olduğunu söylemişti. Tıpkı dün gece beni ilahi bir şekilde okşarken söylediği gibi.

Konuşmanın dinlenmesine izin verdim ama uzun sürmeyecekti. Paxán'ın mektubu kendi kuşkularımın altını çizmişti. Sevastyan'dan daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Yine de onu elde etmek için ne yapmaya hazırdım?

Arabayı vites taktı. Arabayı sürerken ona baktım ve bilinmeyene doğru bir yolculuğa başladığımı fark ettim. Bu yolculukla, bu adamla.

Her iki durumda da seyirci konumundaydım; Sevastyan'ın vites değiştirmesini ya da flaşörle işaret vermesini, açılmasını ya da bir güven belirtisi göstermesini bekliyordum.

Ve tüm bu süre boyunca, tehlike ışıkları tekrar tekrar yanıp söndü. . . .

BÖLÜM 30

Sevastyan'ın evinin kapalı balkonundan Paris'i seyrederken "İnanılmaz," diye nefes aldım.

"Güvenli mülkü" milattan sonra dört katlı bir konaktı. Yüzyılda, tüm seyahat hayallerimin zirvesi olan Eiffel ucube Kulesi'nin ölmeye değer manzarasıyla. Kule yükseliyor, tepesi alçak bir yağmur bulutu kümesinin içinde kayboluyordu.

"Beğendiğinize sevindim," dedi geniş açık planlı oturma alanından. Berezka ne kadar gösterişliyse burası da o kadar gösterişliydi ama iç mekân daha moderndi. Çıtırdayan bir ateşin önünde bana bir kadeh kırmızı şarap doldurdu.

Üç parçalı kömür rengi takım elbisesi içinde mükemmel bir şekilde giyinmiş olan ona bakıp iç geçirmeden edemedim. Onu böyle görmek bugün iyi ki giyinmişim dedirtti. This sabah bana Paris'e sadece birkaç saat kaldığını söylemişti, ben de en rahat kıyafetlerimi bir kenara bırakıp kısa topuklu ayakkabılar, kalem etek ve koyu mor ipek bir bluz giymiştim.

Son beş gün boyunca güneye, Paris'e doğru yol aldık ve bana Güney Rusya, Polonya, Almanya ve Kuzey Fransa'yı yolcu tarafında görme fırsatı verdi.

Geceleri lüks otellerde kalıyor ve uyumak için ayırdığımız saatlerin yarısı boyunca sevişiyorduk. Though beni tekrar tekrar aldı, bana her zaman porselen gibi davrandı.

Bu günlerde onun büyüleyici çelişkilerini daha çok görüyordum. Şaraplardan anlıyor, beni nadir şaraplarla şımartıyor ama benimle içki içmiyordu. Bir restoranda yemek yediğimizde, tam bir beyefendiydi, sofra adabı

Kusursuzdu ama her zaman kılıfında hiç de centilmence olmayan bir tabanca taşıdığını biliyordum.

Rusça, İngilizce ve İtalyanca'nın yanı sıra iyi derecede Fransızca konuşuyor ve Almanca biliyordu ama benimle anlamlı herhangi bir konuda iletişim kurmasını zar zor sağlayabiliyordum.

Açılmayı reddetti. Rusya'yla aramıza koyduğumuz her kilometrede, Sivastyan'la aramdaki mesafe artıyordu. Paxán'ın haklı olduğunu görmeye başlamıştım: Sevastyan'ın içinde bir şeyler kırılmıştı.

The paylaştığımız keder bizi yakınlaştırmamıştı; aslında Paxán ve Berezka'dan bahsetmekten kaçınmıştık. . . .

Balkon kapısından içeri adımını attığında şarabı kabul ettim ve "Burası gerçekten senin mi?" diye sordum.

"Suudi bir prensten satın aldım." That yoğun güvenliği ve özel girişi açıklıyordu. Buraya zaten bir koruma ve hizmetliler yerleştirilmişti.

"Kulağa pahalı geliyor."

Bir parça eğlence. "Benim kendi param var, *Milaya*."

Paxán bu yüzden mi geniş mülklerini bana bırakmıştı?

Yola çıktığımız ilk gün, Sevastyan bana işler yoluna girdiğinde mirasımı konuşmamız gerektiğini söylemişti ama benim hiç acelem yoktu. O zamandan beri, şu ana kadar harcamalar ya da para hakkında konuşmamıştık.

Korkulukta bana katıldı, bu durum bana Berezka'ya balkonumdan ilk kez baktığım zamanı hatırlattı. Tek farkla ki, şimdi Sevastyan fiziksel olarak soğuk davranmıyordu. Beni önüne çekti, sırtım onun önüne dönüktü ve sıcak kollarıyla beni sardı. Çenesini başıma dayayarak beni gövdesine sıkıca kilitledi.

"Ne zaman aldın?" Ben

sordum. "Çok uzun zaman

önce değil."

Diğerlerinin yanına koymak için başka bir belirsiz cevap. Dilimi ısırdım.

Bazen o kadar sert ısırırdım ki kanardı.

Teknedeki o geceden beri, duygularda ya da yakınlıkta bir ilerleme olmamıştı.

Beni tekrar tekrar sahiplendi, beni övdü, bana tarifsiz bir zevk verdi. Her seferinden sonra, vücudunu onun kadar dikkatle keşfetmeme izin verdi.

benimkini keşfetti. Nefes nefese keşif geceleri. Ellerim hala onu okşarken uykuya daldım.

Ama beni hiç ihtiyacı olduğu gibi almamıştı. Bakışlarını bileklerimde buluyordum -çünkü onların bağlı olmasına ihtiyacı vardı. Meme uçlarımı emiyor ama asla dişleriyle sıyırmıyor ya da acı verecek kadar sıkılmıyordu.

Dün Almanya'da bir benzin istasyonunda telefonla konuşuyordu -yine- ben de içeri girip bir şey satın aldım: sert bir esaret dergisi (motor yağının yanındaki dergi rafında duruyordu!).

Yola çıktığımızda, dalgın bir şekilde "Orada ne var?" diye sormuştu.

Ben de onu beklerken kulağıma küpe yaptığım bir sayfaya döndüm ve ilgimi çeken birçok resimden birini elime aldım: el ve ayak bileklerinden dolgulu bir testere atına benzeyen bir şeye bağlanmış çıplak bir kadın.

Gerçekten havalı göğüs ucu kelepçeleri takmıştı; sanki biri bir iletken çubuğunu tepelerin üstüne, diğerini de altına yerleştirmiş ve ince çubukları uçlarındaki vidalarla birbirine sıkılmış gibi görünüyordlardı. Sevastyan'ın *banyoda* meme uçlarımı ne kadar sert çimdiklediğini ve bundan ne kadar hoşlandığımı hatırlayınca, ben de böyle kelepçelenmek istedim. Bu düşünce bile meme uçlarımdan dikleşmesine neden olmuştu.

Sivastyan ne gördüğünü anladığında gözbebekleri büyümüş, direksiyonu tutan parmak eklemleri bembeyaz kesilmişti. Sesi kısık bir şekilde, "İsteddiğini düşündüğün şey bu mu?" diye sordu.

Başımı salladım. "Böyle sahnelerde çok tecrüben var, değil mi?"

"İkimize de yetecek kadar, böylece asla o seviyeye inmek zorunda kalmayız.
tekrar."

İnmek mi? "Bilmelisin ki -görünüşe göre yatacağım tek erkek sensin- her şeyi bir kez denemek istiyorum. Merakım bunu gerektiriyor."

Yutkundu, boğazı çalışıyordu. "Ne gibi?"

Yapabildiğim kadar rahat bir ses tonuyla, "Beni *venikle* kırbaçlamana bayıldım," dedim. Acı sığağa, sıcaklık da mutluluğa dönüştüğünde. "Belki de çitayı yükseltip bir kürek ya da onun gibi bir şey denemeliyiz" -ona bir uçan kaykay reklamı gösterdim- "bu."

Soğukkanlı Sibiryalı'mın üst dudağı terden boncuk boncuk olmuştu.

"Ya da bu." Ona bir boyunduruğa hapsedilmiş çıplak ve ağzı tıkalı bir kadının resmini gösterdim. Arkasında tamamen *giyinik* bir adam vardı ve ucunda uçan deri kaplı bir kitap ayracına benzeyen bir *sopayla* bacaklarının arasına vuruyordu. "That elektrikli hissettiriyor olmalı."

Sevastyan şiddetli bir küfür savurarak dergiyi elimden kaptı ve arka koltuğa fırlattı.

Arabayı kenara çekip yolun kenarında bana tecavüz edeceğinden emindim. Ama hiç yapmadı. Sanki hiç olmamış gibi ona gösterdiğim şeyden bahsetmedi bile.

Temel olarak, Sevastyan'la ilişkim duygusal olarak güdüktü ve cinsel olarak hüsrana doğru gidiyordu. İki büyük engel. . .

Şimdi, Paris'in ışıkları uzakta parıldarken, beni kollarının arasına aldı. "Ne düşünüyorsun?"

"The drive down. The dergisi."

Ellerini indirdi ve benden uzaklaştı. Parmaklıklara doğru ilerleyerek kollarını parmaklıkların üzerine dayadı. "Bunu tartışmayacağım."

Sinir ve hayal kırıklığıyla dolu gözlerimi kısmıştım. Ama onun benim hafif kitap seçimime verdiği tepkiyi hatırlayınca, onu yıpratabileceğimi fark ettim. Kontrolünü kaybetmesi için onu kışkırtabilirdim. Belki de?

Elbette bu, bedelini ödemek zorunda kalacağım anlamına geliyordu. Bu adamla bir BDSM ilişkisine girmeye hazır mıydım? Bir yanım istiyordu, çünkü en azından *tanımlanmış* bir ilişki olacaktı.

Şu anda durduğumuz yerde her şey havadaydı ve denge sıfırdı. İstikrarı sevdiğimi keşfediyordum. Tüm çocukluğum boyunca tek bir çiftlikte, kaya gibi sağlam ebeveynlerle yaşamayı sevmiştim. Tek bir okula yerleşmeyi sevmiştim.

Doğal olarak, Sevastyan çocukken eli kolu bağlı yaşadıktan sonra farklı hissedecekti. Ama benim daha fazlasına ihtiyacım vardı. . . .

"Başka bir şeyden bahset Natalie, yoksa hiç konuşmayacağız."

"Tamam. Başka şeyler konuşuruz. Mesela nasıl bu kadar çok para kazandığınızı." Bu kadar varlıklı olduğumu bilmiyordum ama kendisinin de bir *vor* olduğu düşünülürse mantıklı geliyordu. Şimdi anladım ki Berezka'da yaşamayı Paxán'a yakın olmak için seçmişti. The Bu fikir kalbimi sızlattı. "Bana nasıl olduğunu söylemeyecek misin?"

"Ben ... savaştım." Sessizliğe gömüldü. Sanırım bana daha fazla şey anlatması gerektiğini biliyordu, çünkü tekrar denedi. "Onlu ve yirmili yaşlarımda yeraltı *mafiya* maçlarında dövüştüm. Benim için kazançlıydı."

"Sanırım çok kazanmışsınızdır."

"O maçlardan hiçbirini kaybetmedim," dedi, kibirle değil, neredeyse ... pişmanlıkla. Daha alçak bir ses tonuyla, "Ben dövüşmeye çok uygunum, her zaman da öyle oldum," diye ekledi.

"Nasıl yani?" Üstün kemik yoğunluğu? Yüksek acı eşiği? Paxán'ın bana Sevastyan gibi darbe alan birini daha önce hiç görmediğini söylediğini hatırladım ve o zamanlar sadece on üç yaşındaydı.

Sevastyan sorumu duymazdan gelerek devam etti: "Birkaç yıl önce sonsuza kadar savaşamayacağımı fark ettim. Bir iş fikrim vardı ve bunu Paxán'a götürdüm. Kazandığım parayla bu planı kendi başıma geliştirmem için beni cesaretlendirdi."

"Neydi o?"

"Ülkeye ucuz votka sokmanın bir yolu." "Rusya ucuz votkanın ülkesi değil mi?"

"Amerika'dan satın almak çok daha ucuza mal oluyor ama bizim alkol tarifelerimiz çoğu kişiyi ithal etmekten caydırıyor. Ben de votkayı gümrükten gizlemenin bir yolunu buldum."

"Nasıl?" Hayranlıkla sordum.

"Gıda boyasıyla açık maviye boyattım. Then varilleri cam sileceği sıvısı ~~ark~~ etiketledik. Rusya'ya vardığımızda boyayı tersine çevirdik."

Ona sıırıttım. "That korkunç derecede zeki."

Omuz silkti ama değerlendirmemden memnun olduğu belliydi. "Milyonlar kazandı, hâlâ da kazanıyor," dedi yine kibirlenmeden. Then Nefesini verdi, bakışları uzaklaştı. "Ülkeye ucuz alkol sokulmasına yardım ediyorum. İronik."

"Bunun neresi ironik?"

Bana dönerek, "Bu kadar soru yeter." dedi.

Başımı ona doğru eğdim. Bir zafer kazanmıştım - bana kendisi hakkında daha önce hiç olmadığı kadar çok şey anlatmıştı. Peki onu serbest bırakmalı mıydım?

Tam yapacağıma karar vermiştim ki yüzünde şehvet dolu bir ifade belirdi, şimdi tanıdığım ve nefes nefese karşıladığım bir ifade.

"Sana bir şey göstermek istiyorum." Beni merdivenlerden yukarı çıkardı, sonra fuayeden geçerek saray gibi bir yatak odası süitine götürdü.

İçeride çantalarımızı yan yana gördüm. "This bizim odamız mı?" Bir seyahat arkadaşıyla otelde kalmak o kadar cabüyük bir mesele değildi. Ama artık bir erkekle *yaşadığımı* fark ettim.

Onun evinde.

"Beğenmedin mi?"

The oda koyu mavi ve krem gibi abartısız renklerle dekore edilmişti. Büyük yatağın üzerindeki The kontrplak gür ama yenilenmişti, duvarlar zevkli bir tasarımla kaplanmıştı.

The mobilyalar erkeksi ve kadınsının tamamlayıcı bir karışımıydı. The artık sahip olmadığım kozmetik ve mücevherler için sofistike bir şifonyerin yanı sıra bir dükün dinlenme odasından çalınmış gibi görünen yıpranmış deri bir sedir vardı. Yine de her şey birlikte çalışıyordu. "Beğenilmeyecek ne var? Bana göstermek istediğin şey bu muydu?"

Başını salladı ve beni hantal bir kapısı olan ek bir odaya götürdü. İçeride bir masa, bir karyola, saklama dolapları ve kamera görüntülerini gösteren birkaç monitör vardı.

"Burası panik odası mı?"

"Kesinlikle."

The beslemeleri evin her alanından geliyordu. "The her yer kablolu mu?" "Ve bir tane de dışarıda gizli." Bir ara sokakta yürüyen Parislileri gösteriyordu,

çoğu doğrudan gizli kameraya bakıyor. "Telefonumdan her yayını izleyebilirim." Sevastyan telefonunu kaldırdı, bir uygulamaya tıkladı ve bana bir tane gösterdi. "Yani ben burada olmasam bile seni izleyebilirim."

Hep beni izliyor. "Kayıt yapıyor mu?" Masum bir ses tonuyla sordum ama düşüncelerimin yönünü çoktan sezmişti.

"Eğer istersek. Ya da bir yayını gerçekleştirken canlı olarak izleyebilirsiniz." Yatak odasına döndü ve bir kumanda aldı. Bir panel mırıldandı ve duvara monte edilmiş devasa bir ekran ortaya çıktı.

Bir düğmeye daha basıldığında, televizyon yatak odasının kristal berraklığında renkli görüntüsüyle canlandı. The kamera yatağın karşısındaki duvarın pervazına gizlenmiş olmalı.

Takım elbisesinin ceketini çıkardı, sonra yatağa doğru ilerledi ve başlığa yaslandı. "Benim için soyun." Uzaktan kumandanın bir düğmesine daha basarak ekranı yatak odası ile sokak arasında böldü. Sanki yanında yabancılar varmış gibiydi.

doğrudan odaya bakıyordu. Gözleri karararak, "Onlar için soyunun" dedi.

Oh, oyun başladı. This seks yaptığımızdan beri ilk uzak sapkınlık ipucuydu.

Saçlarımı aşağı doğru çektim ve omuzlarımın üzerinde salladım; bakışları yelemen üzerinde geziniyor, kıvrılan her tutamı takip ediyor gibiydi.

Umursamaz bir tavırla bluzumun düğmelerini açtım; eli güneye, pantolonunu zorlayan devasa şişkinliği okşamaya yöneldi.

Üstümü silkerken arkamı döndüm, eteğimin fermuarını açarken sırtımı ona döndüm. The onun fermuarının sesi benimkine karıştı. Ama onu televizyonda görebiliyordum, sikini sıvazlarken bakışları kığımın üzerindeydi.

Tanrım, bu adam beni aklımın alamayacağı kadar tahrik etti. Bunu bile kaydediyor olabileceğine dair kısa bir düşünceye kapıldım. The bu fikir beni daha da tahrik etti. Onunla seviştiğim geceler, ateşli bakışları ve hürmetkâr dokunuşları utangaçlığımı yok etmişti.

This adam vücudumu beğendi ve bunu gizlemedi. Öyleyse utanacak ne vardı?

"Seni böyle görmelerini ister miydin?" diye sordu ben eteğimi sıyrırken.

"Olabilir." Off sütyenim geldi.

"Benim küçük teşhircim." Sadece gürleyen sesi bile meme uçlarımın tomurcuklanmasına neden oldu. "Sen de röntgenci misin?"

Pornoya olan küçük bağımlılığımı göz önünde bulundurursak, "Muhtemelen öyledir." demek zorunda kaldım.

"Topuklu ayakkabılarını ve kalçalarını çıkarma, seni onlarla becereceğim."

Sözleri karşısında ürperdim ve üzerimden çıkarmama izin verdiği son şey olan tangama uzandım. Dantel parçasını ayak bileklerime kadar indirip içinden çıkarken onun ağır nefeslerinden keyif aldım.

"Arkanı dön de bana ait olanı göreyim," diye emretti.

Her zamanki gibi, onun hâkimiyetine dair en ufak bir ipucu içimi titretti. Yavaşça döndüm. Though Hala giyinikti, çıplak özelliklerimi onun için sergiledim.

Büyülenmiş gibi bakıyordu, kaşları gergin, dudakları ayrıktı. Aldığı bariz zevkin tadını çıkararak omuzlarımı dikleştirdim ve kalçamı dışarı çıkardım.

"Gördüklerin hoşuna gitti mi Sibiryalı?"

"Ve hepsi sadece benim için. Gel."

Arsız bir sırtışıla yatağa doğru yürüdüm, dizlerimin üzerinde ona doğru yürümek için tırmandım.

"Üstüme çık."

Bir dizimi kalçalarının her iki yanına yerleştirdim ve avuçlarımı yüksek başlığa dayadım - bu da kasıklarımı tam yüzünün önüne getirdi. Bu şekilde dururken bakışlarımız kilitlendi. Dilini dışarı çıkarmak için öne eğildiğinde yüz ifadesi beni başka tarafa bakmaya cesaretlendirdi. Klitorisime vurduğu sert darbeye nefesim kesildi.

Tekrar yaptı, yüzünü daha derine gömdü, kokumu içine çektiği gerçeğini gizleme zahmetine girmedim. Parmaklarımı onun harap olmuş siyah saçlarına geçirdim ve daha fazla cinsel arzu için öne doğru sallandım.

Tomurcuğumu yaladı, acı verici bir şekilde şişene kadar tadına baktı. Bacaklarımın arasındaki her şey sırsıklam olana kadar beni ıslak ıslak, yüksek sesle yalayıp emerken onun inlemeleri benim inlemelerime katıldı.

Nemimin bir damlasının iç uyluğumdan aşağıya doğru süzüldüğünü ve hortumumun dantelli jartiyerinin üst kısmına takıldığını fark ettim. Bir hırıltıyla, danteli diliyle temizledi ve uyarılmamı spirale gönderdi. Then tekrar içeri girdi ve bana emretti, "Meme uçlarınla oyna. Onları parmaklarının arasında yuvarla."

Ben oynarken beni daha da açtı, bacaklarım titreyene ve ayak parmaklarım topuklu ayakkabılarımın içinde kıvrılana kadar klitorisimin başlığını emzirdi. "Oh, Tanrım, Sevastyan, çok yaklaştım."

Tam eşiğine gelmişken, tatlı bir öpücükle ayrıldı. Şaşkınlıkla aşağıya baktım. "Ama... ama duramazsın."

"Sadece yaptım, tatlım." Beni yatağa yatırdığında, soyunmaya başlamak için ayağa kalktığı anda sessiz kalan bir itirazda bulundum. Sanki bunun bir nanosaniyesini bile kaçırmak istemiyormuş gibi kıyafetlerini kısa sürede çıkardı.

Hayranlıkla baktım, hareket eden vücuduna, tüm acımasız sertliğine perçinlenmişim. O çukurların ve yükselişlerin her biri dudaklarımı tanıyordu. The Kolundaki kurşun sıyrığı neredeyse iyileşmişti, cesurca kazanılmış bir yara izi daha diğerlerine katılacaktı.

Öpmem için bir işaret daha.

Yatağa döndüğümde, bacaklarımın arasında manevra yaptı ve ıslak buklelerimin arasına nişan alarak aletini soktu. Beni onca kez içine aldıktan sonra bile, başını içeri soktuğunda hâlâ gözlerim fal taşı gibi açılıyordu.

Büyüklüğüne dikkat ediyordu ama bunu sadece birkaç gündür yapıyordum.
"Başka itiraz var mı?" diye homurdandı eve doğru ilerlerken.

"Burada her şey yolunda" diye iç geçirerek ona doğru eğildim.

İtmeye başladığında, başımın iki yanındaki yatak örtüsünü kavradım. Bakışlarının ellerimden gözlerime, sonra tekrar ellerime kaydığını gördüm. Kollarımı başımın üzerine uzatıp bileklerimi çaprazladığımda göz kapakları ağırlaştı ve aletin içimde nabız gibi attığını hissettim.

"Kendini tutma, Sevastyan."

"Geri çekilmiyorum."

"Beni sıkıştırmak istemiyor musun? Kendi zevkin pahasına bana zevk vermeyi bırak!"

Bana deliymişim gibi bir bakış attı. "Bunun benim için zevkli olmadığını mı düşünüyorsun?"

Gelmek için elimden gelen her şeyi yapıyorum!"

"Then beni iyice sıkıştırın, çünkü buna ihtiyacım var."

"Ne istediğini bilmiyorsun," dedi, beni öpmek için eğildi, beni kendi tadımla dilleyerek. Meme uçlarımı tekrar tekrar okşadı, sonra elini monsuma doğru götürdü. Başparmağı, ben ağzının içinde inleyene kadar klitorisimi okşadı.

Sonunda nefes almak için ara verdiğinde başım öne eğik, bakışlarım televizyon ekranındaydı. Onu yukarıdan izledim, benimkini doyurmak için çabalayan güçlü vücudunun görüntüsünün tadını çıkardım. Sırtı terden sırılsıklamdı, kalçalarımın arasına daldığında kıcının sert kasları oynayıyordu. Şaftının amımın içinde kaybolduğunu, ağır testislerinin gerildiğini görebiliyordum.

Göğsü meme uçlarıma sürtündükçe, yarığımdan aşağı daha da fazla nem sızdı. İki eliyle kıcımın kıvrımlarını kavradı. Açılmış parmakları kıcımın tüm genişliğini kaplıyor, beni alması için sabit tutuyordu.

Tam da yarıklarımdaki kayganlığı hissedip hissetmediğini merak ederken, "Çok ıslak. Kadınının sikilmeye ihtiyacı vardı, değil mi?" Sancılar içinde konuşmaya meyilli olduğunu ve benim de karşılık vermemden hoşlandığını öğrenmiştim.

"Bu sabah arabadayken buna ihtiyacım vardı. Eğilip seni emmeye başlarsam ne yapacağını hayal edip durdum."

Parmakları daha derine girdi, ortadaki parmak tehlikeli bir şekilde ağzıma yaklaştı. Ama *iyi* hissettiriyordu. Islaklığımı kullanarak beni o parmakla yarmak ne kadar kolay olurdu. Daha da sert sıktı, beni yaydı, yaklaştı.

Aleti amımı yağmalarken onun nazıkçe kıcımı yokladığını hayal ettiğimde, parmaklarını oraya götürmek için kıpırdandım.

"Dur, tatlım. Bana fikir vereceksin."

Anal oyun izlediğim pornolarda hep seksi görünmüştü. Onun beni hazırladığını düşünmek bile ... "Sana her şeyi bir kez deneyebileceğimi söylemiştim."

"Kıçını sikmemi mi istiyorsun?" diye tısladı.

Böyle söylediğinde mi? Böyle şehvetle? "Tamam!"

"That sana göre değil, güzel kız. Seni incitirim."

Pis bir kız olmadan önce. Ya da *açgözlü*. Şimdi bu şefkat beni delirtmek üzereydi.

Bundan bıkmıştım! Hayal kırıklığı, ilk etapta hiç var olmamış bir filtrenin tüm kalıntılarını ortadan kaldırdı. "O zaman sadece hayal edeceğim, beni yatağın üzerine eğilmeye zorladığını hayal edeceğim ... bacaklarımı açıp kıçımı kaldırmamı sağlayacaksın, böylece onu kullanabilmen için yağlayacaksın."

"*Unh!*" Kalçaları öne doğru fırladı, vücudu daha da sertleşti.

Onun kontrolsüz tepkisi beni şok etti. Tanrım, bana bunları yapmaya ne kadar çok ihtiyacı vardı - benim ona ne kadar çok ihtiyacım vardı! Onu yıpratmayı çoktan planlamıştım. Ne kadar ileri gitmek istiyordum?

Gırtlaktan gelen bir sesle, "Kollarım arkadan bağlanır, ağzım tıkanırdı. Bana kıpırdamadan durmamı, rahatlamamı emrediyordun." The Konuştukça kelimeler daha kolay geliyordu. "Bir parmağınla kıçıma girecek, diğeriyle beni açacaktın."

"Lanet olsun, kadın!" Bir sert itiş daha. Sözlerim onu ve kendimi uçuruma sürüklüyordu. Bu dövüşçü gerçekten ipleri eline almış mıydı?

"Then zonklayan sikinin üzerine, o kalın kafanın her yerine kayganlaştırıcı sürüp bana kabul etmekten başka seçenek bırakmazdın."

Nefes alıp veriyor, kalçaları sallanıyordu. "Etrafımda çok sıkı olurdun, çok ateşli."

Yanıtını severek, "Gergin olurdum, kıvırmaya çalışabilirdim-" dedim, "Then Bana boyun eğene kadar o mükemmel kıvrımları kırbaçlardım. Çünkü hiçbir şey beni sikimi taşaklarına kadar aralarına gömmekten alıkoyamaz."

İnledim, boşalmaya çok yakındım ama bunun bitmesini hiç istemiyordum. "İçimde hareket etmeye başlarsın ... Aklım başımdan giderdi... çünkü o sendin, beni tamamen ele geçiriyordun."

"Güzel çıgıllıkların bu tıkaçla bastırılabilir."

"Oh, Tanrım, oh, Tanrım." Terden sıırıslıkılam olmuş kalçaları iç baldırılarına sürtünyör, bacaklarındaki kıllar baldırılarımı aşındırarak tüm hislere katkıda bulunuyordu.

"Sıcak döllerimi içine pompalardım, seni onunla doldururdum ... kime ait olduğunu asla unutmana izin vermezdim-" dediğinde nefes nefese kalmıştım, sınırda geziniyordum.

Patladım, yatağa doğru yaylandım. Göğüslerimi ona karşı gıcırdatırken, onun etrafında kenetlenerek coşkuyla inledim.

Sırtı eğilip göğsü üzerimde yükseldiğinde hâlâ boşalıyordum. Doğrulmuş kollarındaki The kaslar gerilmişti. Kalçalarına vurmaya devam ederken boynundaki tendonlar gerilmişti. The vücudundaki güç, benim için kontrol altında tuttuğu güç dehşet vericiydi.

Boşaldığında, "*Natalya!*" diye bağırdı. Kalın siki içime boşalırken titriyor, beni kaplıyor, içimi dolduruyordu.

Kime ait olduğumu unutmana asla izin vermiyor.

Üstüme yığıldı, vücudu artçı ürpermelerle titrerken ben bir kez daha sıfırlandım.

Zar zor hareket edebiliyor, düşünebiliyordum. O dudaklarını boynumda gezdirirken ben de tırnaklarımı nemli sırtında aşağı yukarı gezdirdim.

Ne kadar süre bu şekilde yatacağımızı bilmiyordum. Tekrar düşünmeye başladığımda, az önce olanları düşündüm ve Sevastyan'inki gibi bir ihtiyacın ne kadar uzun süre bastırılabilceğini merak ettim. En karanlık arzularını benimle tatmin edemezse, sonunda başkasına gider miydi?

Yapar mıydım?

Bu kadar sert boşalabileceğimi ve bu kadar hayal kırıklığına uğrayabileceğimi hiç düşünmezdim. O uçak kabininde Sevastyan'la geçirdiğim ilk gece bana "Böyle olmaman gerekiyordu" demişti.

Ama öyleydim.

Benim de "özel ilgi alanlarım" vardı. Ve şimdi ne kadar iyi eşleştığımızı görebiliyordum. Bir zamanlar hayallerimin erkeğiydi, gözlerimi açmak isteyen biriydi.

Şimdi bir serap gibiydi. . . .

Gecenin ilerleyen saatlerinde, Sevastyan ve ben odanın loş ışığında birbirimize bakacak şekilde yan yattık.

Through açık balkon kapılarından gece vakti Paris'in uyanışını duyabiliyorduk.

The ikamet eden aşçı, daha fazla sevişme nöbetleri arasında yatakta yediğimiz gurme bir yemek hazırlamıştı.

Göğsündeki dövmenin izini sürmek için ileri uzandım. "Sevastyan, neden bana karşı bu kadar nazıksın?"

Omuz silk.

"Senden *sözlü* bir cevap almam gerekecek."

Ses tonumdaki bir şey onu şaka yapmadığım konusunda uyarmış olmalı.

"Çoğu kadın bir erkeğin kendisine değer vermesini ister, değil mi?"

dedi. "That kaçamak cevaplar veriyor."

"Pekâlâ o zaman. Sana bakmamı istemiyor musun?"

"Bir noktaya kadar. Ama her zaman değil." Dudaklarımı birbirine bastırdım. "Açıklaması zor. Birlikte olduğumuz ilk üç seferde benimle olduğun gibi olmanı istiyorum. Kendin olmanı istiyorum."

"Ya bu benim gerçek benliğimse?"

"Buna inanmıyorum, özellikle de bu gecedен sonra."

"Çiftler hayal kurar ve asla gerçekleşmeyecek şeyler hakkında konuşurlar."

Kahretsin, çok kaypaktı. "Gerçeklik varken neden hayal kuralım ki?"

Bakışları benimkilere kaydı. "Seni asla incitmeyeceğim. Şimdi konuyu değiştir."

Cesaretim kırıldı - ta ki bana bir giriş yemeği verdiğini fark edene kadar.

"The yeni konu sensin."

Nefes verdi. "Sana kendim hakkında konuşmakta zorlandığımı söylemiştim."

"Muhtemelen bunu hiç yapmadığın içindir. Seni *tanımak* istiyorum,

Sevastyan. Aynı zamanda

beni tanıdığın gibi. İçinde bulunduğumuz koşullar düşünüldüğünde bunun çok fazla bir şey olduğunu sanmıyorum."

Yutkundu. This adam hayatımı kurtarmak için kendini kurşun yağmurunun önüne atmıştı. Gleb'le savaşmak ve kaçışımızı sağlamak için daha da fazlasını göze almıştı. Yine de bana açılmaktan korkuyor muydu?

Onu yargılamayacağımı, çılgık atarak kaçmayacağımı anlamasını nasıl sağlayabilirdim? "Fark etmediysen söyleyeyim, oldukça geniş fikirliyimdir. Keşke benimle konuşabilsen, bana güvенеbilsen."

"Neden?"

"Çünkü biz bir ilişki içindeyiz. Ve aramızdaki her sır, temelimizdeki bir başka taş. Hey, hadi biraz yumuşak adımlarla başlayalım

sorular. Eğer gerçekten cevap vermek istemiyorsanız, pas diyebilirsiniz." Kaba bir şekilde "Sor" dedi.

"En sevdiğin renk ne?"

"Eskiden maviydi." Saçımın bir tutamını parmağının etrafında döndürmek için öne doğru uzandı. "Şimdi kırmızı."

"Ne okumaktan hoşlanırsın?"

Hâlâ dönmekte olan yumruğuna bakarak, "Tarih ödevleri. Kadınlar ve toplumsal cinsiyet üzerine."

Zekice. "Hiç hapse girdin mi?"

"İki kez. İkisi de çok uzun sürmedi. Paxán beni yeterince çabuk serbest bıraktı." Yüzünden acı dolu bir ifade geçti.

Devam etmek için kendimi zorladım. "Those dizlerindeki dövmeler . . . sen de bir *vor musun*?"

Saç tutamımı düşürdü. "Evet." Açıklama yok. Ambalajı açmak yok.

"Artık Paxán'ın sendikasının başı sen misin?"

"Duruma göre değişir. Henüz buna cevap vermek için yeterli bilgiye sahip değilim." Yine içine kapanmaya başlamıştı.

"Hiç kardeşin var mı?"

"Hayır."

"Ailenizden yaşayan var mı?" diye sordum. "Yok."

"Ailen nasıl biriydi?" "Geçerdi."

"Bana geçmişin hakkında söyleyeceğin bir şey var mı? Bakın, işiniz için yaptığınız şeyleri bilmeme gerek yok ama çocukluğunuz hakkında bilgi edinmek istiyorum."

"Bu senin için neden bu kadar önemli?"

"Ben bir tarihçiyim Sevastyan, senin geçmişini bilmek isteyeceğim." Başka bir soru için çabaladım. "*Özel ilgi alanlarınızın ne olduğunu ne zaman anladınız?*"

Tekrar omuz silkti. "That arkamızda."

Mırıldandım, "Öyle deme. Gözlerimi tüm bu yeni şeylere açtın" - nedense buna sinirlendi - "ve şimdi daha fazlasını istiyorum. Geri dönemem, Sevastyan."

"Sadece benimle birlikte olacağın için, buna mecbursun." The duvarlar yükseliyordu.

"Beni dışarıda bırakma."

"Seni hiç içeri almazken nasıl dışarıda bırakabilirim ki?" derken bile tüm şefkatiyle çenemin altından parmağını kıvırdı.

Giyinmek için ayağı kalktığında acı bir gerçeğı fark ettim: Sivastyan için bir başkasıyla yatmak, sehpadan inmeye benzerdi.

Bu da benim için duygusal olarak asla uygun olmayacak bir adama aşık olduğum anlamına geliyordu.

Köşe, Natalie ile tanış.

BÖLÜM 31

Basınç.

Bunu Berezka'da hissetmişim, hâlâ da hissediyordum. Ama geçen hafta boyunca, farklı bir şeye dönüşmüştü: birbirini isteyen ama artık birbirini sevmeyen iki insanın baskısı.

Çünkü cinsel olarak kendini değiştirmişti; duygusal olarak ise aynı kalmıştı.

Onun içinde, benim içimde bir şeyler olduğunu hissediyordum. Bir uçurum belirdi.

This sabahı, kasabadaki evde yine yalnızdım. Sevastyan yaklaşık iki saat önce bir mesaj almış ve aceleyle açıklanmayan bir yere gitmişti. *Açıklamayacağı başka bir toplantı.*

Her gün, bazen günde iki kez içiyordu. Sendika işleri için uzun mesafeli çalıştığını düşündüm.

Ne de olsa milyonlarca dolarlık bir operasyon kısa süre önce liderini kaybetmişti ve sorumluluğun büyük kısmının Sevastyan'a düştüğünü tahmin ediyordum. Uzun çalışma saatleriyle başa çıkabilirdim ama gizliliği beni rahatsız ediyordu. Bana ne zaman güvenecekti?

Belki de beni korumaya çalışıyordu? Makul bir inkar mı? Eğer öyleyse, hiçbir şey bilmiyordum.

Tıpkı Berezka'da olduğu gibi dışarıdan bakıyordum. . . .

Beni birkaç kez gezmeye götürmüştü ama düşünceleri meşguldü, delici bakışları potansiyel tehditleri değerlendiriyordu. Yine de Paris harikaydı ve turist rehberimdeki hayal ettiğim yerleri kontrol edebilmişim.

Eiffel Kulesi'ne tırmanmış, Zafer Takı'nın üzerinden iç geçirmiş, Champs-Élysées boyunca hediyelik eşya alışverişi yapmışım.

Though Bana yönelik tehlikenin her geçen gün azaldığına ikna olmuştu ama onsuz bir yere gitmeme izin verecek kadar rahat hissetmiyordu. Bu yüzden bana söylemediği bir işle ilgilenmek için gittiğinde burada sıkışıp kaldım.

Sevastyan'a yeni bir telefon almam gerektiğini söylediğimde bana bir tane getirmişti. Ona dışarı çıkıp daha fazla kıyafet almak istediğimi söylediğimde, Berezka'da bıraktıklarımın çoğunu yeniden sipariş etti - giysiler, kozmetikler, ayakkabılar, çoraplar ve tabii ki iç çamaşırları.

Bana mücevher bile almaya başlamıştı. "Bunu benim ödemem gerekmiyor mu?" diye sormuştum. Omuzları gerilmişti, "Kendi kadınıma bakamayacağımı mı sanıyorsun?" diye cevap vermişti.

Though bir hizmetçimiz, bir aşçımız ve doğum kontrol bandından Le Chunky Monkey'e kadar her şeyi temin edebilen bir şoförümüz/kulağımız/korumamız vardı, bu lüks malikane yaldızlı bir kafesti.

Her zamanki gibi panik odasındaki yayınları izliyor, günlük hayatlarına devam eden Parislileri görüntülüyordum. This odası benim favorimdi. Sanırım insanları gözetlemekten hoşlanıyordum. Onların hayatlarına dair hikayeler hayal eder, ne hakkında konuşuyor olabileceklerine dair spekülasyonlar yapardım.

Ya da belki sadece deliriyordum.

Bir iniltiyle başımı ellerimin arasına aldım. Bana gerçek doğamı bir an için gösteren ama bunu inkâr eden bir adama bağlanmışım. Bana inanmayan bir adama.

Hala tanımadığım bir adam.

İkimiz de ayrı ayrı kederimizle uğraşıyorduk ve uydu hayatlar yaşıyor gibiydik. Eğer buradaysa, genellikle gizemli Maksim'le telefonda konuşuyordu. "Onu hayatın pahasına koru" ve "O benimle" gibi esrarengiz şeyler söylediğine kulak misafiri oluyordum.

Jess'e Paxán'ı ne kadar özlediğimi içimi dökerek anlatmıştım ama beni gerçekten anlayabilecek tek kişi Sevastyan'dı. Ona Filip'ten bile bahsetmiştim. Onun değerlendirmesi: "Yaşarken zehirliyse, ölürken de öyle olacak. Onu düşünmeni yasaklıyorum. Hayatta olduğun için şanslısın."

Şanslı değildim. Sevastyan beni hayatta tuttu.

Jess de Sevastyan'la birlikte yattığımız için çok mutlu olmuştu. "Deri etiketini kaybettin! Şimdi hayatının en eğlenceli dönemine giriyorsun."

"Eğlenceli mi?" Şu anda pek değil. Eğer Sevastyan'la yaşayabilir bir ilişkimiz olacaksa, bunun için çalışmamız gerekiyordu. Ama ne zaman onun geçmişi, düşünceleri ya da Allah korusun duyguları hakkında konuşmak istesem susuyordu.

Gerçek samimiyet yok. Paylaşmaya doğru ilerleme yok.

Seks her zaman zevkli olsa da, giderek daha az tatmin edici olmaya başlamıştı. Beni incitmekten ya da iz bırakmaktan korkuyordu ve kendi kendine koyduğu sınırlamalardan en az benim kadar hüsrana uğradığını hissedebiliyordum.

Er ya da geç bu tür derin ihtiyaçlarını karşılamak için başka birine gidecekti, tabii onu benimle ortak olmaya ikna edemezsem. Sevastyan bana sonuncusu olacağını söylemişti; kendisi hakkında böyle bir iddiada bulunmamıştı.

Geri sayım saati olan benmişim gibi hissettim. Yoldan çıkmadan önce onu ayartmalıydım.

Duygusal olarak bodur, cinsel olarak hüsrana uğramış. İki engelimiz gittikçe büyüyor gibiydi. . . .

Komuta merkezimden kalkarak yatağa doğru ilerledim. Tezgahın üzerine uzandığımda, beni izleyip izlemediğini merak ettim.

The fikir beni ürpertti. Belki de beni geride bıraktığında neler kaçırdığını ona göstermeliydim.

Beni daha önce bir kez mastürbasyon yaparken izlemişti ama o zaman bunun değerini anlayamamıştım. Ya şimdi?

İzlemiyor olsa bile, izliyormuş gibi davranabilirdim. Kazan-kazan.

Ayakkabılarımdan, hortumumdan, bluzumdan ve eteğimden sıyrılıp sadece iç çamaşırlarımla, şeffaf, çıplak malzemeden kesilmiş bir sütyen ve külotla kalırken heyecandan içim içime sığmıyordu.

Bir kez daha arkama yaslandım ve ellerimi göğüslerime götürerek onları sıktım, birbirine bastırdım ve tıpkı onun da yapmak istediğini bildiğim gibi sertçe yoğurdum.

İç çekerek sütyenimi çıkardım, kameraya doğru fırlatmadan önce ön parmağımın üzerinde döndürdüm. Göğüslerim açıldı, bir elimle meme uçlarımı okşadım, tıpkı onun yaptığı gibi çimdikledim; diğer elim gövdemden aşağı inerek transparan külotumun ipeğine daldı. Onları üzerimde bıraktım çünkü Sivastyan hâlâ parmaklarımı okşayışımı izleyebilecekti.

The yatağın yanındaki telefon çaldı.

Kameraya sırtarak, "Beni kötü bir zamanda yakaladın bebeğim, bir saniye sonra arar mısın?" diye cevap verdim.

Sesi arabadan sesleniyormuş gibi geliyordu. "Ne yapıyorsan bırak, seni küçük cadı," diye Rusça homurdandı. Yani şoförümüz anlayamıyor muydu? "Beş dakika içinde evde *olacağım*, beni bekleyin."

"Yoksa *ne olur*?" Klitorisime, kalçalarımın yuvarlanmasına neden olan şiddetli bir vuruş yaptım. "Beni o kızlarla mı yatıracaksın?"

"Beni test etme, tatlım."

Hoparlörü açtım. "Beni evde tek başıma bıraktın. Bir kız ne yapar?" İnme. "Ne hayal ettiğimi bilmek istemiyor musun? Sensin, beni anlamsızca beceriyorsun." Stroke. "Oooh. Bekle, artık bunu yapmıyorsun."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Uçakta bana kadınların sana bakıp sertçe sikileceklerini bildiklerini söylemiştin. Ben bunu göremiyorum." Yan!

Ben kendimi zorlamaya devam ederken onun dişlerini gıcırdattığını duyabiliyordum. "Natalie, kendi elinle gelmeyeceksin."

"Bu bir kural kitabında falan mı yazıyordu? İlişki oryantasyonumuzu kaçırmışım. Hadi, sen de oyna, Sevastyan. Islak mıyım diye sor. Hayır mı? Then Sana göstermek zorundayım." Dizlerimi göğsüme kadar kaldırdım, sonra külotumu baldırlarıma kadar indirdim. Bacaklarımı yatağın üzerine koyduğumda, bükülmüş dizlerimi açtım ve Sevastyan'a tembelce okşamaya devam ettiğim sırlıklam buklelerimin net bir görüntüsünü verdim.

Nefes nefese tısladı. "Şu *anda* yaptığın şeyi bırak."

"Yoksa beni cezalandıracak mısın? Senin gibi bir dominant böyle bir itaatsizliği görmek istemiyorsa, izlemeyi bırakmalısın."

"Seni izlemekten asla vazgeçmeyeceğim. This benim seni izlememle *başladı*."

"That haklı. This ikinci kez mastürbasyon yaparken bana bakıyorsun." İnme.

"That demek istediğim bu değildi. Kahretsin kadın, kontrolümü kaybetmemi istemezsin."

"Oh, ama ben biliyorum!" En iyi oyunumu sergilemenin zamanı gelmiş gibi görünüyordu. Bunu yapacak cesaretim var mıydı? Başka ne seçeneğim vardı ki? Kalbim için oynuyordum. "Ya bunu yaparsam?" Kameranın önünde ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm, böylece her şeyi görebilecekti. Dizlerimi açtım, külotum ayak bileklerimi sıkıca sarmıştı.

"Yüce Tanrı."

Onun tepkisi ve bu çıplak savunmasızlık -bu *teşhir*- zihnimin dönmesine ve vücudumun ısınmasına neden oldu, sanki uyarılmışlığım ileri doğru roket atmak için vites küçültmüş gibi. Görünüşe göre ben bir teşhirciydim - kanım heyecandan akıyordu.

Bu artık bir oyun değildi; gelmek için can atıyordum.

Boynumu büktüğümde, boğuk bir ses çıkardı ve ardından şoföre Fransızca bir komut verdi. Muhtemelen daha hızlı gitmesi için, çünkü bunu bir dizi öfkeli korna sesi takip etti. "Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok."

Zevkten uçuyordum, uçuyordum, uçuyordum. . . .

Kırık bir Rusçayla, "Then benim için aletini içine sok," dedi. "Beni kızım ol ve onunla kendini becer."

Bir çığlıkla, ön parmağımı klitorisim boyunca açıklığıma doğru kaydurdum ve dudaklarımın arasında kıvırdım; hoparlördeki ağır nefesleri odayı doldurdu ve beni daha da tahrik etti.

İçime girip pompalamaya başladığımda, "Sana sertçe göstereceğim" dedi. The arama bağlantısı kesildi.

Sadece birkaç saniye sonra, onun aşağıya indiğini, botlarıyla merdivenlerden bu kata çıktığını duydum. Ve ilk kez fark ettim ki ...

Korkmalıyım.

BÖLÜM 32

Parmaklarımı çektim ve yatakta ters döndüm. Az önce kendimi yukarı kaldırmıştım.

Eşiğe ulaştığında dirseklerimi tuttum, kapı aralığındaki tüm alanı kaplıyor gibiydi.

Görünüşi karşısında nefesim kesildi. Gülümsemeyen dudakları. Sıkılmış yumrukları. Gözleri cinsel açlıkla parlıyordu.

Zorlanan ereksiyonu pantolonunun içinde sarsıldığında ve bir parça pre-cum malzemeyi nemlendirdiğinde, bir inlemeyi durduramadım.

Çözülmüş görünüyordu. Beni küvette izlediği ilk seferde olduğu gibi. Sanki beni yavaş yavaş yemek istiyordu.

Yırtıcı bir hayvanın yürüyüşüyle yatağa doğru ilerledi, iri elleriyle kemerini çözdü - şimdiye kadar gördüğüm en tehditkâr hareketi.

Bana doğru uzandığında kendimi çelikleştirdim.

Kalçalarımдан tutarak beni yüzüstü yatırdı, sonra pantolonunu kalçalarına doğru itti. Bir hayvan gibi, vahşice bir hamleyle beni içine aldı ve üzerime çıktı.

Sikinin sıkışık duvarlarıma karşı savaşması gerekiyordu çünkü zaten geliyordum, sert istilas salıverilmemi tetikliyordu. "*Aman Tanrım!*"

"Benden istediğin bu muydu?" Omuzlarımdan tutarak beni geriye çekti ve kalçalarını öne doğru iterek sikini hiç olmadığı kadar derine gönderdi.

Sikişmeye başladığında çığlığım onun muzaffer kükremesi tarafından bastırıldı.

Onun hayvani yoğunluğu benimkini çağırdı, başka bir orgazm talep etti, daha önce ve sonra tüm sıcaklığımı körükledi. Yeni, bilinmeyen bir sürtünme

İçimin derinliklerinde kaynamaya başladı, ta ki kalçalarının arkasını pençeleyip onu daha fazlası için teşvik edene kadar.

This pozisyonu tüm duyularımı aşırı yüklenmeye zorladı. The tokatlayan tenimizin sesi. The göğüslerimin keskin salınımı. The kalçalarını her sallayışında klitorisime şaplak atmak için kesesinin yukarı sallanma şekli.

"Bu" diye homurdandı, "yeterince sert"-*vahşi* itiş- "senin için mi?"-*vahşi* itiş.

Sonuncusunda dişlerim takırdadı, kollarım tutmaz oldu. Yüzükoyun yatağa uzandım, kığım yukarıda, onun acımasız sikişini kabul etmekten başka bir şey yapamıyordum.

The gevşek bedenimi bu şekilde, şehvetlerinin oyuncağı olarak kullanması fikri beni daha da uçurumun kenarına sürükledi, doruk noktam içimde kaynıyordu.

Yaklaşan boşalmamın gücünden yarı korkarak adını tekrar tekrar haykırdım. The basınç arttı ve arttı. . . . Yine merak ettim, nerede bitecekti?

"İstediğin şey This muydu? Sert bir sikiş mi?" diye ısırды ve sikini içime soktu. "Then bana nasıl sevdiğini göster! Bir daha gel evcil hayvan... Sikimin her yerine boşal."

O emretti, ben itaat ettim.

Kukum onun gövdesi etrafında kasıldı, kaslarımda spazmlar oluştu. Kendimden geçtiğimde ve zihnim bunun gücünü kaydettiğinde, ciğerlerimi vahşi bir çığlıkla boşalttım.

Çığlık. Çığlık çığlığa. Kükremeleri benimkilere katılana ve sıcaklığı içime akana kadar, kalçaları son boşaltma hamleleri için kıcıma çarptı.

Baş dönmesi. Nefes almayı hatırlamak. Mutlu bir şekilde parçaları toplamak.

Üzerime çöktü, saçlarımı okşarken adımını mırıldandı. Dudakları enseme okşadı, nefesleri oradaki teri havalandırdı.

Ama sonra gerildi, sanki uyanır gibi oldu. Bir lanetle benden uzaklaştı ve yatağa tırmandı.

Yavaş yavaş oturur pozisyona gelmeyi başardım. "This istediğim şey değildi." Pantolonunu yukarı çekti.

Az önce yaptığımız şey yanlıştır gibi davranıyordu - oysa bu muhteşem, mükemmel ve heyecan vericiydi.

Bana suçlayıcı bir parmak doğrulttu. "İtiyorsun da itiyorsun. Neyi kışkırttığının farkında değilsin."

Saçlarımı yüzümden ittim. "Ama ben bilmek istiyorum!"

Hiçbir şey söylemeyince, bornozumu almak için ayağa kalktım.

Topuklarımı kazma zamanı.

Giysiyi üzerime geçirerek, "Sevastyan, bir şeylerin değişmesi lazım," dedim. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Ben mutsuzum. İlişkimizden, seks hayatımızdan-"

"Şaka mı yapıyorsun? Seni çılglık attırana kadar boşaltıyorum. Yine de tatmin olmadın mı?" "Bana daha önce gösterdiğin şeyi keşfetmek istiyorum. Uçakta, benim böyle olmamalıydı, ama *öyleyim*."

Sustu. "Ne olduğunu bilmiyorsun. Yirmi dört yaşındasın ve hiç başka bir sevgilin olmadı."

"Bunu sevdiğimi, buna ihtiyacım olduğunu söyleyen sendin. Haklıydın! Ben kanlı canlı bir kadını, *sıcak kanlı bir kadını*, porselen bir bebek değilim. Peki neden benimle değiştin?"

"Benim korumam altındasın. Sen benimsin," dedi basitçe.

"Lütfen bana bunun Madonna ya da fahişe durumlarından biri olmadığını söyle, beni ya kusursuz bir kaide üstü ya da bir sürtük olarak düşünüyorsun."

Omuz silkti. İnkâr etmedi. *Oh, kahretsin*. Şakaklarımı sıktım. *Hayır, hayır, hayır, bu şekilde düşünemez*.

Çünkü böyle bir inancın sabitlenemeyeceğini biliyordum. Bozuk bir saat gibi değil. Benim tatlı, tatlı aşkımla değil. Vajinamın tüm büyüyle değil. Kaçınılmaz gözyaşı okyanusumla değil. "Bak, ikimiz de pazarlık ettiğimiz şeyi alamıyoruz. Belki de birbirimize biraz ara vermeyi düşünmeliyiz."

Etrafında döndü. Alçalan ifadesi beni bir adım geri attırdı. "Sen bana aitsin. There *mola* yok." Kolunu şifonyerin üzerinde gezdirerek makyaj malzemelerini ve mücevherleri havaya uçurdu.

Gerildim, güvenli odaya kaçmaya hazırdım. Ta ki tüm hatalarına rağmen bu adamın bana asla zarar vermeyeceğini hatırlayana kadar. Yumruklarına rağmen, "Then bunu çözmeme yardım et!" diye talepte bulundum.

Sanki yeterince hava alamıyormuş gibi bir elini boğazına götürdü. "There içimde bir ihtiyaç var - uluyan bir canavar gibi. Sana bir şeyler yapmam gerekiyor. Seni kontrol etmem, sana hükmetmem, seni cezalandırmam gerekiyor. *Seni çıldırtmak* için." Bıçakladı

parmaklarını saçlarının arasına soktu. "Senden önce de buna düşkündüm ama hiçbir zaman onsuz yaşayamayacağımı hissetmedim. Ama şimdi, seninle birlikte. . ."

"Şimdi ne olacak?"

"İçimde savaştığım ve savaştığım ama asla yenemediğim bir hastalık gibi." Sesi her kelimede yükseliyordu. "Ve sonra beni böyle baştan çıkarıyorsun?" diye bağırdı. "Bağırsaklarımı deşiyorsun!"

Ben de ona "O zaman tartışmayı bırak!" diye bağırdım. Yüzünü tutarak ona doğru yürüdüm. Ayak parmaklarımın üzerinde, bakışlarıyla buluştum. "*Buradayım, Sevastyan. Hazırım, istekliyim. Sana ihtiyacım var.*" *Sana aşık oluyorum.*

Bazı nedenlerden dolayı, bu kelimeleri geri çektim. Belki de onun aynı şekilde karşılık vermesini beklemediğim içindir.

Bana sahip olmaktan, kontrol etmekten ve sahiplenmekten bahsetti. Saplantıdan bahsetti. Ama aşktan hiç bahsetmemişti. "İkimizin de arzuladığı bir şeyle neden savaşasın ki?"

Ürkütücü bir nezaketle ellerimi çekti, sonra da güvenli odanın masasına doğru yürüdü. Bilmediğim sahte dipli bir çekmecedan bir mektup çıkardı. Bana dönerek mektubu ellerime tutuşturdu. "Mektup alan tek kişi sen değildin."

Merakımı yenemeyip açtım. Babam ona da mı son bir mektup yazmıştı? The kâğıt buruş buruştu. Sivastyan onu kaç kez okumuştı? Hâlâ bavulumda saklı duran benimkini de okumayı bekler miydi?

Satırları tararken gözlerim büyüdü:

O çok değerli Aleksandr, ona bir hazine gibi davran ve her şeyden önce ona saygı duy. . . Natalie'min hayatı senin ellerinde. . . . O kırılgan, güvenli ve korunaklı bir varoluştan koparıldı, dünyamızın sunduğu tehlikeye zorlandı. O mutlu ve korunaklı olmadıktan sonra başka hiçbir şeyin önemi yok. . . .

Aman Allah'ım. Her şey netleşirken gözlerimi Sevastyan'a diktim. "This bizi bu yüzden mi reddediyordun?"

The kurtarıcısı, başarısız olduğunu düşündüğü kişi, onlarca yıldır hayatına yön veren akıl hocası olan adam, körü körüne sadık infazcısına son bir talimatlar dizisi vermişti. "Sevastyan, Paxán'ın isteklerine saygı duyuyorum. Saygı duyuyorum. Ama bu mektubun aramızda olup bitenler üzerinde hiçbir etkisi yok." Mektubu ona geri verdim.

Titreyen eliyle sayfayı sıkıca kavradı. "Bunu nasıl söylersin?"

"Kendi yolumuzu birlikte çizmek zorundayız."

"This mektup bana senin ne olduğunu hatırlattı. Ve sonra, ilk okuduktan hemen sonra ... gördüm. Sana verdiğim morlukları gördüm. Seni terbiye etmek *istememiştim* bile, sapkın hayallerimde yaptığım gibi değil."

"Sevastyan, sadece bekle-"

"O senin babandı. O benim babamdı. Sana bir hazine gibi davranmamı bekliyordu. Hayatımın o kısmını bilmiyordu. Bunu gizli tutmak için çok uğraştım. Eğer bilseydi, senin için beni asla seçmezdi."

"Bu tür bir hayat karanlık ve kirliymiş gibi davranıyorsun. Sanki bunu sadece kırık insanlar yapıyormuş gibi."

Kaşlarını kaldırdı: *Hadi canım!*

"Sapkınlığı sevmek için kırılmış olmanıza gerek yok. Bana baksana. Şimdiye kadarki en pastoral yetiştirilme tarzına sahiptim ve seninleyken bunu düşünmeden edemiyorum." Kımıldamadığını görünce, "Beni mutlu etmekle görevlendirildin. Ama şu anda bundan çok uzağım."

Az önce yüzünü buruşturmuş gibi görünüyordu. "Then bu da en azından seni korumayı başarmam gerektiği anlamına geliyor. Geçmişimin seni lekelemesini istemiyorum."

"Leke mi? Çok sağlıklı olduğum için mi? Seni kırmak istemem ama ben zaten bu yöne meyilliydim. 'Cephaneliğimi' sipariş etmek için internete girdiğimde, sence sitedeki diğer sayfalara, örgülü siyah deri ve parlayan gümüş zincirlere göz atmadım mı? Zaten merak ediyordum."

İlk kez yüz ifadesinde bir şüphe belirdi. Umut mu?

Avantajımı kullandım. "That haklı. Belki de en başından beri içimde bunu hissetmişsindir."

Başını sertçe salladı. "This olamaz. Bunu daha fazla tartışmak istemiyorum-

" "Kapa çeneni ve beni dinle! Ben bizim için mücadele ediyorum ve sen bunu yapmaya çalışmıyorsun bile.

benimle yarı yolda buluş. Beni aptal mı sanıyorsun?" "Hayır! Sen neden bahsediyorsun?"

"Hastalık olarak tanımladığın şeyi sonsuza kadar bastıramazsın. En son benimle istediğini elde edemediğinde başka bir kadın bulmakla tehdit etmiştin. Beni bir partner olarak görmeyi reddettiğine göre, er ya da geç bu ihtiyaçlarını karşılamak için bir başkasına gideceksin."

Başını sertçe sallayarak kollarımdan tuttu, konuşmak üzereydi ama sözünü kestim: "Benim de bir başkasına gidebileceğimi hiç düşünmedin mi?"

Sanki canlı bir el bombası fırlatıyormuş gibi, yayılmış parmaklarıyla beni serbest bıraktı. İğrenç bir küfürle kapıya doğru döndü.

Çıkarken, dövüşçüm duvarda bir delik açtı.

Tek başıma, hâlâ kızgın **bir şekilde** üzerimi giyindim, sonra biraz yiyecek seçtim.

buzdolabında buldum. Daha sonra Jess'i aradım, akşamdan kalmaydı ve kendinde değildi. Ben de panik odasına girip saatlerce boş boş yayaları inceledim.

Ya da daha dürüst olmak gerekirse, bir aptal gibi Sivastyan'ın dönüşünü beklemek. Ya başka bir kadına gitmiş *olsaydı*? Ya şu anda onu kırbaçlıyor, o zorlayıcı sesi ve muhteşem vücuduyla ona hükmediyor olsaydı?

Gözlerim yaşardı. Her şeyi atlatabilirdim, ama deliliği atlatamazdım, bunu yapmaması için ona yalvarmışken-

Sevastyan'ın döndüğünü gördüğümde yerimde sıçradım. Gözlerimi kırpıştırarak onun elinde büyük bir hediye paketiyle mutfığa girişini izledim.

Bana hediye almaya mı gitmişti? Duygularım çılgınca diğer yöne döndü. Dehşet. Neşe.

Sanki onu izlediğimi biliyormuş gibi, kutuyu tezgâha bırakırken kameraya baktı. Gözlerindeki The bakış uyarı doluydu. Ve belki biraz da üzüntü. Then tekrar ayrıldı.

Nereye gidiyordu ve paketi neden bırakmıştı? Bu bir barış teklifi miydi yoksa bir ayrılık hediyesi mi?

Merdivenlere koştum ve hızla mutfığa indim. Kutuyu karıştırdım ve zümrüt yeşili boncuklu bir elbise buldum. İç çamaşırı da vardı; kırpılmış siyah saten büstiyer ve ona uygun bir tanga. Thigh-highs ve topuklu ayakkabılar takımı tamamlıyordu.

Hatta There uzun kadife bir mücevher kutusunda zümrüt küpeler ve ona uygun kolye ucu da vardı.

Yutkundum. Bütün bunlar neyle ilgiliydi? İçinde bir kart gördüm ve kaptım. El yazısını okuduğumda heyecanım azaldı, midem bulandı.

Bu gece dokuz. Ne dilediğine dikkat et.

S

BÖLÜM 33

Dokuzdan hemen önce saçlarımı toplamayı bitirdim, sonra da boy aynasında görünüşümü kontrol ettim.

The elbisesi mükemmelden başka bir şey değildi. The boncuklar sofistikeydi

ve asimetrikti; vücudumu saran tasarım, dikkati sağ bacakta yüksek yırtmaç, ardından genişleyen kalçalarım ve son olarak da tümüyle sergilenen göğüslerime çekiyordu.

İlk başta korsajın oturmadığını düşünmüştüm; sonra göğüslerimin bu şekilde yukarı doğru kabarması gerektiğini fark ettim. The bana verdiği kolye tam göğüs dekolteme yerleşmişti.

This görünüm makyaj gerektiriyordu, bu yüzden ruj, maskara ve hatta gözlerimin rengini ortaya çıkaran ışıltılı bir göz farı sürdüm. Kıyafetimin bir fotoğrafını çekip Jess'e mesaj attım. Beni *soğukkanlı bir tilki* olarak ilan etmişti. Kendisinin *heteroseksüel olduğunu* ve dolgun kızılılarla *seksi eğlencelere* çok ilgi duyduğunu söylemişti.

Yine de daha önce hiç böyle bir şey giymediğim için insan içine çıkma konusunda tereddütlerim vardı. Ama sonra, Sevastyan'ın beni nereye götürdüğü ya da götürüp götürmediği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Süslenip püslenmem onun bir fantezisinin parçası olabilirdi.

Gergin miydim? Hem de nasıl. That kartı beni korkutmuştu. Ama sonra kendime tam olarak ne istediğimi hatırlattım: en karanlık arzularımızı keşfetmek

-Birlikte.

Ve, adamım, ben *oyundaydım*.

Ayrıca, verdiği taviz beni mutlu etmeye *çalıştığına* işaret ediyordu. Bana göstermek üzere olduğu şeyi çift terapisi olarak düşündüm.

Sevastyan odamızın kapısında belirdi. Kalbimi durduran görüntüsü karşısında nefesimi tuttum.

İsmarlama olduğu belli olan tek düğmeli geleneksel bir smokin giymişti. The ceket geniş omuzlarını ve kaslı göğsünü pervasızca vurguluyordu. The malzemesi *pahalı diye* bağıırıyordu ama kesimi *muhafazakâr olduğunu gösteriyordu*.

Gösterişsiz aksesuarlar - taşsız baklava dilimleri, koyu renk ipekten zar zor görünen bir cep mendili, klasik bir kravat - büyüleyici takımını tamamlıyordu.

Temiz traşlı çenesi, ellerimin o keskin kenarları okşamak için kaşınmasına neden oldu. Bu gece için yüzüklerinden sadece birini, o seksi başparmak yüzüğünü saklamıştı. Dövmeleriyle birlikte, kıyafetinin geri kalanının zarafetine cesur bir karşıtlık oluşturunuyordu.

Smokin giyse bile o hâlâ benim sokak dövüşçümdü. This adam benim olma yolundaydı, ilişkimizi ilerletmek için garip ve gizemli de olsa adımlar atıyordu.

Belki zamanla o da benim için daha derin bir şeyler hissedebilirdi.

Benim onunkini incelediğim gibi o da benim görünüşümü dikkatle inceleyerek, "Beklenti sana yakışıyor," diye mırıldandı. Bakışlarını üzerimde gezdirmek için geri çekildi. *"Ya potryasyon."* Çözüldüm.

"Ben de aynısını söyleyebilirim."

"Gel." Beni aşağıya indirmek için elini kalçama koyduğunda, elbisenin boncukları arasından bile avucunun sıcaklığını hissedebiliyordum. Gergin miydi? Yoksa bu kadar istekli miydi?

"Nereye gidiyoruz ki?" "Önce akşam yemeği."

Malikanenin dışına çıkıyorduk ve ben Jessica Rabbit'e benziyordum. Oh, pekala. *Beni görün, beni sevin, anasını siktiklerim.* "Ve sonra?"

Kalçamı sıkarak, "Sabır," diye mırıldandı.

Bana yeni ve şık bir elbise giydirdi -yine kürk, *Sibirya malı*- sonra da bizi bekleyen limuzine bindirdi. Yola çıktığımızda Sevastyan'la aramızda bir gerilim oluştu. Ne düşündüğü, ne hissettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama elbisenin içinde kıpırdandığımda ve kalçamı elbisenin yırtmacından içeri soktuğumda dudakları bir nefesle aralandı. Gideceğimiz yer Plaisirs adında lüks bir restorandı. Müşterileri son derece şık giyinmişlerdi, ama onlar bile

yanımdan geçip gitti, yemek çatalları havada asılı duruyordu. They bana bile baktı.

durup Sevastyan'a baktılar.

The Nebraska'lı kız iyi temizlenmişti. Kendimi daha rahat hissederek omuzlarımı dikleştirdim ve çenemi kaldırdım, bu da Sevastyan'ı memnun etmişe benziyordu.

Evdeki en iyi masa olması gereken akşam yemeği hafıf, şehvetli bir havadaydı. Istakoz, etli meyveler, nefis tatlılar, petits fours. The şarap okadar yüceydi ki dudaklarımı yalamadan duramadım.

Sevastyan bir buzlu votka sipariş etti, ama ona dokunmadı.

"Madem içmiyorsun, neden sipariş ediyorsun?" diye soracak kadar çakırkeyiftim.

Sanki bu sorunun eninde sonunda geleceğini biliyormuş gibi bastırılmış bir nefes verdi. "Babam bir alkolikti. Ben de alkolik olmak istemiyorum," dedi tamamen yetersiz bir ifadeyle. "Ama Rusya'da ..."

"Bu kadar çok şey alkol mü içeriyor?"

"Aynen öyle. Belki de kararlılığımı test etmek için yapıyorumdur."

Bana bir şey itiraf etmişti! Kalbim biraz çarptı. Doğru yönde ilerliyorduk. Ve birdenbire ucuz içki kaçakçılığının ironisi hakkındaki yorumu çok mantıklı gelmeye başladı. "Baban hâlâ hayatta mı?"

"*Nyet.*" Sert bir hayır. "Bu tartışmak istemediğim bir konu." Ses tonunu yumuşatarak, "Bütün geceler içinde bu gece olmaz," dedi.

"Yeterince makul. Beni bir sonraki adımda nereye götüreceğine dair bir ipucu var mı?" "Yakında göreceksin."

"Tamam, Sibiryalı." Merakımı dizginleyerek ambrosia/şaraptan bir yudum daha aldım ve bardağa karşı sııttım.

"Benimle mutlusun." Sesi şaşırmış gibiydi. "Hem de çok."

"Çünkü bu işte kazandığınızı, size teslim olduğumu düşünöyorsunuz."

Bardağımı yere bıraktım. "Her şey oyun değildir, Sevastyan. Belki de *ikimizin de* kazanmasını istiyorum."

"Then neden benden memnun kaldınız?"

"Çünkü beni dinledin. İlişkimizde bir şeye ihtiyacım olduğunu kabul ettin ve bu gece bana bunu bir şekilde vermeye niyetli olduğuna inanıyorum. *Deniyorsun* ve bu bana geleceğimiz hakkında umut veriyor."

"Oysa daha önce şüphelerinizden başka bir şeyiniz yoktu?" Gözlerinde tehlikeli bir parıltı parladı.

"Sevastyan, şüphelerim olup olmadığını sen kontrol ediyorsun. Bu *sizin* elinizde."

"Böyle söyleyince kulağa basit geliyor. Ama bu gecenin benim için basit olmadığını bilin."

Ve yine de bunu yapmaya devam ediyordu. "Anlıyorum."

Kaşlarını çattı. "Benden çok şey bekliyorsun. Hayatımızın pek çok alanında. Ama belki de genç bir kadının ihtiyaç duyduğu her şeyin farkında değilim."

Bu kafa karıştırıcı ifadeden ne anlamalıyım? Then Seks dışında kadınlarla pek fazla deneyimi olmadığını hatırladım. Hiç ilişkisi olmamıştı, kardeşi yoktu -yani kız kardeşi yoktu- ve on üç yaşından beri ya da daha küçükken annesi olmamıştı.

Bir kadının vücudunu tanıyor muydu? Jüriden 10 puan aldı. Ama akıllı? O kadar da değil.

Alaycı bir ses tonuyla, "Bundan sonra ihtiyacım olan şeyleri açıkça söyleyeceğim - bilirsin, sana karşı bu kadar utangaç ve çekingen olmamaya çalışacağım," dedim.

İfadesi, sanki daha önce vahşi doğada hiç görmediği bir yaratıkmışım gibi, yine hayranlık dolu bir bakışa dönüştü.

Ben onun düşüncelerini hayal etmeye çalışırken uzun süre birbirimize baktık. O da benimkileri deşifre etmeye mi çalışıyordu?

Saatini kontrol etmek için bakışlarını kaçırdı, sonra şef garsona işaret etti. Adama Fransızca bir şeyler söyledi, o da elinde benim çaldığım ve Sevastyan'ın ön tarafta kontrol ettiğini hatırlamadığım küçük bir kutuyla hemen geri döndü.

Girişe doğru döndüm ama Sevastyan kolumu tuttu. "This yolu." Kutu elimde, beni restoranın arka tarafına, diğer masaların yanından geçirdi . . . sonra arka kapıdan arnavut kaldırımlı bir sokağa çıktı.

"Bir sorun mu var?" Fısıldadım. "Bir tehdit mi gördün?" *Eğer bir mafiya haydutunu fantezi gecemi mahvederse, bana yardım et . . .*

"Hayır, bir sonraki varış noktamıza gidiyoruz," dedi esrarengiz bir havayla. "Oh." Heyecan içimde yeniden alevlendi. "Kutunun içinde ne var?"

Etrafı gözden geçirdi. "Sanırım şimdi alabilirsin," dedi ve bana uzattı.

Sırıtarak yırtıp açtım ve içinde hayal edilebilecek en çarpıcı maskeyi buldum. The malzemesi elbisemi tamamlayan zengin bir yeşildi ve kenarları gerçek zümrütlerle kaplıydı.

Yanlarda, ipek kanatlar bir kelebeğin kanatları gibi çıkıntı yapıyordu. Eğimli göz oyuklarının her birinin altında, malzeme bir kıvrım, sivrilen bir

kanat şeklinde aşağı doğru kıvrılıyordu.

"This çok güzel, Sevastyan!" Bağlamak için hareket ettiğinde ~~hale~~ ona sırtımı verdim. "Bu maskeli balo için mi?" Jess'in koleksiyonundan okuduğum son romanda, tuhaf bir ilk adı olan bir yazarın tarihi bir aşk romanında, fahişelerin maskeli balosu vardı. The Fransız kahraman ve İskoç kahramanı katılmış, yaramazlıklar başlamıştı. "Bir tanesine gidecek miyiz?"

"Bir çeşit," diye mırıldandı Sevastyan.

Tuhaf ses tonunu sormadan maskemi bağladı ve yüzümü ona çevirdi.

"Eşsizsin," dedi öyle bir ciddiyetle ki kızardım. Böyle bir adama aşık olmaya kim karşı koyabilirdi ki?

Benden daha iyi bir kadın mı?

Then ceketinin cebinden ipeksi bir oniks domino taşı çıkardı ve bağladı. Zihnim ... gitti . . . geçici olarak . . . boştu.

Beynim yeniden hayata döndüğünde, düşünceler yumağı bana çarptı.
Seksi.

Rogue. Lav sıcak. Spontane orgazm.

Daha kötü görünemezdi herhalde. "Gel bakalım."

Beni ileri doğru kıvrırken, yüzüne gizlice bakmaya devam ettim.

"Artık çok uzak değil, tatlım."

Sisli sokağın sonuna doğru ilerlerken, topuklarımın *tık tık sesleri* yankılanırken neredeyse meraktan çatlayacaktım.

"İşte." Orta Çağ'dan kalma gibi görünen kemerli bir demir kapının önünde durdu.

"Arkada ne var?"

"Varış noktamız." Bir kolu çevirdi ve kapıyı açarak beni nemli bir tünele soktu. Bir meşale içerideki yolu aydınlattı.

"Uh, oraya mı gidiyoruz?"

"İkinci düşünceler?"

Bunu ben istemiştim. Bu adamla serbest düşüşe hazırdım. "Beni o kadar kolay kaybetmeyeceksin, Sibiryalı."

İfadesinde bir şaşkınlık fısıltısı var mıydı? Geri çekileceğimi mi düşünmüştü? Ya da vazgeçeceğimi mi ummuştum?

"En azından nereye gittiğimize dair bir *ipucu* ver."

"Daha önce gittiğim bir yer."

Tüneli takip ettikçe şehrin altına indiğimizi fark ettim. Paris sokaklarının altındaki yeraltı mezarları hakkında okumuştum ve etrafımı araştırmak için can atıyordum, yine de beni ileriye doğru götürdü.

İleride daha fazla meşalenin bulunduğu dairesel bir oda vardı. Ortada bir çeşme fokurduyor, alevler suyun yüzeyinde dans ediyordu. Ateş ışığı yuvarlak duvarların üzerinde titreşerek mozaikleri aydınlatıyordu. The karolarda şehvetli satirler ve bakireler cinsel ilişkiye girerken resmedilmişti; alevler satirleri hareket ediyormuş, *itişip* kakışıyormuş gibi gösteriyordu.

Resmi bir girişin yanında, üzerinde dört kelime bulunan parlak pirinç bir plaket yer alıyordu:

LE LIBERTIN
CLUB PRIVÉ

Ona mırıldandım, "Burası bir çeşit ... seks kulübü mü?" *Seks kulübü, eş değiştirme kulübüyle* eş anlamlı değil miydi? Kalbim sıkışmıştı. The Onu paylaşma ya da paylaşılma fikri beni olduğum yerde durdurdu.

"Cesaretini mi kaybettin?" diye sordu, gerginliğini fark etmişti. "İkimizin de başka biriyle birlikte olmasını istemiyorum."

Beni meşalelerden birinin altında duvara yasladı. Ateş ışığı yüzünü aydınlatıyordu; maskesinin ardındaki gözleri erimiş altın rengindeydi. "Sen *benim* kadınımsın. Benim kadını. Ve benim olanı paylaşmamayı çok erken yaşta öğrendim. Sana bir başkasının dokunmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Çenemi kaldırdım. "Ben de seni paylaşmayacağım."

This onu memnun etmiş görünüyordu. "Then anlaştık. Bilmem gereken başka ~~kısımlar~~ var mı?"

Benimle eğlendiğini düşünerek gözlerimi devirdim ve "Meraktan ölmeden önce beni şu lanet kulübe götür" diye homurdandım.

İçeride, büyük bir sekreterin arkasından bir kadın bizi karşıladı. O da resmi bir elbise giymiş ve baykuş maskesi takmıştı. Though yüz hatlarının bir kısmını gizlese de zeytin rengi teni, kıvrak vücudu ve sapsarı gözleri dikkat çekiciydi. "Hoş geldiniz," dedi kalın bir Fransız aksanıyla, çalınan elbisemi çıkarmama yardım ederken. Onu sakladıktan sonra Sevastyan'a, "Özel odanız bu tarafta, Mösyö S." dedi.

Sevastyan buraya kaç kez gelmişti?

Ona Fransızca bir şeyler söyledi, sonra sahiplenici elini tekrar kalçama koyarak beni ileriye doğru yönlendirdi. Onu bir pasajda takip ederken, canlı klasik müzik tınları daha da belirginleşti. Canlı kıyafetli uşakların yönettiği çift kapıya yaklaştık, içeri girmemize izin verirken yüzleri ifadesizdi.

Kapıların ardında, resmi giyimli katılımcılarla dolu, yüksek tavanlı, göz kamaştırıcı bir balo salonu vardı.

Artık Mısır Kuşağı'nda değiliz, millet.

Devasa çiçek aranjmanları havayı kokulandırıyor. Duvarları daha şehvetli sahnelerin tasvir edildiği duvar halıları süslüyordu. Bir müzeye aitmiş gibi görünen Venüs heykelleri büyük bir merdivende sıralanmıştı. Basamaklar boyunca, derileri altın tozuyla kaplanmış canlı insan heykelleri, yolu aydınlatmak için şamdanlar taşıyordu.

The zengin kadifeler, ipek kumaşlar ve mum ışığıyla aydınlatılmış ihtişam bana kendimi bir Fransız dönem filmine girmişim gibi hissettirdi. Sonunda sesimi bulup "Burası kaç yıllık?" diye mırıldandım.

"Yüzyıllar."

O tek kelimeyle beni adrenalinle vurmuş da olabilirdi. Ah, tarihi içime çektim. Her ayrıntıyı not etmeye çalışarak etrafıma aval aval baktım.

Çekici parti müdavimlerinin kalabalığından geçerken, kimsenin aşağı inmediğini ve kirlenmediğini fark ettim. There içki içiliyor, kahkahalar atılıyor ve flört ediliyordu ama normal bir kulüpte görebileceğinizden farklı bir şey yoktu.

Sadece bana mı öyle geliyordu, yoksa bakışları üzerimize mi topluyorduk? Sevastyan giderek daha da tedirginleşiyor gibiydi.

"Sorun nedir?" Ona sordum.

"They müsait olduğunu düşünüyorum. That bma ait değilsin." "Neden?"

"Çünkü tasman yok."

Yakala ve tut. "Bu çok seksi, tamamen dehşet verici bir şekilde." Ama hey, bunların hepsi rol icabı, fantezi ve ipeksi bir çöküş, değil mi? Kadınların çoğunun gerçekten de yakalı olduğunu fark edince, sahte bir huysuzluk tonuyla "Neden benim yakam yok?" diye sordum.

Ama "Bir tane bile hak etmedin" derken ciddiydi. Tam uçmak üzereyken ekledi: "Ve ben de sana bunu verme hakkını kazanmadım." Domino taşının arkasında çok rahatlamış görünüyordu.

Orta yaşlı, zayıf bir adam önümüze geçti. Abartılı bir hortumu olan bir fil maskesi takmıştı. Kurnazca, *dostum, gerçekten çok kurnazca*. Konuşmaya başladı, ama Sivastyan ona kendine özgü öldürücü bakışını attı -erkekleri titreten bakışını.

Bir daha durdurulmadık.

The baykuş kadın bizi o büyük merdivenlerde bekliyordu. Onu ikinci katın sahanlığına kadar takip ettik, sonra gaz lambalarının aydınlattığı bir koridordan aşağı indik.

"Nereye gidiyoruz, Sibiryalı?"

"Sabır," dedi yine.

Pek güçlü olduğum söylenemez. Ne de olsa sabırsızlık merakın kardeşiydi.

Aklıma bir düşünce geldi. "Neden benim için bir kelebek maskesi seçtin?" Seçebileceği onca yaratık varken.

"Bir nedeni olması gerektiğini mi düşünüyorsun?"

"Hiçbir şeyi sebepsiz yere yapmadığınızı fark ediyorum." "Belki de vardı ..."

"İşte geldik," dedi kadın, işaretlenmemiş bir kapının önünde durarak. Kilidi açtı ve içeri girdik.

Süslü bir mum avizesi mekânı hafif bir ışıkla aydınlatıyordu. Odanın ortasında görkemli görünümlü bir kumaşla döşenmiş büyük bir kanepede vardı. Antika sandalyeler ve masalar yan tarafta bir oturma alanı oluşturuyordu; diğer tarafta bakır bir küvet oturuyordu. Pelüş bir tiyatro perdesi bütün bir duvarı kaplıyordu.

The hava ılıktı, mum ve ... yenilik kokuyordu. Diğer her şeyin ne kadar eski görüldüğü düşünüldüğünde bu garipti.

Ayrıca deri kokuyordu.

The kadın beklemekte olan soğuk şampanya şişesini açtı ve gitmeden önce iki kadeh doldurdu. Kapıda bana bilmiş bilmiş göz kırptı. Benim bilmediğim neyi biliyordu?

Belki de bir trenin sehpadan aşağı indiğini? Ya da suyun ne kadar derin olduğunu?

Sakin ol, Natalie. Bu adama beni koruması, beni memnun etmesi ve ihtiyacım olan şey olması için güvenmiştim.

Kanepeyi işaret etti. "Otur."

Tiyatro perdesine baktığını fark ettim. Bir film mi izleyecektik? Müstehcen bir oyun mu? Maskeli balonun tadını hiç çıkaramadık, diye düşündüm hayal kırıklığıyla. Kitaplarda insanlar her zaman en azından gece yarısına kadar kalırlardı, on dakika değil.

Artık gözlerim loş ışığa alıştığından, odanın her yerinde üstü kapalı şekiller gördüm -her şey olabilecek şekiller. Ama bir fikrim vardı. Zihnimi yuttuğum BDSM videolarına, içime çektiğim primerlere, ona gösterdiğim dergiye koştı. Burada bir boyunduruk, bir şaplak sehpa ya da bir salıncak var mıydı? Sevastyan bana işkence etmek için beni bağlayacak mıydı?

Bir yanımda bu ihtimal karşısında dehşete düşmüştü. Ama bu fikrin beni ıslattığını itiraf edecek kadar da kadındım. *Devam et, devam et.*

Yanıma oturduğunda, "Bu oda ne?" diye sordum.

"Burası bizim. Sahip olunabilecek çok az sayıdaki odadan biri." Bizim mi? "Ne zamandır sizde?"

"Yaklaşık dokuz saat. Bugün tadilatını yaptırdım ve istediğim özelliklere göre donattım."

Bu sabahki kavgamızdan beri mi? That yeni kokuyu açıkladı. Her şeyi zamanında hazır hale getirmek için harcamak zorunda kaldığı parayı ancak hayal edebiliyordum.

Kanepenin yanındaki masadan çok düğmeli bir kumanda aldı. "Bana Paris'i daha fazla görmek istediğini söylemiştin. İşte sana bir dilim daha." Bir düğmeye bastı. The perde açılmaya başladı ve camdan bir duvar ortaya çıktı.

Camın arkasında ... vardı ...

Gördüğüm şeyi fark ettiğimde, "Aman Tanrım" diye nefes aldım.

Sevastyan'ın eli yere düşmeden hemen önce şampanya kadehimi yakalamak için fırladı. . . .

BÖLÜM 34

Şokum biraz azaldığında, odanın cam duvarının ötesinde ne gördüğümü anlayabildim.

Sevastyan beni bir seks partisine tanık olmam için bu özel kulübe getirmişti. *Ve güçlü bir şekilde* devam ediyordu.

There çekici olan üç düzine katılımcı olmalıydı. They sanki bir sirkteymiş gibi her yerde seks aletleri bulunan bir orta ringdeydiler.

Maskeli erkekler ve kadınlar X çerçevelerine bağlanmış, boyunduruklara kafeslenmiş ya da tavandaki zincirlere asılmıştı. Bir kadın vücut şeklindeki masaj masasına benzeyen bir şeye bağlanmıştı. Kadınlar ve erkekler kıpkırmızı yatak odası sandalyelerine yatırılmıştı. Güçlü eller yayılmış ayak bileklerini kavriyordu.

Tepki verecek kadar kendime geldiğimde ellerim maskeme gitti. "They onları izlediğimizi görebiliyor mu?"

"They içeriyi göremez," diye beni temin etti Sevastyan. "Uzaktan kumandadaki bir düğmeye basmadığımız sürece They sadece bir ayna görür. Ve Natalie, izlendiklerinin tamamen farkındalar."

Then Az önce röntgenci cennetine götürülmüştüm. "□is-is-the-tits." "Gerçekten de."

Çıplak bir kadın, kıcı barın üstünde, ayakları her iki yanında olacak şekilde trapezin üzerine tünemişti. The trapez, yüzünü bacaklarının arasına gömen bir adamla ağız hizasına gelene kadar indirildi, bu sırada kaslı bir adam onu yavaşça arkadan aldı.

Herkes çıplak değildi. Bazıları deri aksesuarlar takıyordu. Diğerleri özenle hazırlanmış iç çamaşırları giyiyordu: pırıltılı korseler, karmaşık jartiyerler ve *Moulin Rouge*'dan fırlamış gibi çizgili hortumlar. Bir adamın tüm vücudu bir çeşit

vakumla kapatılmış siyah kılıf, sadece bir hava tüpü ve ereksiyonu dışarı çıkıyordu

-Bunlardan ikincisi, genç bir kadın tarafından derhal kullanıldı.

Ringdeki her küçük ayrıntıyı, her hareketi incelemek istedim. Sanki en erotik rüyalarımın sahneleri vardı. Keşke on çift gözüm olsaydı! Ya da bunu kaydedebilmeyi.

Kalkık göğüslerime inen her kırbaç benimkilerin de büstiyerime doğru kabarmasına neden oluyordu. Trapezci kadın çılgınlık atarak kendinden geçmeye başladığında, adamın ağzına doğru eğilirken külotum ıslandı.

Bakışlarımı ayırmadan, "There diğer odalar da böyle mi?" diye sordum. Seks partisini çevreleyen tüm duvarların aynalı olduğunu fark etmiştim.

"There toplam altı adettir."

"Bana buraya daha önce geldiğini söylemiştin. Aşağıda mıydın?"

"Ara sıra."

Bir kadın büyük bir fiçıya benzeyen bir şeyin üzerine geriye doğru bağlanmıştı. Erkekler kadının ağzını kullanmak için sıraya girmiş, diğerleri de sırayla onu yalıyordu. Daha fazlası için açlıktan ölüyor gibiydi.

Sevastyan da o adamlardan biri miydi?

Tam kıskançlık uç vermişken beni kucağına çekti, yüzümü ona dönmem için çenemin altından parmağını kıvırdı. "Ve şimdi olduğum yerde olmak için can atıyordum. Elimde bir kadınla. Bahse girerim ringdekilerin çoğu konumumuzu kıskanırdı."

"Tüm bu güzellikler varken tek bir kadın mı istiyorsunuz?" The ~~bir~~ yakın olan model fine, elleri ve dizleri üzerindeydi ve iki erkek tarafından tükürülüyordu - bir shaft ağzında ve diğeri bacaklarının arasındaydı. They bariz bir zevkle onu korkutuyordu.

Sevastyan, "Söz konusu kadının siz olduğunuzu düşünürsek, evet" dedi.

Pürüzsüz. "Şimdi aşağıya inmemizi ister misiniz?"

"Sana söylemiştim. Paylaşmamayı çok erken öğrendim. Benim olana kimse dokunamaz." Bakışları yüzümde gezindi. "Bununla başa çıkabilir misin?"

Yalvaracağımı mı düşündü? "İçeriye göremedikleri için porno izlemek gibi bir şey.

Ki bu konuda çok iyiyimdir. Yani burada her şey yolunda."

Beni göğsüne doğru çekti. Kucağına rahatça yerleştikten sonra bardağımı bana geri verdi.

Kokusu zihnime sinmişken şampanyamı yudumluyor ve utanmadan seks

izliyordum.

Aslında, tüm duyularım yükselmişti. There müzikti, hatta kahkahalar bile vardı ama geri kalan sesler erotikti. İnlemeler, homurdanmalar ve çılgın çığlıklar. Çatırdayan deri, tıngırdayan zincirler ve şangırdayan pantolonlar.

Kıçımda, Sevastyan'ın ağır sikini kızgın bir damga gibi hissedebiliyordum. Kendimi ona karşı kıvranırken, tangamı ıslak dudaklarıma sürterken buldum.

Fokurdayan şampanya bile dilimi gıdıkladı. Vücudundan aşağı döküp onu yalayarak temizlediğimi hayal ettim. . .

Gördüklerim ve hissettiklerim bir yana, Sevastyan'ın beni buraya getirmek için seçtiğini, bu odayı beni düşünerek satın aldığını düşünmeden edemiyordum. The Her ayrıntının doğru olması için bu kadar özen gösterdiği fikri beni etkiledi.

Gerçekten bizim için çabalıyordu.

Şampanyamı bitirdim, uçağı benden aldığının belli belirsiz farkındaydım.

Then eli, kalçamın üst kısmına kadar yükselen elbisemin yırtmacında gezindi. "Bacaklarını açabildiğin kadar aç."

Gözlerimi bu manzaradan ayırmadan, bir dizimi bacaklarının üzerine eğdim. Kalçalarımın daha geniş olmasını istiyordum; bu sıkıcı elbiseden kurtulmak istiyordum. Onun teninin benimkine değmesine ihtiyacım olduğu kadar, ringde olup biten her şeyi -her yeni düğümü, öpücüğü, kırbaçlamayı ve serbest bırakmayı- görmeye de ihtiyacım vardı. Bakışlarım bir sahneden diğerine sıçradı.

"Nereye bakmak istediğine bile karar veremiyorsun," dedi Sevastyan karanlık bir eğlenceyle. Ön parmağını kullanarak iç uyluğumun üzerinde tembel daireler çizmeye başladı. "Ve kalbin hızla atıyor."

The Tükettiğim şampanya ve şarap, daraltıcı büstiyerimle birleşince başımı döndürüyordu. Nefeslerim sığılaşıyor, göğüslerim korsajımın üzerinde titriyordu.

They dikkatini çekmiş olmalı ki diğer eliyle aynı daireleri göğüslerimin üst kısımlarında gezdirmeye başladı. Then bir elektrik şoku geldi. Areolamın bir kısmı elbisenin göğüs çizgisinin üzerinden dışarı çıkıyordu ve tırnağını hafifçe üzerinde gezdiriyordu.

Böyle devam ederse muhtemelen orgazm olacaktım. "Sevastyan, unutmadan... ne olursa olsun, beni buraya getirdiğin için sana teşekkür etmek istiyorum."

"Bana teşekkür mü ediyorsun? Seni buraya getirmem benim hakkımda ne söylüyor Natalya? Bir kadını kazanmak için onu öldürmeye hazır olduğumu mu?"

"Defile mi?" Ringin en sağındaki çiftte bakarken ses tonum kuşkuluydu. The adam bir şaplak sehpaına bağlanmış, kalçaları yüksek çizmeler giymiş bir kadın da onu sopalıyordu. Teni terliyor, kasları geriliyor, yüz ifadesi kendinden geçiyordu. "This şimdiye kadar tanık olduğum en muhteşem şeylerden biri."

Sevastyan bakışlarımı takip etti, sonra aynı şeye bakıyor olamayızmış gibi kaşlarını çattı. "Sizce öyle mi?"

"Şüphesiz." There her yerde gösteriş vardı. Katılımcılar arasında tören vardı.

Tangama uzandı ve onu sırlıklam buldu, göğsünde bir inilti yankılandı. "En çok neyden hoşlanıyorsun?" diye homurdandı. "The erkekler mi? The kadınlar mı?"

"İkisi de." İnternette aynı cinsiyetten çiftleri izlediğimde, her zaman çılgınca ateşli oluyorlardı. Ama bu gece?

Merhamet.

Ringin arka tarafındaki bir eşleşmeye hayran kaldım. İki soyunmamış kadın altmışlı yaşlarındaydı, birbirlerine o kadar kaptırmışlardı ki etraflarındaki seksten habersizdiler. The üsttekinin tatlı bir abanoz teni vardı ve alttaki benden bile daha solgundu. The sundukları tablo o kadar gerçeküstüydü ki, böylesine ilahi bir manzarayı hayatım boyunca unutabileceğimi sanmıyordum.

Bakışlarımı nihayet kırabildiğimde, Sevastyan'ı yüz ifademi incelerken buldum. Beni neyin tahrik ettiğini mi tespit ediyordu?

"İzlemeyecek misin?" Ben sordum.

"Beni en çok tahrik eden şeye bakıyorum." Bana o kadar yoğun bir şekilde baktı ki bakışlarımı kaçırmak zorunda kaldım.

Arkasındaki odayı inceledim. Camdan içeri daha fazla ışık sızıyor ve bu örtülü şekilleri vurguluyordu. There burada da bir cihaz vardı. Sadece bizim kullanımımız için.

Islak külotumu yavaşça okşayarak, "Buraya sadece izlemek için gelmedik," dedi. "Güzel." Kendimi sadece beni neyin seksi yaptığını keşfetmenin değil

Sevastyan kene, ama ben de en yasak fantezilerimizi açığa çıkarıyordum. Sonunda içimde bir cehennem gibi büyüyen cinsel merakımı dindirecektim.

"Bu gece seni zorlayacağım Natalie. İhtiyacın olan şeyin gerçekten bu olup olmadığını belirlemek için. Üç teste tabi tutulacaksın ve bunları geçersen, bu

hayat senin istediğın gibi olacak."

"Testler?" Tüm dikkatim ondaydı.

"The ilki, normal konfor alanınızın dışında olanlar da dahil olmak üzere her komutumda bana kesinlikle ve hemen itaat etmenizdir. The ikincisi ise senin üzerinde kullanmaya karar verdiğim tüm araçları kabul etmen." *Aletler mi?* "The üçüncüsü, sana yaptığım her şeyden tahrik olman."

Bunun hakkında konuşmak bile beni tahrik ediyordu. "Senden ve aletlerinden mi yoksa gözümün önünde cereyan eden bu çılgın seks partisinden mi tahrik olduğumu nasıl anlayacaksın?"

Dudakları kıvrıldı. "Ben bilirim. Şimdi, kalk bakalım." Ayağa kalktığımızda ceketini çıkardı ve kravatını çözdü. Umursamaz bir tavırla ikisini de fırlatıp attı. "Mücevherlerini bana ver."

Küpelerimi ve kolyemi çıkarıp ona uzattım.

Böyle bir adam, onları *cebe indirdi*. "Topuklarını çıkar." Bunu yaptığında, elbisemin fermuarını açmak için beni çevirdi. "Hâlâ bu dünyaya giriş yapmak istiyor musun?"

"Evet." Fermuarı indirebilmesi için içime çekmek zorunda kaldım. "Emin misin?"

"Yüzde yüz." Katılmaya, zevk almaya ve ilişkimizde ilerleme kaydetmeye hazırdım. İki engelimiz vardı: cinsel hayal kırıklığı ve duygusal yakınlık eksikliği. Bu gece ilkinin ortadan kaldıracak, ikincisini çözmenin yolunu açacaktık.

Elbiseden iner inmez, onu toparladı ve ceketine doğru fırlattı. *Erkekler.*

Ben hâlâ ona dönükken diz çökerek hortumlarımdan birini indirdi; sonra diğerini de çıkardı ve beni sadece maskem, tangam ve büstiyerimle bıraktı.

Ayağa kalkmadan önce dişleriyle kırımın yarığını ısırды ve içime bir heyecan gönderdi. "Arkanı dön." Döndüğümde, "Tanrım, çok güzelsin" demek için bir iniltiyi ısırды.

Sirk ringinden gelen gırtlaktan gelen bir bağırış dikkatimi çekti ama çenemi sıkarak dikkatimi tekrar ona verdi. "Dikkatini sadece bana ver. Tekrar ne zaman bakabileceğini söyleyeceğim."

Yani duyabilecektim ama göremeyecek miydim? Hayal gücüm çılgına dönecekti.

Beni bırakarak odanın perdeli şekillerinden birine geçti. Üzerinde çok çeşitli oyuncaklar, kürekler ve çeşitli aletler bulunan bir masayı ortaya çıkardı.

bondage gear. There daha önce hiç görmediğim ve ne işe yaradığını bilmediğim pek çok eşya vardı.

Elinde dört deri küple döndü ve üçünü kanepenin üzerine attı. They kalındı, içi dolgulu kumaşla kaplanmıştı ve her birinin ortasına büyük bir metal halka dikilmişti.

Sağ bileğime bir öpücük kondurarak ilk kelepçeyi taktı. Sol bileğime de bir öpücük kondurdu.

Bir dizinin üzerine çökerek sağ ayağımı kalçasına yaslamak üzere kaldırdı. Etrafına deri sararken bileğimi okşadı.

This süreci başlı başına bir ön sevişmeydi ve uyarılmamı daha da artırıyordu. Son bağı da bağladığında, vücuduma, çarpıcı deri bağlarım baktım. This gerçekten oluyordu! Ayağa kalktığında ayak parmaklarımın ucuna kadar giderek dudaklarına hayranlık dolu bir öpücük kondurdum.

Geri çekildim, ona baktım, hissettiğim her şeyi görmesine izin verdim. Arzu, sevgi, heyecan . . . ve daha fazlası.

"Sanırım daha önce bahsettiğiniz umudu görüyorum." *Sen görüyorsun.* "Natalya'm böyle bir yere geliyor ve *bunu* hissediyor mu? Başka ne hissettiğini merak ediyorum. Benim için ne hissediyorsun?"

Çok fazla! Dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Bu cevabı senden yakında alacağım. Şimdi gel." Beni alet masasının yanındaki kürsüye götürdü. Tavandan sarkan zinciri görünce korkuyla başımı kaldırıp baktım.

Avuçlarını kollarımda gezdirdikten sonra kollarımı başımın üzerine kaldırdı ve halkaları zincirdeki bir halkaya kilitledi. Though Beni askıya almamıştı ama kesinlikle sıkıca tutulmuştum.

"Bacaklarını aç," dedi, yanımda diz çökerek.

Ona güven, Nat. Geçici olarak ayaklarımı birbirinden ayırdım. "Daha geniş." Bacaklarımın iç kısmına baskı uyguladı.

Bacaklarımı iyice açtıktan sonra, sağ kelepçeyi daha önce görmediğim gömme bir cıvataya taktı. Sol cıvatayı da başka bir gizli cıvataya bağladı, her tıkırtı ve çıtlama tüylerimi diken diken eden bu beklentiyi daha da artırıyordu.

Ayağa kalktı ve geri çekilerek yaptığı işi hayranlıkla izledi. Maskesinin ardındaki altın rengi gözleri üzerimde gezindi.

İyice bağlanmıştım. Bir panik atağını bastırmak zorunda kaldım. *Çok ileri gitmiş olabilirdim.*

Hayır, hayır, hayır. Hiçbir şey bu adama tüm kontrolü vermek kadar güvenimi sarsamazdı. Ve karşılığında o da bana daha çok güvenecekti.

Değil mi?

Bakışları dikkatle büstiyerime kaydı. Onun dikkati dağılmışken, seks partisine göz atabilirdim. The camı önümde uzanıyordu, kışkırtıcı bir portaldı, ama o bana bakabileceğimi söyleyene kadar bakmayı reddettim - havayı yaran bir kırbaç sesi duyduğumda bile.

Sevastyan büyük bir zevkle büstiyerin her bir gözünü aşağıdan yukarıya doğru açmaya başladı. Daha önce giydiğimde, çok sayıda kanca olduğunu fark etmiştim. Şimdi nedenini anlıyordum; eşyalarını açmak onun için ritüelin bir parçasıydı ve belli ki bundan zevk alıyordu.

Benim gibi. Yakında onun pürüzlü elleri malzemenin yerini alacaktı. . . .

Son gergin kancayı da çözdüğünde, göğüslerim serbest kaldı ve bu manzara onun inlemesine neden oldu. Giysiyi attı, sonra tangama döndü ve bir tarafından yırttı.

Nefes alışlarımın sesi üzerine diğer tarafı kiraladı ve ıslak malzemenin bacaklarımın arasına inmesine izin verdi.

Maskem dışında ben çıplaktım; o giyinikti.

Bakışlarını vücudumda gezdirirken gömleğinin yakasını çekiştirdi ve boğazındaki birkaç düğmeyi açtı. "Maskeni bilinçli olarak seçtim."

"Neden tereyağı?"

Gözlerime baktı. "Çünkü sen benim için zor birisin. Çünkü seni henüz yakalayamadım." Öne doğru uzanıp meme uçlarımı parmaklarının arasında yuvarladı, ta ki ben daha fazlası için eğilene kadar.

Benden ayrılmadan önce her iki göğsüme de hafif birer tokat attı; bunu neredeyse güven verici buldum. İki ince metal çubukla geri döndü. Ne olduklarını anladığımda nabzım hızlandı: ona gösterdiğim resimdeki kelepçeler, iki iletken değnek - ancak bunların uçlarında göbeğime doğru inen seksi bir zincir vardı.

"Test edilmeye hazır mısın Natalya?" Parmaklıkları gergin meme uçlarımın üzerine, uçlardan mümkün olduğunca uzağa vidalamaya başladı.

The çimdik ısıırıyordu, ama geri çekilmedim. Bunu özellikle istememiş miydim?

Parmaklıkları sabitledikten sonra aşığı baktım, manzaranın beni ne kadar tahrik ettiğini görünce irkildim. Bunu bir dergide görmek kışkırtıcıydı. Kendi meme uçlarımı böyle görmek ise ... yüceydi.

"Şu haline bak. Benim zevkim için bağlanmış ve kelepçelenmişsin. Bunu ne zamandır hayal ediyordum."

"Olmasını umduğun her şey var mı?"

"Daha iyi. *İdeal'naya*." İyileştirilemez.

Onun boğuk iltifatı sadece uyarımı artırdı, bu yüzden çok gerçek bir korkuyu dile getirdim: "Sevastian, ya sen istemeden önce boşalırsam?"

"Cezalandırılacaksın." The Gözlerindeki beklenti parıltısı kalçalarımın yuvarlanmasına neden oldu ve zaten gergin olan uyluklarımı çekti.

Kelepçelerimin ucundan sarkan narin zinciri kaldırdı. "This zincir ağzında dişlerinin arasına girecek. Eğer istemediğin bir şey olursa, gecenin sona ermesi için tek yapman gereken onu bırakmak. O kadar. Ve biliyorsun ki ben ne dersem onu yaparım."

Kaşlarımı çattım ve bu geceyi sonlandırmak konusunda fazla nazik olduğunu düşündüm. Güvenli bir kelimenin eşdeğerini kurmuş olmasını takdir etsem de, *hiçbir şey* bunu sona erdiremezdi. En azından benim beceriksizliğim!

Bana zinciri uzattığında, onu ağzıma aldım ve ısırdım - bu da meme uçlarımı daha da çekti. Yine de dayanabilirdim. Her şeye dayanabilirdim.

"Artık yüzüğe bakabilirsin Natalie." Ses tonundaki bir şey kulaklarımı titretti.

"Ama bunun devam etmesi için savunmasız olmalısın." Benim tarafıma geçti. "Açığa çıktı. Sana başka kimsenin dokunmayacağını söyledim; seni görmeleri hakkında hiçbir şey söylemedim."

Neden bahsediyordu?

"Herkesin güzel ödülümü görebilmesi için camı temizlemek niyetindeyim"

BÖLÜM 35

Ne oldu? Çenem gevşedi ve neredeyse zinciri düşürüyordum.

Düzinelerce insanın beni asılırken görmesini mi? Çıplakken, kelepçeliyken ve bana kim bilir ne yapılmak üzereyken?

Evin yakınındaki dereye adam dövmek başka bir şeydi. This bambaşka bir dünyaydı.

Sivastyan kumandayı eline aldı, yüzünde esrarengiz bir ifade vardı. "Eğer bu odayı göstermemi istemiyorsan, tek yapman gereken zinciri bırakmak."

Farkına vardım. Reddedeceğimi düşünmüştü - bundan daha ileri gidemeyeceğimizi! Ve sonra denediğini söyleyebilirdi.

Yani beni memnun etmek için *uğraşmıyor muydu?* Hayır, beni başarısızlığa hazırlıyordu.

Piç kurusu! Canı cehenneme. Maske takmıştım; kimse kim olduğumu bilmiyordu ve bu insanları bir daha asla görmeyecektim. This hayatımın tek bir gecesiymiş, birkaç saatlik bir hayal.

"Zinciri bırak yoksa gözlerini üzerinde hissetmeye hazır ol, solgun teninin her santimine imreniyorlar."

Beni sinirlendirmeye çalışıyordu. İşe yarıyordu! Gerçekten bunu yapabilecek cesarete sahip miydim?

"Gel şimdi, eve gidelim." *Omzumdaki* bir şeytan gibiydi, beni ihtiyacım olan şeyden - ihtiyacımız olan şeyden - uzaklaştırıyordu. "Tüm bunlar bir rüya gibi olacak."

Zihnimde, bu konuda ilerlemek, birlikte hayatımızda ilerlemek anlamına geliyordu. Ve bunun için can atıyordum. Bir şeyi yeterince çok istediğimde, hiçbir şey beni durduramazdı.

Otuz yabancıнын alaycı bakışları bile.

Zinciri bırakmayı reddettim. Yerde kalmayı ve sehpaye tırmanmamayı reddettim. Yüze çıkmıştımda her şeye değecekti.

Kararımı verdiğimi anladığımda, bir çıngırak gibi titremeye başladım. Serbest düşüşe geçmek üzere olan bir kız gibi.

Sevastyan'ın kaşları birbirine çatıldı. "Titriyor musun?" Sanki ateşi var mı diye kontrol etmek ister gibi parmaklarının arkasını yanağıma dayadı. "Zinciri bırak, *Milaya*.

That tek yapmanız gereken bu."

Dişlerimi sıktım, çenemi tuttum ve cama bakmak için ondan uzaklaştım.

Getir. Getir. Getir.

Şaşkın bir nefes verdiğini duydum. Bunu yapacağımı hiç düşünmemişti. Düşmem için bana tuzak kurdu. *Bazen düşmekte sorun yaşamıyorum, göt herif.* "Pekala. They kadınıma görecekim." Bu fikirden nefret ettiği hissine kapıldım.

Beni gösteriyor. Kendi tuzağına mı yakalandı?

Sirk halkasındakileri süzüyordum; yakında onlar da bu iyiliğe karşılık vereceklerdi. Kısasa kısas. Neredeyse histerik bir şekilde gülecektim.

Sevastyan, "Bu odalardan birinin ortaya çıkması pek sık rastlanan bir durum değil," dedi. "This onlar için ve diğer odalar için de bir ziyafet olacak."

Bana tat vermeyecek gizli sakınlarıyla birlikte diğer odaları unutmıştım. Ama geri dönüş yoktu; düşmeye basmıştı.

Bir vınlama sesi duydum, bakışları için kendimi hazırladım.

Dikkatler benim üzerimdeyken, katılımcılar diğerlerini dirsekledi, kafalarını çevirdi. Yemek kokusu almış aç sürü hayvanları gibiydiler.

Titremem daha da arttı.

Sevastyan hâlâ kulağımda bir şeytan gibi mırıldandı: "Ne yapacağını biliyorsun. Sonra seni bir kez daha gizleyeceğim."

Partnerler seksin ortasında dönüyor, daha iyi görebilmek için pozisyonlarını ayarlıyorlardı. *Cesaretini kaybetme, Nat!*

"Sana derinin ısırığını göğüslerinde, acısını bacaklarının arasında hissedeceğini söylemiştim." *Evet, oh, evet.* "Benimle ilk inişine tanık olmalarına izin mi vereceksin?"

İniş mi? Ona bakmayı reddettim, sadece ringde oynayanlara baktım.

"Bunu gerçekten çok istiyor olmalısın." Meraklı bir ses tonuyla düşündü, "Bir itaatkâr için son derece agresif olabiliyorsun."

Hiçbir fikri yoktu. Bu *gece bana hükmedeceksin, Sibiryalı. Neden kavgaya edelim ki?* "Kararını verdin." Görüş alanımdan çıktı. Tekrar Aletler tablosu mu?

Elinde çelikten yapılmış büyük bir dildo ile döndü. Bunları kendi cephaneliğimi sipariş ettiğim sitede görmüştüm ama çok pahalıydılar. "Bunu istiyor musun Natalie?"

Neredeyse onun aleti kadar büyüktü. Ne kadar ıslak ve boş hissetsem de, onu arzuluyordum.

Ama dışarıdaki herkesin penetrasyonumu görmesi?

Gözleri çapkın maskesinin ardında meydan okuyordu. "Onların zevki için bunu içinde çalıştırmamı istemiyorsan zinciri bırak."

Onu avuçlarının arasında karıştırmaya başladı, benim için ısıtıyordu. The hünerli ellerinin ve dövme parmaklarının o çelik penis üzerinde çalıştığını görmek kalçalarımın titremesine neden oldu.

Başını göbeğimden aşağı indirdiğinde, metal dokunulamayacak kadar sıcaktı ve tenimi yakıyor gibiydi. Daha aşağıya, göbeğimi geçtikten sonra küçük buklelerimin arasından geçirdi.

The ucu karıncalanan klitorisimin üzerinde hafifçe yuvarlandı. Başını muhtaç girişime dayadığında nefes almayı unuttum. There bu yapay penis hiç esnek değildi, tamamen sertti ve bir el ağırlığı kadar ağır görünüyordu.

Yine de hepsini benim almamı mı istedi?

Tacı tam sıırıslıklam olmuş açıklığımda döndürdü, sanki kocaman şeyi içime sokuyormuş gibi. "Al bunu, sana veriyorum." Herkesin onun parlayan siki içime soktuğunu görebileceği şekilde kendini konumlandırdı. "Ya da zinciri bırak."

Utanc beni haşladı, o şeyin kendisi kadar sıcaktı.

Ama kalabalığı tararken -ayrılan dudaklar, büyülenmiş ifadeler, artan tempo gördüm- utancım uyarılmaya dönüştü. Başka bir uyarılmaya.

Tıpkı Sevastyan'ın yatak odasında kameraya kendimi açmamın beni tahrik ettiği gibi, bu da beni hayal ettiğimin ötesinde tahrik ediyordu. Islaklığımı kullanarak dildoyu santim santim içime sokarken, onların bakışlarının tadını çıkarıyordum.

Sevastyan bakışlarımı takip etti. "Benim küçük teşhircim. They kadınıma neredeyse katlanabileceğimden daha fazla göz dikeyiyor." Yüzü benimkinin yanına gelene kadar eğildi.

"There içimde bir ihtiyaç var; benim olanı arzuladıkları için onları yok etmek. Bunu asla unutmayın."

Kıskanç sahipleniciliği beni daha da ıslattı.

"Bunu senin içinde istiyorum, Natalya. Aç ve kabul et." Kaslarımı gevşetmeye çalıştım, aldım, aldım. . . .

Fallus yerine oturduğunda, zincirin etrafından neredeyse salyalarım akana kadar birkaç kez pompaladı. Then ağır şeyi içimde kilitlemek için belime ince deri kayışlar geçirdi. Sabitlendikten sonra, tabana beni ve diğerlerini inleyen kararlı bir tokat attı. "Bunun için bana teşekkür ediyor musun?"

Başımı salladım, bileklerim ve ayak bileklerimdeki bağları ayarladım, bundan sonra olacıklara hazırlandım.

Camın yanındaki iri yarı bir adamın, yerdeki ipek bir minder üzerine bağlanmış şehvetli bir kadın olan partnerine vururken kasıklarına perçinlenmiş gibi görüldüğünü fark ettim.

İçime girmesine alışmak için kalçalarımı birkaç kez çevirdiğimde, adam ürperdi, yüksek sesle bağırdı ve çekildi. Ortağının tümseğine fışkırırken ağırlaşmış bakışları benimkilerle buluştu.

Onun geldiğini görmemi mi istemişti? Tepki vermemi? Etkileşime girmemi?

"Şimdi, şimdi, Natalya," diye azarladı Sevastyan. "*Asla* sahip olamayacakları şeylerle onlarla alay etmene gerek yok."

Öyle miydin? Vay canına. Belki de?

Sevastyan uzaklaştı. Saniyeler sonra, deri tellerin omurgamdan aşağı süzüldüğünü hissettim. Bir flogger. Paris'e giderken ona önerdiğim gibi.

"Hazır mısın, tatlım?"

Hazırdım. Zinciri ısırdım ve başımı salladım - Deri, kalçalarımın arkasından geçti.

The sokması gözlerimi yaşarttı. Ama tepkimi değerlendirmek için yanıma geldiğinde, ona "*Bu kadar mı?*" *der gibi* bir bakış attım.

Kaşları maskesinin üzerinden kalktı. Dudakları kıvrıldı.

The flogger daha sert indi. Ve tekrar. Zincirin etrafında inlerken bile, kendimi daha fazlası için kıcıımı çıkarırken buldum - bu da bana seyircilerden, özellikle de benzer şekilde bağlı olanlardan inlemeler kazandırdı.

Hangi itaatkâr Sevastyan gibi bir adamın kendisine hükmetmesini istemez ki? Çok karanlık ve tehlikeli bir adam. Çok zorlayıcı ve güçlü.

Ve o benimdi.

Sivastyan sopayı kalçalarım, kıcıma, hatta sırtımın üst kısmına vurdu, sonra dönüşü tekrarlardı. Her darbeye birlikte acı daha da arttı, ta ki ...artmayana kadar.

Seğirerek acı çekmek yerine hissedebildiğim tek şey ısı alanlarıydı; acı reseptörlerim hâlâ pır pır ediyordu ama kafaları karışmış olmalıydı. Daha fazlası için eğildim, içimdeki ağır siki kaydardım.

Sevastyan'ın kırbaçları daha sert yağdığında, ringde tutku artıyor gibiydi. Pozisyonumu korumak için darbelerin gücüyle mücadele etmek zorunda kaldım. Çok geçmeden terler tenimi kapladı.

"Sevgili Natalya'm cezasını çekmek üzere yola çıktı." Ses tonu gururla titriyordu.

Her santimim aşırı hassaslaşıyordu, ağrıyan klitorisim kadar hassaslaşıyordu. Sevastyan bana vurduğunda, bu cinsel bir hal alıyordu. Cinsel bir vuruş. Uyarılmışlığımı azaltmadan arttırmak için ne kadar ileri gidebileceğini çok iyi biliyordu.

Aletlerine katlanmamı istemişti. Sadece katlanmıyordum, hatta kabul etmiyordum; onlarla *yüceliyordum*. Tepkimi ölçmek için durakladığında, açılmış gözlerle ona baktım. *Bana ne yapıyorsun?*

Gözlerini kıstı, sonra sopası kenetlenmiş göğüslerimi, sıkışmış meme uçlarımı yakalamak için fırladığında nefesini tutmuş gibiydi. *The derinin göğüslerini ısırması ...* . Şok olmuş bir zevkle kıvrandım, sessizce ona bir tane daha için yalvardım.

Beni böyle mi boşaltacaktı?

Eli bacaklarımın arasına inip kabaca okşadığında, onun dokunuşuyla dalgalandım ve dildoyu içimde daha da derinlere gönderdim. Doruk noktasına ulaşma ihtiyacıyla neredeyse çılgına dönmüştüm, beni ahlaksızca onun aletlerini sürerken ve onları ıslatırken kimin gördüğü umurumda değildi.

Beni dildonun tabanına kadar sırlıklam bulduğu için memnuniyetle inledi. "Seni ne kadar sert boşaltacağımı biliyor musun?" Yeni bir oyuncağı olan bir çocuk gibiydi. Heyecan içinde cızırdıyordu. "Kendini hazırla güzelim." Tüm odağı benim üzerimdeydi.

Bugünkü kavgamızdaki sözlerini hatırladım: *Seni kontrol etmem, sana emretmem, seni cezalandırmam gerekiyor. Seni çıldırtmak için.*

Yaptığı her şey benim zevk almam içindi, kendi zevki ikinci plandaydı.

Onu en çok tahrik eden şey benim tepkim oldu.

Ve daha önce hiç vermediğim bir *tepki* vermemi sağlamaya niyetliydi.

"Genç bir kadının ihtiyaç duyduğu her şeyi tanımıyor olabilirim," dedi.
"Ama şunu biliyorum. *This* sana verebilirim. Geri kalanını?"

Ne söylemeye çalışıyordu? Sıcak ağzını sabitlenmiş meme uçlarımdan birine götürmek için önümde hareket ettiğinde sorum unutuldu. Ucuna doğru hızlı nefes alışlarını hissedebiliyordum.

Tepe noktasını yaladığında zevkten bayılacağımı sandım. Bacaklarımın arasından, "Biraz daha kirpik, aşkım?" dedi. Diğer meme ucumu emdi ve ikisini de seyircilerimiz için parlattı.

İçimde patlamak üzere olan lavlar gibi iki ihtiyaç kabarırken hevesle başımı salladım: delice gelme dürtüm ve daha fazla uçurucuya olan umutsuz açlığım.

Görevine geri döndü, dikkatini kıcımdan ayırmadı, darbeleri beni ayaklarımın üzerinde yükselmeye zorladı. Uçurucuyla buluşmak için geri çekildiğimde, yapay penis sarsıldı ve beni orgazma daha da yaklaştırdı.

The kirpiklerin sıklığı dağınıktı, ama şimdi hız neredeyse sabit hale geldi. Ter saçlarımı nemlendiriyor ve tenimi kayganlaştırıyordu. The nemlendirilmiş uçkur kuyrukları sinir uçlarıma ateş saçarak zihnimi kargaşaya sürükledi.

Acı olması gereken şey önce hezeyana, sonra da coşkuya dönüştü ve Sevastyan her vuruşta bunu körüklüyordu.

Görüşüm bulanıklaştı. Artık seks partisini göremiyordum. Artık her deri darbesine eşlik eden boğuk iniltilerinden başka bir şey duyamıyordum. Sanki tüm duyularım, her bir uçucu ipi ve bir kırbaçtan önceki esinti öpücüğünü daha iyi algılayabilmem için geri çekilmişti.

Bana verdiği çelik siki daha iyi takdir etmek için. Uçana kadar daha da yükselmek için.

Yüksek. Kafam iyiydi. Gözlerim yuvalarından fırladı, dudaklarım zevkle kıvrıldı, bu duyguyu benden almasın diye dişlerimi zincire geçirdim.

Bunu asla elimden alma. Kemiksiz, bağlarımdan asılı, *yükseldim* - tam da salıverilmem ham, paramparça şok dalgaları halinde içimden geçerken. Through sıkılmış dişlerimle zevk çıgıkları attım.

Kılıfım dildoyu tekrar tekrar sağarken gözlerimden yaşlar süzüldü. .

..

"Natalya?" Sevastyan'ın seslendiğini belli belirsiz duydum. "Natalya!" *Beni mi çağırıyor? Nereye gitmiştim ben? Oraya tekrar gitmek istiyorum.*

O şok dalgalarının sonuncusu da geçtikten sonra göz kırptım ve hülyalı bir gülümsemeyle ona döndüm.

Nedense verdiğim yanıt gözlerinin parlamasına neden oldu.

Then alnını omzuma dayadı, sanki keşfettiği şey karşısında şaşkına dönmüştü, sanki bu inanabileceğinden çok daha fazlaydı. *"Ty sozdana dlya meny."* Sen benim için yaratılmışsın. Boynumdaki teri yaladı, ereksiyonunu bana doğru bastırırken tenimi ısırdı. Kulağıma, "Haklıymışsın, daha görkemli bir şey görmedim" dedi.

Sopayı bir kenara fırlattı ve ellerini üzerimde gezdirmeye başladı. Nasırlı avuçlarının Theistismara uğramış bedenimin üzerindeki sertliği ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oldu.

Yapay penisi çıkarmak için belimdeki kayışı çözdüğünde, iç kaslarım etrafına sıkıştı, bırakmak istemiyor gibiydi. Kayana kadar ısrarla çekiştirdi. Arkamda, o da kayboldu.

"Kendini göstermeyi seviyorsun, *moya plohay devchonka.*" Benim kötü kızım. "Onlara daha fazlasını mı göstermek istiyorsun?"

Kaşlarımı çattım - onlara daha ne kadar gösterebilirdim ki? - ama yine de başımı salladım.

Alet masasının üzerindeki eşyaları karıştırdığını duydum. Döndüğünde sol ayak bileğimdeki bağ çözdü.

Seyircilerimiz zevklerinin hızını azaltmış mıydı? Sırada benim için ne sakladığını merak ediyordum.

Serbest bacağımanın etrafına deri bir kayış sardı ve bunu bir askı gibi kullanarak dizimi belimle aynı hizaya gelene kadar kaldırdı. Kayışı yukarıda bileklerimi sabitleyen aynı zincire bağladı.

Tek ayağımın üzerinde dengede duruyordum, ona ve diğerlerine karşı daha da savunmasızdım.

Fermuarının indiğini duydum. Şimdi beni sikecek miydi? Uyluklarımın yumuşak derisine karşı, uzunluğunun titreştiğini hissettim.

"Seni görmelerini istiyor musun?" Nemli başını hırpalanmış kıcımın yarıklarında gezdirdi. "Seni gerçekten görmelerini. İçeride mi?"

Dudaklarımı aralamak için etrafıma uzandı. Tüm olanlardan sonra bile, kızarıklıklar tenimi boyadı. Giriş yerimde serin havayı hissedebiliyordum.

arzulu gözler bana odaklanmıştı.

That daha da ıslanmamı, dudaklarımın onun penislerine karşı şişmesini engellemedi.

Beni tamamen kavradı. "Bunu bana ver," diye emretti. "Sun onu."

Olabildiğince geriye doğru eğildim, kıcıımı ona doğru çıkardım.

"Çok iyi." Ödül olarak meme uçlarımı çimdikledi ve başımı döndürdü. "Seni tekrar boşalırken görmelerini ister misin?" Cevap vermeden beni yakaladı, bir eli kalkık dizimin altında, diğeri kalçamı kavriyordu. Kesin bir hamleyle arkamdan içime girdi.

Zincirin etrafında inledim, zaten eşiğindeydim. Sanki hiç boşalmamışım gibi hissediyordum, sanki uyarılmışlığım günlerdir hiç boşalmadan devam ediyormuş gibi.

Bana vücudumu sarsan uzun, sert darbeler verdi. Göğüslerim zıplıyor, zincir her sıkıldığında sıkışmış meme uçlarım çılgık atıyordu.

İçime girerken, "Beni reddettiğin o gün başka bir kadın bulmaya gittiğimi sanıyordun," diye homurdandı. Daha da yaklaştı, terimi tatmak için dilini dışarı çıkardı. "Senin yerini nasıl doldurabilirdim? O zaman bile bunun imkânsız olduğunu biliyordum."

Düşünemiyorum. Bana karşı zaten bu kadar güçlü mü hissediyordu? "Senin için yeri doldurulamaz mıyım? Öyleyse zinciri bırak."

Yeri doldurulamaz mı? Şu anda o *her şeydi*. Benimkini memnun etmek için kullandığı tanrısal bedeniyle acı ve coşku veren biriydi.

Çenemi gevşeterek zinciri dilimle dışarı ittim. Yumuşak bir çınlama sesiyle düştü.

Dudaklarımı yaladım ve çenemi oynattım, bir sonraki adımda ne yapacağını merak ediyordum, bunu arzuluyordum.

Büyük eliyle yüzümün bir tarafını kapattı ve öpücüğünü kabul etmem için beni geri çekti. Bacaklarımın arasına girerken bile dudakları benimkiler üzerinde şefkatliydi. The dilinin saygılı okşayışıyla acımasız itişlerinin birleşimi, bu geceki diğer her şey kadar akıl alıcıydı-

Derinin ani bir şaklamasını duydum, tepemde acısını hissettim. Ağzının içine doğru inledim. Bu bir sopa mıydı? Ona dergide gösterdiğim gibi mi?

Yüzümü hâlâ kavradığı için aşağıya bakamıyordum. Beni öpmeye devam etti - bana vurduğu şeyi görmemin benim için olmadığını bilmemi sağladı

ile. Hissetmek, sevgilisinin öpücüğünü kabul etmek, bana işkence ederken ve beni arkadan becerirken boşalmak benim içindi.

Başka bir vuruş, ıslak buklelerime çarparak monsumu ve klitorisimi kürekledi; bir ısırık vardı, ama acı değildi, sadece çok ateşli bir şekilde ihtiyaç duyduğum yerde sürtünme ve baskı vardı.

Belki de duyarsızlaşmıştım, çünkü siki yağmalamaya devam ederken daha fazlası için kalçalarımı sallıyordum.

Dudaklarıma karşı, "Her şeyi bana teslim et, *Milaya*." diye emretti. Bir vuruş daha.

Ve bir tane daha. Çok yaklaşmıştım. "Sevastyan," diye fısıldadım. "*Daha fazla*." İtti - "Teslim olduğunu haykırmanı istiyorum" - ve tokatladı.

Ona yenildim, her şeyimi teslim ettim. Kırbaçlanma ritmiyle başımı geriye attım ve çığlık attım. Thrashing bağlarımın içinde çaresizce, onun için geldim, onu krema ile ıslattım. Çekirdeğimin derinliklerindeki her titremede, kılıfım kalınlaşmış shaftını sıkıyordu.

"Beni sağdığını hissediyorum," diye kulağıma hırladı. "Ne istiyorsan ver!" Tüm gücüyle sikti-

Kavurucu döller içimde patladı; çelik iradeli, kontrollü Sevastyan'ım herkesin duyması için kontrolsüzce kükredi ... tekrar tekrar ...

Terk edilmiş, titreyerek son menisini de içime boşalttı.

Düzensiz bir iniltiyle, karışık orgazmlarımız boyunca yumuşakça itmeye devam etti, ben ise sersemlemiştim.

Tüm duyularım ona odaklanmıştı, sadece ona: kalp atışları, nefeslerinin tenimdeki serin vantilatörü, hâlâ bize katılan sikiğin sıcaklığı.

Başımı omzuna yasladığımda boynuma öpücükler kondurdu.

Alkışlar, çığlıklar ve ısıklarla birlikte patlak verdiğinde biraz kendime geldim. Şiddetli bir utanç dalgası bekliyordum ama yine de tepki veremeyecek kadar bunalmıştım. Ringi hızlıca taradığımda nefes nefese kalmış aşıklar, salınımlardan ıslanmış ipekler ve kadifeler, parlayan ağızlar ve çeneler gördüm.

Biz bardağa bakarken, Sivastyan kaslı kollarından birini boynuma, diğerini belime doladı ve sahiplendiğini göstermek için beni sıkıca kavradı.

Öfkesinin diğerlerine de sıçradığını hissederek ona doğru baktım.

Hayır, beni teşhir etmekten hoşlanmamıştı; şimdi o anın sıcaklığı geçtiği için dişlerini gösteriyordu. "Onlara senden çok fazla verdim." Masaya uzandı ve uzaktan kumandadaki bir düğmeye bastı.

Bir kez daha gizlenmiştik.

BÖLÜM 36

Gök gürültülü alkışlar, cam karartıldıktan sonra bile devam etti.

Yine de Sevastyan'ın gururla karışık sesini duyduğumda hiçbir şeyden pişmanlık duymadım: "Hayallerim gerçek oldu. Kendi aklını bildiğinden asla şüphe etmemeliydim." Yavaşça içimden çıktı, yüzüme bakarken fermuarını tekrar çekti.

Alnımdaki nemli saçları taradı, yüz ifadesi dönüşümlü olarak sahiplenici ve ... huşu içindeydi.

Ama ben titrediğimde, tamamen işine döndü. Hızlı, zarif hareketlerle kalkık dizimi serbest bıraktı ve ayak bileğimdeki kelepçeleri çıkardı, sonra göğüslerime, kelepçelere uzandı.

Bir cıvatayı sökerek bir ucundaki metali gevşetti. "This acıtacak, aşkım," diye mırıldandı sol meme ucumdan çıkarırken.

İçine kan doldu. Ağlamamak için kendimi zor tuttum.

Zonklayan tepe noktasını ağzına aldı ve acıyı dindirmek için diliyle okşadı. The sağdaki daha kötüydü çünkü ne olacağını biliyordum.

The Kelepçe çıkar çıkmaz meme ucuna yöneldi. "Şşş, aşkım," ucuna doğru yatıştırdı, "işte, neredeyse bitti "

Bir sonraki titrememle birlikte ayrıldı ve kolunun üzerinde beyaz, uçuşan bir bornozla geri döndü. Ellerimi tavandaki zincirden kurtarıırken bornozu hazır tutuyordu. Bekleyen kollarına yığıldım, bornozun yastığıyla kozalandım.

Bileklerimden birini çıkarıp altındaki nemli teni öptüğünde ona karşı titredim. Öpücüğünü diğeriyle tekrarladı. "Artık özgürsün."

Ne kadar yüklü kelimeler; çoktan serbest bırakılmıştım. Bu tür bir davranışı iniş olarak tanımlamıştı. Tam tersiydi. Bu adamla birlikte uçmuştum. *Yükselmıştim*. Bir bakıma, boyun eğmek yükselmektir.

Belki de hâlâ uçuyordum. Her şey sessiz ve yumuşak görünüyordu, ışıklar daha sönüktü.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Biraz başım dönüyor," dedim cızırtılı bir sesle. "Şimdi ne olacak?" There az önce yaptığım şeye inanmamak için yeterince zamanım olacaktı. Ama bu gece bunu kabullenecektim.

"Seni eve götürüyorum." Gevşek kollarımı bornozun kollarına soktu. "Ben seni kucaklarken rahatlamanı ve hiçbir şey için endişelenmemeni bekliyorum."

Bununla başa çıkabilirim.

Beni kucakladı, göğsüne bastırdı ve odamızdan çıkardı.

O insanları görmek zorunda mıyız? Balo salonundan mı geçeceğiz? Ben seslendiğimde, "Özel bir çıkıştan çıkacağız, aşkım. The araba bekliyor."

Limuzinin arkasına yerleşip yola çıktığımızda bile Sevastyan beni bırakmadı, kucağından indirmede. Maskemi ve kendi maskesini çıkardı, sonra bir şişe portakal suyu almak için soğutucuya uzandı. "İç." Dudaklarıma doğru uzattı.

Kaşlarımı çattım. "Sıcak süt yok mu?"

"Vücudunun bu gece ne kadar çok çalıştığını tahmin bile edemezsin. Yavaşça aşağı inmeni istiyorum."

Meyve suyundan bir yudum aldım; şimdiye kadar tattıklarımın en iyisi olmalıydı. Fıçı ağzına yapışmış bir öğrenci gibi yudumlamamak için elimden gelen her şeyi yaptım. "Aşağı inmekle ne demek istiyorsun?"

Dudağımdaki bir damla suyu yalamak için yaklaştı ve göz kapaklarımda daha da ağırlaşmasına neden oldu. "Kanın endorfinle dolup taşıyor. That bu yüzden hissettin-"

"Yüksek mi?"

"Kesinlikle. Ama yukarı çıkan aşağı inmelidir."

"Düştüğümde beni yakalamak için burada olacak mısın?"

Ön parmağını çenemin altına doğru kıvırdı. "*Vsegda.*" Her zaman.

Bu gece bir şeyi çözmüştük. Kesinlikle engeller aşılmıştı.

Şimdi birlikte adım atacağız.

Burnunun çarpık köprüsünü öptüm, sonra yüzümü göğsüne gömdüm. Parmaklarımı gür saçlarında gezdirdim ve bu büyük, cesur adama sarılırken saçlarını tuttum. Hiç bu kadar el üstünde tutulduğumu hissetmemiştim. Bu kadar korunmuş.

O benim koruyucu meleğim, arkadaşım, hayalimdeki sevgilimdi. Aleksandr Sevastyan her şeyimdi. *Her şeyimdi.*

Bakışlarımla buluşmak için beni geri çekti, kapüşonlu gözleri altın paralar gibiydi. "Vahiy mi?"

Ben de fısıldadım, "Takıntılı."

Şehirdeki evde beni kollarının arasına aldı, içeri ve banyoya götürdü. The ışığı kısıktı, jakuzili banyo çoktan fokurdamaya başlamıştı.

Üzerimdeki bornozu çıkarıp beni suya indirdiğinde Kollarına geri döndüm. Sanki aradaki mesafeden o da hoşlanmamış gibi aceleyle soyundu ve yanıma kaydı. Suya batmış bankın üzerine oturdu, beni tekrar kucağına çekti, omzum göğsüne yaslandı.

"Buna alışabilirim," diye iç geçirdim. Kink sonrası bakım ve bunun ne kadar önemli olduğu hakkında okumuştum ama buna ne kadar ihtiyacım olacağını kavrayamamıştım. Kendimi en ilkel seviyelere kadar parçalanmış ve şimdi her şeye yeniden uyum sağlamak zorundaymışım gibi hissediyordum.

Hayal edilebilecek en temiz yakıcı uyuşturuculardan üretilmiş, uyuşturucu kaynaklı bir kafanın kenarlarında oylanmak gibiydi.

Omuzlarımı yoğurmaya başladı. "Buna alışmanı istiyorum. Bu gece seninle ben ilgileneceğim."

Şaftının altımda sertleştiğini hissettim ve kendi kendime sııttım - bu gece ondan daha fazla mı? Ve masajı! Yoğuruyordu. *İşte böyle. Çıldırıcı. Güzeldi.*

İri elleri beni bir mutluluk yığınınna dönüştürdükten sonra saçlarımı şampuanlamaya başladı ve bu gece ikinci kez salyalarım akana kadar kafa derime masaj yaptı.

Saç tellerini bir püskürtücü ile duruladıktan sonra saç kremini saç tellerine uyguladı. Omzumun üzerinden onu izlemek için döndüm. Yüzü dalgınlıkla çizilmişti, sanki bunu gerçekten doğru yapmak, beni yıkamak ve benimle ilgilenmek istiyordu. That kalbimi eritti.

Beni aptal gibi ona bakarken yakaladı. "Bu bölüm hoşuna gidiyor mu?"
"Nefret ediyorum."

Kıkırdadı. Onu gerçekten güldürmüş müydüm? Dudakları kıvrılıyordu. Hala tam bir gülümseme değildi ama yakındı.

Onun neşeli hali bana çok şey ifade ediyordu ve geleceğimiz hakkında daha da iyimser oldum. "Bunu yapacağımı hiç düşünmedin, değil mi?"

"İtiraf ediyorum." Saçımınla işini bitirdikten sonra omuzlarımdan birini düzeltti, ardından ağrıyan üst sırtımda banyo yağı gezdirdi.

"Pişman mısın?"

"Eğer bunu yaşamaya istekliysen - ilk gerçek zamanın -O zaman bunu çok istiyor olmalısın." Aleti popomda zonkluyordu - çünkü o sahneleri tekrar mı oynatıyordu? "Seni iğrenç olduğunu düşündüğüm bir yere götürdüm. Ve sen her yerde güzellik gördün ve umut hissettin. Belki de o kulüp senin ondan ne yaptığınıdır? Ona ne *kattığınıdır*."

"Buna inanıyorum, özellikle de şimdi."

"Daha önce söylediklerimde ciddiydim. Sen kendi aklını biliyorsun. Yol boyunca bunu unutmuşum."

"Ne demek istiyorsun?"

Kollarımdan birini kaldırdı, parmak uçlarımdan omzuma kadar yıkadıktan sonra gıdıklanan koltuk altımı yıkadı. "Nebraska'da aklına bir şey koyduğunda nasıl azmettiğine tanık oldum. Ne kadar çok çalıştığını gördüm; her şey için çok çabalıyordun." Diğer koluma baktı. "Başarılı olacağının hiçbir garantisi yokken, nasıl böyle devam edebildiğini bilmek istedim."

"Ama sormak için benimle konuşmadın."

"Seni sadece uzaktan izleyebildim." Göğüslerimden birine uzandı ve meme ucumu okşadı. "Bunlar acıyor mu?"

Beni okşarken gözlerimi zar zor açık tutabiliyordum. "Birazcık. Ama hoşuma gidiyor. Yaptığımız şeyleri sürekli hatırlatıyor."

Onaylar gibi bir ses çıkardı. "Sıcak kanlı olduğunu ve kendi aklını bildiğini tespit ettik. Yine de bakir miydin?"

Diğer göğsüme geçtiğinde göz kapaklarım kapandı. "Bazı kötü deneyimlerim oldu."

Ellerini bırakarak etrafımda gerildi ve tek bir kelime söyledi: "*İsimler*."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Hayır, hayır, öyle değil! Bazı talihsiz, sakar deneyimlerim oldu diyebilirim."

"Anlamıyorum."

Ben de ona prezervatifine tüküren adamdan bahsettim. "Ondan sonra kaçtı ve bir daha haber alınamadı. O adam için haftalarımı harcadım."

"Şimdi ne yaşamaya bu kadar yakın olduğumu bildiğim için ona neredeyse acıyabilirim."

Awww. "Birkaç ay başka bir adamla çıktım, ama onun bir bağımlı olduğundan oldukça eminim. There zahmete değmeyen birkaç kişi daha vardı."

Geriye dönüp baktığımda, bir erkeğin erkeğini beklediğimi görebiliyordum - benden daha yaşlı, çok daha baskın, bazı kaba ve tehlikeli kenarları olan biri. Başka bir deyişle, tipik bir UNL öğrencisi değil.

"Their kaybı benim kazancımdır."

Tırnaklarımı ön kolunun üzerinde gezdirdim. "Bakire olmak istemedim. Bir üniversite kampüsünde seks-pozitif ve ilerici olmanın ve hala bakire olmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Benim yaşımda? Küçük kirli bir sır gibiydi."

Ciddi bir ses tonuyla, "Bu konuda yardımcı olabildiğime sevindim," dedi. Sırıtarak ona daha iyi bakacak şekilde döndüm ve bacaklarımı dış uyluğunun üzerinden sarkıttım.

"Peki senin hikayen ne?"

"Hikâye mi?" Konuşmanın kendisine doğru yönelmesinden rahatsız olmuş gibiydi.

"This randevu hikâyelerimizi paylaştığımız yer." Bana hiç bir şey yokmuş gibi baktı.

"Kadınlarla seks dışında pek fazla zaman geçirmedin, değil mi?"

"Hiç de değil." Ayaklarıma masaj yapmaya başladı, şaşırtıcı derecede ağrıyan baldırlarıma banyo yağı sürdü.

"Genelde yatak arkadaşlarını nasıl buluyordunuz? *Mafiya* karıştırıcıları olduğunu sanmıyorum?"

Bunun üzerine kaşlarını kaldırdı. "Bir bara ya da sahne kulübüne gider ve bir kadının yaklaşmasını beklerdim," dedi kibirlenmeden, sadece gerçekleri söyleyerek. "Birkaç içki içene kadar kalırdım; durum ya kendiliğinden çözülürdü ya da çözülmezdi."

Yaklaşan kadınlardan biri olduğumu fark ettiğimde yüzüm kızardı. "Yani o ilk gece sana asıldığımda beni onlarla bir mi tuttun?"

Omuz silkti.

"Yattığın kadınlardan hiçbiriyle çıkmadın mı? Sinemaya ya da yemeğe gitmedin mi?" İkisini de yaptığını hayal edemiyordum.

"Asla."

"Yoldaki akşam yemeklerimizi saymazsak, bu gece ilk gerçek randevunuz muydu?" "Evet." Ben şaşkınlığımı gizlerken, "Nasılım?" diye ekledi.

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Jüri puanları on."

Kaşlarını çattı. "Sanırım bunu sana itiraf etmemeliydim."

"Hayır, yapmalıydın. *Senin hakkında öğrendiğim her şeyi*, senin hakkında yeni şeyler duymayı seviyorum."

"Benim ilk randevum, senin ilk uçuşun," dedi eğlenerek.

"Bana yaptığın şeye bayıldım."

"Bu gece sana eziyet edebileceğimi ve sana değer verebileceğimi fark ettim. Senin için bu ikisi bir ve aynı şey olabilir." Elleri bacaklarımda yükselmeye başladı. "Ve sana göstereceğim daha çok şey var."

Nefeslerim sığılaştı. "Hepsini görmek istiyorum."

"Malzemeleri yarın teslim ettireceğim. Yavaş ilerleyeceğiz ama bu bizi nereye götürürse götürsün hazırlıklı olun."

"Bu işi gerçekten çok iyi biliyorsun." Though Kalçalarımı memnuniyetle açtım, o sadece o hafif dairelerle benimle alay etti "Ne zamandır bunu yapıyorsun?"

"Bir süre."

Kaçamak cevaplar mı? "Şimdi bana özel ilgi alanlarınızdan bahsedecek misiniz?" Parmakları iş başındayken konsantrasyonumu korumak için mücadele ettim. "Onları ne zaman fark ettiniz?"

Cevap vermek için ağzını açtı, sonra kapattı.

"Lütfen söyleyin bana. Bilmek isterim, çünkü bu ilgi alanlarından çok faydalandım."

"Bir gün yapacağım. Şimdilik, o kadar geçmişi düşünmek istemiyorum." Ne kadar geriye? "Şunu bilin: Sizden önce ben de katıldım, ama şimdi o karşılaşmaların gerçekte ne olduğunu görüyorum."

"Ne?"

Bakışları benimkileri tuttu.

"Pratik yap." "Benim için mi?"

"Senin için."

Yüzüme yayılan yavaş sırıtışa engel olamadım.

Gözleri karararak ona doğru eğildi. "There kurallar olacak, Natalie." Sonunda kalçalarımın arasına uzandı ve beni emin bir şekilde kavradı. "This benim. Burada seni okşayabilecek tek kişi benim. Seni memnun etmeyi planlıyorum ama boşalman gerekirse beni ya da emrimi bekle."

"Yani senin için asla kamera önünde kendimle oynamayacak mıyım?" Ereksiyonunun üzerinde kıpırdandım ve keskin bir nefes almasını sağladım.

"Sana bunu tekrar yapmanı emredeceğim - tam olarak tadını çıkarabileceğim bir zamanda. O gün sana bir bakış attığımda toplantıdaydım." Nemli boynuma karşı, "Kaya gibi sertleştirdim, binadan aceleyle çıkmak zorunda kaldım. The telefon sana dönerken yol boyunca elimde titredi."

Sözleri içimde bir heyecan yarattı. "Then Emrinizi bekleyeceğim."

"Ve benim iznim. Benden izin istemeden ve izin almadan hiçbir şekilde gelmeyeceksin."

"Bununla yaşayabilirim. Başka kural var mı?"

"Evet, bir." Çenemi çimdikledi. "Ölmesini istemediğin sürece başka bir erkeğe asla şehvetle bakma."

Bunu gerçekten kastettiğini biliyordum.

"Sen sadece bana aitsin. Hiçbir erkek bir kadını benim seni sahiplendiğim kadar sahiplenemez." Gözleri beni büyülemişti, sanki ruhumun derinliklerini görebiliyordu. Şu anda, Sevastyan'ın yanında kendimi düzinelerce seyircinin önünde olduğumdan daha savunmasız hissediyordum. "Beni anlıyor musun?"

Ona bakarak başımı salladım.

"*Horosho.*" Güzel. "Sanırım bu bir ödülü hak ediyor." Beni su altındaki bankın üzerine tek başıma oturttu. Ben itiraz edemedim sudan çıkmıştı.

Damlalar o muhteşem kaslardan aşağı, büyüleyici dövmelerinin üzerinden süzülüyordu. Sadece vücudunu görmek bile ağrıyan meme uçlarımı daha da sertleştirdi, amımı daha da ıslattı.

Küvetin kenarındaki geniş mermer alanın üzerine başka bir pelüş bornoz serdikten sonra beni ayağa kaldırdı. "Dizlerini ve kollarını bornozun üzerine koy." Yukarı tırmanmama yardım etti.

Suyun dışında bile kendimi yağsız ve kemiksiz hissediyor, beni istediği pozisyona getirmesine izin veriyordum - beni bakışlarına karşı çıplak bırakan bir pozisyon.

"Şimdi yüzünüzün yan tarafına yaslanın ve kollarınızı vücudunuzun yanında geriye doğru düzeltin. That bu kadar. Bacaklarınızı birbirinden ayırın." Daha da mı açıkta? "Güzel. Bu pozisyonda kal." Arkama geçti. "Sadece rahatla ve sana yapacağım şeyi kabul et."

Tam olarak ne olabilir-

Aletin başını kıcımın kıvrımları boyunca sıyırdı.

Nefesim kesildi. Elbette *bunu* yapmayacaktı?

"Çok hassas." Bir sıyrık daha. "Neden şaşırdım ki?"

Tam teslim olmuş, istediği her şeyi yapması için eğilmişken, eğildi ve kıcımın bir tarafını öpmeye başladı, hafifçe ısırды ve beni kırbaçladığı yeri yaladı.

"Burası da ağrıyacak." The Kıcımın diğer tarafı da aynı ilgiyi gördü. "Solgun teninin üzerindeki bu parlak pembe kirpiklerle çok zarıftın." Yüzünü kalçalarımın arkasında gezdirdi. "Her birinin sana nasıl hissettirdiğini hayal ettim ve neredeyse sadece görüntüden boşalıyordum."

Yüzünü bacaklarımın arasına götürdü ve amıma doğru eğildi. Bu açıdan öpmek mi? That çok ateşliydi. . .

İlk yalayışında çığlığımı tutamadım.

"Şaşırmış gibisin." Dilinin ucuyla girişimi okşadı, sonra da "Seni burada tatmadan bir günün geçmesine izin vereceğimi düşünmedin değil mi? There sana *milaya moya* dememin bir sebebi var." Benim tatlım. "Bundan zevk almadığım her gün sinirli olacağım." Beni Fransız öpücüğü yapar gibi öptü, dili dudaklarımın arasında geziniyor ve arıyordu.

İnledim, çoktan yaklaşımıştım. Devam etmesini istiyordum ama içime girmesi için yanıp tutuşuyordum. "Sevastyan, lütfen beni tekrar becer."

"Yapamam. Hassas olmalısın. Seni incitmek istemiyorum." Başparmaklarıyla beni ayırdı ve daha da büyük bir açıklıkla içeri girdi.

Nefes nefese, "Dayanabilirim." dedim.

Klitorisime doğru ilerledi. "This yeterli değil mi?"

"Oh, Tanrım!" Elleri kırıldı.

Karanlık bir kıkırdama sesiyle irkildim. "Rahatla ve kabul et." Ben bir krize girene kadar yalamaya ve emmeye devam etti: izin almadan boşalmak istemiyordum ama eşikte tökezliyordum.

"Sevastyan, ben-"

"Hayır."

"Lütfen gelmeme
izin ver!" "Nasıl?" diye
sordu. "Ne-ne?"

"Nasıl gelmek istiyorsun? Bana yalvarırken daha açık ol. Ve ağzımı
istiyorsan pozisyonunu koru."

Kendimi gevşemeye zorladım. "Lütfen yaptığın şeyi yapmaya devam et.
Daha sert." Sözlerim tutkuyla gırtlaktan çıkıyordu.

"Nerede? Çok spesifik ol." O kadar otoriterdi ki düşüncelerim bu gece
bininci kez karıştı.

"Lütfen... klitorisimi yala... beni boşaltana kadar."

"Umm. Daha iyi." Cinsel gücünü benim üzerimde kullanıyordu ve
bundan hangimizin daha çok zevk aldığını bilmiyordum.

Tomurcuğumu daha iyi dillemek için daha da eğilirken, kıcımın kürelerini
araladı, parmakları yüzüğüme yaklaştı.

Bunu söylemek üzere olduğuma inanamıyordum. "Ve aynı zamanda bana
dokun."

Tüm masumiyetiyle, "Burada mı aşkım?" diye sordu, sert dili amımın
içine girmeden hemen önce.

Hayal kırıklığıyla ayaklarımın üstünü yere vurdum. "Ne demek istediğimi
biliyorsun!" "Ah evet, bu." Diliyle bana sinir bozucu/keyif verici bir hamle
daha yaptı.

Kafamın yarısı dışarıda, inledim. "Lütfen kıcıma dokunurken klitorisimi
yala."

Alaycı bir tonla, "O zaman daha iyi," dedi.

Beynimin loş bir bölümünde, acımasız tetikçimin benimle *oynadığını*,
eğlendiğini anladım! Ve ben buna bayıldım.

Klitorisimi dudaklarının arasına aldı ve ıslak bir
şekilde çekti. "Ah, Tanrım, ah, Tanrım ..."

The başparmağının pedi merkezimi buldu-

Patladım ve keskin çığlığımla irkildim. "*Sevastyan!*"

The yanaklarımın arasındaki ve zonklayan klitorisimin etrafındaki baskı, o
emerken ve oynarken benden dalga dalga sıktı. . . .

Serbest bırakılmamın son zerresine kadar ikna ettikten sonra arkamda
durdu, "Açgözlü kız. İzinsiz mi geldin? Yarın seni cezalandıracağım.

bunun için. Bu gece beni çok iyi memnun ettiğin için bir geçiş hakkın var." Nefeslerimin arasında, "Şimdi beni becerecek misin?" diye sordum.

"Bu gece yapamazsın." Kendini mi okşuyordu? "Ayrıca, seni böyle görünce Uzun süre dayanamayacağım."

"Gerçekten mi?"

"Şu anda prezervatif taksam, içine boşalacağımdan eminim."

Tüm bunlar olurken bile kahkahalarımı tutamadım. Çılgın, büyüleyici adam!

Alnıma yaslandım, onu izlemek için başımı eğdim. Kollarındaki Those dövmeleler, kalın uzunluğunu çalıştırırken kaslarının üzerinde dalgalanıyordu.

"Şu anda ne hayal ettiğimi bilseydin, güzelim..." diye ısırdı. Hınzır ses tonundan, daha da hınzır gözlerinden ayak parmaklarım kıvrıldı.

"Spermimin seni işaretlemesini istiyor musun?" Sanki bir kaşık dolusunu geri tutmak istercesine elini daha da sıktı.

Cevap olarak sırtımı aşağı doğru eğdim ve kendimi genişçe açtım.

Aşırı güçlü bir feryat kopardı. Bir an sonra, kıcıma bir sıcaklık şeridi indi. Kalçaları çalışıyordu, kıcını becerdi, taşaklarını meniyle sıyırdı.

Her ağır kırbaç, beni kırbaçlamak için kullandığı deri kadar yakıcıydı. Sonunda tükenene kadar zevkini tekrar tekrar haykırdı.

Nefes nefese, "Kadınımın görüntüsüne bak," dedi.

Yüzüm kızardı. Nasıl göründüğümü sadece hayal edebiliyordum - yayılmış, savunmasız, kızarmış popom kaplanmış.

"Bunu hafızama kaydediyorum."

Kalp atışları geçti; bakışları ben kıvrana kadar devam etti. "Sevastyan . . ."

Then tekrar suyun içindeydik ve beni yıkıyor, öpücükler ve övgüler yağdırıyordu - ben de bunları bir kedi yavrusu gibi yalayıp yutuyordum.

Ayağa kalktı, havlulandı, sonra beni sudan çıkardı, sanki hiçbir şey değilmişim gibi kaldırdı.

Her zamanki gibi sersemlemiş bir halde beni kurulamasına ve yatağa taşımasına izin verdim. Yorganın altında sırt üstü uzandı ve beni yanına çekti. Ona doğru kıvrıldığımda, bir nefes verdi - saf erkeksi tatmin.

Kulağım kalbinin üzerindeydi, güçlü ritmi beni uyutuyordu. Kendimi en son ne zaman bu kadar rahatlamış, huzur içinde hissettiğimi hatırlayamıyordum.

Hiç bu kadar aşık hissetmemiştim.

Beni daha da yakınına çekerek saçlarıma doğru şöyle dedi: "Beni her şeyden çok memnun ettin. Böyle bir gurur duyabileceğimi hiç bilmezdim."

Uykuya dalmadan hemen önce uykulu bir şekilde gülümsedim. Bu gece aramızdaki duvarları yıkmıştık.

Yarın onunla her şey farklı olacaktı. . .

BÖLÜM 37

Odada volta atarken *hiçbir şeyin farklı olmadığını* düşündüm. *Hiçbir şey . . .*

Bugün öğle yemeğinden sonraya kadar uyudum - tam on saat!- yüzümde kocaman bir sırtış ve dudaklarımda *dostum, kışım ağrıyor* sözleriyle *uyandım*. Yalnız olduğumu fark ettim.

Sevastyan not ya da mesaj bırakmamış, aramamıştı.

Tamamen keyifsizdim, akşamdan kalma, üşümüş ve endorfin yoksunluğumdan dolayı gergin hissediyordum. Çok az iz kalmasına rağmen, kendimi çok zorlanmış gibi hissediyordum.

Üç saat sonra bile hâlâ öyleydi. Ve onun yokluğu beni rahatsız etmeye devam etti. Evet, sendikanın gizli işlerini yapmak için dışarıda olduğunu düşünmüştüm ama bir gün izin alamaz mıydı? Yataktan hiç çıkmamalıydım, onunla sarmaş dolaş olmalıydım!

Neden benim için burada değil? Hayal gücüm beni alıp götürürken daha hızlı adımlar attım. Ya beni kulübe götürdüğüne pişman olduysa? Ya tereddütlerle doluysa? *Neden ısınamıyorum?*

Ya onu bir şekilde hayal kırıklığına uğrattıysam?

Normalde panik benim en sevdiğim duygu değildir. Ancak dün gece yaşadığım fiziksel ve duygusal aşırılıklardan sonra kendimi topaç gibi hissettim.

Kendi kendime *onu aramayacağımı* söylerken bile telefonuma uzandım. Güven tazelemeden duramayan muhtaç bir kız gibi görünmek istemedim. -Sadece bir gece önce kırbaçlandığı, becerildiği ve düzinelerce insanın önüne çıkmaya zorlandığı için. . .

Daha önce, Jess aradığında telefona bakıp bekliyordum. Benim ürkek selamımdan sonra, "Dün gece seni nereye götürdü?" diye sordu. Bilmek için sabırsızlanıyorum - o kadar kötü ki Fransa'yı nasıl arayacağımı buldum!"

Ona tüm yaşadıklarımı anlattığımda, "Gerçekten seni ipe çekmesine izin mi verdin? Hem de seyircilerin önünde? Nat, dönüştüğün kadınla o kadar gurur duyuyorum ki!" Bir süre durakladıktan sonra, "Bekle, beni cinsel olarak tatmin mi ediyorsun? Cirque du Cock'a kendi üyeliğimi istiyorum! Hadi, seni durrrty aşüfte, bana bir tane al, ha, ha?"

Espri yapacak havada değildim. "Uyandığımda burada değildi ve hiçbir haber bırakmadı. Jess, neden bir çivi çıkıp kaçsın ki?"

"Muhtemelen bir sonraki oyunu için kafa patlatıyordur. Cirque du Cock'u geçmek kolay olmayacak."

Telefonu kapattıktan sonra kamera görüntülerini izleyerek dikkatimi dağıtmaya çalışmışım ama işe yaramamıştı. İşte yine volta atıyor, pelüş halının üzerinde bir duvardan diğerine yürüyordum.

Sevastyan'la tanıştığımdan beri, ondan önceki tüm yıllardan daha fazla volta atıyordum. Onun olmadığı her dakika, ruh halim düşmeye devam ediyordu.

Aramayacağım.

Öfkeyle karışık gurur, telefonu yatağa fırlatmam için bana güç verdi.

Hâlâ üşüyor ve ağrıyordum, buharlı bir duş aldım, sonra da gömme dolaba yöneldim. Etekler ve zarif bluzlar, topuklu ayakkabılar ve hortumlar. Berezka'daki geniş gardırobumdan yeniden sipariş verdiyse, bu kıyafetleri seçmiş olmalıydı.

Onun seçimlerine kaşlarımı çattım. Bazen sadece eşofman ve pizza lekeli bir tişörtle takılmak istiyordum. Bazen de yaldızlı kafesime hapsolmuşken kot pantolon ve kalın botlar giymeyi tercih ederdim.

Kink-hungover olduğunda, otomatik olarak tüllü bir ayııcığa uzanmadım. . .

The Sevastyan döndüğünde güneş batıyordu. The ilk fark ettiğimşey bakışlarının kapalı olduğuydu.

"Neredeydin?" Onu waif-fu ile ezmek istediğim gerçeği göz önüne alındığında, sesim oldukça sakindi.

"Toplantılar." Soğuk değildi ama dün geceki rüya aşık ile şu an karşımda duran kopuk adam arasında belirgin bir fark vardı.

"Ee, günün nasıl geçti?"

(*Sevgili.*) "İyiydi."

Şaşkınlıkla ona baktım. "Benimki de güzeldi. Gerçekten harikaydı." *Th* paylaştığımız onca şeyden sonra bana nasıl davranacaktı? Ne kadar da safmışım;

Cinsel engellerimizi aşmış olmamız, duygusal engellerimizi de aşabileceğimiz anlamına gelmiyordu.

"Güzel." Ceketini ve kılıfını çıkararak arkasını döndü.

Kendini uzak tutmaya çalıştığını hissettim. Paranoyak olsaydım, benim yanımda huzursuz olduğunu bile söyleyebilirdim.

Sonunda aynı sayfada buluştuktan sonra mı? That haklı olamazdı. Gülmeye zorlayarak, "Bugün benden kaçıyor muydun?" dedim.

"Hayır," diye cevap verdi ama yüzüğü döndürmeye devam ediyordu.

BÖLÜM 38

"Çok sessizsin," dedi Sevastyan.

"Sadece düşünüyordum." Paris sokaklarında ilerlerken, yanan gaz lambalarının ve kestane ağaçlarının arasından geçerken limuzinin camından dışarı baktım. Bu gece benim için bir sürprizi olduğunu söylemişti, belli olmayan bir hedef.

Kulüpten bu yana dört gün geçmişti ve Sevastyan'la yatakta ilerleme kaydetmeye devam etsek de diğer alanlarda tıkanmıştık. Yani: her birinde.

O gece zirve yapmıştık ve şimdi dibe vuruyor gibiydik.

"Dalgınsın." Dövmeli parmaklarını kolçağa vurdu. "Seni hiç böyle görmemiştim."

"Sanırım aklımda çok şey var." Kuşkular. They akın akın geliyordu.

There artık bunu inkâr edemezdi -Sevastyan gün boyunca benden kaçıyordu.

Bu, beni zevkle şımarttığı, bana emrettiği, her arayı yönlendirdiği gecelerden çok farklıydı. Tekrar ve tekrar, sapkınlıklarımızın nefes kesecek kadar iyi eşleştiğini göstermişti.

Söz verdiği gibi, bir alet edevat koleksiyonu teslim etmişti. Bunlar büyükçe bir gardıropta -aslında bir BDSM dolabında- depolanmıştı. Though Henüz sert bir alet kullanmamıştı - işleri ağırdan alma sözüne sadık kalarak - üzerimde farklı oyuncaklar kullanmıştı.

Orgazmlarımdan büyülenmiş gibiydi: beni ne kadar çabuk zorlayabilirdi, ben izin için yalvarana kadar beni ne kadar uzun süre reddedebilirdi.

Geceleri mükemmeldi. Ama gündüzleri, *eğer* etrafındaysa, sessiz ve içine kapanıktı. Bu da birden fazla açıdan berbattı. Sevastyan

Benden daha fazla cinsel kırılganlık, daha derin bir teslimiyet için baskı yapıyordu, bu da beni ertesi gün ham bıraktı - tam da onun bir eşek olması için zamanında.

Yüzümle uçan bir topu yakalamak için koşmak gibi.

Parmaklarını tekrar davul gibi çaldı. *That davul davul davul* sinirime dokunuyordu. Kulüpteki The gece, sorunsuz bir şekilde kaynaşmıştık. Şimdi aramızda sürtüşme vardı.

"Bana ne düşündüğünü söyle," dedi.

Oh, bu zengindi. "Nereye gittiğimize dair bir ipucu yok mu?" Nasıl hissettirdiğini anlatmak için sordum.

"Bunu bir sürpriz olarak düşünmüştüm."

Başka bir seks kulübü mü? *Pek havamda değilim, Sevastyan*. Yine de merakımı yavaş yavaş uyandırdığını itiraf etmeliydim. "Sürprizlerden nefret eden biri olarak, onları sunmayı yeterince seviyorsun."

"İçeride kalmayı mı tercih ederdin? Geç oluyor."

Duygularım öylesine çalkantılıydı ki, iki şey dışında onunla gitmeye karşı çıkabilirdim: Evden çıkmak için çaresizdim. Ve daha önce bana karşı farklı davranmıştı.

Toplantıdan döndüğünde, tek kelime etmeden beni kollarına aldı ve sanki onu ayakta tutan tek şey benmişim gibi bana sarıldı. Sanki bana ulaşmak için bir son çizgiyi geçiyordu.

Çok kafa karıştırıcıydı!

Uzun bir nefes verdi. "Bazen benim için tam bir gizem oluyorsun." Parmaklarını davul gibi çalmaya devam ederse, onları kuru çıra gibi kıracaktım.

"Sen konuşmayı seven birisin. Ayrıca, aklımdan geçen her şeyi sana anlatıyorum." "Bu gece değil."

"Belki de değil," diye kabul ettim.

"Senden bana neye ihtiyacın olduğunu söylemeni istedim. Sen de kabul ettin." Nereden başlasam? "Bunu gerçekten yapmak istiyor musun?"

"Evet."

İşte başlıyoruz. "Kulübün ertesi günü kaçtığında, bir not ya da mesaj bırakmanı beklerdim. Beni rahatlatmak için."

"Neyin? There O geceden sonra nasıl hissettiğime dair hiçbir şüphe olamaz." *Herhangi bir* teşekkür almak güzel olurdu."

Davul davul. "Çok iyi. Ve . . . ?"

"Her gün nereye gittiğini bilmek istiyorum."

"Buradan ele alabileceğim işle ilgili endişelerim var."

"Şu Maksim denen adamla sendika işi mi?" diye sordum. Başını sallayınca, "Sana Berezka hakkında bilgi verdiğini biliyorum. Onunla en az benim kadar konuştuğunu biliyorum Jess. Senin için kim o?"

"Geçici bir müttefikten başka bir şey değil. Karşılaştığım iş engellerinde bana yardımcı oluyor."

Yine, Sevastyan'ın beni koruduğu izlenimine kapıldım. Makul inkar mı?

"Seni rahatsız eden başka ne var?" *Davul davul.*

"Artık kasabadaki evde kapalı ve yalnız kalamam." "Seni bu gece dışarı çıkarmamın nedenlerinden biri de bu."

Ters ters baktım. "Burada daha ne kadar kalacağız? İnsanların arasında olmaya, konuşmaya ve gülmeye alışkınım. Hedeflerim olmasına ve onlar için çalışmaya alışkınım. Bir bitiş tarihine ihtiyacım var; bu sonsuz saçmalık bana göre değil."

"Önümüzdeki hafta başında Rusya'ya döneceğiz. Things orada daha farklı ~~olacak~~ Natalie."

Neden bu cümleyi çok duyacağıma dair içimde bir şüphe vardı? "Nasıl?"

"Yeni arkadaşlarla tanışacaksın. Günlerin dolu dolu geçecek ve ben senin güvenliğinden daha fazla emin olacağım. Şimdilik sabırlı olmanı istiyorum."

İçten içe homurdandım. Sanırım birkaç gün daha dayanabilirdim.

..

Limuzin yavaşladığında, "Geldik mi?" diye sordum. Sesim gülünç derecede beklentili çıkmıştı; *merak Nat'i öldürmüştü.*

Sevastyan ceketinin cebinden ipek bir kumaş çıkardı. "Dediğim gibi, bu bir sürpriz." "Peki." Gözlerimi bağlamasına izin verdim. Arabayı park ettikten sonra dışarı çıkmama yardım etti.

fırtınalı gecenin içine.

Beni bir kat beton merdivenden yukarı doğru yönlendirirken, "Bu sefer *yer üstüne mi* çıkıyoruz?" diye sordum. Snark.

"Ben olsam buna alışmazdım," diye karşılık verdi.

Eşikten geçip sıcak bir iç mekâna girdik. Topuklarımın yankısı dışında içerisi sessizdi.

Gözbağımı çıkardığında, gözlerimi kırıştırarak yükselen alana alışmaya çalıştım. Tanıdım ve olduğum yerde döndüm.

Musée d'Orsay'daydık! Turist rehberimde bu müze hakkında her şeyi okumuş, resimlerini görmüştüm. Ünlü Fransız empresyonistlerinin ve dönemin diğer sanatçılarının galerilerine ev sahipliği yapan yenilenmiş bir tren istasyonuydu.

Van Gogh'un en sevdiğim eseri olan *Rhone Üzerinde Yıldızlı Gece tablosu buradaydı*. Yakında onu şahsen göreceğim olmak aklımı başımdan aldı.

Etrafa bakındım, başka kimseyi göremedim. The ışıklar sönmüştü.

This sadece bizim için miydi? Az önceki kızgınlığım bir fısıltıya dönüştü ve onun parmaklarını kırma dürtümünden dolayı kendimi suçlu hissettim.

Sevastyan kuru bir ses tonuyla, "Memeler bu mu?" diye sordu.

İçimden bir kahkaha patladı. "Öyle! Kendini affettiriyorsun, Sibiryalı. Bu saatten sonra bizi nasıl içeri aldın?"

"Bir iyilik istedim. This müzesi Louvre'dan daha küçük ve daha kişisel, bir gecelik keşif için daha uygun. Gel."

İlk heykellerden biri, yüzünde düşünceli bir ifade olan, liriyle birlikte güzel Sappho'nun heykeliydi. "Şiirlerini lir eşliğinde bestelemiş," dedim. "Onun şarkı sözlerinin ilk kadını olduğunu söyleyebilirsiniz."

The otodidakt etkilenmiş görünüyordu. "Antik Yunan şiirini biliyor musun?"

"Sappho'yu tanımadan cinselliğin tarihini inceleyemezsiniz." *Natalie Porter, tarih öğrencisi*. Bu tanımlama artık geçerli mi?

Belki de Paxán'ın tavsiyesine uyup dünyayı dolaşmalı, hayallerimi yaşamalıyım. Yanımdaki adamla birlikte. ?

Sevastyan'la birlikte birbiri ardına harika heykellerin yanından geçerek ilerlerken, gizlice ona baktım. Though bu müze darbesini gerçekleştirmişti, hırsızlık gururlu halinden biraz daha az kendinden emin görünüyordu.

Saçımı yıkarkenki özenli ifadesini hatırladım, ne kadar çok doğru yapmak istemişti. Bu gece de aynı şekilde bakıyordu, sanki beni etkilemek çok önemliymiş gibi.

Aslında, sergilenenlere hayran olmaktan çok benim tepkilerimi ölçüyordu. Tıpkı bir seks partisi yerine yüzümü izlediği gibi.

"Sanatla ilgilenmiyor musun?" diye sordum.

"Ben daha çok sizin buna nasıl tepki verdiğinizden etkileniyorum."

Dayanılmaz Sibiryalı. Böyle yorumlar yaptığında ona nasıl kızgın kalabilirdim ki?

Zemin kattaki son sergilerden biri, çiçeklerle dolu bir yatakta çırılçıplak kıvranan bir kadının gerçek boyutlu bir heykeli olan *Yılan Tarafından Isırılan Kadın'dı*. Kadının vücudu şehvet doluydu, kıvrımları sonsuza dek sergileniyordu.

Böylesine şehvetli bir manzaranın ortasında bile Sevastyan'ın yakıcı bakışlarını üzerimde hissedebiliyordum. Ona baktığımda gözleri karardı ve sonsuza kadar kimin kıvrımlarını görmek istediğini bana bildirdi.

Yatakta, duşta, seks kulübünde onun o şehvetli bakışlarına alışmıştım. Ama bir müzede, biraz ürkmüştüm. Tıpkı onu ilk tavlamaaya çalıştığım zamanki gibi.

Kız gibi saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım -ah, *sana bir içki* ısmarlayabilir *miyim*? Merdivenleri sessizce çıktık, her ikimiz de düşünceler içinde kaybolmuştuk.

Ama ikinci katta, *Yıldızlı Gece*'ye ulaşmak için diğer başyapıtları saygısızca geçtim. Ve sonra . . .

There idi. Tam önümdeydi. "Ona baktığıma inanamıyorum."

Yanımda sessiz kalarak her şeyi anlamama izin verdi.

The gördüğüm kopyalar eserin özenli dokusunu, abartılı fırça darbelerini hiç yansıtmamıştı. Suyun üzerindeki Those gaz ışığı yansımaları cesur lekelerdi. Her yıldız, tuvalden yükseklik yaratan, ustaca katmanlanmış bir boya kümesiydi.

Ne kadar zaman geçtiğini anlamadan ona göz kırptım. Yüzüm kızararak, "Bu benim en sevdiğim dönem." diye açıkladım.

"Neden bu?"

"The tekneler, su üzerindeki ışıklar ... bu manzara evimin tarlalarından, tüm bildiklerimden bir dünya uzakta. Mısır Kuşağı'nda bu tür mavilikleri hiç görmemiştim. Benim gibi bir kız için bu renkler egzotikti ve beni çağırıyordu." Ön planda böyle bir geceyi paylaşan iki sevgiliye gizlice iç çektiğimden bahsetmiyorum bile.

Sevastyan bana daha da yaklaştı. "Heyecanlandığında yanakların pembeleşiyor ve gözlerin o kızıl saçlarına karşı daha da parlıyor." Bir tutamını parmağına dolamak için öne doğru uzandı. "Renklerin beni çağırıyor."

İçimden bir nefes kaçtı. Onu böyle görünce, kendi kendime hayatımı değiştiren seksin, hayran bakışların ve içten iltifatların beni idare edebileceğini söyledim.

Neye kadar?

Ta ki beni bir ortak, bir confidante olarak görene kadar.

Geri çekildi. "Yine seninle çok rahat konuşuyorum." Şimdi elmacık kemiklerine renk gelmişti. "Ne zaman senin yanında olsam, söylemek istediğimden fazlasını söylüyorum."

"Then birlikte daha fazla zaman geçirmeliyiz." Beni elimden tutup başka bir galeri odasına götürmesine izin verdim.

"Ya da daha az," dedi, bu ihtimalden hoşnut değilmiş gibi görünse de. "Senin hakkında daha fazla şey bilmek benim için çok mu kötü olur?"

"Açıkladığım şeyden hoşlanacağınızı sanmıyorum."

Tüm bu gizliliğinin sebebi bu muydu? Beni korkutmak istemedi mi? That iyiye işaret değildi.

Başka bir sergiyi incelerken UNL'deki ilk dönemimi hatırladım. Jess'le yeni arkadaş olmuştuk ve o da "gelecek vaat eden" yeni bir çocukla çıkıyordu. Yine de bir gece ona gizemli bir havayla, "Beni gerçekten tanısaydın, benden hoşlanacağını sanmıyorum" demişti.

Onu dehşete düşüren şey, onun kışına tekmeyi basmış olmasıydı. Bana, "Bir adam sana böyle bir şey söylediğinde, tatlım, onun sözünü dinlesen iyi edersin," diye açıklamıştı.

Jess ve ben birbirimize bir söz vermiştik: Erkekler kendileri hakkında olumsuz konuştuklarında - "*Senin için iyi değilim*", "*Bağlanma sorunum var*", "*Yakın zamanda bir yuva kurmayacağım*"- onları dinleyecektik.

Sevastyen bana onun iyi bir adam olmadığını söylemişti. Tetikçi olduğu için söylediğini sanmıştım. Peki benden ne saklıyordu?

"Sizden daha emin olsaydım belki size kendimden daha fazla söz ederdim," dedi.

The bitiş çizgisi hâlâ aramızdaydı, tebeşirle çizilmiş göz kamaştırıcı bir çizgi. "Then yine aynı çıkmazın içindeyiz. Senin hakkında bu kadar az şey biliyorken her şeyi bir kenara atmayı zor buluyorum. Bana sadece birkaç günde bir bilgi kısıntısı veriyorsun. Bu hızla gidersek, ben imzalamaya hazır olduğumda aradan yirmi yıl geçmiş olacak."

Zamandan bahsetmişken. Büyük d'Orsay saat penceresinin önünde durmak için sürüklendik. Romen rakamlarının arasından dışarı bakıp aşağıdaki puslu Seine Nehri'ni, Louvre ve Tuileries Bahçesi'nin ışıklarını görebiliyordum.

Bu manzara karşısında Sevastyan'la aramızdaki sürtüşme azaldı ve yerini Saatçi babamın anılarına bıraktı. Yelkovan ilerlediğinde gözyaşlarımı tutmak zorunda kaldım. "Nasılsın Sevastyan?" Daha spesifik olmama gerek yoktu.

Yüzü baskı altında granit gibi olmuştu. "Ben de senin gibi yas tutuyorum. Onu çok düşünüyorum."

Sevastyan'ın elini kendi elime aldım. "Thoughts her zaman aklıma geliyor, pek çok farklı şeyden etkileniyor." Bu gece onun mektubunu, benim için beslediği umutları düşündüm. Bu haftanın başlarında, cadde kenarındaki bir reklam panosunda beyaz kaplanlar görmüştüm ve aklım hemen onunla gülmeye geri dönmüştü. "Bana onun hakkında bir hikaye anlatır mısın?"

Sivastyan ağzını açıyordu - kuşkusuz reddetmek için.

"Sadece bir tane," dedim aceleyle. "*Pozhaluista.*"

Lütfen.

Binlerce kişinin önünde konuşmak üzereymiş gibi görünerek boğazını temizledi. "Birkaç aydır onunla birlikteyken beni bir zirve toplantısına götürdü. Başka bir *vor*'un oğlu Paxán hakkında hakaret olarak algıladığım bir şey söyledi. Büyük çocukla tartışmaya girdim - bu da ikimizin tıklım tıklım dolu bir deponun ortasında dövüşmeye mahkûm edilmemiz anlamına geliyordu. Paxán beni kalabalığın arasından geçirirken, 'Kafana darbe almak için fazla zekisin,' dedi." Sevastyan kaşlarını çatı. "Bana hep zeki olduğumu söylerdi. Ben de ona 'akıllıca dövüşeceğimi' söyledim."

Bu alışverişi çok canlı bir şekilde hayal edebiliyordum: Paxán onu bir *mafiya* kalabalığının arasından geçiriyor, çenesi çıkık sert Sevastyan - Paxán'ın ilgisini emerken bile. Daha önce kimse ona ilgi göstermediği için mi?

"Derme çatma ringe doğru ilerlerken, etrafımızda bahis oynayan adamlar bağırıyordu. Henüz on dört yaşındaydım ve bu başa çıkılması zor bir şeydi." Az bile söylemiş. "Paxán yaralanacağım için çok endişeli görünüyordu. Ona benim için endişelenmemesi gerektiğini söyledim."

"Ne dedi?"

"İçini çekti ve bana 'Alışsan iyi olur oğlum' dedi. The bana ilk kez oğlum diyordu. Kafamda bir şeyler klikledi ve onunla bir evim olacağını, bunun kalıcı olduğunu nihayet kabul ettim."

Aylardır sokaklara dönmek zorunda kalacağından mı endişe ediyordu? Berezka gibi bir yeri terk etmek? *Oh, Sevastyan.*

"Bundan sonra onu gururlandırmaya, kazanmaya kararlıyım."

"Ve kazandınız mı?"

"Beni baygın rakibimden kurtarmak için üç adam gerekti." On dört yaşında. "Paxán bundan sonra dövüşmeye devam etmene izin verdi mi?"

"Onu bu işi sebepsiz yere ya da para ve saygı için yapacağıma ikna ettim.

Kabul etmekten başka çaresi yoktu." "Okula gitmedin mi?"

"Ondan öğreniyordum," dedi Sevastyan soğukkanlılıkla. Eğitimle ilgili bir sıkıntısı yoktu; Filip'in yalan söylemesine şaşırılmamıştı. Sevastyan'ın zekâsına ve öğrenimine güvendiği açıktı. Paxán'ın bu güveni beslediği de açıktı.

"Her hafta bana kitap alırdı. Matematik, ekonomi teorisi, felsefe, büyük Rus edebiyatı. Ve tarih," dedi. "Bana hiçbir zaman bunları okumam gerektiğini söylemezdi, ama ödülü onunla kitapları tartışmaktı, genellikle de o lanet olası saatlerle uğraşırken."

Sevastyan'ın kusursuz şefkati gözlerimi yeniden sulandırdı. "Thank bana bu hikâyeyi anlattığın için teşekkür ederim." Bana bir konuda içini açmıştı! Bana kendisiyle ilgili bu anları her gösterdiğinde, ona biraz daha aşık oluyordum.

Kaşlarını kaldırdı. "Sanırım şimdiye kadar en çok konuştuğum şey bu." Şaka yapıp yapmadığını anlayamadım.

O anda bulutlar bizim için yarıldı ve ay ortaya çıktı. Ayın ışığı nehrin üzerinden aşağıya yayıldı ve bu saatin rakamlarını aydınlatarak parlamalarını sağladı.

The dolunay. Sevastyan beni Rusya'ya götürdüğünden beri bir ay geçmiş miydi? Beni ilk öptüğünden beri?

Bunu fark edip etmediğini merak ediyordum. Yaptığı her şeyi tasarlamış gibi görünüyordu. Sevastyan gizli bir romantik olabilir miydi? Rahat bir ses tonuyla, "This bizim için bir tür yıldönümü," dedim.

Hiç şaşırmış görünmüyordu. "Evet. Öyle."

"Öpüştüğümüz ilk geceyi mi anıyoruz?" Bu adamın benim için ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yokken.

"İstiyorum." Beni kendine doğru çekti. "O öpücüğü ne kadar çok istediğimi hayal bile edemezsin."

"Uçakta bundan çok daha fazlasını iddia ettiniz."

Belli ki yaptıklarımızı düşünürken göz kapakları ağırlaştı. "O gece çok şanslı bir adamdım."

"Peki ya şimdi?"

"Kendimi şanslı sayacağım, benim ele avuca sığmaz kızım, sen kendini ele geçirilmiş saydığında. Her erkeğin bir zayıflığı vardır; sen benimsin. Ben bunu kabul ettim. Şimdi sen de beni kabul etmelisin."

Hayır, her *insanın* bir zayıflığı vardı. Aleksandr Sevastyan benim zayıf noktamdı. "Hepinize ihtiyacım var, Natalie."

Bu gece bana açılmıştı ve bunu geliştirebilirdik. Ona gülümsedim. "Hiçbir şeyi göz ardı etmedim, Sibiryalı."

"Sanırım bu şimdilik yeterince iyi." Başparmağının ucuyla yanağımı okşadı. "Resmini tekrar görmek ister misin? Geri dönebiliriz."

Geri mi? Yelkovan bir kez daha durduğunda üzüntü hissetmedim. This zaman küçük bir iyimserlik hissettim.

Belki de sonunda *ilerliyorduk*.

BÖLÜM 39

"Hayat sana iyi davranmıyor mu?" Jess birkaç gün sonra sordu. "Müzeden sonra sürekli aşk yaşadığınızı sanıyordum."

"Mümkünse, daha da mesafeli." This sabah bir kez daha ortalıkta yoktu. Ve *çok edici bir şekilde* not bırakmamıştı, gecikmeli olarak bana mesaj attı: toplantıda

Teşekkürler. Paxán hakkında konuşmanın ortak noktamız olacağını düşünmüştüm. Yine de babamla ilgili bu hikâye, Sevastyan'dan koparabildiğim son şey olmuştu.

"Bana moral bozucu biri gibi geldi," diye gözlemledi Jess.

"İki gün içinde Rusya'ya gitmemiz gerekiyor. Orada her şeyin farklı olacağına söz veriyor."

"Ve?"

"Temkinliyim. Jess, onunla dönmek isteyip istemediğimden emin değilim." Bazı karanlık anlarda, kendimden bir parçayı feda etmeden dönüp dönemeyeceğimi bilemiyordum. "Hayatımızın diğer kısımları bu kadar eksikken seks nasıl bu kadar iyi olabilir? Başka hiçbir erkeğin beni yatakta bu kadar iyi tatmin edemeyeceğinden kuşku yok. Onu ilk seferimde buldum."

"Ona aşık mışsın gibi konuşuyorsun Nat."

"Öyleyim," diye itiraf ettim. "Ama bu karmaşık bir durum. This aşk jilet gibi olabilir. Ve çok yorucu. En son ne zaman bu kadar yorulduğumu hatırlamıyorum."

Belki de onun etkisi altından çıkmaya ve olanları sindirmeye ihtiyacım vardı. Kişiliği hayattan daha büyüktü, bana gösterdiği şeyler de öyle; aşırı yüklenmiş olabilirdim.

Bazen onun yoğunluğuna bir ara vermenin iyi geleceğini düşündüm. Diğer zamanlarda ondan ayrılmayı düşünmekten korktum.

"Bunu bir sonuca bağlamalısın," dedi Jess. "Eğer ondan cevap almak istiyorsan, o zaman talep et. Onunla anladığı dilde konuşun: Unicorn. Ya da Glock, ya da her neyse. Aslanın pençesindeki kıymığı çıkarana kadar kazan."

"Peki ya çıkaramazsam?"

"Then tek başına kangren olmasına izin ver. Buna bir son ver, kızım. Bir atış daha yap, ama sonra işin biter."

Belki de haklıydı. Kendisi inatla aynı kalırken, tüm ayarlamaları benim yapmamı bekliyordu. Belki de uzlaşmayı ve onun için bahaneler üretmeyi bırakmalıyım.

"Biliyorsun, muhtemelen bunu kesip atmak zorunda kalacaksın, Nat. Sanırım sana iyi günde kötü günde, tüm o otuzbirci hasarı boyunca dayanmanı söyleyeceğimi umuyorsun. Yanlış. Bazen kendini korumak, kendini korumak demektir."

"That derin, Jess." Ve işte tam da bu noktada başarısız oluyordum: Natalie'yi Natalie'de tutmak. "Bunu nereden duydun?"

"Bir aşk romanında okumuştum."

Nefesim kesildi. "*Okuyabiliyor musun?*"

"There benim Nat'im! Seni özledim. Moral bozucu tek boynuzlu atı bırak ve eve dön."

En son ara vermeyi önerdiğimde verdiği tepkiyi hatırladım; şifonyeri dağıtmıştı. "Onun gibi bir adamla zaman geçirmek zor olacak."

"Then tavsiyemi unutma. *ABC, bebeğim.*"

Telefonu kapattıktan sonra, savaşa hazırlanmak için giyindim. Nebraska'daki çamaşır sepetimin dibinden bir kot pantolon ve clodhopper botlar ya da herhangi bir giysi için neler vermezdim.

Kobalt mavisi saten dokuma bir bluz ve siyah bir kalem etekte karar kıldım. Bir çift sivri burunlu topuklu ayakkabının içine girerken saçlarımı başımın üstünde düğümledim.

Ancak öğleden sonra geri döndü ve odamıza doğru ilerledi. Ondan yorgunluk yayılıyordu.

Sadece yorgunluk değil, mesafe de. Hiç olmadığı kadar kötüydü. Yüz ifadesinde kızgınlık gördüğüme bile yemin edebilirdim.

Bana karşı kızgınlık mı? Ben ne yaptım ki? "Konuşmamız gerek."

Silah kılıfını çıkardı ve başını omuzlarının üzerine koydu. "Bunu şu anda yapmak istemiyorum."

"Beni daha fazla oyalamayacaksın. Benden sakladığın gizemli toplantıların için dışarı çıktığında burada vakit geçirmekten bıktım. Hayatından dışlanmaktan bıktım."

Gözleri uyarı doluydu. "Sabretmeyi öğrenmelisin."

Sabır mı? Bunu yine bana mı yüklüyordu? "Beni ne zaman içeri almayı düşünüyorsun? Ne zaman işinizi öğrenecek kadar yüksek puan alacağım? Seninle gerçekten bir şeyler tartışmak için? Birlikte uyuduktan sonra mı? Bunu zaten yaptım! Birlikte yaşamaya başladıktan sonra mı? *Yaşıyoruz.*" Çeneme vurdum. "Hmm? Belki beni seyircilerin önünde kırbaçlayıp becerdikten sonra? Bundan daha kişisel ne olabilir ki? Yine de hayatında neler olup bittiğini paylaşmayacak mısın? Düşüncelerini?"

"Belki de hiçbir *zaman* gerçekleşmeyecek," diyerek beni endişeye sevk etti. "Bunu hiç düşündün mü Natalie? Peki ya *asla*?"

"Eğer bu işte senin ortağın değilsem, o zaman bir oyuncak bebekten farkım kalmaz, işine geldiğinde çıkarıp sakladığın bir oyuncak." Cephaneliğime yaptığım gibi. "Sence bu bana kendimi nasıl hissettiriyor?" Ona göre ben sadece bir eşyaydım, bunu bana o *söylemişti*.

Onu dinlemeliydin, tatlım.

Avucunu ağzının üzerinde ovuşturdu. "Belki de benden nasıl vereceğimi bilmediğim şeyler bekliyorsun."

"Nasıl olduğunu biliyorsun. Sadece reddediyorsun!"

"Yani tüm suçu ben mi üstleneceğim? Benden uzaklaştığını hissederken neden sana bir şey söyleyeyim ki?"

"Oh, hayır, hayır, hayır, Sibiryalı. Geri çekilmiyorum, beni kapıdan dışarı itiyorsun! Böyle devam edersen kaçacağım. Beni anlıyor musun?"

Though Onda garip bir panik hissettim, tavrı tamamen kendinden emindi. "There'dan ayrılmak yok, tatlım. Benim sana bağımlı olduğum kadar sen de bana ~~bağımlı~~ *bağımlı*."

Etkisi altında. Bunu inkâr edemezdim. Ona aptalca aşık olduğumdan bahsetmiyorum bile. Yine de benim için iyi değilse, benim için . . . "Bu doğru, sana bağımlıyım. Ama belki de bu alışkanlıktan kurtulma zamanı-"

Alt kattan bir kargaşa sesi geldi. Sivastyan kılıfına davrandı ve silahını anında çıkardı. "Burada kal. Kapıyı arkamdan kilitle."

Kalbim çarptı. "Kim var burada? Başka bir *Vor*'un adamları mı?"

Başını eğdi. Bir süre sonra, "Hayır ve bu bir sorun," dedi. "Nasıl? Neden?"
"Çünkü düşmanın adamlarını öldürebilirim."

BÖLÜM 40

Kapıyı arkasından kilitlerken, Sevastyan'ın neden bana güvenli odaya gitmemi söylemediğini merak ettim.

Ama bilmiyor muydum? Kamera görüntülerini izlememi istemedi. Hangi *zorunda* olduğum anlamına *geliyordu*.

O aşağı inerken ben de masada ekran ekran geziniyordum. Park alanını gösteren monitörü gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açıldı. Korumamız yerde yatıyordu. En azından hâlâ nefes alıyor gibi görünüyordu.

Mutfakta, Sevastyan kadar uzun boylu, siyah saçlı bir adamın sağ elinin parmaklarını oynattığını gördüm. Adamın biri o koca muhafızı bir yumrukla yere mi sermişti?

Gizemli Maksim olabilir miydi? Sevastyan kadar iyi giyiniyordu, hatta belki daha muhafazakârdı. Birini soymasına rağmen koyu renk takım elbisesini sık ve sık tutmayı başarmıştı.

Renkli ekranda gözlerinin delici bir mavi olduğunu görebiliyordum. Ve nedense bu yabancı bana tanıdık geliyordu.

Sanki Sivastyan'ın da kendisine katılmasını bekliyormuş gibi bir şişe votka aldı ve kadehleri kaptı. Yine de üç bardak koydu. Peki üçüncü adam neredeydi?

Sevastyan odaya girdi. Patlamak üzereymiş gibi görünmesine rağmen, silahını sırtının alt kısmındaki bel kemerinin içine sokarak saklamıştı.

Şaşırtıcı bir şekilde, diğer adam ondan hiç korkmuyordu. Bir yorum yaparken sırtıttı, duruşu agresifti.

Sivastyan'ın şiddete ne kadar yakın olduğunu göremiyor muydu? Yüzeyin hemen altında kaynıyor, açığa çıkmayı bekliyordu.

Başka bir konuşmadan sonra -Rusça mı konuşuyorlardı- Sevastyan sanki kontrol etmek istercesine nefes alıp verdi.

Ne söylediklerini duymam gerekiyordu! Sivri topuklu ayakkabılarımı çıkardım ve odadan gizlice çıkarken yanımda taşıdım. Merdivenlerden aşağı süzüldüm, sonra mutfak kapısının önünde durdum. Şimdi bir gözetleme *manyacı* ve kulak misafiri miydim?

Eğer benimle konuşsaydı, bu duruma düşmezdim! "Cevap ver bana!" Sevastyan Rusça talep etti. "Sen ne halt ediyorsun? burada ne yapıyorsun?"

The adam aynı şekilde cevap verdi, "This bu mu karşılama? Nişanlığınıza yardım etmek için yaptığım onca ~~iş~~ sonra, onunla tanışmama bile izin vermeyecek misiniz?"

Nişanlı mı? Sevastyan neden ona nişanlı olduğumuzu söylemiş olabilir? Ve bu adam benim için ne üzerinde çalışıyordu?

"Onurlu olduğun için yardım etmiyorsun Maksim. Sadece rahatsız zihnini meşgul edecek bir şey istedin."

İçimden bir nefes kaçtı. Maksim. Uçuşta.

"Dinlenen bir oyun kurucu tehlikeli bir adamdır," dedi Maksim onaylar bir tonda. "Yaşlı piçin bize her zaman söylediği gibi, 'Hayat planlar olmadan uzar'. Her halükârda, sen konuşkan birisin - şu anda haince bir oyun oynuyorsun."

Ne oyunu? Sendika işlerini halletmekten mi bahsediyordu? *Dışarıdan içeriye bakıyorum.*

"Sizden yardım istediğimde," dedi Sevastyan, "bunu daha fazlası için bir fırsat olarak görmemenizi söylemiştim. Siz de kabul ettiniz."

"Senden daha fazlasını istediğimizi mi sanıyorsun, Roman?" *Roman mı?* "Kendini üzme. Ben sadece sonunda ağabeyimi dize getiren kadınla tanışmak istiyorum."

Duvara yaslandım. Maksim, Sevastyan'ın *kardeşi* miydi?

Bunu görebiliyordum. Her iki adamın da kömür karası saçları ve yüksek, kaslı gövdeleri vardı.

Though Maksim'in gözleri Sevastyan'ın altın sarısı gözlerine göre maviydi ve Sevastyan'ın burnu kırılmıştı, ancak diğer özellikleri benzerlik gösteriyordu.

Ama bu kadar tanıdık gelmesinin nedeni bu değildi. Sonunda hatırladım. Onun resmini internette başka bir Sevastyan ailesi hakkında okurken görmüştüm - mega zengin, bağlantıları olan Sevastyanlar.

This politikacı Maksimilyan Sevastyan'dı.

Üç kardeş hakkında bir şey okumamış mıydım? Zihnimi o makaleye geri götürdüm. En küçüğünün adının Dmitri olduğunu ve bir şirketin CEO'su olduğunu sanıyordum. There en büyüğü hakkında adından başka hiçbir bilgi yoktu. Roman Sevastyan.

The sahte pasaportundaki isimle aynı. Sahte olmaması dışında. Gerçek adı Roman'dı. Zenginlik ve ayrıcalık içinde doğmuştu.

Davranışlarının kusursuz olmasına şaşmamalı. Doğuştan bir binici gibi görünmesine şaşmamalı.

Bana başka nelerden bahsetmemişti? Gözlerimi tavana diktim. The daha iyi bir soru: Bana nelerden bahsetmişti?

Ve elde etmek için çok uğraştığım yetersiz bilgi kırıntıları bile doğru değildi! Ona herhangi bir ailesi olup olmadığını sorduğumda -özellikle de kardeşi olup olmadığını- yok cevabını vermişti. Sadece bir değil, *iki kardeşi* vardı.

Bir şekilde saygın bir aileden gecekondü mahallelerine gitmişti. Eğer sokaklardaysa, Paxán'ın onu bulması uzun sürmemişti.

Tabii hepsi yalan değilse. Belki de Paxán'ı dolandırmıştı. Kim bilebilirdi ki?

Övünmelerimi hatırlayınca yanaklarımın yandığını hissettim. *Erkeklerle ilgili içgüdülerim dokunulmazdır. Erkekleri kolayca çözebilirim-*

"Defol git, Maks. Sana bir daha sormayacağım."

"Geçen hafta onu kulübe götürdün ama benimle bir akşam yemeği bile planlamadın mı?"

Elimi ağızma kapattım. Sevastyan'ın kardeşi Le Libertin'i biliyor muydu? Beni görmüş müydü?

Ve neden Sevastyan beni kardeşinin de gittiği bir seks kulübüne götürsün ki? Nasıl . . . *ick!*

"O kadar şaşırmış görünme," dedi Maksim ona. "Yaptığın her şeyi biliyorum. Unutuyorsun, ben bilgi işindeyim. Şimdi baldızımı benimle buluşması için aşağı çağır, yoksa zorla yukarı çıkarım."

Baldız! Bu çılgınlığa bir son vermem gerekiyordu. Ayakkabılarımı giydim, saçımı düzelttim ve mutfağa girdim.

Sevastyan öne atılarak Maksim'le benim arama girdi. "Natalie, yukarı çık. *Hemen.*"

Ayaklarım olduğum yere sabitlenmişti. "Bana hiç ailen kalmadığını söylemiştin. Kardeşin de *yok.*"

Maksim, Sevastyan'ın etrafında dolanarak tısladı. "Roman'ın iki kardeşi var. Ben Maksim, daha yakışıklı olan. Ve sen, Natalie Porter, beklediğimden de güzelsin. Belli ki Nebraska'ya bir gezi ayarlamam gerekiyor." Elini uzattı, ben de kendi elimi uzattım. Elimi çevirip bileğimdeki nabız noktasına irkiltici bir öpücük kondurdu ve delici mavi gözleriyle yukarı baktı. "Benim için bir zevk."

Sevastyan bundan hiç hoşlanmadı. O yüzden şaka yap. Ben de Maksim'e gülümsedim. "Sizinle tanıştığım çok memnun oldum."

Sevastyan elimi tuttu ve beni geri çekmek için kullandı. "Beni odamızda bekleyeceksin."

Beni kovmak mı? Bana yalan söylediği ve yakalandığı için suçlu gibi bile davranmayacak mıydı?

"Hayır, Natalie içki içmeye devam edecek," dedi Maksim, shotları doldururken. Sanırım alkol konusunda kardeşiyle aynı takıntılara sahip değildi. "Biz sipariş vereceğiz." O da en az Sevastyan kadar otoriterdi! "Yengemi tanıyana kadar gitmeyi reddediyorum."

"Ben Sevastyan ile evli *değilim*."

"Detaylar. Yakında olacaksın. Roman seni nişanlı olarak görüyor." "Nişanlı mı demek istiyorsun?"

"Hayır, yasal ve bağlayıcı bir evliliğin eşiğindeyiz demek istedim."

Sevastyan benim yapacağımı mı düşündü? The daha teklif bile etmemiști! *İçimin* kıpır kıpır olduğunu hissettim.

Ona işini ne zaman öğreneceğimi sormuştum. Nişanlı olduğumuzu düşünüyordu ve beni hala güvenine layık görmemiş miydi?

Bu "ilişki" daha ne kadar çarpık olabilir? "Ben olsam düğüne para yatırmazdım."

Sivastyan çene kasları seğirene kadar dişlerini sıktı.

Maksim'e döndüm. "Bana yardım ettiğini söylediğini duydum. Nasıl?"

"Ben Rusya'da bir politikacıyım. Güçlü bir politikacıyım." Sırıttı, tırnaklarını büyüleyici bir şekilde geçirdi. Yine de içinde gizlenen acıyı hissediyordum. Cazibesini bir gizleme, kendi maskesi olarak mı kullanıyordu? "Şu anda, biz politikacılardan birkaçı mafyedeki *vory* ile aynı kaynakları ve hatta taktikleri paylaşıyoruz. Roman, Berezka'yı senin için koruyacak adamlarım olduğunu biliyordu."

"Then, bu durumda, *spasibo*." Thank sen.

Derin bir sesle, "*Vsegda pozhaluista*" diye mırıldandı. Rica ederim. This adamın karizması listelerin üzerindeydi. Bana bembeyaz dişlerini gösteren bir sırtıma daha yaptı. Sevastyan'ı gerçekten gülümserken gördüğüm tek anı hatırladım ve iki adamın düşündüğümünden daha da çok benzediğini fark ettim. "Hâlâ kardeşime soyadıyla mı hitap ediyorsun?"

"That ona böyle seslenmemi söyledi."

Maksim ona döndü. "Artık sadece bir infazcı değilsin. Nişanlın sana daha kişisel bir isim vermeli."

"Ben onun ... değilim." *Oh, unut gitsin.* İki adam da beni dinlemiyordu.

The ikisi birbirine baktı, *Roman* darbelerin eşiğinde görünüyordu. Ortalık karışmadan önce bir Sivastyan'dan cevap almaya çalışabilirdim. Maksim'e "Neden bütün hafta onunla görüştün?" diye sordum.

"Sizi mafiyadan kurtarmak için beni kullanıyor - sendikanın elindekileri eşit değerinde temiz olanlarla takas ediyor. Milyar dolarlık bir Monopoly oyunu gibi. Onun vekâleti var, benim de bu işleri gizlice ve hızlıca halletme imkânım var. Bu yüzden tek bir teşekkür bile almadan bu işi hallettim." Maksim kardeşine sert bir bakış fırlattı ama sanki bu durumu komik buluyormuş gibi içinde bir eğlence vardı.

Sevastyan'ın etrafında döndüm. "Beni o toplantılara götürebilirdin ya da en azından bana onlardan *bahsedebilirdin*. They mirasımla ilgiliydi!"

"Bu paraya hiç ilgi göstermedin-"

"Çok konuşuyorsun kardeşim," diye araya girdi Maksim. Bana, "Roman bu hafta kendini milyarder yapabiliirdi. Ama anlamadığım nedenlerden dolayı seni soymayı reddetti, babana verdiği sözü tutmadı. Kovalev'in mirasını suçtan arındırmak için senin adına çalıştı. Ve bu tamamlandığında, Roman bölgede *vor* olarak devreye girecek."

Gözlerim Sevastyan'a dikildi. "Bunu sana ben sordum! Birlikte aldığımız bir kararmış gibi görünüyor." Benden hiç bahsetmeden yeni bir pozisyon için imza atmıştı. Çünkü ben bir ortak değil, bir sahiptim.

İnsan en sevdiği oyuncağından potansiyel kariyer yollarını tartışmasını istemez. *Ugh!* Kaşlarını çatarak bana baktı ve "Natalie, hemen yukarı çık" dedi.

"Bana bir emir daha vermedin." Kardeşinin önünde mi? Kan yanaklarımı ısıttı. Bana bu şekilde emir verebileceğini mi sanıyordu?

yatakta yaptığı için mi?

Buna neden inanmasın ki? Yüce Tanrım, ona cinsel anlamda güvenerek işleri daha iyi hale getirmemiştim, daha da kötüleştirmiştim.

Haftalar önce kendime Sevastyan'dan daha fazlasını almak için ne yapmaya hazır olduğumu sormuştum.

Kesin cevabım: bu değil.

Yapabileceğim hiçbir şeyin bu adamı etkilemeyeceğini kabul etmem gerekiyordu. O her zaman kapalı kalacaktı. Ve ben bir uydunun yörüngesinden ve bir yalanlar koleksiyonundan daha fazlasını hak ediyordum.

Kendimi korumayı hak ettim. Ya da yalnız kalmayı tercih ederdim.

Sanki bir neon tabela beynimde yavaşça çatırdıyor, tıklıyor ve canlanıyordu. *The ışıkları heceliyordu: This ilişki mahvoldu, salak!*

Omurgamda çelik, karnımda ateş vardı. Zamanım değerliydi; boktan davranışları daha fazlasıyla ödüllendirmedim. *Onu affedemem, Paxán.*

Maksim bana, "Onu dinleme, *dorogaya moya.*" dedi. Canım benim. "Ona bazı durumlar dışında emirlerin hoş karşılanmadığını öğretmelisin."

Bu adam seks hayatım hakkında ne kadar şey biliyordu? Eğer aynı kulübe gittilerse, iki kardeş benzer ilgi alanlarını paylaşıyor muydu?

Biliyor musun? That beni ilgilendirmez.

"Roman ele avuca sığmıyor, değil mi?" Maksim devam etti. "Sessiz, düşünceli bir avuç. Teselli olacaksa, her zaman bu kadar az konuşur, kendinden hiçbir şey paylaşmazdı. Biz çocukken sessizlik ödüllendirilirdi. The tersi ...~~değil~~"

Sevastyan, *"Zatknis'na hui!" diye* homurdanmadan önce onun sözlerine kafa yoracak vaktim olmadı. Kapa şu lanet çeneni! Belli ki çılgına dönmek üzereydi, bana "Şimdi git! Yoksa seni odamıza taşıyım" dedi.

Maksim'e, "Sizinle tanıştığıma memnun oldum," dediğimde, sanki daha fazla mücadele edeceğimi düşünmüş gibi bana hayal kırıklığı dolu bir bakış fırlattı. "Üst katta olacağım," dedim. Sevastyan'ınkinin yanına koymak için bir yalan.

Yerleşmeyeceğim. Gözlerimi ufukta tutacağım.

Odamızda, içinde yeni pasaportum, Paxán'dan gelen değerli mektubum ve biraz nakit para olan bir postacı çantası hazırladım. Şal montumu, cep telefonumu aldım ve başka hiçbir şey almadım.

Çıkarken yatak odasındaki kamerayı açtım. ABC, bebeğim.

Do svidaniya, Sibiryu.

BÖLÜM 41

Biletimi ve sahte pasaportumu kontrol eden Fransız güvenlik görevlisi "Uçağınız kalkmak üzere," dedi.

Uyumlu bir sahte aksanla, "Şaşırtıcı derecede hızlıyım" dedim. Özellikle de uygun şekilde motive edilmiş.

Bir saat önce, hizmetçinin girişini kullanarak şehir evinden çıkmış, inleyen güvenlik görevlisinin yanından gizlice geçmiş ve bir taksi çağırmıştım. Havaalanına giderken, telefonumu Nebraska'ya ekonomik bir bilet almak için kullanmıştım.

Uçağımı tek bir kritere göre seçmiştim. *Şimdi* kalkıyordu. Sadece bu pasaportun işe yarayacağını ummak zorundaydım.

Adam geri verdiğinde rahat bir nefes aldım. "Matmazel, uçağınıza yetişmek için koşmanız gerekecek."

"Thanks!" Omzumun üzerinden seslendim. Koşmak mı? Topuklu ayakkabı ve sütyenle mi? Çok güzeldi. Topuklu ayakkabılarım tıkırdıyor, göğüslerim zıplıyordu - yanlarından geçtiğim bir çift erkeğin hoşuna gidecek şekilde. *This işte bu yüzden minimizer giymeyi tercih ediyordum!*

Koşarak aşağı inerken Jess'i aradım.

İlk zil sesinde cevap verdi. "Splinterektomi nasıl gitti?"

"Onu masanın üzerinde ölüme terk ettim." Sevastyan gittiğimi fark etmeden önce ne kadar zamanım olduğunu merak ederek etrafıma göz gezdirdim. "Şu anda havaalanındayım." Ondan ayrılmak en iyisiydi. Eve gitmem, arkadaşlarımı ve annemi görmem gerekiyordu. Başıma gelen her şeyin üstesinden gelmek için. Eski halime dönmek için.

"Senin peşinden mi
gelecek?" "Hiçbir
fikrin yok-"

Telefonuma bir mesaj geldi. Yüzümü buruşturarak okudum. KİÇİNİ buraya geri getir yoksa onu çığ

Çiğ kırbaçlarım.

"Kahretsin, Jess! Gittiğimi biliyor. Buraya geldiğimi düşünecek ve beni takip edecek." Beni yakalayıp geri getirmek için.

Kendimi bu muazzam karmaşanın içine nasıl sokmuştum? This her şey biyolojik ailemi bulmak istediğim için başlamıştı. İkisi de ölmüştü ve şimdi hala durulama döngüsünde olan bir servetin ve aynı zamanda bir suikastçı olan yalancı, sapık bir eski erkek arkadaşın yükü altındaydım.

Siktir!

"Ona karşı iyi bir avantajın var, değil mi?" Jess söyledi. "Ve her yerde güvenlik olmalı."

"Eğer şimdi kaçabilirsem, birkaç haftalığına ailenin göl kenarındaki kulübesinde saklanabilir miyiz sence?" Aylarca mı? Yıllar mı?

"Saklanmak mı? Nat, sana ne yaptı?!" Sesi bir şeylerin kafasını sikmek üzereymiş gibi geliyordu.

"Hayal ettiğin gibi bir şey değil. Ama o düşündüğüm kişi değil." "Dolaptaki iskeletler mi?"

"Boneyard. Ve hala yarısını bile bilmiyorum. Bana ailesi olmadığını söylemişti ama kardeşiyle kısa bir süre önce tanıştım! Önemli bir politikacı. Ve aileleri zengin."

"Sevastyan'ın bir sokak çocuğu olduğunu söylediğini sanıyordum."

"That beni inandırdığı şey buydu. Yaşadığım şoku tahmin edebilirsiniz. Jess, onun gerçek adını bile bilmiyordum."

"Vay anasını, bu çok ciddi. Kulübeye gidiyoruz. Yolculuğumuz için jöle shot yapacağım, seni havaalanından alacağım ve sonra işimiz bitecek. Özel bir önemi olmayan hızlı bir soru: kardeş ateşli miydi?"

"Jess!" Avucumu enseme gezdirerek yavaşladım. The Sevastyan'la tanıştığım ilk gece izlendiğimi hissetmişim; yine aynı duyguya kapılmışım.

Temkinli bir şekilde terminali inceledim.

Sevastyan! O buradaydı, güvenlik kontrol noktasının diğer tarafında, yolcuların arasından geçiyordu.

Tanrım, şimdi bile güçlü vücudu ve kararlı tavrıyla onu nefes kesici buluyordum.

Yoğun altın rengi gözleri etrafı taradı. Çünkü avlanıyordu.

Benim için.

"Gitmem gerek. Pislik burada." *Klik*. Beni nasıl bu kadar çabuk bulmuştu?

Bakışlarımız karşılaştı. Yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. Sanki gerçekten neden gittiğimi bilmiyormuş gibi?

Çok kötü, Sevastyan, benden bu kadar.

Güvenlikteki uzun kuyruğu geçemeyeceğini ummak zorundaydım. Çoktan bir bilet almış ve her zaman yanında taşıdığı tabancasını kaybetmiş olma ihtimali neydi?

Şaşkınlığı öfkeye dönüşüyordu. Vücut dili, onunla benim arama giren herkesi öldüreceğini söylüyordu. Benim için, gözleri uyarıyla doluydu. *Sakin kaçmaya kalkma.*

Yüz ifadem ona *This aptalın neon tabelaları okuyabildiğini* söylüyordu. Ona iki parmakla pilot selamı verdim ve uzaktaki kapıma doğru ilerledim. They uçağa biniyordu! Eğer uçağa binebilirim . . .

Yavaş ilerleyen kuyruğa girdiğimde nefes nefese kalmıştım. "Affedersiniz," dedim önümdeki bir grup tatlı görünümlü yaşlı bayana, "öne geçmemin bir sakıncası var mı?"

They bana *kaltak, lütfen* bakışları attı.

Gözümün ucuyla kalabalığın uzun boylu, siyah saçlı bir adam için ayrıldığını gördüm. Kahretsin, güvenlikten geçmişti! Çizgim hızla ilerledi. . .

Paniğe kapılmış bir şekilde kapıdan terminalin aşağısına doğru kaçmaya başladım, bunun nasıl sonuçlanacağını biliyordum. Beni yakalayacaktı ve ben de çılgılık atıp dövüşmek zorunda kalacaktım.

Ve yine de gitmeme izin vermezdi.

Kaçacak başka yerim kalmadığında, omuzlarımı dikleştirerek döndüm.

Bana doğru yaklaşırken gözleri çılgına dönmüştü. "Gel." Üst kolumu yakaladı.

"Bırak beni." Siper gibi tutuşundan kurtulmaya çalıştım. "Seninle gelmiyorum."

"Natalie, *şimdi*."

İnsanlar bize bakıyor, ellerinin arkasından fısıldaşıyorlardı. Nefesimin altında, "Neden beni rahat bırakmıyorsunuz? Haftalardır bunu yapıyorsun!" En azından gündüzleri.

"Benimle dövüşürsen hapse girerim. Çünkü bunun dışında hiçbir şey beni senden uzak tutamaz."

Lanet olsun! Vücut dilini görmüştüm, aramıza giren herkese acı vereceğine söz veriyordu. *Banya*'da bana sahip olmak için cinayet işleyebileceğini söylemişti.

Kimsenin zarar görmesini istemedim. Ve onun hapse girmesini istemedim.

Tekrar.

"Interpol benim gibi birini gözaltına almayı çok ister."

Yanından geçerken bir kapı görevlisinin kırmızı bir telefona uzandığını gördüm. Güvenliği uyarmak için mi?

Baskı altında büyük bir karar vermekten bahsediyorum: Benim özgürlüğüme karşılık onunki mi? Dün gece yatağımızda Sevastyan'ın nasıl olduğunu hatırladım. Hayalimdeki adam.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin! Onu terk edebilirdim ama hapse gönderemezdim. Benim için yaptığı onca şeyden sonra olmazdı.

This adam hayatımı kurtardı.

Kavrayışı sıkılaştı ve çılgın bakışları benimkileri sabitledi. Gözbebekleri şişmişti, gözleri neredeyse siyah görünüyordu. "Beni senden alamayacaklar. Beni anlıyor musun?"

Onu anlamadığımı umarak yutkundum. Gleb'e yaptıkları aklıma geldi ve bu öfkeli infazcıyla karşılaşan her gardiyana acıdım. Onunla gitmekten başka çarem yoktu. Şimdilik. "Kolumu bırak, ben de seninle geleyim."

Bunun yerine beni sürükledi, isteklerim bir kez daha göz ardı edildi. "Bunu yapamazsın!"

"Yapıyorum."

Tamam, beni geri dönmeye zorlayabilirdi ama bu kalacağım anlamına gelmiyordu. Beni günün ve gecenin her saati izleyemezdi. Ona söz verdim, "Beni bir kafese kapatmazsan, Nebraska'ya döneceğim."

"Kafes kullanmayı sevmem."

"Seni pislik!" Havaalanının dışına çıkar çıkmaz, sivri topuklu ayakkabılarımdan birinin burnunu baldırına doğru fırlattım ve arabasını Berezka'ya geri götürdüğüm gibi onu tekmeledim.

Hiçbir şey hissetmiyor gibiydi. Ben de bileğine tekme attım.

Hiçbir şey. Sonra beni limuzininin arkasına attı ve şoföre gitmesini işaret etti.

Endişe öfkemi bastırdı. The gizlilik penceresi açıldı; Sevastyan'ın merhametine ~~kanım~~

Bana ne yapacaktı?

Sanki aramızdaki mesafe bir adım bile fazlaymış gibi beni kucağına çekti. Beni göğsüne bastırdı, o devasa kol kasları dalgalanıyordu.

etrafımda.

Kulüpten dönerken bana böyle sarılmıştı. Hiç bu kadar sevildiğimi ve korunduğumu hissetmemiştim.

Şimdi mi? Kendimi hiç bu kadar mahkûm hissetmemiştim. Kalabalığın arasında kadınının ararken içimdeki hain bir parça onun için haykırmış mıydı? Bir parçam daha önce kendime onun nişanlısı dendiğini duyunca heyecanlanmış mıydı?

Neyim var benim?

Ben itirazlar savururken, çantamı ve paltomu çıkardı -aramızda hâlâ çok şey var- sonra bana daha sıkı sarıldı, sanki uzun zamandır ayrılmışız gibi saçlarımın kokusunu içine çekti. Mesafeli bir ses tonuyla, "Neden gittin?" diye sordu.

"Nedenini biliyorsun! Tek taraflı bir ilişki için imza atmadım, bir şeymişim gibi davranılsın diye imza atmadım. Bana güvenmiyorsun, bana emir veriyorsun ve bana yalan söylüyorsun!"

Sanki beni duymamış gibi Rusça homurdandı: "Beni bırakmayacaksın Natalya. Gitmene asla izin vermeyeceğim."

"Tanrım, beni duyuyor musun? Sesin bir ucube gibi geliyor! Eğer tutulmak istemiyorsam beni tutamazsın!" Yüzünü görebilmek için birkaç santim geri çekilmeyi başardım, sonra keşke yapmasaydım dedim.

Profesyonel bir kiralık katil bana aşık olmuştu ve şimdi onu terk ettiğim için bir tür zihinsel çöküş yaşıyor gibiydi. Sanki kafasının içinde sürekli bir bomba patladığı için sözlerimi anlayamıyordu.

Onunla iletişim kurmaya çalışmanın ne kadar beyhude olduğunu fark ederek sustum.

Ama işi bitmemişti.

"Şimdilik seni disipline edeceğim."

Yutkundum. "BDSM'ye D'yi geri mi koyuyorsun?"

Saçlarıma yaslanarak, "Sana bir daha benden kaçarsan seni yakalayacağımı söylemiştim. Seni dizlerimin üzerine yatıracağımı ve daha iyi anlayana kadar kıcını kırbaçlayacağımı söylemiştim."

Mesajında onu çiğ çiğ kırbaçlayacağını söylemişti. Bu düşünceyle, onun demir kucağında daha da gerildim.

"Ve ben her zaman söylediğimi yapmaz mıyım?"

BÖLÜM 42

Sevastyan süitimize çıkan merdivenleri tırmanırken beni kollarına hapsetti. Sadece kapıları arkamızdan çarpmak için gitmeme izin verdi.

Tehdidi zihnimde canlanırken, acaba bir an önce kaçsam mı diye düşündüm.

güvenli oda. Yine de şu anda bile bu adamdan korkmayı başaramıyorum.

"Bir daha asla benden kaçma!" Nefesini tutamıyor gibiydi. "The sana sahip olamama düşüncesi . . ." Son öfke gösterisinden kalan deliğin yanındaki duvarı yumrukladı. Yumruk etkisini gösterdiğinde kısa ve şiddetli bir çığlık attı. Acı çeken bir hayvan gibi.

"Sevastyan, bekle."

Elini esneterek bana doğru döndü. "Soyun." "Hayır, istemiyorum."

"STRIP!"

"Elbette!" diye tersledim ve ayakkabılarımdan çıkıp onları kucakladım. "İşte başlıyoruz!" İlkini bir hançer gibi elimden fırlattım. Iskaladı. İkincisine vurdu.

"Neden bir dahaki sefere gömleğinle silahlanmıyorsun, tatlım?" "Siktir git!"

"Beni becermek mi?" Though göz bebekleri hâlâ şişmiş, seksi dudakları kıvrılmıştı. "O konuya geliyoruz." Tüm bu acı ve çılgınlığın altında Sevastyan hâlâ Sevastyan'dı.

Baştan çıkarıcı. İnkâr edilemez.

Daha da yaklaştı, avucunun içini pantolonundaki şişkinliğin üzerinde gezdirdi. Onun tarafından şartlandırılmışım; bu adamın ereksiyonunu görmek her zaman onu almak için ıslanmama neden olurdu. Tam önümdeyken, vücut ısı ve bağımlılık yaratan kokusu duyularımı tahrip etti.

"Emrettiğimde kıyafetlerini çıkarmayacak mısın? Sanırım ne sakladığını öğrenmemi istemiyorsun."

Saklanıyor musun?

Bir eliyle kalçamı kavradı. Diğer eli eteğimin altına giriyordu. "Seni ıslak bulacak mıyım? Eğer öyleyse, kırbaçlanacaksın. Değilse, sana dokunmayacağım."

Hiç adil değil, tepkimi kontrol edemiyordum! Kalçalarımı birbirine bastırdım ama o onları ayırmaya zorladı.

Nemli külotumu hissettiğinde memnuniyetle homurdandı. "Sanırım cezayı çok istiyorsun."

Zaten o kadar şehvet budalası mıydım ki ... *yaptım*? Yavaş ve sıcak parmaklarıyla beni okşayarak düşüncelerimi kaosa sürükledi.

Belki de onu her zaman verdiği zevk için kullanmalı, sonra ne yapacağıma karar vermeliydim. Bana şaplak atacaksa ne olacaktı? Bunu daha önce yapmamış sayılmazdı - bir uçan sopayla. Bunu atlatabilirdim.

Ya da belki yine onun için bahaneler uyduruyordum! Bileğini ittim ve ondan uzaklaştım.

Elleri omuzlarıma inip beni geri çekmeden önce bir adım uzaklaşmama izin verdi. Eğildi, ağzı benimkinin üzerine indi.

Benim çılgılığım onun erişimiydi.

Dili kasıtlı, şehvetli. Direncimi dengeliyordu. Bluzumu kâğıt mendil gibi yırtarcasına üzerimden çıkarırken bile, sanki kendine engel olamıyormuşçasına bana o akıl uyuşturan, ayak parmaklarımı kıvıran aşık öpücüğünü veriyordu.

Sanki akli *onu terbiye et* derken, kalbi *onu öp* diyordu.

Though Zihnim *ona diren diye* bağırırken, kalbim bana ... dedi. *Teslim ol.*

Yenilmiş bir iniltiyle onu tekrar öptüm, dilimi onunkiyle birleştirdim. O kendini kaptırmıştı ve şimdi ben de kaptırmıştım. Sonrasında kendimden nefret edebilirdim ama bunu durduramazdım.

Bu gece her ne olduysa, ondan ayrılmamı satın almak için kinle ödediğim bir bedel olacaktı.

Eteğimin bağını koparmak için öpüşmeyi kısa kesti ve o malzemeyi de parçaladı. Eteğimden geriye kalanları bacaklarımdan aşağı itti, aynı anda hortumumu da pençeleyerek çıkardı. Aleni saldırganlığı beni tahrik ediyordu, dokunuşundaki vahşilik. . . .

Sütyenimi çıkarırken boynumu öptü, nabız noktamı yalayıp emdi, bunun beni nasıl delirttiğini biliyordu.

"Sana o çok arzuladığın cezayı vermemi söyle," dedi tenime karşı. "Ya da ellerimi bir daha asla üzerinde hissetmek istemediğini söyle."

Tenimde beni bir enstrüman gibi çalan o dövmeli parmakları hiç hissetmeyecek miyim?

Yapamam.

"Bana hayır de" -dişlerini boynumdaki o noktaya sürttü- "ya da bunu istediğini söyle."

Boğuk bir sesle "Bunu istiyorum." dedim.

Acımasız bir çekişle tangamı yırttı. Beni çırılçıplak soyduktan sonra serbest bıraktı ve deri sedirin üzerine oturdu. "Buraya gel." Though Sesi kontrolünü kaybetmenin eşiğindeymiş gibi geliyordu, karşısına geçip durdum.

"Arkanı dön," diye emretti bana. "Then dizlerinize ve ön kollarınıza gidin."

O gece banyoda yaptığım gibi mi? Çok savunmasız bir pozisyondaydım. Yine üzerime mi atlayacaktı?

"Şimdi, Natalie." Yüzü okunamaz haldeydi.

Bana ne yapacaktı? Emri yerine getirip pelüş halının üzerine diz çöktüğümde içimi bir merak kapladı.

Ayak bileklerimden tutarak beni kucağında el arabası pozisyonuna getirene kadar geriye çekti ve ellerimin üzerinde dengede durmamı sağladı.

"Sevastyan!"

"Kollarına yaslan."

Nefes nefese, ön kollarımın ve alnımın üzerine yaslanarak kıcımı havaya kaldırdım.

"Bacaklarını belime dola."

Uymaktan başka çarem yoktu. Bacaklarım gövdesinin etrafında ters yönde dönerken, sert aletin göbeğime ve karnıma baskı yaptığını hissedebiliyordum. Beni dizlerinin üzerine yatıracağını söylemişti ama nasıl yapacağını hiç belirtmemişti.

Bu şekilde konumlandırılmıştım, ona karşı tamamen çıplaktım, amım ve götüm onun için sergileniyordu. Kırbaçlamak, keşfetmek ve eziyet etmek için mükemmeldi. The maruz kalmak sadece uyarılmamı körükledi-

Avuç içleri aşağı indi ve iki yanağımı da çatlattı. Tıslayarak nefes aldım ama sopanın acısı çoktan geçmişti. Düzeltmesine dayanabilirdim.

Yakında bunun için yalvaracağıma şüphe yok.

Acı, karıncalanmaya dönüştüğünde, bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldım. "Benim tatlı Natalie'm bunu arzuluyor." Ne kadar ıslandığımı görebiliyor muydu?

Bir başka keskin çatırtıda haykırdım. Beni cezalandırıyordu ve bu bir zevkti. Daha fazlası için kıcımı kaldırdığımda, uçan dudaklarımın onun bakışları için açıldığını hissedebiliyordum, klitorisim pantolonunun kıvrımlarına doğru çıkıyordu.

"Bana göstermek istediğin bir şey var mı, aşkım?" Düşük bir inilti ile beni daha da geniş açtı. "Çok güzel." Bir parmağını kaygan göbeğime soktu.

Neredeyse kendiliğinden geliyordum, izin almadan.

Bir parmak daha sokarak baskıyı artırdı. Then . . . bir tane daha? Acımasızca üçüncüyü sokmaya çalışıyordu. İstedimden emin değildim, ta ki o kelimeleri gürleyene kadar: "Benim için alabilirsin."

Bir iniltiyle, yaptım. "Ah, Tanrım, *evet*."

Ben soluk soluğa kalırken, o beni o parmaklarıyla beceriyor, manzaraya karşı hırıliyordu. Bu sırada bana şaplak atıyor, gerilen shaftını monsuma ve klitorisime doğru sallıyordu.

Onun için gelmeye çok yaklaştım. . .

Tekrar tekrar salladı, fişledi ve tokatladı - ta ki ben daha fazla dayanamayana kadar. "Gelmem gerek."

"Bunu sana neden vereyim ki? Beni terk ediyordun."

Tokat. "Lütfen!"

Tokat. "Boşalmayı bu kadar çok istiyorsan" -şişkin aletini bana doğru itti- "o zaman beni kullan, açgözlü kız."

İhtiyaçtan utanmadan, sertliğine karşı gıcırdayarak, ıslanmış parmaklarını ve acı veren düzeltmesini alarak yaptım. "Tanrım, kadın, şu haline bak" diye inlemeden önce bile nasıl bir görüntü sergilediğimi biliyordum. Karanlık bakışlarının en özel yerime dikilmiş olduğunu, parmaklarıyla dolu olduğunu biliyordum.

Bunun için daha da tahrik olmuştum ve orgazma doğru hızla ilerliyordum. "Bunu bütün gece izleyebilirim." *Tokat.*

Tam eşigindeyken, "Tanrım, Tanrım, Tanrım-" diye inledim.

Aniden parmaklarını kaldırdı. "Cezan henüz bitmedi."

Tükürdüm, "Sevastyan, hayır!" Beni daha önce hiç *bu kadar* yaklaştırmamıştı, sadece beni reddetmek için. İhtiyaçtan titriyordum.

Kalçalarımın tutup beni ayağa kaldırdı ve ben sallanırken bana tutundu. "Gerçekten bu kadar kolay boşalmama izin vereceğimi mi sanıyorsun? Kaçışını ödüllendireceğimi mi?" Öfkesi hiç yatışmış gibi görünmüyordu, sadece gecikmişti. "Şu andan itibaren benden aldığın zevki *hak etmek* zorundasın. Ve kazanmak üzeresin." Beni dişli dolabına doğru yönlendirdi ve yüzümü ona doğru çevirdi.

İçeriden gelen deri fısıltısını ve metal şingirtisini duydum, sadece ne aradığını hayal edebiliyordum. Korku uyandırmaya çalıştım ama sadece o yakıcı merakı hissettim. Bu adam bundan sonra ne yapacaktı?

"Kollarını arkaya doğru bük ve bileklerini çapraz yap," dedi. "Bağlayabilmem için onları orada tut."

Külüpten beri beni zapt etmemişti. "Bilmiyorum-"

"Her zaman *sorduğumu* düşünüyorsun, tatlım." Kıcıma bir şaplak attı. "Şimdi bana itaat et."

Bu adama bağlı ve çaresiz olmayı mı? Bunu nasıl bu kadar çok isteyebilirim?

Bileklerimi arkamda birleştirirken tereddüt ediyormuş gibi yapmak zorunda kaldım. Deri kelepçelerle sarması için onları orada tuttum. They birbirine bağlıydı ve kollarımı yerinde tutuyordu.

Bir an sonra soğuk deri boğazıma dayandı; irkildim ama boynuma bir tasma geçirmişti bile.

Yaka ve seni koru. The ön taraftaki deri, göğüs kafesimin üstündeki çukura ulaşarak V şeklinde aşağıya doğru iniyordu. The iç kısmı yastık gibi hissettiren ipekle astarlanmıştı. Tokayı yerine taktığında titredim.

Deriden bir kayış daha bağladı ve yukarı doğru çekti. Ne yapacaktı-
Tıklayın.

Kelepçeleri yakanın arkasına bağlamıştı. Kollarımı hareket ettirmeye çalıştığımda boğazımda hafif bir gerilme hissettim, itiraf etmeliyim ki bu da karanlık heyecanımı daha da arttırdı.

Tek kelime etmeden beni kaldırdı ve yatağa yatırdı. Yan dönerek onun gardıroba doğru ilerleyişini izledim.

Siyah ipli bir çanta, bir tıkaç ve bir şişe yağla döndü. "Yüzüstü yat, Natalya. Ağzını tıkayacağım, sonra da içini açacağım. Tıpkı senin gibi

buraya ilk geldiğimizde benim için tarif etti."

Anal seks mi istedi? Şimdi mi? "Sevastyan, yapamazsın." Dizlerimin üzerine çöktüm. Ne kadar azgın olsam da, ne kadar merak etsem de ... "Çok kızgınsın. Bana zarar vereceksin."

İpeksi bir tehditle, "Sana zarar vermeyeceğim, kaçtığında bana yaptığın gibi değil," dedi.

"Bir saniye dinler misin?"

Teçhizatı yatağa fırlattı ve üst kollarımı tuttu. "Bana boyun eğ!" Beni vücuduna bastırdı, meme uçlarım gömleğinin kumaşını tırmalıyordu. Boynumu tekrar öptü, elleri kığımın yanaklarını kavramak için aşağı indi. Beni zonklayan sikine doğru bastırdı - ta ki kığımın alma fikri beni telaşlandırmayana kadar.

Bu beni ihtiyaçla doldurdu.

"Ağzını aç benim için" diye homurdanarak beni serbest bıraktı. Ağzımdaki tıkacı genişleyen gözlerimin önünde tuttu.

Çenemi sıkabilirdim; ona bağırabilirdim. Bunun yerine kendimi dudaklarımı ayırırken buldum.

"That's it, *milaya*. Şimdi onu yalarken bana bak."

Yala? Gözlerimi ona dikip dilimi topun üzerinde gezdirdiğimde göz kapakları memnuniyetle ağırlaştı. Ben de tekrar yaptım.

Nemi dudaklarıma sürterek ağzımın dış hatlarını çizdi, sonra topu dişlerimin arasına sıkıştırdı. Ben bu yabancı hissiyata alışmaya çalışırken o da kayışları başımın arkasına bağladı.

Though Ağzım kapatılmış, kelepçelenmiş ve bağlanmışım, ama teçhizatla işi bitmemişti. Beni yüzüstü yatırdı, sonra bacaklarımdan başka bir şey çekmeye başladı. İpli çantanın içinde ne vardı?

Daha fazla kayış hissettiğimi sanmıştım. These deri gibi görünmüyordu - daha çok ...elastik gibiydi? Onları baldırlarımdan ve dizlerimden geçirdi, sonra üst uyluklarımdan her birini sarana kadar daha yükseğe çıkardı.

Nedir bu? Ne olabilir ki? Tanrım, merak. Belki de kulüpte kullandığı gibi başka bir dildoydu?

Belime üçüncü bir kayış bağladığında bacaklarımdan arasında süngerimsi bir şey hissettim. İlk titreşimle ne olduğunu anladım - şu giyilebilir, uzaktan kumandalı vibratörlerden biri.

Klitorisimin üzerine sıkıca oturarak sinir bozucu derecede düşük bir hızda açtı. "Bundan zevk alacaksın." The hissi beni tıkacıma karşı inletti. "Ama çok fazla değil." Kısa bir süre için nabız atacak şekilde ayarladı, sonra çok daha uzun bir süre için kapattı, sonra tekrar o yavaş, yavaş hızda açtı.

"Dizlerinin üzerine çök," diye emretti.

This gerçekten gerçekleşmek üzere miydi? Bunu gerçekten yapabilir miydim? Kendime karşı dürüst olsaydım, beni güvende tutacağı ve incitmemeye özen göstereceği konusunda ona güvendiğimi itiraf ederdim. Ellerim hâlâ arkamda kilitliydi, dizlerimin üzerine çöktüm.

"Yüzüstü yatmanı istiyorum." Arkamdan soyunduğunu duydum.

Beni onu karşılayacak şekilde konumlandırabilirdi ama her fırsatta ona katılmamı, boyun eğmemi sağlamaya kararlı görünüyordu. Ağrıyan azgınlığımın beni ona itaat etmeye zorlayacağını mı düşünüyordu?

Eğer öyleyse, haklıydı.

Kalbim hızla çarparken öne doğru eğilip alnımı yatağa dayadım ve kıcımı havada bıraktım. That vibratör tekrar devreye girerek kalçalarımın yuvarlanmasına neden oldu.

"Her zaman istediğini elde ediyorsun, değil mi? Ama bu konuda sana yol vermemiştim."

Ellerinin tersiyle iç baldırlarıma bastırdı. "Bacaklarını aç."

Zihnim, "Bana *boyun eğ, milaya*" diye emrettiği gibi *sehpaya adım atmamı* fısıldadı. Hem kendi irademe hem *de* onunkine karşı koyamadım.

The bana yapacaklarını beklemek çıldırtıcıydı. The sadece bu eylemin fikri bile ... onunla ...

Dizlerimi daha da açtığımda, sikiinin başının kalçalarımın birinin arkasına sürtündüğünü ve belirgin bir nem izi bıraktığını hissettim. Bunu ne kadar çok istiyor olmalıydı!

"Sana zarar vermeyeceğim
konusunda bana güveniyor
musun?" Başımı sallamak
zorunda kaldım.

"Güzel." Popoma bir tokat daha attı ama bu sefer avucu ıslaktı.

Yağla mı? Yarığım boyunca bir çizgi çizdi.

Damlaların doğrudan hedefinin üzerine damladığını hissettiğimde, tıkaç bir inilti daha çıkardı. Ön parmağını yukarı ve aşağı doğru sıyırdı, o muhtaç parçamla neredeyse hiç temas etmedi.

Parmağının her geçişinde biraz daha fazla baskı uyguladı. Vibratör tekrar ateşlenip klitorisime yavaşça saldırmaya devam ederken, beni zar zor kıracak kadar sert bastırdı.

Hayal kırıklığımla çıkardığım inilti onu nefessiz bıraktı. "Benim açgözlü kızım daha fazlasını mı istiyor?"

Başımı yatağa doğru salladım, sırtımı kamburlaştırdım. The vibratör durdu ve ağlamak istedim. Bu noktada, beni orada sikmesi için ona yalvarabilirdim.

Bir eli beni sabit tutmak için kalçamı kavrarken, parmağının pedini açıklığının üzerinde daire çizmeye başladı ve ağzımın etrafından salyalar akmasına neden oldu.

Bekliyordu. Vibratör tekrar açıldığında, parmak eklemine kadar içeri daldı.

Sonunda! Bu enfes his karşısında inledim. Vibratör mırıldanırken, aletini pompaladı.

Ağzımdaki tıkaça rağmen, "Daha fazla!" diye bağırdım.

"Nasil isterseniz." Daha fazla yağ. Daha derin penetrasyon. "Seni böyle inciteceğimi mi sanıyorsun? That Seni hazırlamayacağımı mı?" Başka bir parmak ilkinde katıldı, içime girdi, beni gerdi.

Acı dolu saatler gibi gelen bir süre boyunca, bana yüzeysel pompalar yaptı.

Daha fazla yağ.

Daha derin. Daha fazla yağ. Daha geniş. Vibratör vızıldıyor ve off.

Gevezelik etmeye ve yalvarmaya başladığımda ağzımı kapattığım için mutluydum. *Lütfen, lütfen, lütfen.* Hazırdım, daha fazla hazır olamazdım. Parmaklarını çıkardığında neredeyse kendimden geçmişim.

Daha fazla yağ fışkırttığını duydum. Ağır boyunun üzerine sürmek için mi? Kendini yağladığını, iri ellerini gergin başının üzerinde, kalınlaşmış tabanında, o belirgin damarlar boyunca kaydırıldığını görebiliyordum.

Onu okşamayı, yalamayı, *herhangi bir şeyi o* kadar çok istiyordum ki ama çaresizdim. Ağzımdaki tıkaç olmasa bile ağzım aralıktı, emecek bir şey arıyordum. Vücudumun her santimi boş ve açıktı, bana vermek istediği her şeye açıktı. . .

Taç deliğimi öptüğünde, hissettiğim sarsıntıdan dolayı titredim.

"Benimle dalga geçme," diye inledi. "Bırak gireyim." İleri doğru bastırdı, içime girdi.

-Vibratör bir kez daha hızlanırken.

Yağlı başın tamamı içeri girdiğinde inledim çünkü çok iyiydi.

İyiden de iyi.

Daha uzağa gitti, çevresini kabul etmek zordu. Yine de o derine indikçe zevkten dört köşe oluyordum.

Gıcırdayan dişlerinin arasından, "*Teper' ti prenodlzhish mne vsetselo*" dedi. Şimdi seni ele geçirdim. Tamamen. Sesi daha önce görüldüğü kadar çılgın geliyordu.

Başımı çevirdim ve arkama bakmaya çalıştım. Bakışları bedenlerimizin birleştiği yere perçinlenmişti. *Eğer gözler yakabilseydi ...*

O da benim gibi bunalmış mıydı? Ne garip; ben bağlıydım, savunmasızdım, kazığa oturtulmuştum ama o aramızda gerçekleşen bu eylemden güç almış görünüyordu.

Birkaç santim geri çekildi. Kıvrandığımda, ona uyum sağlamaya çalışırken, daha fazla yağ sürdüğünü hissettim. "Rahatla, aşkım. Bana teslim ol."

Elimden geldiğince rahatlamak için kendimi zorladım.

"Aferin kızıma." Then memnuniyetle böğürerek kıcıma ilk darbesini indirdi. The kuvveti vücudumu salladı ve yakamı çekti.

Ağzım tıkalıyken onun adını haykırmaktan başka bir şey yapamıyordum; boynumda deri bir kayış olduğunu, kollarımın hareketsiz olduğunu, aklımı kaçırmamı sağlayacak bir cihaza bağlı olduğumu kabul ediyordum.

That sevdiğim adam bana tamamen hükmediyordu ve ben onun için eriyordum.

Kalçalarını geri çekti, sonra öne doğru yuvarlayarak sikini daha da derine gönderdi. Bir başka ölçülü darbeden sonra, zevkle homurdanarak daha sert sikti. Terleyen vücudu kıcımın yağlanmış kıvrımlarını tokatladı - zaten boyun eğecek şekilde kırbaçlanmış etime karşı daha fazla ceza. Fethedilmiş.

Ama tenlerimizin çarpışma sesinden zevk alıyordum, beni boşaltmak üzere olduğunu biliyordum. Ve sonra o da beni takip edecekti. Beni dölle dolduracağını söylemişti. . . .

Ama sonra sustu. "Dizlerinin üzerine çök." Beni kaldırdı, böylece sırtım onun gövdesine dönük bir şekilde diz çökmüştüm. Bir kolunu göğsüme doladı, sol göğsümü sahiplenici bir şekilde kavradı ve bağlı kollarımı aramıza hapsetti.

Boştaki eli karnımdan aşağıya indi. Avucunun içiyle, uğuldayan vibratörü klitorisime daha sıkı bastırdı, sonra iki penisini bacaklarımın arasına doğru uzattı. Onları aç amımın içine daldırdı, tam da arkamda kıpırdanırken ve

Dehşet verici.

İçimden orgazmı, ciğerlerimden çığlıkları söküp aldı. Zevk devam ettikçe, şiddetli kasılmalar alt bedenimi ele geçirdi.

"*Seni hissediyorum!*" Vahşi bir feryatla bana katıldı ve boşalmaya başladı. Parmak uçları kıvrımlarıma batıyor, kalçaları her hissedilir sıcak döl atışıyla sarsılıyordu; "Kime ait olduğunu asla unutma!" diye homurdanıyordu.

İçime boşaldıktan uzun süre sonra, sanki yeni ödülünü bırakmak istemiyormuş gibi itmeye devam etti.

Sonunda üzerime yığıldı. Boğuk bir sesle bana Rusça olarak "There benden geriye hiçbir şey kalmadı" dedi.

BÖLÜM 43

Sevastyan beni serbest bıraktı.

Eskiden olduğu gibi boynumu okşamamış, bana her zamanki şefkatini göstermemişti. Sadece beni yatağın üzerinde gevşek bir şekilde bırakarak içimden çıktı, sonra da tokalar ve kayışlarla uğraşmaya başladı.

Her şeyi çıkardıktan sonra kollarım ve çenem ağrımaya başladı. Ne yapmam ya da söylemem gerektiğini bilmiyordum.

Tek kelime etmeden beni kucaklayıp banyoya götürdü ve duşu açtı.

Zihnimin karmaşasında bir düşünce öne çıktı. *Hiçbir şey değişmemişti.* Hâlâ güven ve paylaşımdan yoksun bu umutsuz ilişkinin içinde sıkışıp kalmıştım.

Ama şimdi daha da mesafeli görünüyordu.

There benden geriye hiçbir şey kalmadı. Bununla ne demek istemişti? Beynini boşalttığını ve boş olduğunu mu söylemek istemişti?

Ya da ondan alabileceğim tek şeyin bu olduğunu mu? Seksin ötesinde hiçbir şey yok muydu? Duygularımın derinliklerine indim ve umutsuzluk hissettiğimi fark ettim.

Beni duşa taşıdı, sıcak suyun altında onunla birlikte durmam için beni ayağa kaldırdı. Avuçlarına banyo yağı dökerek beni çıplak elleriyle yıkadı. "İzin ver sana bakayım," diye mırıldandı vücudumu sanki yıllardır birlikteymişiz gibi bir aşinalıkla yıkarken.

Bir kocanın karısına yapacağı gibi. Birbirine güvenen iki insan gibi.

Soğukkanlılığı azaldı -bunu sürdürecek gibi görünmüyordu- ve çok geçmeden dudaklarından yatıştırıcı Rus sevecenlikleri döküldü. Hiç tereddüt etmeden vücudumun her santimini, içini ve dışını, hatta popomu bile gördü.

Yarın ağrım olacaktı ama bana zarar vermemişti. En azından *fiziksel olarak*. Gözlerim yaşlarla doldu.

Benimle işini bitirdikten sonra kendi vücudunu sabunlamaya başladı ve üstünkörü bir ovma işlemi yaptı.

Gözyaşları oluşmaya devam etti. Sık sık ağlamazdım; Tanrı biliyordu ki ben çirkin bir ağlayıcıydım. Gözlerimi sıkarak kapattım, akan her damlaya içerledim, alt dudacağımın titremesine lanet ettim.

"Natalie?" Sesi dehşet içindeydi, "Bu da ne?" diye sordu. Yanaklarımı kavradı ve yüzümü kaldırdı. "Neden ağlıyorsun?"

Gözlerimi açtım ama hiçbir şey söylemedim. *Bırak nasıl hissettirdiğini görsün.*

"Seni incittim mi?" Kendine kızgın görünüyordu, beni bırakıp bacaklarını top yaptı. "Bu çok fazlaydı."

Gözyaşları dökülmeye devam etti.

"Ah, Tanrım, *Milaya*." Beni göğsüne doğru sürükledi, kolunu enseme doladı. Beni kendisine kilitleyerek diğer elini mermere doğru savurdu. Tekrar ve tekrar.

Bu şekilde kapana kısılmışken, beklemekten başka bir şey yapamıyordum. *Hissetmekten* başka. Kasları bana karşı hareket ediyordu. Göğsü nefes alıp verirken titriyordu.

Cezalandırma, acı verme ihtiyacını hissettim. Ve ilk kez, vurmak istediği görünmez düşmanın kendisi olduğunu fark ettim.

Fısıldadım, "Dur, Sevastyan."

Beni hayrete düşürdü. "Seni bu şekilde incitmektense ölmeyi tercih ederim."

Ona inandım. "Ben incinmedim." Sözlerimi yalanlayan gözyaşları dökülmeye devam etti. "Bedenime zarar vermedin."

"Then Seni korkuttum. Seni ağlattım. Bunu nasıl düzelteceğimi söyle, yapayım."

Gitmene izin vermek dışında her şeyi. That Asla yapamam."

"Hayır, bundan vazgeçmeyeceksin. Şansın vardı ama hiçbir şey değişmedi." Ondan uzaklaştım. "Beni yalnız bırak."

Tabii ki yapmazdı. Bileğimden tutup beni duştan çıkardı. Bir havluya uzanarak omuzlarımı, kollarımı ve karnımı kurulamaya başladı. Diz çöktü, sanki dünyadaki en değerli şeymişim gibi bacaklarımı ovdu. Kalçama bir öpücük kondurarak, "Böyle utanç duymayalı onlarca yıl oldu," dedi.

Utanç darbelerden daha acı vericidir. That sadece beni daha çok ağlattı.

Alnını karnıma yasladı. "İçimi kemiriyorsun aşkım. Gitmek istiyorsun - bunun için bir sebebin var- ama nefes almayı bırakamadığım gibi gitmene de izin veremem."

Şimdi ne yapacaktım? *Hiçbir şey değişmedi.*

Ondan uzaklaştım, sonra bornozumu aldım ve banyodan çıkarken giydim. Tam dolabıma yönelmişim ki ellerimi tuttu ve beni nazıkçe yatağa doğru itti. Benim için örtüyü geri çektiğinde, omuzlarım yorgunluktan çöktü.

Belki de bir iki dakika nefes almalıyım. Bugün yemek yediğimi hatırlamıyordum ve son birkaç saat içinde yaşadığım tüm duygular beni tüketmişti.

Bana yaptığı şey beni tüketmişti.

Yine de kabul edip yatağa girdiğimde kendimi başarısız hissettim ve daha da çok ağladım.

Pantolonunu geri çekti -beni daha az tehdit etmek için- sonra yatağın ayak ucunda volta attı. "Bununla ne yapacağımı bilmiyorum." Bir ileri bir geri, volta attı. "Ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok Natalie. Bunu çözmem için bana yardım etmen gerek."

Yanıma oturmak için hamle yaptı ama sulu bakışlarım onu durdurdu. Yatağın ucuna oturmak için geri çekildi. "Konuş benimle."

"Tek yaptığımız That. Seninle konuşuyorum. Çırlıçıplak kalıyorum. Sen hiç zarar görmeden, kendinden hiçbir şey paylaşmadan gidiyorsun. Yaşayan bir ailen olduğunu bilmemem ne kadar berbat bir şey biliyor musun?"

"Sana söylemeliydim. Bunu şimdi anlıyorum."

"Çok az, çok geç. Bu ilişkide olmamızı bekliyorsun ama değiliz."

_"

"Evet, öyleyiz."

"Then kelimenin anlamını bilmiyorsun. Eğer normal bir çift olarak başlasaydık -sıradan bir kız, sıradan bir erkekle tanışırdı- belki her şey daha farklı olabilirdi. Birbirimizi tanıyabilir, hayatlarımızın ayrıntılarını eşit bir oyun alanında ortaya çıkarabilirdik. Ama öyle olmadı. Sen benim hakkımda her şeyi biliyordun, ben ise senin hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Yalanlar dışında hiçbir şey. Dinamiğimiz daha ilk günden mahvolmuştu."

Nefesleri sığılaştı. "Sanki bu iş bitmiş, kurtarmanın ötesine geçmiş gibi konuşuyorsun."

"Çünkü öyle!" diye hıçkırdım.

Avucunu bitkin yüzünde gezdirdi. Onu hiç bu kadar sarsılmış görmemiştim.

Paxán gözümüzün önünde öldüğünde bile. "Bunu kabul etmiyorum."

"Sana güvenimi verirsem, sen de geri verirsin sanmıştım. Ama vermeyeceksin. Asla vermeyeceksin."

"Ya yapsaydım? Bunu düzeltebilir miyim?"

"Hayır. Çünkü senden bir bilgi kırıntısı almak için katlanmam gereken şey buysa, pas geçeceğim. Bu çok yorucu! Ayrıca, beni bu konuda uyarmıştın. Senden çok şey beklediğimi açıkça söylemiştin. Bugün bana güvenin bize asla gelmeyebileceğini ve ihtiyacım olan şeyleri bana veremeyeceğini söyledin. Ben tam bir aptalım. Bundan daha iyisini biliyorum. Bir adam senin için iyi olmadığını söylediğinde onu dinlemen gerektiğini biliyorum."

Aptal Nat, duygusal olarak müsait olmayan bir adama aşık olmak.

Gözyaşlarım hızlandığında, Sevastyan ona tokat atmışım gibi baktı. Bu da beni daha çok kızdırdı. There içinde duygular vardı-ölü değildi
-Ne pahasına olursa olsun onları benden uzak tutmaya karar vermişti.

"Eğer seni kovalamak benim kaderimse, kovalayacağım. Seni elimde tutmak için her şeyi yaparım." Başını ellerinin arasına aldı ve ileri geri sallandı. "Sen kaçtıktan sonra . . . sensiz varlığımı hayal etmek fark ettim."

"Ne?"

Başını bana doğru kaldırdı. "Senin dışındaki kaygıların artık bir önemi yok. Sen benim hayatımın merkezindesin" -kaşlarını çattı- "hayır, sen benim hayatımsın."

"Then neden bana öyle davranmıyorsun? Gerçek adını bile bilmiyordum!" Keskin bir ses tonuyla, "Bu bir nişanlının bilmesi gereken bir şey değil mi?" dedim.

"Aleksandr büyükbabamın adıydı. Gençken ilk adımları değiştirdim. Maksim beni kışkırtmak için bana Roman diyor."

"Neden ona nişanlandığınızı söyledin?"

"Şimdiden bir mirasçı olarak sana karşı rahatsız edici bir ilgi var. Seni koruyabilecek bir adamla evlendiğin duyulursa daha güvende olursun."

Yani Sevastyan beni güvende tutmak için, Paxán'a verdiği sözü yerine getirmek için bir oyun oynuyordu.

"Ve . . . Seninle evlenmeyi umuyordum." "*İstiyorum.*" diye itiraf etti.

İçimde cevap veren bir istek kabardı! Then Bunun asla işe

yaramayacağının tüm nedenlerini hatırladım. "Daha önce, kardeşinin önünde bana bir köpek gibi odadan çıkmamı emrettin."

"Onun etrafında olmamalısın, Natalie. O tehlikeli biri."

Sevastyan gibi bir adamın bir başkasını *tehlikeli bulması* için ne gerektiğini merak ediyordum. "Neden?"

"Çünkü ne yapacağını asla tahmin edemem."

"Senin ve kardeşinin benim için neler yaptığınızı bana anlatmanın size ne zararı olurdu?"

"The planı riskli. Her an başarısız olabiliriz. Eğer size bir şeyi yapacağımı söylüyorsam, yapabileceğimden emin olduğum içindir. Bunda öyle değil. Ayrıca, ne kadar az bilersen, senin için o kadar güvenli olur."

Makul inkar edilebilirlik. Ve adil olmak gerekirse, bana "Bir fikrim var - muhtemelen işe yaramayacak - ama yine de deniyorum" dediğini göremedim.

"Ayrıca, bunu size açıklasaydım, Maksim'i soracaktınız ve beni size yalan söylemeye devam etmek zorunda bırakacaktınız. Artık yalan söylemek istemiyorum."

"Peki ya senin *vor* olman? Bunun birlikte vermemiz gereken bir karar olduğunu düşünmüyor musun?"

"Beni bundan vazgeçirebilirdin, ancak bundan başka bir yol göremiyorum." "Aynı sonuca varmam için bana bir şans bile vermedin mi? Ben

seni daha önce şaşırttım. Mantıklı *biri* değilim - seninle olmak dışında."

Gözlerinde acı parladı. "Fikrini almak istemediğimden değil. Ama biliyorum ki seninle ne kadar çok konuşursam, benden o kadar çok şey bekleyeceksin."

"Haklısın. Bana en azından geçmişinle ilgili en temel şeyleri anlatmanı isterdim!"

"Belki de seni uzaklaştıracaklarını bildiğim için bunları açıklamak istemedim! The Seni ne kadar çok istiyorsam, bundan o kadar çok korkuyorum. Korkumu gördün."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Her gece seninle konuşmak istedim. Birkaç kez çok yaklaştım. Then, sabah olduğunda aptallığıma, zayıflığıma lanet ediyordum." Arkasını döndü. "Bir başkasına karşı hiç bu kadar zayıf olmamıştım. Ve belki de bana böyle hissettirdiğin için seni suçladım."

"Ne gibi?"

Bana doğru döndü. "Sanki sensiz öleceğim! Ve eğer geçmişim seni uzaklaştırıyorsa, bu beni nereye götürür? Lanet bir *ölü*! Öyleyse neden sana geçmişini anlatma ihtiyacı hissediyorum? Bu hiç mantıklı değil!"

"That soğukluğunun bahanesi bu mu?" Her mutlu geceden sonra, beni dışlamaya daha da kararlı bir şekilde uyanmış ve neredeyse katlandığı için beni mi suçlamıştı? "Şunu açıklığa kavuşturalım. Beni eskisinden daha çok istediğin için mi bana karşı hıyarlık yaptın?"

İnkar etmedi.

"Tanrım! Yine bana bir şans vermiyorsun. Benimle konuşmayarak beni uzaklaştırıyorsun. Biliyor musun? Vazgeçiyorum. Geçmişini her sorduğumda korkuyorduysan, şimdi bıraktığıma göre gerçekten korkacaksın."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, sırlarını saklayabileceğin anlamına geliyor." Yüzümden taze gözyaşları döküldü. "Artık onları istemiyorum!"

"Sana bağlanmamı istiyorsun çünkü bunun içimdeki şeyleri değiştireceğini, beni iyileştireceğini düşünüyorsun. İyileştirmeyecek!" Sesi her kelimeyle birlikte yükselirken, "Bu gölgeler her zaman içimde olacak!" dedi.

"Lanet olsun, Sevastyan, gölgelerin yok olmasını hiç istemedim.

- "Gölgemiz olmalarını istedim!"

Dudakları aralandı, gözleri bafflement ile doldu. "Seni *tanımak* istedim; seni becermek değil."

"Peki ya bu gölgeler sana benden istediğin şeye asla sahip olamayacağını gösteriyorsa? That geçmişim, sana arzuladığın geleceği sunmamı imkânsız kılıyor."

Gözyaşlarımı elimin tersiyle sildim. "Ne tür bir gelecek istediğimi sanıyorsun?"

"İyi bir adamla bir hayat." Buna itiraz edemedim.

"Ama bir adam geçmişiyile tanımlanır," dedi. "Bu da benim bir katil olduğum anlamına geliyor. Her zaman da öyle olacağım. There bunu senin için silmek için yapabileceğim hiçbir şey yok. Ne kadar çok çalışırsam çalışayım ya da ne kadar fedakârlık yaparsam yapayım, beni takip ediyor ve hep edecek. Seni lekelemesini nasıl engelleyebilirim?"

"Mesleğinizi zaten biliyorum. Kabul ettim. Seni iki kez öldürürken gördüm. Daha fazlası var mı?"

Ayağa fırladı, tekrar volta atmaya başladı. Neden buna cevap versin ki? Eğer ifşaatlarını ilişkimizin sonuyla bir tutuyorsa, cevap vermezdi. Bana

söylemezse ilişkinizin biteceğini kabul *etmediği* sürece.

"Benden ne istediğinin farkında değilsin! Paxán'a bunları hiç anlatmadım ve o bana güvenmeye başladı. Beni sevdi. Neden sende de aynı şey olmasın?" Sevastyan kendini korumaya çalışıyordu. "Neden geçmişim bomboş bir boşlukmuş gibi davranamıyorsun?" Nefesinin altında acı bir sesle, "That benim yaptığım bu," dedi.

"Rol yapamam. Bilmek zorundayım."

Parmaklarını saçlarının arasına sokup uçlarından çekiştirirdi. "Natalie, sana ihtiyacım var. . . Beni tanımamana ihtiyacım var. Ve yine de kal."

"Yemin ederim böyle bir şey olmayacak."

Ellerini indirdi. "Lanet olsun, öyle olmalı!"

Başımı salladım, gözyaşlarım kuruyordu. "Sevastyan ..."

Yüzü bana dönüktü ve sanki darağacına çıkmayı bekliyormuş gibi hareketsiz duruyordu. ". . . Ben çoktan gittim." Giyinmek için ayağa kalktım.

Sanki havasızlıktan ölüyormuş gibi boğazını sıktı. "Böyle konuşma!" Omuzlarımı kavramak için ileri atıldı. "Bana bak. Bana bak!"

Gözleri simsiyah olmuştu. "Size birçok oğul, birçok baba öldürdüğümü söyleyeceğim. On iki yaşında başladım."

Nefesimi tuttum.

"The öldürdüğüm ilk baba kendi babamdı."

BÖLÜM 44

Sevastyan'ın itirafı beni sarstı. Sadece söyledikleri yüzünden değil, ondan yayılan utanç yüzünden de.

Omuzlarımdaki tutuşunu bıraktı. "Bir şey söyle Natalie." O tiksintimi bekliyordu ve bunu alacağından hiç şüphesi yoktu.

Sevastyan hakkında ne kadar az şey bilsem de, en azından bir özelliği açıkça ortaya çıkmıştı: sevdiklerine karşı sarsılmaz sadakati. Bu olay olduğunda sadece on iki yaşında olduğunu ve alkolik babasıyla arasının kötü olduğunu ima ettiğini düşünürsek, kendini savunduğuna inanmak zorundaydım. "Baban sana başka seçenek bırakmamış olmalı."

Sevastyan iki kez baktı, odadan kaçmadığıma şaşırmış gibiydi. "Bunu nasıl söylersin? Beni duymadın mı? Az önce baba katili olduğumu itiraf ettim."

"Paxán'la nasıl olduğunu gördüm. Buna layık olan her babaya sadık kalırdın."

Sevastyan yatağın ayak ucuna oturdu, sonra aniden ayağa kalktı ve bir kez daha oturdu. The Bu adamın içinde acı var! *Derinlerde bir mekanizma bozulmuş.*

"Bana koşulları anlat."

Bakışlarını kısarak, "Babamı evimizdeki merdivenlerin tepesine çıkardım, gözlerinin içine baktım ve muhtemelen öleceğini bile bile onu ittim" dedi.

"Bundan önce ne oldu?"

"Gerçekler yeterince lanetleyici değil mi? Çocukken öldürmeye karar verdim. Ve o zamandan beri de bunu yapıyorum."

Devam ettim. "Baban ölmeden önce ne oldu?"

Sevastyan'ın kaşları sanki onu şaşırtmışım gibi gerildi. "I . . . Sana söylemeyi hayal ettiğimde hiç bu kadar ileri gitmemiştim. Hep gözlerinde korkuyla geri çekilmeni bekledim."

Onun yerine yatağa oturdum ve sırtımı yatak başlığına yasladım. "Şimdi söyle bana."

Benden başka her yere bakarak başladı: "Babam içtiği zaman şiddet uygulardı. En eski anılarım darbeleri engellemekle ilgili. İri yarı bir adamdı, bu yumruklar ... boyun eğmezdi. They birer silahtı."

En eski anıları mı? The Sevastyan'ın küçük bir çocukken, onu kötülüklerden koruması gereken adam tarafından istismar edildiği fikri beynimin içinde yandı.

Onun sözlerini hatırladım: *Ben savaşıma çok uygunum, her zaman da öyleydim.* Paxán onun dayak yediğine tanık olmuş ve bu kadar genç birinin nasıl olup da yükselmeye devam edebildiğine şaşırmıştı.

Sivastyan darbe üstüne darbe alabilmişti, çünkü *bunlara çok alışmıştı.*

Oh, Tanrım. Sabit bir tonda konuşmaya çalışarak, "Lütfen devam edin," dedim.

"Kendini disiplinli bir adam olarak görüyor, başkalarına sadece hava karardığında içki içtiğini söyleyerek övünüyordu. Bu da Sibirya kışları boyunca hiç durmadığı anlamına geliyordu. Şimdi bile kıştan nefret ediyorum. Sonbahardan da öyle."

"Neden?"

"Benim için her zaman bir gerilim zamanı, acıyı beklediğim bir mevsim olacak. Her gün güneş daha erken batıyor. Beklemek de katlanmak kadar zor olabilir."

Tüm bunlar onunla paylaştığım bu sonbahar haftaları boyunca mı olmuştu? Ve ben onun ne kadar derin bir acıyla mücadele ettiğini hiç bilmiyordum. "Annen yanında mıydı?"

"Bir süre için, ama bizi ondan koruyamadı. Ondaki iki kış önce öldü. Güya aynı merdivenlerden düşmüş. Trajik bir kaza olduğunu söylediler. Yine de onu ittiğinden hiç şüphem yok. Cesedini orada bırakmış, çürükler içinde, çöp gibi atılmış. Dmitri onu ertesi sabah buldu. Bu manzarayı kaldıramayacak kadar gençti, teselli edilemezdi."

Hangi yaşta olursa olsun böyle bir şeyi görmeye kim dayanabilir?

"Though Annemi çok severdim, kardeşimin intiharına onun ölümüne üzüldüğümünden daha çok kızdığımı hatırlıyorum."

"Çok üzgünüm." Sevastyan annesini on yaşında kaybetmişti. O zamana kadar o ve kardeşleri annelerinin ne kadar kötü muamelesine tanık olmuşlardı? "Lütfen bana babanızın öldüğü geceyi anlatın."

Sevastyan'ın sehpadan inmeye karar verdiği anı gördüm; kalın kalın yutkundu. "Babam bütün oğullarının malikânenin içinde saklandıkları yerleri bilirdi. Ne kadar sessiz olursak olalım bizi bulur, korkumuzdan zevk alıyor gibi görünürdü. Bu yüzden o sarhoşken kardeşlerim ve ben sık sık dışarıda saklanırdık."

Artık Sevastyan'ın sürprizlerden neden nefret ettiğini biliyordum. Maksim "sessizliğin ödüllendirildiğini" açıkladığında neden neredeyse çılgına döndüğünü şimdi anlıyordum.

"The Dün gece kardeşlerimi çocukken gördüm, henüz on iki yaşındaydım. Maksim on bir, Dmitri ise yedi yaşındaydı. Yıllar boyunca hepimiz beyin sarsıntıları, kırık uzuvlar ve kaburgalar geçirmiştik."

Sevastyan, hayati tehlike arz eden istismarın arka plan bilgisine indirgenmiş halini ne kadar da rahat anlattı.

"Yine de bu gece babamın öfkesi her zamankinden daha da keskin görünüyordu. Though Sibirya'nın ölü kışıydı, dışarıda kalmaktan başka çaremiz yoktu." Sevastyan'ın gözleri sanki o anı yeniden yaşıyormuş gibi donuklaştı. "Dmitri'yi olabildiğince çabuk ve sıcak tutacak şekilde giydirdim, sonra karda yürüyerek en yakın müştemilata, cereyanlı bir alet kulübesine ulaştık. Orada saatlerce donmuş bir halde evimizin sığınağına bakarak bekledik. The malikane ışıkla parlıyordu, pencereler içerideki sıcaklıktan buğulanıyordu. Ailemizin büyük bir zenginliği vardı ama biz açıkta kalarak ölmek üzereydik."

Sahneyi o kadar net hayal edebiliyordum ki: travma geçirmiş üç çocuk o parlak ışıklı malikâneyi özlüyor, bir yandan da içindeki canavardan korkuyorlardı.

"Dmitri'nin dudakları morarmaya başladığında, yaşlı piçin bayılıp bayılmadığını görmek için içeri girmem gerektiğini biliyordum. . . . Sevastyan'ın gözleri bana doğru kaydı. "Bunların hiçbirini hatırlamak istemiyorum. Hiç hatırlamadım! Bu geceyi hiç kimseye anlatmadım."

"Lütfen, bu konuda bana güven."

Kendini toparlamış gibi görünerek yeniden başladı, *benim* için bu ıstırapla yüzleşmeye. "O beni fark edene kadar mutfağı geçememiştim. Koştum ama bacaklarım soğuktan o kadar sertti ki ayaklarım bataklıkta sıkışmış gibiydi. Beni yakaladı ve yüzüme defalarca vurdu. Gözlerimden biri şişerek

kapandı ve diğ erinden zar zor görebiliyordum."

Sevastyan terlemeye başlamıştı, göğsü terden parlıyordu. Kendi yumruklarının eklemeleri bembeyaz olana kadar sıkıldığının farkında mıydı? Ona dokunmak, onu yatıştırmak istedim ama susmasından korktum.

"Diğer oğullarının nerede olduğunu öğrenmek istedi, söylemezsem beni öldüresiye döveceğine yemin etti. Bir şekilde kurtulmayı başardım, merdivenlerden yukarı doğru savaşıarak çıktım. Sahanlıkta beni tekrar yakaladı."

Gözlerim yaşarak, "Devam et," diye fısıldadım.

"Hayatımda ilk kez, bir darbeye hazırlanmaktan daha fazlasını yaptım. I . . . *karşılık verdim*." Bunca yıl sonra bile Sevastyan'ın ses tonu şaşkınlıkla doluydu. "Sersemlemişti ama canı da yanmıştı. Yaşıma göre iriydim ve birdenbire yumruklarım sertleşti. Daha önce hiç kimseye vurmamıştım, oyunda Maksim'e bile. Babam yaşadığı şoku atlattığında bakışları ölümcül bir hal aldı. Beni öldürmek üzere olduğunu biliyordum."

"Sonra ne oldu?" Kalbim boğazıma düğümlenmişti.

"İçimde yılların biriktirdiği öfke kabardı ve ben ... onu dövdüm. Tekrar tekrar. Merdivenin kenarına kadar gerilemişti, orada dengesiz bir şekilde sallanıyordu. Gözlerimiz buluştu. O anda hissettiğim tekinsiz duyguyu asla unutmayacağım - annemin başına gelen şeyin tam olarak bu olduğunu biliyordum. Onu dövmüş, uçurumun kenarına sürüklemişti. Daha da garibi, anladığımı *kaydetmişti*. Ve sırtarak şöyle dedi: 'Büyüyünce tıpkı benim gibi olacaksın. Aynaya her baktığında benim yüzümü göreceksin. The fikir o kadar korkunçtu ki, düşeceğini bilerek ve öleceğini umarak ~~solum~~ Boynunu birinci katın duvarına çarptı." Sevastyan bana bir kez daha baktı.

"Ben buradayım. Sonra ne yaptın?"

"Cinayetden hapse gönderileceğimi biliyordum. Bu yüzden cesedinin üzerini örttüm ve kardeşlerimi geri aldım. Daha sonra bulabildiğim kadar para topladım ve gecenin karanlığında kaçtım. Petersburg'a ulaşacak ve oradaki diğer çocukların arasında kaybolacak kadar param vardı."

"Paxán'ın sizi bulması ne kadar sürdü?"

"Bir buçuk yıl. Beni yanına almayı teklif ettiğinde Paxán'ın bir tür sapkın olduğundan şüphelenmeme yetecek kadar uzun bir süre. Onun iyi bir adam olduğunu anladığımda şaşkınlığa düşmeme yetecek kadar uzun bir süre."

"O zamana kadar nasıl hayatta kalabildiniz?"

Sevastyan parmağındaki dövme­yi ovuşturdu. Bunun hırsızlığı simgelediğini hatırladım. "Çaldım. Ama yaşı­m ilerledikçe daha da zorlaştı, boyum uzuyordu ve kalabalığın içinde o kadar kolay kaçamıyordum. There yakalandığım zamanlar oldu." Sesi alçaldı. "Eğer yanlış koruma çeteleriyle karşılaşırısanız ve kurtulamazsanız, işler . . . biterdi."

Sokak haydutları tarafından saldırıya mı uğramış?

"Baban sana beni ilk nasıl bulduğunu anlattı. Ama ona hiç itiraf etmediğim şey, o sokaklarda her zaman kazanamadığımdı. Ve kazanamadığım zamanlarda da" -elindeki parmaklara baktı- "çok şey kaybettim."

Oh, Tanrım, hayır, hayır, hayır. Amerika'da avlanan kaçaklar hakkında okumuştum, tüylerimi diken diken eden şeyler okumuştum; o adamlar Sevastyan'a çocukken ne yapmışlardı?

Başını kaldırıp baktı. "Sana ne söylediğimi anlıyor musun?" *Utanç daha acı vericidir. ?*

Ama utanacak *hiçbir şeyi* yoktu! Bunu anlamıyor muydu? Bu gece, yirmi yıllık düşüncemi tersine çeviremeyebilirim, ama bana yardım edin, sonunda onu ikna edeceğim.

Gözleri bir kez daha bulanıklaştı. O da mı o acıları yeniden yaşıyordu? Yaşamasını istemedim, sadece onu rahatlatmak istedim.

Boş bir ses tonuyla, "Çok şey kaybettim,"

diye tekrarladı. "Bana anlatacak mısın?"

Gözlerini kapattı. "Yapacağım. Sadece bugün değil. Benden bunu bugün isteme." Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ama gitmiyorsun."

Kalbim paramparça oluyordu, her yanımda kırıklar vardı. "Yapmayacağım," diye teminat verdim ona. Açıklayacak şok edici, hatta kayda değer hiçbir şeyim yokken geçmişlerimiz hakkında eşit açıklama talep etmek benim için ne kadar kolay olmuştu. Eşit olmamızı istemiştim ama geçmişlerimizin eşit olmadığını fark etmemiştim. "Neden bana kardeşlerine ne olduğunu anlatmıyorsun?"

Bu konuyu geride bıraktığı için rahatlamış olduğu her halinden belli olan Sevastyan, "Akrabamız olmadığı için malikanede kaldılar ve yetiştirilmeleri için vasiler getirildi. Kovuşturmaya uğramaktan korktuğum için uzak durdum, ama aynı zamanda babama çok benzediğim için, her geçen yıl daha da çok benzediğim için. Beni görmelerini istemedim. Yıllar sonra Maksim'in yetkilileri Dmitri'yle birlikte bizim sarhoşluğumuza tanık olduklarına ikna ettiğini öğrendim.

Babamın düşüşünü ve ağabeylerinin kayıp olduğunu, çünkü kederden delirdiğimi. O zaman bile Maksim başka hiçbir şeye benzemeyen bir masal anlatırdı."

Kardeşine duyduğu şefkat Sevastyan'ın ses tonuna sızmış, daha önce aralarındaki soğukluğa ters düşmüştü.

"Kardeşlerimi kötü niyetli bir zorbanın elinden kurtardığımı, özgür olacaklarını düşünmüştüm. En azından o rozeti takabilirdim." Alnını sıktı. "Ama daha bu hafta Maksim bana, onu ve Dmitri'yi yetiştirmek için gelen bakıcıların . . babamızdan daha kötü olduklarını söyledi."

"Nasıl?" diye sordum ama tahmin edebiliyordum. Kardeşleri de tıpkı Sivastyan gibi istismara uğramıştı -sanki ne yaparlarsa yapsınlar ya da ne kadar mücadele ederlerse etsinler bu onların kaderi olacakmış gibi.

"Bu konuda daha fazla konuşmayacağım, çünkü bu benim sırrım değil."

Müzedeki o günü, kasabadaki eve döndüğü zamanı hatırladım. Bana hiçbir şey söylememiş, sanki onu ayakta tutan tek şey benmişim gibi kollarını bana dolamıştı. Bunu Maksim'den mi öğrenmişti?

"Anlıyorum, Sevastyan. Ama bunun için suçu üstlenemezsin. Daha on iki yaşındaydın, bilemezdin."

"Onları terk ettim. That böyle görüyorlar ve bunun için benden nefret ediyorlar. Maksim, Dmitri'den daha az, çünkü o beni daha çok hatırlıyor. Ama içten içe ikisi de kaderlerinden benim sorumlu olmamı istiyor. Benden nefret ettiklerini bile bile neden ailemi size açıklamak isteyeyim ki?"

"Başkalarının senin hakkında ne hissettiği umurumda değil."

"Yapmaz mıydın? Hakkımdaki düşüncelerini etkileyecek bir şey yapmak istemedim. Bazen bana bir tür kahramanmışım gibi bakıyorsun. Bunun bana nasıl hissettirdiğini açıklayamam." The Yüzündeki özlem ifadesi bana bir fikir verdi. "Hayatımın çoğunun kahramanca *olmayan* şeylerle geçtiğini öğrenseydin ne olurdu? Nefret edildiğimi ve kaybettiğim her an için kendimden nefret ettiğimi öğrenseydin ne olurdu?"

Bana yaklaştı, aradaki mesafeyi azalttı ve ben de bunu yapmasını istedim. "Then, sonunda kazanmayı başardıktan sonra -işte, hayatta-seni kaybediyordum." Konuşmak için kendime güvenmediğimden ona elimi uzattım.

Şaşkınlıkla ona baktı, sonra neredeyse ona doğru hamle yapacaktı. Dalgınca diğer elimi tuttu ve kendi elinin arasında ısıtmaya başladı. Çünkü soğuklardı.

Sonunda, "Bu konuda bana güvendiğiniz için Thank" dedim. "Benden iğrenmiyor musun?"

"Tabii ki hayır." Kollarımı ona dolamak istedim ama bu anın çok zayıf olduğunu düşündüm. "Babana karşı nefsi müdafaada bulundun. Sanırım çok genç olduğun için işler senin için karıştı." Zamanla zihni anılarını karıştırmış, suçluluk duygusu o gecenin gerçekliğini bastırmış olmalıydı: kendini korumasaydı ölebilirdi. "Başka seçeneğin yoktu."

"Her gün aynaya bakıyorum ve babam bana bakıyor." "Sen ona hiç benzemiyorsun," dedim şiddetle.

Bana kaşlarını çatı. "Beni tanımadığını söylerken bunu nasıl söylersin?"

"Babanız bu suçluluğu yaklaşık yirmi yıl boyunca içinde taşıyor muydu? Üzerinde hiçbir kontrolü olmadığı şeyler için kendinden nefret eder miydi?"

Sevastyen yutkundu. "Peki ya diğer ?" "Hayatta kaldığın için minnettarım. Bana anlattığın için minnettarım."

Duygularıyla dolup taşıyor gibiydi. "Yaptıklarımı ve bana yapılanları itiraf ettikten sonra burada benimle isteyerek birlikte olduğuna inanmamı bekleyemezsin. Hem de itiraf ettiğim için!"

"Buna inanmalısın, çünkü bu doğru. Senin hakkında bildiklerim beni sana daha çok bağlıyor."

Sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca sessiz kaldı.

"Bana ne düşündüğünü söyle, Sevastyen. Ne hissettiğini."

"Hissetmek mi?" İğneleyici bir ses çıkardı. "Az önce beni düşürdün. Hayır, beni *öldürdün*. Başka birini asla istemeyeceğim ama sen benden vazgeçmeye hazırdın." Ellerimi bıraktı, öfkesi artıyordu. "Tüm bunların rastgele olduğunu düşünemezsin! Paxán beni yıllar önce buldu. Dünyanın öbür ucunda, sen onu bir şekilde buldun ve o da beni sana gönderdi. Herhangi bir noktada benim için kaybolmuş olabilirdin."

Sevastyen bana *banya*'da bizim kaçınılmaz olduğumuzu söylemişti. Buna neden inandığını şimdi anlıyordum.

Şimdi ben de yaptım.

Üst kollarımı kavramak için uzandı. "Tüm hayatım boyunca bu güzel, parlak kızla aç olduğumu hiç bilmeden yaşadım. Then Onu gördüm. Onu izledim. Tüm bunlar olurken, günlerini geçirdiğinden ve her birinde bana eziyet ettiğinden haberi yoktu."

Nefesim kesildi. "Sevastyan ..."

"The Seni ilk gördüğümde neredeyse beni dizlerimin üzerine çökertiyordun. Senin benim düşüncelerimi işgal ettiğin gibi ben de senin düşüncelerini işgal etmek istedim. Uyumayı başardığımda rüyamda seni görüyor ve çarşafı sikerek uyanıyordum." Sanki biri beni ondan uzaklaştırmaya çalışıyormuş gibi tutuşu daha da sertleşti. "Bana bakmanı isterdim. Ve sonra, o barda, baktın. Bana ilgi gösterdin ve şaşırtıcı bir şekilde Paxán bu eşleşmeyi onayladı. Tek istediği sana zaman tanımamdı." Adım atmak için omuzlarımı serbest bıraktı. "Lanet olası Filip kadınıma yaklaşıırken zaman!"

"Filip'i ben seçmedim."

"Sen de beni seçmedin! Yalnız ve kafan karışıkken, Paxán'ın ölümüyle sarsılana kadar değil. O gece ve sonraki her gece senden faydalandım."

"Hayır," dedim sertçe, "ben seni istedim."

"Çünkü gerçek beni tanı mıyordun. Şimdi anlayabiliyor musun, neden sana acı vermek için sapkınlıklarına boyun eğmek istemediğimi? Babam gibi olmaktan korktum. Çok mücadele ettim ama senin bir başkasına gitme düşüncesi beni uçurumun kenarına getirdi."

Baskı yaparak *onu* incitiyor muydum? Rahat olmadığı bir cinsel ilişkiye girmesi için? Bildiğim ve sadece hayal edebildiğim tüm istismarları göz önünde bulundurduğumda, merak etmem gerekiyordu.

Birlikte yaptıklarımızdan keyif alabilir, sonra da kendi kendine dehşete düşebilir.

Şimdi benimle konuşuyordu; onunla daha derine inmem gerekiyordu.

"Bana özel ilgi alanlarınızı ilk ne zaman fark ettiğinizi söyler misiniz?"

"Daha da fazlasını mı açıklayacağım?" diye sorarken sesi çok ciddiydi. "Evet, Sevastyan," diye cevap verdim. "There burada kelime sınırı yok."

Kaşları birbirine çatıldı. "Cinsel bir şey olarak başlamadı."

"Anlamıyorum."

Nefes verdi. "Hayatımda hep kardeşlerim vardı ama St. Petersburg'da birdenbire kimsem kalmadı. Though başka çocuklar vardı, onlarla bağlantı kuramadım. Geçmişimle değil. Yine de yalnız olmaktan nefret ediyordum. O yaşta bile bana ait olacak bir eşe ihtiyacım olduğuna karar verdim."

Sevastyan'ı evlenmeyi düşünen bir çocuk olarak hayal etmeye çalıştım. Yıllar geçmesine rağmen evlenmemişti. Seninle *evlenmek istiyor*, Nat. . .

"Saçma sapan planlar yapacak kadar gençtim ama evsiz ve beş parasız olduğumu fark edecek kadar da yaşlıydım. Kimseye verecek bir şeyim olmadığını biliyordum. Bir yıl sonrasına kadar ..." Sustu.

"Anlat bana."

İsteksizce, "There tüm oğlanların izlediği bir arka sokak fahişesiydi. Müşterilerine karşı tutkuluymuş gibi davrandığını, çılgık atıyormuş gibi yaptığını söyleyebilirdim - sadece geceyi bitirmek için çaresizdi."

Sokaklarda yaşarken gördüğü onca şeyi düşündükçe ürperiyordum.

"Then bir gece, bir adam yanına geldi, ona daha önce hiç görmediğim şekillerde dokundu.

hatta zalimce yöntemlerle. Onu kırbaçlarken ellerini duvara dayattı. Ona vurduğuna inanamıyordum. Bu kadar küçük birine vurduğu için onu öldürmeye hazırdım. Adama doğru yürümeye başladım ama sonra yüzüne baktım - gerçekten baktım. Gözleri cam gibiydi ve nefesini tutamıyordu." Sevastyan'ın bakışları bana kaydı -hâlâ onunla olup olmadığımı görmek için- ve sonra uzaklaştı. "O ... cennetteydi."

"Devam et."

"Adam onu nihayet becerdiğinde, bu yorgun kadın onun için eridi. O anlarda, daha fazlası için her şeyi yapabilirdi. Kadın kesinlikle ona *aitti*." Sevastyan yüzünü bana döndü, sanki onu tam olarak anlamama ihtiyacı varmış gibi bakışlarımı tuttu. "Ona *verebileceği* bir şey vardı - diğer erkeklerde olmayan bir şey. Eğer onun yaptığı şeyleri yapmayı öğrenebilirim, böyle bir kadına hükmedebileceğimi fark ettim. Onu eritebilirdim. Sonuçları kadar eylemleri de arzulamıyordum."

Bu adam için sapkınlığın kendi zevkinden çok bir kadının zevkiyle ilgili olduğundan şüphelenmiştim. Şimdi öğreniyordum ki, bir kadının daha önce hiç tanık olmadığı yüksekliklere çıktığını gördüğü gün baskı altına girmişti. "Peki ya sonra?"

"Sana söylediğim gibi, her zaman alıştırma gibi geliyordu. Seninle tanıştıktan sonra nedenini anladım. Ama sonra ihtiyaçlarım seninle daha da arttığında, acıya yanlış nedenlerle ilgi duyduğumdan korktum. Belki de çok fazla acı çektiğim için. Belki de onu alkol gibi kontrol etmek, dozunu ayarlamak istediğim için. Seni korkutup kaçıracağımdan ya da kontrolü kaybedip sana zarar vereceğimden korktum."

Ve tek yaptığım onu itmektir. Pişmanlık üzerime çöktü. "Then Rahat olmadığın şeyler için sana baskı yaptım."

Başını sertçe salladı. "*Senin* gibi birinin bu tür ihtiyaçları olduğunda ... sana yaptığım şey iğrenç hissettirmedi. Sen onu temizledin. Ben de o kulüp gibi bir yere gittim ve ben de umut hissettim."

İkna olmamış görünmeliydim çünkü ekledi, "Yıllar önce haklıydım. Kulüpteki *That* gecesinde cennetteymişsin gibi görünüyordun ve benim olduğunu biliyordum."

Gözlerinin nasıl parladığını, alnını omzuma nasıl yasladığını hatırladım. Bana onun için yaratıldığımı söylemişti.

"Eve dönerken küçük parmaklarını saçlarıma doladın ve bana sarılıp titredin. Beni seviyormuş gibi iç çektin." Bakışları benimkilere kaydı. "Bu tepki için *her şeyi* yaparım."

Acının tadının bir kadını nasıl etkileyebileceğini görmüş ve bu arzuyu içselleştirmişti. *This* adam sadece beni çıldırtmak, beni yeni zirvelere çıkarmak için can atıyordu. Bu da ona zarar vermediğim anlamına geliyordu!

Ve benimle gerçekten iletişim kuruyordu.

Tam da bu işi yürütebileceğimize ikna olmaya başlamıştım ki, gözleri karardı. "Ama sen benim değildin, değil mi?"

"Öyleydim. Öyleyim!" Öfkeli bir ses çıkardım. "Görmeme izin verdiğin her yöne aşık olmanın ne kadar sinir bozucu olduğunu biliyor musun - daha fazlasını görmeme asla izin vermeyeceğine inandığım zamanlarda bile?"

"Aşk mı?" Adem elması sallanıyordu.

"Evet, Sevastyan. Eğer sen de istersen, ben bizim için çalışmaya hazırım. Benimle konuşmaya devam edersen, her şeyin üstesinden gelebileceğimize inanıyorum."

Sanki olayların bu şekilde gelişmesine anlam veremiyormuş gibi bana şüpheyle baktı. "Bana bir şans daha mı veriyorsun?"

"Eğer bana da bir tane verirsen. Söylediğin gibi daha sabırlı olmayı öğrenmem gerekiyor."

Daha da yaklaştı. "İyi olmadığımı biliyorum. Ama bana yardım edersen daha iyi olabilirim.

That istediğim şey bu. Natalie, beni anla: *Rica* ediyorum."

Ona doğru uzanmaya başlamıştım bile. Kucağına oturmam için beni çevirdiğinde, kollarımı boynuna doladım. Bana karşı vücudu sanki üzerinden bir ağırlık kalkmış gibi titredi, sanki çok çalışmış bir kasın dinlenmesine izin verilmiş gibiydi.

"Beni içeri aldın." diye fısıldadım.

Sadece başını sallayabildi.

"Lütfen beni bir daha dışlama. Benimle konuştuğun sürece seni asla terk etmeyeceğim."

"Ne gerekiyorsa yapacağım."

Belki de saatler boyunca bana böyle sarıldı. "Sevastian, şimdi ne olacak?"

Duygu dolu boğuk bir sesle, "Şimdi eve gidiyoruz," dedi.

BÖLÜM 45

Moskova Nehri neredeyse donmuştu.

Çardaktan, buz kütleleri üzerinde oynayan su samurlarını izledim. Bir stoat, birkaç yabani tavşan ve bir kar baykuşu gördüm. They Nebraska'da bildiğimden bile daha ısırmacı olan bu nemli soğukta hepsi de geliyordu.

The pavyonu tesisteki en sevdiğim yerlerden biriydi. Sevastyan ne zaman çalışsa buraya gelirdim.

Etrafımdaki Berezka karla kaplıydı, tertemizdi. Bu da kayıkhanedeki ölümüne mücadeleyi, bu topraklar üzerinde süren kontrol savaşını unutmama yardımcı oldu.

Paxán'ın zamansız ölümü.

Dikişsiz beyaz bana yaraların iyileştiğini hatırlattı.

Though Paxán'ın mezar yeri çok güzeldi - bir tepenin üzerinde, huş ağaçlarıyla çevrili bir açıklık - burada kendimi ona daha yakın hissettim.

Cenazesi kasvetliydi, onu seven pek çok kişi katılmıştı. Diğerlerinin önünde, Sevastyan kederini göstermeye izin vermemişti. O gecenin ilerleyen saatlerinde, benim önümde, yüzünden iki damla gözyaşı süzülüyordu ki bu onun gibi sert bir adam için bin damla da olabilirdi.

Geçen her gün Paxán'ı daha az acıyla düşünebiliyorduk. Onunla bu kadar kısa bir süre bile geçirebildiğim için minnettardım. Sadece birkaç hafta içinde kaderimi sonsuza dek değiştirmişti.

Son arzusu yerine getirilmişti: O hayatımda olduğu için hayatım daha güzeldi. Şöyle bir baktım ve Sevastyan'ın bana doğru yürüdüğünü gördüm, uzun kömür paltosu bacaklarının arasında çırpınıyordu; onu görünce kalbim hızlandı. Biliyordum ki

her zaman.

The yaklaşırken kış güneşi yüzüne vuruyordu. şimdi ona baktığımda, bir ölçüde huzur bulduğunu söyleyebilirdim. Daha genç görünüyordu, onda ilk hissettiğim yorgunluk ortadan kalkmıştı. Daha sık gülümsüyordu ve ara sıra onu güldürebiliyordum bile.

"İçeri girmeye hazır mısınız?" Ana eve geri dönmek için kolunu uzattı. Benim kanadımı ikimiz için yeniden yapmış, onun eşyalarını da arazideki evinden taşımıştık.

"Her şey hazır." Eldivenli elimle kolunu tuttum, kızarmış yanaklarına ve parlayan bakışlarına baktım. İç çektim.

Döndüğümüzden bu yana geçen bir ay boyunca Sevastyan, Paxán'ın mirasını *mafiya* kaygılarından arındırmayı başarmıştı; sonra da daha düşük bir kapasiteyle de olsa *vor* görevini devralmıştı. şimdi Paxán'ın topraklarını ve halkını korumaya odaklanmıştı.

Ve lanet olsun, koruyuculuk işi Sevastyan'a yakışıyordu.

"Anneniz ve Jessica için hediyeleriniz bugün Buccellati'den geldi." Abartılı mücevher kutuları.

Tamam, tamam, yani para bende büyüyordu.

Noel için, Sevastyan ve ben Nebraska'yı ziyaret etmeyi planladık. Ailemin ve arkadaşlarıımın eski infazcım hakkında ne düşüneceklerini ancak hayal edebilirdim.

"Hediyelerden haberdar ettiğin için Thanks," dedim ona sırtarak. Bazen sadece zihnindeki bir tür "kelime kotasını" doldurmak için konuştuğundan emindim. Bu konuda onunla sürekli dalga geçerdim. "Kardeşlerin hakkında daha fazla düşündün mü?" Sevastyan'ın Noel'de onları araması fikrini uçurmuştum, daha fazlası için geçici bir başlangıçtı bu.

"Ben ... hiçbir şeyi göz ardı etmedim. Though Maksim onun teklifine sıcak baktığını düşünebilir."

"Haklısın." Ben sadece bir tatil görüşmesi için çabalarken, Maksim gücünü Sevastyan'inkiyle birleştirmek ve Rusya'yı ele geçirmek için çabalıyordu.

Sevastyan hiçbir şeyi kabul etmemişti ama rakipleri potansiyel ittifakın rüzgârına kapılmış ve önemli ölçüde geri adım atmışlardı. Bu da çok çalışmak zorunda olmadığı anlamına geliyordu.

Belki de bu bahar görevinden ayrılıp beni dünya turuna çıkarabilirdi? Ya da belki burada bir okula yazılırdım. Sürpriz olmadı: Henüz karar vermemiştim.

Emin olduğum tek bir Şey vardı. Bu kışı onun için farklı kılmaya, sıcak yatağımızla, hınzır sevişmelerimizle ve geleceğe dair umutlarımızla ilişkilendirmesini sağlamaya kararlıydım.

"Unutmadan, Jess senin eski evine talip oldu. Tatilden sonra bize geri dönmek istiyor." Ve asla ayrılmayacağına yemin edebilirdi. Kendisinin de söylediği gibi: "Eğer kendi küçük sarayında yaşarsam, pancar orbası yiyen bir sürtük olacağım."

"Then onun," dedi Sevastyan, beni şaşırtarak. "Geceleri seni kendime ayırdığım sürece."

"Anlaştık Sibiryalı." Hayatında ilk kez uzun gecelerin tadını çıkarıyordu. Birlikte yzdk, kitap okuduk ve ateşin başında satranç oynadık. Ya da denedik. Dün gece, benimle oynaşmak için beni tahtanın üstüne fırlattığında taşları dağıtmıştık.

Hiç bir kraliçe kaırılmaktan bu kadar mutlu olmamıştı.

Sık sık, yüklerini paylaştıkça gece boyunca konuşurduk. Her birinde, nasıl sevgi dolu ve onurlu bir adama dönüştüğüne hayret ediyordum. Ayrıca bana Paxán hakkında her Şeyi anlatıyordu ve ona rehberlik eden nazik saat ustasının elini görebiliyordum.

Sivastyan'ın hâlâ gölgeleri vardı; artık onlar *bizim* glgelerimizdi.

Bana gelince, daha sabırlı olmaya çalışıyordum. Buna yardımcı olmak için, *btja*'nın saatlerini tamir ediyordum. Saat yapımı sabır gerektiriyordu.

Rzgr savrulduğunda, Sevastyan "Buraya gel" dedi. Beni daha yakına çekti, iri bedeniyle beni korudu. Bunu her zaman yapardı, tıpkı ellerim şdğnde onları ısıttığı gibi.

Kot pantolon ve izmelerle eşleştirdiğim lüks kaşmir kabanım ve kazağımla sıcacık olmama rağmen ona sokuldum.

Benliğimi korumak için çaba sarf ediyordum; Natalie geri dönmüştü - umarım biraz daha sabırlı ve kabulleniciydi. Belki, sadece belki, biraz daha bilgeydi. . . ?

Beyaz bir tavşan yolumuzu kestiğinde, "Burası çok güzel," diye mırıldandım. "Yazın görene kadar bekle." Gelecek hakkında konuşmaya başlamıştı,

hiçbir yere gitmediğim konusunda giderek daha da emin oluyordum.

Muhtemelen ateşe atılmış bir ev gibi birlikte yaşamaya alıştığımız içindir. "Hey, belki o zamana kadar Jess'ten kurtulmuş oluruz."

Bana eğlenen bir bakış fırlattı.

The aramızda eksik olan tek şey? Beni sevdiğini söylememiştii. Though bana her gün gösterdi ve Paris'te beni buna kesinlikle ikna etmişti, kelimeleri duymaya ihtiyacım vardı. Yine de bu ondan isteyemeyeceğim bir şeydi; kendiliğinden gelmeliydi. . . .

"Yarın *banya'yı* ziyaret etmeliyiz." Bana bakarken güneş gözlerine vurdu ve onları parlattı.

Erimiş altın: yeni favori rengim.

"Katılıyorum. Bu çok önemli. Sağlığımız için." Le Libertain'de yaşanacak heyecanı özleyeceğimi mi düşünmüştüm? Yanılmışım. Sivastyan eve geldiğimizden beri beni birkaç kez uçurmuştu bile.

Diğer zamanlarda benimle öyle dokunuşlar ve öpücüklerle sevişirdi ki, hangi yönünü daha çok arzuladığıma karar veremezdim.

"Peki *banya*'ya gidene kadar," dedi boğuk bir sesle, "sağlığımız için ne yapmalıyız?"

"Satranç rövanşı mı? Ya da belki iki kişilik sıcak bir duş?" Mümkün olduğunca su tasarrufu yapardık çünkü biz sorumlu vatandaşlardık. Duşta seks yapmayı seven.

"Bir fikrim var. Ama sana göstersem daha iyi olur. . . ." Yüzündeki ifade şehvetli bir vaatle doluydu.

Bu bakış karşısında içimden bir nefes kaçtı. "Daha hızlı yürüyebilir miyiz, Sevastyan?"

Onun yerine durdu ve beni daha da yakınına çekti. "Bunu söylemek bana ne kadar acı verse de, kardeşim haklıydı. Bana soyadımdan başka bir isimle hitap etmelisin."

"Ne düşünüyorsun?"

"Herhangi bir şey. Şapkadan bir şey seç."

"Vay canına, ne çok seçenek var." Yıllar önce Aleksandr'ı kendisi için seçmişti. Belki biraz şekil verebilirim. "Belki de çoktan bir isim seçmiş olabilirim. Belki de sana söylemek için doğru zamanı bekliyorumdur."

"Neden bekliyorsun?"

"Sabırsız mı davranıyorsun?" Arsız bir ses tonuyla, "Tamam, o zaman bana evlenme teklif etmek için neden bekliyorsun?" diye karşılık verdim.

Seksi sırtış. "Daha fazla dayanamayacağım, Nebraska'ya gittiğimizde evlenmek isteyeceğini biliyorum."

Yakalandım. Birlikte geçirdiğimiz ilk gece, benim "onun altınıni" taktığımdan bahsetmişti. İlk kez alyans olarak takacağımı kim bilebilirdi? Kaşlarımı çattım. "Karın olacağımdan oldukça eminsin, değil mi?"

Eldivenini çıkarıp parmaklarının arkasını yanağımın üzerinde yumuşattı. "*Eto dlya nas neizbezhno, milaya.*" Bu kaçınılmaz.

O gece yatağımızda uzanmış, kemik eriten bir seks turundan sonra nefesimizi tutuyorduk. Sivastyan hâlâ usulca sokuyor, yüzüme öpücükler konduruyordu.

Tamamen doymuştum, yakındaki ateş çtırdarken gözlerim kapalı mutluluğun tadını çıkarıyordum.

Dışarıda pencerelere kar yağıyor ve rüzgâr uğulduyordu ama içeride her şey rahattı.

Bu gece, onun vücudunun ışıkla hareket edişini izlemekten daha iyi bir şey olmadığına ve bu adamın hiç bitmeyen bir cinsel numaralar çantasına sahip olduğuna karar vermişim.

Dudaklarını boynuma doğru indirdiğinde, parmaklarımı kalın saçlarının arasından geçirerek ağzına doğru eğildim.

Öpücükler arasında, nemli tenime sürtünerek, "*Ya lyublyu tebya.*" dedi. Seni seviyorum.

Ateşin içinden bir kütük fırladı; aptal gibi sııttım.

Cevap vermediğimde gerildi ve endişeli bir ifadeyle başını kaldırdı. "Ne oldu?"

Hâlâ sırtarak, "Bu sözleri duymak güzel," dedim. Eğildim ve burnunun köprüsünü öptüm.

Dudakları kıvrıldı. "Sadece hayal edebiliyorum."

Tüm kalbimle ona "*Ya lyublyu tebya, Aleks*" dedim.

"Aleks?" Sert avuçlarıyla yüzümü kavradı, gözleri ışıltı ışıltı. "Onca isim arasından bana böyle seslenmeye mi karar verdin?"

"Beğenmedin mi?" Ben sordum ama onun sevdiğini söyleyebilirim.

Erimiş altın. "Hoşuma gitti." Then eğilip bana eşi benzeri ~~duyan~~ bir aşk öpücüğü verdi. . . .

The Aleks Sevastyan'la tanıştığım gece, kış boyunca yanıma sokulacak birini dilemişim.

Kış gecelerinin bu kadar soğuk olabileceğini ya da etrafımdaki sıcak kolların bu kadar güçlü olabileceğini hiç hayal etmemişim.

EPILOG

Düğünlerini kutlamak üzere içtenlikle davetlisiniz.

Natai Maia

Roman Aleksandr Sevastyan

Aralık ayının yirmi dokuzuncu Cumartesi
günü, akşam saat altıda
Fontanelle Manse, Nebraska

R.S.V.P

İsim: Maksimilian Sevastyan

- ☒ Kabul etmekten mutluluk duyarım
- ☐ Üzülerek reddetmeli
- ☒ Partideki kişi sayısı

R.S.V.P

İsim: Dmitri Sevastyan

- ☐ Kabul etmekten memnuniyet
- ☒ duyarım Üzülerek reddetmek
- ☐ zorundayım Partideki kişi sayısı

YAZARIN NOTU

Bu hikaye için Natalie'nin büyükanne ve büyükbabasının sahip olduğu saatçi/tamirci dükkanını, 60'lar, 70'ler ve 80'lerde Rusya'da devlet kontrolü dışında gelişen birçok yeraltı işletmesinden biri olarak hayal ettim.

O yıllarda yeraltı ekonomisiyle birlikte hızla büyüyen Rus organize suçlarını araştırırken, çeşitli suç patronlarının geçmişlerini inceledim. They çok farklıydı. Bazıları ileri derecelere sahipti; diğerleri siyasi aktivistlerdi. Hatta bir tanesi televizyon yapımcısı bile olmuştu. Gerçek hayatta böylesine çeşitlilik varken, centilmen bir saatçiye canlandırırken kendimi rahat hissettim (şiddet dolu ve karanlık bir geçmişi olan ve yeni bulduğu kızı için bunu özellikle gizleyen bir saatçi).

Son olarak, Sevastyan'ın votka/silecek sıvısı ithalatı fikrinden kendime pay çıkaramam. This şeması gerçek olaylara dayanıyordu.

Umarım *The Professional*'ı beğenmişsinizdir. Thank okurlarınız için hepinize çok teşekkür ederim! Ve oynamaya devam edin.

YAZAR FOTOĞRAFI: DEANNA MEREDITH STÜDYOLARI

KRESLEY COLE, üç RITA ödülü kazanan ve on yedi dile çevrilen son derece seksi bir paranormal koleksiyon olan Immortals After Dark serisinin 1 numaralı *New York Times* çoksatın yazarıdır. Kresley, 2013 yılında Amerika Romantizm Yazarları Onur Listesi'ne girmiştir. KresleyCole.com adresindeki web sitesini ziyaret edin.

BU YAZAR HAKKINDA DAHA FAZLA BİLGİ İÇİN:

authors.simonandschuster.com/Kresley-Cole YAZARLARLA TANIŞIN, VİDEOLARI

VE DAHA FAZLASINI İZLEYİN

SimonandSchuster.com

Facebook.com/GalleryBooks

[@GalleryBooks](https://Twitter.com/GalleryBooks)

Kresley Cole tarafından yazılan kitaplar

Oyun Yapımcısı Serisi

The Professional

Karanlıktan Sonra Ölümsüzler Serisi

The Savaş Lordu Sonsuzluk

İstiyor Başka Hiçbir Şeye

Benzemeyen Bir Açlık

Kötülere Dinlenme Yok

Bir Kış Gecesinde Kötü İşler

Gecenin Kırısında Karanlık

İhtiyaçlar Alacakaranlıktan

Sonra Karanlık Arzular

Bir İblis Kralın Öpücüğü

Kışın Derin Öpücüğü

Karanlık Bir Prens

Zevki Karanlıktan Gelen

İblis Karanlık Bir

Savaşçının Düşleri Lothaire

Gölge'nin İddiası

MacRieve

Arcana Günlükleri

Zehirli Prenses

Sonsuz Şövalye

MacCarrick Kardeşler Serisi

Eğer Cüret

Edersen Eğer

Arzu Edersen

Eğer

Aldatırsan

Sutherland Serisi

The Tüm Zevklerin Kaptanı

The Zevkin Bedeli

Umarız bu Galeri Kitaplarını okumaktan keyif almışsınızdır E-Kitap.

E-posta listemize katılın ve yeni çıkan kitaplar, fırsatlar, bonus içerikler ve diğer harika kitaplar hakkında
güncellemeler alın
Gallery Books ve Simon & Schuster.

[KAYDOLMAK İÇİN BURAYA TIKLAYIN](#)

veya kaydolmak için bizi çevrimiçi
ziyaret edin

eBookNews.SimonandSchuster.com

Galeri Kitapları
Simon & Schuster, Inc. şirketinin bir
bölümüdür. 1230 Avenue of the
Americas
New York, NY 10020
www.SimonandSchuster.com

This kitap bir kurgu eseridir. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar hayal ürünüdür. Diğer isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

The Profesyonel: Bölüm 1 telif hakkı © 2013 by Kresley Cole
The Profesyonel: Bölüm 2 telif hakkı © 2014 by Kresley Cole
The Profesyonel: Bölüm 3 telif hakkı © 2014 by Kresley Cole
These başlıkları daha önce e-kitap olarak ayrı ayrı yayınlanmıştı.

Bu kitabın veya bölümlerinin herhangi bir biçimde çoğaltılması hakkı da dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır. Bilgi için Galerî Kitaplar Yan Haklar Departmanına başvurunuz,
1230 Avenue of the Americas, New York, NY 10020

İlk Gallery Books ticari ciltsiz baskısı Mayıs 2014

GALLERY BOOKS ve kolofon Simon & Schuster, Inc. şirketinin tescilli ticari markalarıdır.

The Simon & Schuster Konuşmacılar Bürosu yazarları canlı etkinliğinize getirebilir. Daha fazla bilgi veya etkinlik rezervasyonu için 1-866-248-3049 numaralı telefondan Simon & Schuster Konuşmacılar Bürosu ile iletişime geçin veya www.simonsspeakers.com adresindeki web sitemizi ziyaret edin.

Jaime Putorti tarafından iç
tasarım Lisa Litwack tarafından
kapak tasarımı
Kapak fotoğrafı Cevdet Gökhan Palas/Vetta

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

Cole, Kresley.

The professional / yazarın Kresley Cole.-First Gallery Books ticari ciltsiz baskı.
sayfalar; cm

1. Romantik gerilim filmi. I. Başlık.

PS3603.O4287P76 2014

813'.6-dc23

2014008869

ISBN 978-1-4767-6231-9

ISBN 978-1-4767-8249-2 (e-kitap)

İÇİNDEKİLER

Epigraf

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Bölüm 36
Bölüm 37
Bölüm 38
Bölüm 39
Bölüm 40
Bölüm 41
Bölüm 42
Bölüm 43
Bölüm 44
Bölüm 45 Sonsöz

Kresley Cole
Hakkında Yazarın
Notu